

Inleiding tot die Bybel – Bybel Samevattings

'n Goeie opsomming/oorsig van die Bybel is moeilik om te bereik. Die Bybel bestaan uit 2 testamente, 66 verskillende boeke, 1 189 hoofstukke, 31 173 verse en 773 692 woorde. Die verskillende boeke van die Bybel dek verskillende onderwerpe en is aan verskillende gehore gerig. Die boeke van die Bybel is oor 'n tydperk van ongeveer 1 500 jaar deur ongeveer 40 verskillende mans geskryf. 'n Opsomming / oorsig van die hele Bybel is dus 'n groot onderneming.

Terselfdertyd was die Heilige Gees die “inspirerende” skrywer van die Bybel. God het Sy Woord “uitgeblaas” en die profete en apostels gebruik om Sy Woord neer te skryf ([2 Timoteus 3:16-17](#); [2 Petrus 1:21](#)). Verder, almal wat hulle geloof in Jesus Christus geplaas het, het die Heilige Gees in hulle ([Romeine 8:9](#); [1 Korinthiërs 12:13](#)). Die Heilige Gees wil ons help om die Bybel te verstaan ([1 Korinthiërs 2:10-16](#)).

Die doel van ons Bybelopsomming / opname afdeling is om 'n basiese agtergrond van elke boek van die Bybel te gee. Vir elke boek van die Bybel sal die skrywer, skryfdatum, doel van skryf, sleutelverse en 'n kort opsomming gegee word. Ons hoop van harte dat ons Bybelopsomming / -opname-afdeling jou sal help om die Bybel beter te verstaan, en sal jou aanmoedig om die Bybel op 'n meer in-diepte manier te bestudeer.

Hier is vinnige opsommings van die 66 boeke van die Bybel: ons gaan dan voort met volledige opsommings.

Ou Testament:

Genesis — God skep die heelal en vorm mense na Sy eie beeld en plaas hulle in 'n volmaakte omgewing. Die mense kom in opstand teen God en verloor hul paradys. Die rebellie raak so erg dat God die mensdom met 'n vloed uitwis, maar Hy bewaar Noag en sy gesin genadiglik. Later kies en seën God die familie van Abraham, Isak en Jakob (of Israel) en belowe hulle 'n land vir hulle baie nageslag. Deur hierdie gesin beplan God om 'n Verlosser te bring om die sondige wêreld met Homself te versoen.

Exodus - Die kinders van Israel, wat nou in Egipte woon, word tot slawerny gedwing. God berei 'n Israëliet genaamd Moses voor om die volk na vryheid te lei. Die koning is mal daaroor om die slawe te laat gaan, daarom stuur God 'n reeks plaë oor die Egiptenare. Moses lei die Israëliete deur die Rooi See, wat God wonderbaarlik vir hulle deel, en na die berg Sinai. Die Israëliete, wat by Sinai gekamp het, ontvang die Wet van God, insluitend die Tien Gebooie. Die Wet is die basis van 'n verbond tussen God en mense wat Hy gered het, met beloofde seëninge vir gehoorsaamheid. Die volk belowe om die verbond te handhaaf.

Levitikus - In die Wet vestig God 'n offerstelsel om vir sondes te versoen en 'n reeks feeste vir Israel om te onderhou as dae van aanbidding. God gee vir Moses planne vir 'n tabernakel, 'n tent waar die offers gebring kan word en God met sy volk sal ontmoet. God spesifiseer dat die rituele en seremonies van die tabernakel toesig gehou moet word deur die familie van Aäron, Moses se broer.

Numeri — Die Israëliete kom by die grens van Kanaän aan, die land wat God vroeër aan Abraham belowe het. Maar die mense wat Moses volg, weier om die land in te gaan, weens hulle gebrek aan geloof en hulle vrees vir Kanaän se inwoners. As 'n oordeel gee God die Israëliete oor om vir 40 jaar in die woestyn te dwaal, totdat die ongelowige geslag verbygaan en 'n nuwe geslag hul plek inneem. God onderhou sy rebelse volk met wonderbaarlike voorsienings gedurende hulle tyd in die woestyn.

Deuteronomium — Die nuwe geslag Israëliete is nou gereed om die Beloofde Land in besit te neem. Moses hou 'n reeks laaste toesprake, waarin hy die Wet van God herhaal en belowe dat God eendag nog 'n profeet sal stuur wat herinner aan die krag en missie van Moses. Moses sterf in Moab.

Josua — Moses se opvolger, Josua, lei die kinders van Israel oor die Jordaanrivier (wat wonderbaarlik deur God geskei is) en Kanaän binne. God werp die stad Jerigo omver deur sy mure om te slaan. Josua lei die volk in 'n suksesvolle veldtog om die hele Kanaän te verower. Met enkele uitsonderings bly die Israëliete getrou aan hul belofte om hul verbond met God te hou, en God seën hulle met militêre oorwinnings. Nadat die land onderwerp is, verdeel die Israëliete Kanaän in afsonderlike gebiede, wat aan elkeen van die stamme van Israel 'n blywende erfenis gee.

Rigters — Josua sterf, en byna onmiddellik begin die mense wegdraai van die God wat hulle geseën het. Eerder as om al die land se inwoners te verdryf, laat hulle van die Kanaäniete toe om te oorleef, en die Israëliete begin die gode van die Kanaäniete aanbid. Getrou aan die bepalings van die verbond, stuur God vyande om sy volk te onderdruk. Die lyding wat hulle verduur laat hulle tot bekering kom, en God reageer deur leiers te stuur om die mense byeen te bring en die vyande te verslaan en weer vrede in die land te bring. Hierdie siklus word verskeie kere oor 'n bestek van ongeveer 300 jaar herhaal.

Rut — Gedurende die tyd van die rigters tref 'n hongersnood die land, en 'n man van Betlehem neem sy familie uit Israel om in Moab te gaan woon. Daar sterf hy en sy twee seuns. Sy weduwee, Naomi, keer terug na Israel saam met een van haar skoondogters, 'n Moabitiese vrou met die naam Rut. Terug in Bethlehem kom die twee vroue swaar in die gesig, en Rut maak die kos wat sy kan bymekaarmaak deur in 'n garsland op te tel wat deur 'n man met die naam Boas besit word. Rut word deur Boas opgemerk, en hy gee haar ekstra hulp. Aangesien Boas verwant is aan Naomi se oorlede man, het hy die wettige geleentheid om die familie-eiendom te los en

'n erfgenaam in die naam van die oorledene groot te maak. Rut vra vir Boas om dit te doen, en Boas stem in. Hy trou met Rut en koop die eiendom wat aan Naomi behoort het. Boas en Rut word die oupagrootouers van Israel se grootste koning, Dawid.

1 Samuel — In antwoord op gebed word Samuel gebore uit 'n onvrugbare vrou, wat dan haar jong seun aan die tabernakel wy. Samuel word grootgemaak deur die regter en hoëpriester, Eli. Samuel begin vroeg boodskappe van God ontvang en word as 'n profeet bekend. Na Eli se dood word Samuel Israel se finale regter. Die mense eis 'n koning om hulle meer soos ander nasies te maak. Samuel raai daarteen aan, maar die Here beveel Samuel om hulle versoek toe te staan. Samuel salf Saul as die eerste koning. Saul begin goed, maar hy begin gou met trots optree en God se opdragte ignoreer. God verwerp Saul as koning en gee Samuel opdrag om 'n ander persoon te salf om Saul se plek in te neem: daardie persoon is Dawid, uitverkies toe hy nog 'n jongmens was. Dawid word beroemd in Israel omdat hy die Filistynse vegter Goliat doodgemaak het, en Saul raak jaloers tot die punt van waansin. Die koning begin Dawid agtervolg, wie se lewe voortdurend in gevaar is terwyl hy in die woestyn skuil. Manne lojaal aan Dawid kom by hom bymekaar. Samuel sterf, en later word Saul en sy seuns in 'n geveg met die Filistyne gedood.

2 Samuel – Dawid word deur sy stamme in Juda as koning gekroon, en hulle maak die stad Hebron die hoofstad van Juda. Na 'n kort burgeroorlog verenig al die stamme van Israel onder leiding van Dawid, God se keuse. Die hoofstad word na Jerusalem verskuif. God maak 'n belofte aan Dawid dat 'n seun van hom vir ewig op die troon sal regeer. Dawid probeer om God se wil te volg, en God seën Dawid met oorwinnings oor vreemde vyande. Ongelukkig verval Dawid in die sonde van owerspel en probeer sy sonde bedek deur die vrou se man te laat vermoor. God spreek oordeel oor Dawid se huis uit, en moeilikheid begin. Dawid se dogter word deur haar halfbroer verkrag, wat dan uit wraak deur Absalom, nog een van Dawid se seuns, vermoor word. Absalom beplan dan om Dawid omver te werp en die troon te neem. Hy kry 'n aanhang, en Dawid en diegene wat aan hom lojaal is, word gedwing om uit Jerusalem te vlug. Absalom word uiteindelik in die geveg dood, en Dawid keer in hartseer terug huis toe. Na aan die einde van sy lewe is Dawid ongehoorsaam aan God en neem 'n sensus van die mense, 'n sonde waarvoor God oordeel oor die nasie stuur.

1 Konings — Koning Dawid sterf. Sy seun Salomo neem die troon in, maar sy broer Adonia daag hom uit daarvoor. Na herhaalde pogings om gesag van sy broer toe te neem, word Adonia tereggestel. Koning Salomo word deur God geseën met groot wysheid, rykdom en eer. Hy hou toesig oor die bou van die tempel in Jerusalem en dra dit in 'n groot seremonie aan die Here op. Later in sy lewe verlaat Salomo die pad van geregtigheid en dien hy ander gode. Na Salomo se dood neem sy seun Rehabeam die troon, maar sy dwase keuses lei tot 'n burgeroorlog, en die nasie is in twee gebreek. Rehabeam bly koning van die suidelike koninkryk, en 'n man met die naam Jerobeam word gekroon as koning van die tien stamme in die noorde. Beide konings beoefen afgodediens. Deur die jare het Dawid se dinastie in die suidelike koninkryk soms 'n

godvrugtige koning voortgebring; die meeste van die konings is egter goddeloos. Die noordelike koninkryk word gelei deur 'n ononderbroke reeks goddelose heersers, insluitend die afgodsdienaars Agab en sy vrou Isebel, gedurende wie se heerskappy God 'n droogte stuur om Israel te straf, saam met 'n magtige profeet, Elia, om die volk na God terug te wys.

2 Konings — Elia word na die hemel vertaal, en Elisa neem sy plek in as God se profeet in Israel. Jehu word Israel se koning en wis die goddelose familielyn van Agab uit. In Juda word Agab se dogter koningin en probeer om al Dawid se erfgename dood te maak, maar sy misluk. Goddelose konings regeer in beide nasies, met die uitsondering, in Juda, van 'n paar hervormers soos Hiskia en Josia. Israel se volgehoue afgodery maak uiteindelik God se geduld op, en Hy bring die Assiriërs teen hulle om die volk Israel te oorwin. Later bring God die Babiloniërs teen Juda as 'n oordeel, en Jerusalem word vernietig.

1 Kronieke — 'n Geslagsregister volg God se volk vanaf Adam tot die koninkryksjare, met die fokus op Dawid se familie. Die res van die boek dek baie van dieselfde materiaal as 1 en 2 Samuel, met die klem op die lewe van Dawid.

2 Kronieke — Hierdie boek dek baie dieselfde materiaal as 1 en 2 Konings, met die klem op Dawid se dinastie in Juda. Die boek begin met die bou van die tempel onder Salomo, en dit eindig met die vernietiging van die tempel deur die Babiloniërs, met 'n proklamasie, in die laaste paar verse, dat die tempel herbou sou word.

Esra — Na 70 jaar van ballingskap in 'n vreemde land, word die mense van Juda toegelaat om na hul vaderland terug te keer om te herbou. 'n Afstammeling van Dawid met die naam Serubbabel, saam met 'n paar priesters, begin om die tempel te herbou. Politieke opposisie teen die herbou dwing 'n stilstand in konstruksie vir ongeveer 15 jaar. Maar dan gaan die werk voort, aangemoedig deur twee profete, Haggai en Sagaria. Ongeveer 57 jaar nadat die tempel voltooi is, kom Esra, die skrifgeleerde, in Jerusalem aan en bring sowat 2 000 mense saam met hom, insluitend priesters en Leviëte om in die tempel te dien. Esra vind dat die mense wat in Juda woon, in sonde verval het, en hy roep die mense op tot bekering en 'n terugkeer na die wet van God.

Nehemia — Ongeveer 14 jaar na Esra se aankoms in Jerusalem, verneem Nehemia, die koning se skinker in Persië, dat die mure van Jerusalem in 'n toestand van verval is. Nehemia reis na Jerusalem en hou toesig oor die bou van die stadsmure. Hy word teëgestaan deur vyande van die Jode, wat probeer om die werk met verskeie taktieke te stuit, maar die muur is klaargemaak met God se seëninge betyds om die Huttefees te onderhou. Esra lees die boek van die wet in die openbaar, en die mense van Juda wy hulle opnuut daaraan om dit te volg. Die boek Nehemia begin met hartseer en eindig met sang en feesviering.

Ester — Sommige Jode in ballingskap het gekies om nie na Jerusalem terug te keer nie en het eerder in Persië gebly. Xerxes, die koning van Persië, kies 'n jong vrou met die naam Ester as sy nuwe koningin. Ester is 'n Jodin, maar sy hou haar etnisiteit geheim in opdrag van haar neef Mordegai, wat haar grootgemaak het. 'n Hooggeplaaste amptenaar in die koninkryk, 'n man met die naam Haman, beplan 'n volksmoord teen al die Jode in die koninkryk, en hy ontvang die koning se toestemming om sy plan uit te voer - nie hy of die koning wat weet dat die koningin Joods is nie. Deur 'n reeks goddelike gerigte, perfek getimede gebeure, word Haman vermoor, Mordegai word geëer, en die Jode word gespaar, met koningin Ester wat instrumenteel is in dit alles.

Job — 'n Regverdige man met die naam Job ly aan 'n reeks verskriklike tragedies wat sy rykdom, sy gesin en sy gesondheid wegneem. Selfs nadat hy alles verloor het, vloek Job nie vir God nie. Drie vriende kom saam met Job, maar hulle praat uiteindelik oor die situasie en bevorder die idee dat God Job straf vir een of ander geheime sonde. Job ontken enige sondigheid aan sy kant, maar in sy pyn roep hy na God vir antwoorde – hy vertrou God, maar hy wil ook hê dat God Homself moet verduidelik. Op die ou end daag God op en oorweldig Job met Sy majesteit, wysheid en krag. God herstel Job se fortuin, gesondheid en familie, maar die antwoord op *hoekom* Job gely het God antwoord nooit.

Psalms — Hierdie versameling liedere sluit in lofprysing aan die Here, uitroepe van behoeftiges, aanbiddende aanbidding, klaagliedere, danksegging, profesie en die volle spektrum van menslike emosies. Sommige van die liedjies is vir spesifieke geleenthede geskryf, soos om na die tempel te reis of om 'n nuwe koning te kroon.

Spreuke — 'n Versameling morele leringe en algemene waarnemings oor die lewe, hierdie boek is gerig op diegene wat wysheid soek. Onderwerpe sluit in liefde, seks, huwelik, geld, werk, kinders, woede, twis, gedagtes en woorde.

Prediker — 'n Wyse ouer man wat homself die Prediker noem, filosofeer oor die lewe en kyk terug oor wat hy uit sy ervarings geleer het. Die Prediker, wat apart van God gelewe het, vertel van die nuttelosheid van verskeie doodlooppaaie. Niks in hierdie wêreld bevredig nie: rykdom, plesier, kennis of werk. Sonder God in die vergelyking is alles ydelheid.

Hooglied - 'n Koning en 'n nederige meisie betuig liefde en toewyding aan mekaar deur hul hofmakery, wat lei tot 'n vreugdevolle en bevestigende voltrekking van die huwelik op die huweliksnag. Die liedjie gaan voort om sommige van die probleme uit te beeld wat die bruidegom en sy bruid in hul getroude lewe ondervind, en kom altyd terug na die hunkering wat die minnaars na mekaar het en die onsterflike krag van liefde.

Jesaja — Jesaja word as profeet in Juda geroep en bring God se boodskappe aan verskeie konings. God verkondig oordeel teen Juda vir hulle godsdienstige skynheiligheid. Die profeet lewer dan waarskuwingsboodskappe aan ander nasies, insluitend Assirië, Babilonië, Moab, Sirië en Ethiopië. Ten spyte van al God se toorn teen Sy volk in Juda, red Hy Jerusalem wonderbaarlik van 'n aanval deur die Assiriërs. Jesaja voorspel die val van Juda in die hande van Babilon, maar hy beloof ook 'n herstel van hulle land. Jesaja kyk selfs verder vooruit na die beloofde Messias, wat uit 'n maagd gebore sal word, deur sy volk verwerp sal word en gedood sal word in die proses om hulle ongeregthede te dra - tog sal die Messias, God se regverdige Kneg, ook die wêreld vanuit Jerusalem regeer. in 'n koninkryk van vrede en voorspoed.

Jeremia — Jeremia, wat gedurende die tyd van die Babiloniese inval in Juda gelewe het, profeteer Babilon se oorwinning oor Juda, 'n boodskap wat hom baie hartseer bring van die trotse konings en valse profete in Jerusalem. Jeremia word voortdurend geroep om God se volk te bekeer en word gereeld geïgnoreer en selfs vervolg. Deur Jeremia belowe God dat Hy eendag 'n nuwe verbond met Israel sal sluit. Die profeet leef om die val van Jerusalem te sien en voorspel dat die mense se ballingskap in Babilon 70 jaar sal duur.

Klaagliedere — In 'n lang akrostiese gedig huil Jeremia oor die vernietiging van die land Juda. Die smaad en skaamte van God se volk is oorweldigend, en alles lyk verlore. Tog is God regverdig in sy dissipline, en Hy is genadig deur nie die opstandige nasie heeltemal te vernietig nie; God se mense sal nog God se deernis sien.

Esegiël — Dit is 'n boek van profesieë wat in Babilon geskryf is deur Esegiël, 'n priester wat profeet geword het. Esegiël behandel die oorsaak van God se oordeel oor Juda, wat afgodery is en die oneer wat Juda oor God se Naam gebring het. Esegiël skryf ook van oordeel teen ander nasies, soos Edom, Ammon, Egipte en Filistië, en teen die stad Tirus. Esegiël belowe dan 'n wonderbaarlike herstel van God se volk in hulle land, die heropbou van die tempel en God se heerskappy oor al die nasies van die aarde.

Daniël — As 'n jong man word Daniël gevange geneem na Babilon, maar hy en drie vriende bly standvastig by die Here se opdragte, en God seën hulle met eer en hoë rang in die Babiloniese Ryk. Hulle het egter vyande: Daniël se drie vriende word in 'n vuuroond gegooi, en Daniël in 'n leeukuil, maar God bewaar hulle lewens in elke geval en skenk selfs meer eer aan hulle. Daniël oorleef die omverwerping van Babilon en gaan voort om te profeteer tot in die tyd van die Persiese Ryk. Daniël se profesieë is verreikend en voorspel die opkoms en val van baie nasies en die komende heerskappy van God se uitverkore koning, die Messias, akkuraat.

Hosea – Hosea se missie is om Israel op te roep tot bekering, aangesien God gereed is om hulle te oordeel vir hul korrupsie en afgodery. Op God se bevel trou Hosea met 'n vrou wat aan hom ontrou is, en dan moet hy haar van prostitusie verlos. Hierdie smerige ervaring is 'n illustrasie van Israel se geestelike owerspel en die feit dat 'n liefdevolle God hulle steeds agtervolg om hulle te verlos en op hul regte plek te herstel.

Joël — Joël bedien in Juda gedurende 'n tyd van droogte en 'n sprinkaanplaag, gebeurtenisse wat tekens is van God se oordeel oor die nasie. Joël gebruik die huidige oordeel om die mense na die toekomstige, wêreldwye oordeel van die Dag van die Here te wys, en hy roep almal op om te bekeer. Joël se finale belofte is dat die Here by sy volk in Sion sal woon en groot seën vir die herstelde land sal bring.

Amos — Amos begin met die uitspraak van onder meer Damaskus, Tirus, Edom en Gasa. Die profeet reis noord van Juda na Israel om daardie nasie van God se oordeel te waarsku. Hy maak 'n lys van hulle sondes en rig God se uitnodiging om te bekeer en vergewe te word. Na die vernietiging van Israel, belowe God, sal daar 'n tyd van herstel wees.

Obadja — Vanuit hul oënskynlik veilige, rotsgebonde huise het die Edomiete verheug oor Juda se val, maar Obadja bring God se ontnugterende boodskap: Edom sal ook verower word, en dit sonder genesing. God se volk sal die uiteindelijke oorwinnaars wees.

Jona - Jona, 'n profeet in Israel, word deur God opdrag gegee om na die Assiriese hoofstad Nineve te gaan om daarteen te profeteer. Jona is ongehoorsaam en probeer om van Nineve af weg te reis, maar God onderskep hom op see. Jona word oorboord gegooi en deur 'n groot vis ingesluk. In die maag van die vis het Jona berou, en die vis spoeg hom terug op droë grond. Wanneer Jona in Nineve profeteer, verootmoedig die Assiriërs hulle voor God en bekeer hulle, en God bring nie oordeel oor hulle nie. Jona is kwaad dat God die mense wat hy haat vergewe het, en God redeneer met sy hardnekkige profeet.

Miga — In 'n reeks van drie boodskappe roep Miga beide Juda en Israel op om die woord van God te hoor. Hy profeteer van komende oordeel oor beide koninkryke en voorsien die geseënde koninkryk van God, wat deur 'n koning regeer word wat in Betlehem gebore sou word. Miga eindig sy boek met 'n belofte dat God se toorn sal draai en dat God se volk herstel sal word.

Nahum — Nahum se profesie handel oor die vernietiging van Nineve. Nahum gee die redes daarvoor en belowe God se oordeel oor hierdie nasie wat eens die res van die wêreld geterroriseer het. Anders as God se oordeel teen Israel, sal die oordeel teen Nineve geen uitstel hê nie, en die vernietiging sal nie deur herstel gevolg word nie.

Habakuk — Die profeet bevraagteken God oor iets wat hy nie kan verstaan nie: naamlik hoe God die goddelose Babiloniërs kan gebruik om God se eie mense, Juda, te straf. Die Here antwoord deur Habakuk te herinner aan Sy soewereiniteit en getrouheid en dat, in hierdie wêreld, die regverdige deur geloof sal lewe.

Sefanja - Sefanja waarsku teen die komende Dag van die Here, 'n profesie wat deels vervul is deur die inval van Babilon en, meer afgeleë, aan die einde van die tyd. Ander nasies behalwe Juda word ook gewaarsku teen komende oordeel, insluitend Filistië, Moab, Kus en Assirië. Jerusalem word geroep om tot bekering te kom, en die boek eindig met 'n belofte van God om Sy volk tot guns en heerlikheid te herstel.

Haggai - Haggai leef en preek gedurende die tyd van Serubbabel en Sagaria. Die heropbou van die tempel het begin, maar teenstand van die Jode se vyande het die werk vir ongeveer 15 jaar gestaak. Haggai preek 'n reeks van vier preke om die mense aan te spoor om terug te werk sodat die tempel voltooi kan word.

Sagaria - 'n Tydgenoot van Haggai en Serubbabel, Sagaria moedig die mense van Jerusalem aan om die heropbou van die tempel te voltooi, 'n werk wat vir ongeveer 15 jaar verswak het. Agt visioene vertel God se voortdurende plan vir sy volk. Oordeel oor Israel se vyande word belowe, saam met God se seëninge op Sy uitverkore volk. Verskeie Messiaanse profesieë is ingesluit, wat die Messias se koms, Sy lyding en Sy uiteindelijke oorwinnende heerlikheid voorspel.

Maleagi — Bediening aan na-ballingskap Israel, roep Maleagi God se volk tot bekering. Die profeet veroordeel die sondes van egskeiding, bring onreine offers, weerhou tiendes en onheiligh God se naam. Die boek, en die Ou Testament, eindig met 'n beskrywing van die Dag van die Here en die belofte dat Elia voor daardie verskriklike dag sal kom.

Nuwe Testament:

Matteus — Die bediening van Jesus Christus word aangebied vanuit die oogpunt dat Jesus die Seun van Dawid is en dus die regmatige koning om vanaf Israel se troon te regeer. Jesus bied die koninkryk aan sy volk aan, maar Israel verwerp Hom as hulle koning en kruisig Hom. Jesus staan weer op en stuur Sy dissipels die hele wêreld in om Sy leer te verkondig.

Markus — Die bediening van Jesus Christus word aangebied vanuit die oogpunt dat Jesus die Regverdige Dienaar van God is. Jesus gehoorsaam die Vader se wil en volbring alles wat Hy gestuur is om te doen, insluitend om vir sondaars te sterf en uit die dood op te staan.

Lukas — Die bediening van Jesus Christus word aangebied vanuit die oogpunt dat Jesus die Seun van die mens is wat gekom het om die hele wêreld te red. Jesus wys die liefde van God aan alle klasse mense, ongeag ras of geslag. Hy word onregverdig verraai, gearresteer en vermoor, maar Hy staan weer op.

Johannes — Die bediening van Jesus Christus word aangebied vanuit die oogpunt dat Jesus die Seun van God is. Jesus praat breedvoerig van Sy aard en werk en die noodsaaklikheid van geloof, en Hy bewys dat Hy die Seun van God is deur 'n reeks openbare wonderwerke. Hy word gekruisig en staan weer op.

Handelinge — Hierdie opvolg van die lewe van Christus volg op die bediening van die apostels na Jesus se hemelvaart. Die Heilige Gees kom om Jesus se volgelingen te vul en te bemaatig, wat die evangelie begin verkondig te midde van toenemende vervolging. Paulus, 'n voormalige vyand van die Christene, word bekeer en deur Christus as 'n apostel geroep. Die kerk begin in Jerusalem, brei uit na Samaria en versprei na die Romeinse wêreld.

Romeine — Hierdie teologiese verhandeling, geskryf deur Paulus op een van sy sendingreise, ondersoek die geregtigheid van God en hoe God skuldige sondaars op grond van die offer van Jesus Christus as regverdig kan verklaar. Nadat hulle deur geloof geregtig is, leef gelowiges in heiligheid voor die wêreld.

1 Korinthiërs — Die kerk in Korinte is deurspek met probleme, en die apostel Paulus skryf om aan hulle God se instruksies te gee oor hoe om verskeie kwessies te hanteer, insluitend sonde en verdeeldheid in die kerk, huwelik, afgodery, geestelike gawes, die toekomstige opstanding, en die uitvoering van openbare aanbidding.

2 Korinthiërs — Die probleme in die gemeente in Korinte is grotendeels deurgewerk, en Paulus skryf hierdie brief om hulle aan te moedig, om die liefdesgeskenk wat hy vir Judese Christene insamel te verduidelik en om sy apostelskap te verdedig teen kritici wat praat uit teen hom.

Galasiërs - Valse leraars het die kerke in Galasië geïnfilteer, en valslik voorgestel dat werke van die wet (spesifiek die besnydenis) by geloof in Christus gevoeg moet word sodat verlossing werklik kan wees. In geen onsekere terme nie, veroordeel Paulus die mengsel van wet en genade, en wys dat redding en heiligmaking alles uit genade is. Christus se redding het ons vrygemaak. Ons maak staat op die Gees se werk, nie ons eie nie.

Efesiërs – Verlossing kom uit genade deur geloof in Christus, en nie deur ons eie werke nie. Die lewe wat Jesus aan Jood en nie-Jood gee, lei tot 'n nuwe hart en 'n nuwe wandel in hierdie wêreld. Die kerk is die Liggaam van Christus, en die huwelik is 'n beeld van Christus en die kerk. God het geestelike wapenrusting voorsien om geestelike stryd te voer.

Filippense — Paulus skryf hierdie brief uit 'n Romeinse gevangenis en bedank die gemeente in Filippi vir die liefdesgeskenk wat hulle vir hom gestuur het. Die evangelie van Christus vorder in die wêreld, ten spyte van swaarkry, en Christene kan hulle daarin verheug. Ons word aangespoor om onself te verootmoedig soos Christus gedoen het, verenig te wees en te streef na die doel om die Here in alles te behaag.

Kolossense - Ten spyte van wat valse leraars mag beweer, is Jesus Christus die Verlosser, Here en Skepper van alle dinge. In Hom word alle gelowiges lewend en volkome gemaak; hulle hoef hulle nie te onderwerp aan mensgemaakte regulasies of die opdragte van die Ou Testamentiese wet nie. Die nuwe lewe wat ons in Christus het, sal ons verhoudings met huweliksmaats, ouers, kinders, meesters en diensknegte beïnvloed.

1 Tessalonisense — Paulus hersien die begin van die gemeente in Tessalonika, en hy prys hulle vir hulle standvastige geloof. Gelowiges word aangemoedig om rein lewens te lei en om die hoop te behou dat Jesus sal terugkeer. Wanneer Christus weer kom, sal Hy gelowiges wat gesterf het, opwek en diegene wat nog lewe wegrap om vir ewig by Hom te wees. Die Dag van die Here kom, wat sal lei tot die oordeel van hierdie wêreld.

2 Tessalonisense — Die kerk van Tessalonika verduur vervolging, en sommige gelowiges wonder of die Dag van die Here reeds aangebreek het. Paulus verseker hulle dat dit wat hulle ervaar nie God se oordeel is nie. Voordat daardie verskriklike dag aanbreek, moet daar 'n wêreldwye rebellie wees, 'n verwydering van die Teëhouer en die opkoms tot mag van die man van wetteloosheid. Maar God sal Sy kinders beskerm. Hou aan om te doen wat reg is tot die tyd dat Christus terugkeer.

1 Timoteus — Timoteus, die leraar van die gemeente in Efese, is die ontvanger van hierdie brief van Paulus. 'n Pastoor moet geestelik bekwaam wees, waak teen valse leerstellings, bid, sorg vir diegene in die kerk, lei ander leiers op, en bowenal getrou die waarheid verkondig.

2 Timoteus — In hierdie baie persoonlike brief aan die einde van sy lewe moedig Paulus Timoteus aan om vas te hou aan die geloof, te fokus op dit wat werklik belangrik is, in gevaarlike tye te volhard en die Woord van God te verkondig.

Titus - Titus, 'n opsiener van kerke op die eiland Kreta, het die taak om ouderlinge in die kerke daar aan te stel, om seker te maak dat die manne geestelik bekwaam is. Hy moet oppas vir valse leraars, afleidings vermy, die Christelike lewe modelleer en alle gelowiges opdrag gee om goeie werke te beoefen.

Filemon - In hierdie kort brief aan Filemon, 'n gelowige in Kolosse, spoor die apostel Paulus hom aan om die liefde van Christus te toon en met 'n weghol, die slaaf versoek te word. Onder die Romeinse wet kan die slaaf swaar gestraf word, maar Paulus dring aan op genade ter wille van Christus. Filemon behoort sy slaaf terug te verwelkom in die huishouding, nie nou as 'n slaaf nie maar as 'n geliefde broer in Christus.

Hebreërs — Daar is Joodse lede van die kerk wat in die versoeking kom om na die Joodse wet terug te keer. Die skrywer van hierdie brief spoor hulle aan om nie terug te kyk nie, maar om aan te beweeg na volle geestelike volwassenheid, deur geloof. Jesus Christus is beter as engele en beter as Moses, en Hy het 'n beter offer, 'n beter priesterskap en 'n beter verbond voorsien as enigiets in die Ou Testament. Nadat ons Egipte verlaat het, moet ons die Beloofde Land binnegaan, nie aanhou om doelloos in die woestyn te dwaal nie.

Jakobus — In hierdie baie praktiese boek wys Jakobus hoe uitgeleefde geloof lyk. Waarlik, reddende geloof sal ons gebedslewe, ons woorde, ons reaksie op beproewinge en ons behandeling van ander beïnvloed.

1 Petrus — Die apostel Petrus skryf aan gelowiges wat in Klein-Asië onder vervolging verkeer, en spreek hulle aan as “God se uitverkorenes, verstrooide ballinge” ([1 Petrus 1:1](#)). Hy herinner hulle aan die genade van God, verseker hulle van hulle hemelse tuiste, leer hulle om heiligheid aan die dag te lê, onderrig hulle oor huweliksverhoudings en bemoedig hulle terwyl hulle swaarkry.

2 Petrus - Met sy dood op hande, skryf Petrus aan die kerke en vermaan hulle om die Woord van God te volg, valse leraars te identifiseer en te vermy, en in heiligheid te lewe terwyl hulle op die wederkoms van Christus wag.

1 Johannes – God is lig, liefde en waarheid. Diegene wat werklik aan Christus behoort, sal gemeenskap met Sy verlostes soek; wandel in die lig, nie in duisternis nie; sonde bely; gehoorsaam God se Woord; lief vir God; ervaar 'n afnemende patroon van sonde in hul lewens; toon liefde vir ander Christene; en ervaar oorwinning in hul Christelike wandel.

2 Johannes — Die Christelike lewe is 'n balans van waarheid en liefde. Ons kan die waarheid nie in die naam van liefde verlaat nie; ons kan ook nie ophou liefhê as gevolg van 'n verkeerde idee van die handhawing van die waarheid nie.

3 Johannes — Twee mans word gekontrasteer: Gaius, wat sy toewyding aan waarheid en liefde deur gasvryheid toon; en Diotrefes, wat sy boosheid en trots toon deur 'n gebrek aan gasvryheid.

Judas — Die boodskap van die evangelie sal nie verander nie. Maar daar is manne wat probeer om die boodskap te verdraai en valse leerstellings te leer om hulleself te bevoordeel en mense op 'n dwaalspoor te lei. Hierdie manne moet in die waarheid weerstaan word.

Openbaring — Jesus is die Here van die kerk, en Hy ken die toestand van elke plaaslike liggaam van gelowiges. Die eindtyd sal gekenmerk word deur 'n toename in goddeloosheid, die opkoms van die Antichris se eenwêreldregering, en die woede van Satan teen God se mense op aarde. God stort sy toorn uit oor 'n rebelse en onberouvolle wêreld in 'n reeks oordele wat geleidelik in erns toeneem. Uiteindelik keer die Lam van God terug aarde toe met die leërs van die hemel, en verslaan die magte van die bose wat teen Hom opgestel is en sy vrederyk oprig. Satan, die Antichris en die goddeloses van elke eeu word in die poel van vuur gegooi, terwyl die volgelinge van Christus 'n nuwe hemel en nuwe aarde beërwe.

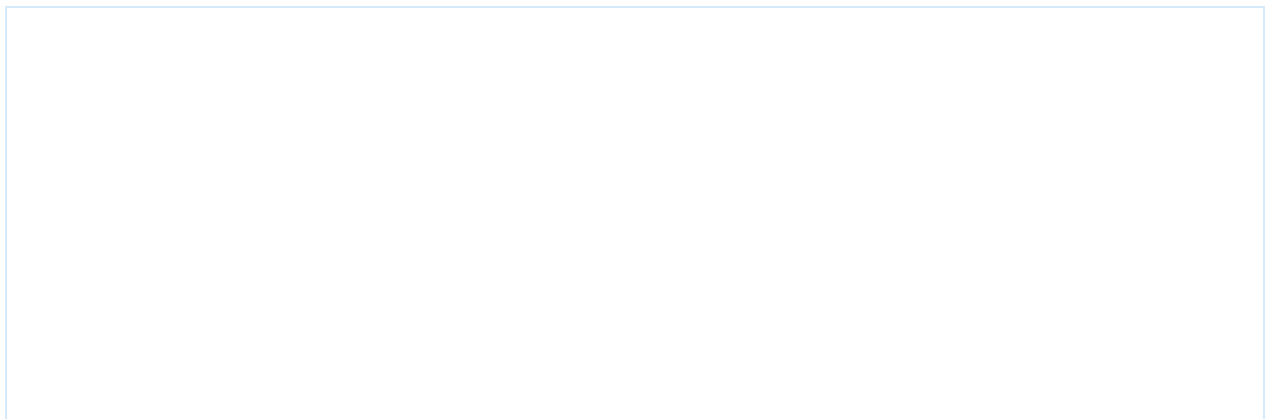
Ou Testament Samevatting

Die Ou Testament is in vyf afdelings verdeel: Die Pentateug (Genesis tot Deuteronomium), die historiese boeke (Josua tot Ester), die poëtiese boeke (Job deur Hooglied), die Groot Profete (Jesaja tot Daniël) en die Klein Profete (Hosea deur Maleagi). Die Ou Testament is geskryf vanaf ongeveer 1400 vC tot ongeveer 400 vC Die Ou Testament is hoofsaaklik in Hebreeus geskryf, met 'n paar klein gedeeltes wat in Aramees geskryf is (in wese 'n variasie van Hebreeus).

Die Ou Testament handel hoofsaaklik oor die verhouding tussen God en die volk Israel. Die Pentateug handel oor die skepping van Israel en God wat 'n verbondsverhouding met Israel vestig. Die historiese boeke teken Israel se geskiedenis, sy oorwinnings en suksesse saam met sy nederlae en mislukkings aan. Die poëtiese boeke gee ons 'n meer intieme blik op God se verhouding met Israel en Sy passie vir Israel om Hom te aanbid en te gehoorsaam. Die profetiese boeke is God se oproep aan Israel om te bekeer van sy afgodery en ontrouheid en om terug te keer na 'n verhouding van gehoorsaamheid en geestelike getrouheid.

Miskien sal 'n beter titel die Eerste Testament wees. Die woord "ou" is geneig om die idee van "verouderd" of "nie-relevant" te gee. Dit kan nie verder van die waarheid wees nie. Lees asseblief die volgende artikels:

'n Oorsig van die Ou Testament is 'n waardevolle en geestelik-verrykende poging. Hieronder is skakels na opsommings van die verskillende boeke van die Ou Testament. Ons hoop van harte dat u ons Ou-Testamentiese opname nuttig vind in u wandel met Christus.

Opsomming van die boek Genesis

Skrywer: Die skrywer van die boek Genesis word nie geïdentifiseer nie. Tradisioneel is daar altyd aangeneem dat die skrywer Moses was. Daar is geen afdoende rede om die Mosaïese outeurskap van Genesis te ontken nie. Volledige artikel: [Wie het die boek Genesis geskryf? Wie was die skrywer van Genesis?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Genesis meld nie wanneer dit geskryf is nie. Die datum van outeurskap is waarskynlik tussen 1440 en 1400 vC, tussen die tyd toe Moses die Israëliete uit Egipte gelei het en sy dood.

Doel van skryf: Die boek Genesis is soms die "saad-komplot" van die hele Bybel genoem. Die meeste van die belangrikste leerstellings in die Bybel word in "saad"-vorm in die Boek Genesis bekendgestel. Saam met die sondeval word God se belofte van redding of verlossing opgeteken ([Genesis 3:15](#)). Die leerstellings van skepping, toerekening van sonde, regverdiging, versoening, verdorwenheid, toorn, genade, soewereiniteit, verantwoordelikheid en vele meer word alles aangespreek in hierdie boek van oorsprong genaamd Genesis.

Baie van die groot vrae van die lewe word in Genesis beantwoord. (1) Waar kom ek vandaan? (God het ons geskep - [Genesis 1:1](#)) (2) Hoekom is ek hier? (ons is hier om 'n verhouding met God te hê - [Genesis 15:6](#)) (3) Waarheen gaan ek? (ons het 'n bestemming na die dood - [Genesis 25:8](#)). Genesis doen 'n beroep op die wetenskaplike, die historikus, die teoloog, die huisvrou, die boer, die reisiger en die man of vrou van God. Dit is 'n gepaste begin vir God se verhaal van Sy plan vir die mensdom, die Bybel.

Sleutelverse:

[Genesis 1:1](#), "In die begin het God die hemel en die aarde geskape."

[Genesis 3:15](#), "En Ek sal vyandskap stel tussen jou en die vrou en tussen jou nageslag en hare; hy sal jou hoof vermorsel, en jy sal hom in die hakskeen slaan."

[Genesis 12:2-3](#) "Ek sal jou 'n groot nasie maak en jou seën; Ek sal jou naam groot maak, en jy sal 'n seën wees. Ek sal seën die wat jou seën, en wie jou vervloek, sal Ek vloek; en alle volke op aarde sal deur jou geseën word."

[Genesis 50:20](#), "Jy wou my kwaad aandoen, maar God het dit ten goede bedoel om te volbring wat nou gedoen word, die redding van baie lewens."

Kort opsomming: Die boek Genesis kan in twee afdelings verdeel word: Primitiewe Geskiedenis en Patriargale Geskiedenis. Primitiewe geskiedenisrekords (1) Skepping (Genesis hoofstukke 1-2); (2) die sondeval (Genesis hoofstukke 3-5); (3) die Sondvloed (Genesis hoofstukke 6-9); en (4) die verstrooiing (Genesis hoofstukke 10-11). Patriargale geskiedenis teken die lewens van vier groot manne aan: (1) Abraham ([Genesis 12-25:8](#)); (2) Isak (Genesis 21:1-35-29); (3) Jakob ([Genesis 25:21-50:14](#)); en (4) Josef ([Genesis 30:22-50:26](#)).

God het 'n heelal geskep wat goed en vry van sonde was. God het die mensdom geskep om 'n persoonlike verhouding met Hom te hê. Adam en Eva het gesondig en daardeur boosheid en dood in die wêreld gebring. Bose het geleidelik in die wêreld toegeneem totdat daar net een familie was waarin God iets goeds gevind het. God het die Vloed gestuur om die kwaad uit te wis, maar het Noag en sy gesin saam met die diere in die Ark verlos. Na die Vloed het die mensdom weer begin vermeerder en oor die wêreld versprei.

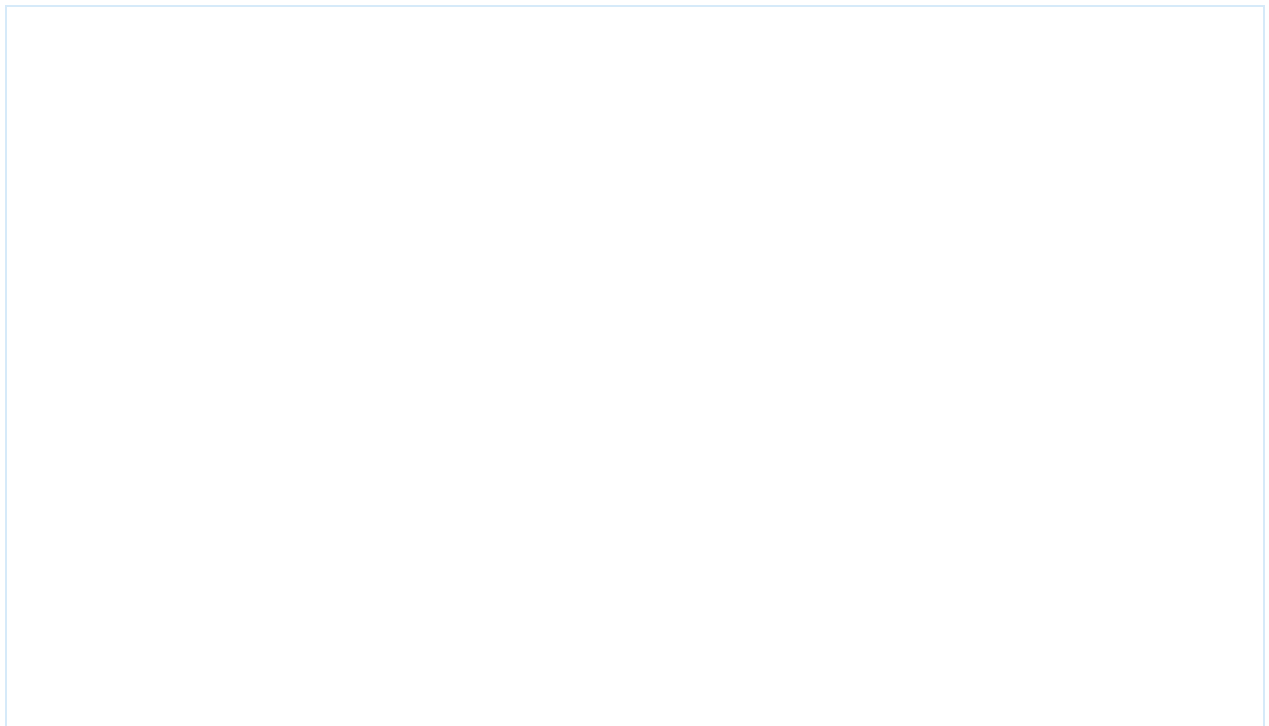
God het Abraham gekies, deur wie Hy 'n uitverkore volk en uiteindelik die beloofde Messias sou skep. Die gekose lyn is oorgedra aan Abraham se seun Isak, en toe aan Isak se seun Jakob. God het Jakob se naam na Israel verander, en sy twaalf seuns het die voorvaders van die twaalf stamme van Israel geword. In Sy soewereiniteit het God Jakob se seun Josef na Egipte laat stuur deur die veragtelike optrede van Josef se broers. Hierdie daad, bedoel vir die kwaad deur die broers, was ten goede deur God bedoel en het uiteindelik daartoe gelei dat Jakob en sy gesin gered is van 'n verwoestende hongersnood deur Josef, wat tot groot mag in Egipte verrys het.

Voorafskaduwings: Baie Nuwe-Testamentiese temas het hul wortels in Genesis. Jesus Christus is die Saad van die vrou wat Satan se mag sal vernietig ([Gen. 3:15](#)). Soos met Josef, was God se plan vir die goeie van die mensdom deur die offer van Sy Seun ten goede bedoel, al het diegene wat Jesus gekruisig het dit ten kwade bedoel. Noag en sy gesin is die eerste van baie oorblyfsels wat in die Bybel afgebeeld word. Ten spyte van oorweldigende kanse en moeilike omstandighede, bewaar God altyd 'n oorblyfsel van die gelowiges vir Homself. Die oorblyfsel van Israeliete het na die Babiloniese ballingskap teruggekeer na Jerusalem; God het 'n oorblyfsel bewaar deur al die vervolgings wat in Jesaja en Jeremia beskryf word; 'n oorblyfsel van 7 000 priesters was weggesteek vir die toorn van Isebel; God belowe dat 'n oorblyfsel van Jode eendag hul ware Messias sal omhels ([Romeine 11](#)). Die geloof wat deur Abraham geopenbaar is,

sou die gawe van God wees en die basis van verlossing vir beide Jood en nie-Jood ([Efesiërs 2:8-9](#); [Hebreërs 11](#)).

Praktiese Toepassing: Die oorheersende tema van Genesis is God se ewige bestaan en Sy skepping van die wêreld. Daar is geen poging aan die kant van die skrywer om die bestaan van God te verdedig nie; hy stel bloot dat God is, altyd was, en altyd sal wees, almagtig oor alles. Op dieselfde manier het ons vertroue in die waarhede van Genesis, ten spyte van die aansprake van diegene wat dit sou ontken. Alle mense, ongeag kultuur, nasionaliteit of taal, is verantwoordbaar aan die Skepper. Maar as gevolg van sonde, wat by die sondeval in die wêreld ingebring is, is ons van Hom geskei. Maar deur een klein nasie, Israel, is God se verlossingsplan vir die mensdom geopenbaar en aan almal beskikbaar gestel. Ons is bly oor daardie plan.

God het die heelal, die aarde en elke lewende wese geskep. Ons kan Hom vertrou om die bekommernisse in ons lewens te hanteer. God kan 'n hopelose situasie aanvaar, bv. Abraham en Sara wat kinderloos is, en wonderlike dinge doen as ons net sal vertrou en gehoorsaam. Verskriklike en onregverdig dinge kan in ons lewens gebeur, soos met Josef, maar God sal altyd 'n groter goed bewerkstellig as ons geloof in Hom en Sy soewereine plan het. "En ons weet dat vir die wat God liefhet, alles ten goede meewerk, vir die wat na sy voorneme geroep is" ([Romeine 8:28](#)).

Opsomming van die boek Eksodus

Skrywer: Moses was die skrywer van die boek Eksodus ([Eksodus 17:14](#) ; [24:4-7](#) ; [34:27](#)).
Volledige artikel: [Wie het die boek Exodus geskryf? Wie was die skrywer van Eksodus?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van Eksodus is geskryf tussen 1440 en 1400 vC

Doel van Skrywe: Die woord "uittog" beteken vertrek. In God se tydsberekening was die uittog van die Israëliete uit Egipte die einde van 'n tydperk van onderdrukking vir Abraham se nageslag ([Genesis 15:13](#)), en die begin van die vervulling van die verbondsbelofte aan Abraham dat sy nageslag nie net in die beloofde land, maar sou ook vermeerder en 'n groot nasie word ([Genesis 12:1-3](#) , [7](#)). Die doel van die boek kan uitgedruk word as die naspeuring van die vinnige groei van Jakob se afstammeling uit Egipte tot by die vestiging van die teokratiese nasie in hul Beloofde Land.

Sleutelverse:

[Eksodus 1:8](#), "Toe kom 'n nuwe koning, wat nie van Josef geweet het nie, aan bewind in Egipte."

[Eksodus 2:24-25](#), "God het hulle gekerm gehoor, en Hy het gedink aan sy verbond met Abraham, met Isak en met Jakob. Daarom het God na die Israëliete gekyk en oor hulle besorg."

[Eksodus 12:27](#) "Dit is die paasoffer aan die HERE wat by die huise van die Israëliete in Egipte verbygegaan het en ons huise gespaar het toe Hy die Egiptenaars verslaan het." Toe het die mense neergebuig en aanbid."

[Eksodus 20:2-3](#), "Ek is die HERE jou God wat jou uit Egipte, uit die slaweland uitgelei het. Jy mag geen ander gode voor My aangesig hê nie."

Kort opsomming: Eksodus begin waar Genesis ophou terwyl God met Sy uitverkore volk, die Jode, handel. Dit volg die gebeure vanaf die tyd dat Israel Egipte binnegekom het as gaste van Josef, wat magtig was in Egipte, totdat hulle uiteindelik verlos is van die wrede slawerny waarin hulle gebring is deur "... 'n nuwe koning ... wat Josef nie geken nie" ([Eksodus 1:8](#)).

Hoofstukke 1-14 beskryf die toestande van onderdrukking van die Jode onder Farao, die opkoms van Moses as hul verlosser, die plaë wat God oor Egipte gebring het vir die weiering van hul leier om hom aan Hom te onderwerp, en die vertrek uit Egipte. God se soewereine en magtige hand word gesien in die wonderwerke van die plaë – wat eindig met die plaag van die dood van die eersgeborenes en die instelling van die eerste Pasga – die verlossing van die Israëliete, die skeiding van die Rooi See en die vernietiging van die Egiptenaar weermag.

Die middelste gedeelte van Eksodus is opgedra aan die rondswerf in die woestyn en die wonderbaarlike voorsiening deur God vir Sy volk. Maar al het Hy vir hulle brood uit die hemel gegee, soet water uit bitter, water uit 'n rots, oorwinning oor die wat hulle sou vernietig, sy wet wat deur sy eie hand op kliptafels geskryf is, en sy teenwoordigheid in die vorm van vuurpilare en wolk, die volk het gedurig gemor en teen Hom in opstand gekom.

Die laaste derde van die boek beskryf die bou van die Verbondsark en die plan vir die Tabernakel met sy verskillende offers, altare, meubels, seremonies en vorme van aanbidding.

Voorafskaduwings: Die talle offers wat van die Israëliete vereis is, was 'n beeld van die uiteindelijke offer, die Paaslam van God, Jesus Christus. Die nag van die laaste plaag oor Egipte, is 'n onbesmette lam geslag en sy bloed het aan die deurkosyne van die huise van God se volk gesmeer en hulle teen die doodsengel beskerm. Dit het Jesus, die Lam van God sonder vlek of gebrek ([1 Petrus 1:19](#)) voorafskadu, wie se bloed wat op ons toegedien is, die ewige lewe verseker. Onder die simboliese aanbiedings van Christus in die boek Eksodus is die verhaal van die water uit die rots in [Eksodus 17:6](#) . Net soos Moses die rots geslaan het om lewendmakende water vir die volk te voorsien om te drink, so het God die Rots van ons verlossing geslaan en Hom vir ons sonde gekruisig, en uit die Rots het die gawe van lewende water gekom ([Joh. 4:10](#)) . Die voorsiening van manna in die woestyn is 'n perfekte beeld van Christus, die Brood van die Lewe ([Joh. 6:48](#)), wat deur God voorsien is om ons lewe te gee.

Praktiese toepassing: Die Mosaïese Wet is gedeeltelik gegee om die mensdom te wys dat hulle nie in staat was om dit te onderhou nie. Ons is nie in staat om God te behaag deur wetsonderhouding nie; daarom spoor Paulus ons aan om “ons geloof in Christus Jesus te stel, sodat ons geregverdig kan word uit die geloof in Christus en nie deur die wetsonderhouding nie, want deur die onderhouding van die wet sal niemand geregverdig word nie” ([Galasiërs 2:16](#)).

God se voorsiening vir die Israeliete, van verlossing uit ballingskap tot die [manna](#) en [kwartels](#) in die woestyn, is duidelike aanduidings van Sy genadige voorsiening vir sy volk. God het belowe om in al ons behoeftes te voorsien. "God, wat julle geroep het tot gemeenskap met sy Seun, Jesus Christus, ons Here, is getrou" ([1 Korintiërs 1:9](#)).

Ons moet op die Here vertrou, want Hy kan ons van enigiets verlos. Maar God laat nie toe dat sonde vir ewig ongestraf bly nie. Gevolglik kan ons Hom vertrou in Sy vergelding en geregtigheid. Wanneer God ons uit 'n slegte situasie verwyder, moet ons nie probeer om terug te gaan nie. Wanneer God eise aan ons stel, verwag Hy van ons om daaraan te voldoen, maar terselfdertyd verskaf Hy genade en barmhartigheid omdat Hy weet dat ons, op ons eie, nie ten volle sal kan gehoorsaam nie.

Opsomming van die boek Levitikus

Skrywer: Moses was die skrywer van die boek Levitikus. Volledige artikel: [Wie het die boek Levitikus geskryf? Wie was die skrywer van Levitikus?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Levitikus is geskryf tussen 1440 en 1400 vC.

Doel van Skrywe: Omdat die Israeliete vir 400 jaar in Egipte gevange gehou is, is die konsep van God deur die politeïstiese, heidense Egiptenare verdraai. Die doel van Levitikus is om instruksies en wette te verskaf om 'n sondige, dog verlore volk te lei in hul verhouding met 'n heilige God. Daar is 'n klem in Levitikus op die behoefte aan persoonlike heiligheid in reaksie op 'n heilige God. Sonde moet versoen word deur die aanbidding van behoorlike offers (hoofstukke 8-10). Ander onderwerpe wat in die boek gedek word, is diëte (skoon en onrein kosse), bevalling en siektes wat noukeurig gereguleer word (hoofstukke 11-15). Hoofstuk 16 beskryf die Versoendag wanneer 'n jaarlikse offer gebring word vir die kumulatiewe sonde van die mense. Verder moet die volk van God omsigtig wees in hul persoonlike, morele en sosiale lewe, in teenstelling met die destydse huidige praktyke van die heidense rondom hulle (hoofstukke 17-22).

Sleutelverse:

[Levitikus 1:4](#), "Hy moet sy hand op die kop van die brandoffer lê, en dit sal vir hom welgevallig wees om vir hom versoening te doen."

[Levitikus 17:11](#) "Want die lewe van 'n skepsel is in die bloed, en Ek het dit aan julle gegee om vir julle op die altaar versoening te doen; dit is die bloed wat versoening doen vir 'n mens se lewe."

[Levitikus 19:18](#) "Moenie wraak neem of 'n wrok teen een van jou volk hê nie, maar jy moet jou naaste liefhê soos jouself. Ek is die HERE."

Kort opsomming: Hoofstukke 1–7 skets die offerandes wat van beide die leke en die priesterskap vereis word. Hoofstukke 8–10 beskryf die toewyding van Aäron en sy seuns aan die priesterskap. Hoofstukke 11–16 is die voorskrifte vir verskeie tipes onreinheid. Die laaste 10 hoofstukke is God se riglyne aan Sy mense vir praktiese heiligheid. Verskeie feeste is ingestel in die mense se aanbidding van God, byeengeroep en volgens

God se wette beoefen. Seëninge of vloeke sou óf die onderhouding óf die verwaarlosing van God se gebooie vergesel (hoofstuk 26). Geloftes aan die Here word in hoofstuk 27 behandel.

Die primêre tema van Levitikus is heiligheid. God se eis vir heiligheid in Sy volk is gebaseer op Sy eie heilige natuur. 'n Ooreenstemmende tema is dié van versoening. Heiligheid moet voor God gehandhaaf word, en heiligheid kan slegs deur 'n behoorlike versoening verkry word.

Voorafskaduings: Baie van die ritualistiese praktyke van aanbidding beeld op baie maniere die persoon en werk van ons Verlosser, die Here Jesus Christus, uit. [Hebreërs 10](#) vertel ons dat die Mosaïese Wet “slegs 'n skaduwee is van die goeie dinge wat kom” waarmee bedoel word dat die daaglikse offerandes wat die priesters vir die sonde van die mense gebring het, 'n voorstelling was van die uiteindelijke Offer—Jesus Christus, wie se offer eens vir altyd sou wees vir diegene wat in Hom sou glo. Die heiligheid wat tydelik deur die Wet verleen word, sou eendag vervang word deur die absolute bereiking van heiligheid wanneer Christene hulle sonde verruil het vir die geregtigheid van Christus ([2 Korintiërs 5:21](#)).

Praktiese Toepassing: God neem Sy heiligheid baie ernstig op, en so moet ons ook. Die neiging in die postmoderne kerk is om God na ons eie beeld te skep en Hom die eienskappe te gee wat ons graag wil hê. Hy moet hê in plaas van dié wat Sy Woord beskryf. God se volslae heiligheid, Sy transendente glans en Sy “ongenaakbare lig” ([1 Timoteus 6:16](#)) is vreemde begrippe vir baie Christene. Ons word geroep om in die Lig te wandel en die duisternis in ons lewens te verwyder sodat ons welgevallig kan wees in Sy oë. 'n Heilige God kan nie blatante, onbeskaamde sonde in Sy volk verdra nie en Sy heiligheid vereis dat Hy dit straf. Ons durf nie flippen in ons houdings teenoor sonde of God se afkeer daarvan wees nie, en moet ook nie op enige manier lig daarvan maak nie.

Prys die Here dat ons weens Jesus se dood namens ons nie meer diere-offers hoef te bring nie. Levitikus gaan alles oor substitusie. Die dood van die diere was 'n plaasvervangende straf vir diegene wat gesondig het. Op dieselfde manier, maar oneindig beter, was die offer van Jesus aan die kruis die plaasvervanger vir ons sondes. Nou kan ons sonder vrees voor 'n God van uiterste heiligheid staan, want Hy sien in ons die geregtigheid van Christus.

Opsomming van die boek Numeri

Skrywer: Moses was die skrywer van die boek Numeri. Volledige artikel: [Wie het die boek Numeri geskryf? Wie was die skrywer van Numeri?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van Numeri is geskryf tussen 1440 en 1400 vC

Doel van Skrywe: Die boodskap van die Boek van Numeri is universeel en tydloos. Dit herinner gelowiges aan die geestelike oorlogvoering waarin hulle betrokke is, want Numeri is die boek van die diens en wandel van God se volk. Die Boek Numeri oorbrug in wese die gaping tussen die Israeliete wat die Wet (Eksodus en Levitikus) ontvang en hulle voorberei om die Beloofde Land in te gaan (Deuteronomium en Josua).

Sleutelverse:

[Numeri 6:24-26](#), "Die HERE seën jou en bewaar jou; die HERE sal sy aangesig oor jou laat skyn en jou genadig wees; die HERE sal sy aangesig na jou wend en aan jou vrede gee."

[Numeri 12:6-8](#) "Wanneer 'n profeet van die HERE onder julle is, openbaar ek My aan hom in gesigte, Ek spreek met hom in drome. Maar dit is nie waar van my kneg Moses nie; hy is getrou in my hele huis. Met hom praat ek van aangesig tot aangesig, duidelik en nie in raaisels nie, waarom was jy dan nie bang om teen my kneg Moses te praat nie?"

[NUMERI 14:30-34](#) "Niemand van julle sal die land ingaan wat Ek met opgehef hand beloof het om jou huis te maak nie, behalwe Kaleb seun van Jefunne en Josua seun van Nun. Wat jou kinders betref wat jy gesê het as buit geneem sal word, Ek sal hulle inbring om die land te geniet wat jy verwerp het, maar julle sal in hierdie woestyn val, julle kinders sal vir veertig jaar lank herders wees, ly vir julle ontrou, totdat die laaste van julle liggame in die woestyn lê. Vir veertig jaar - een jaar vir elkeen van die veertig dae wat jy die land verken het - sal jy vir jou sondes ly en weet hoe dit is om my teen jou te hê."

Kort opsomming: Die meeste van die gebeure van die boek Numeri neem plek in die woestyn, hoofsaaklik tussen die tweede en veertigste jaar van die swerftog van die Israeliete. Die eerste 25 hoofstukke van die boek vertel die ervarings van die eerste geslag van Israel in die woestyn, terwyl die res van die boek die ervarings van die

tweede geslag beskryf. Die tema van gehoorsaamheid en rebellie gevolg deur bekering en seën loop deur die hele boek, sowel as die hele Ou Testament.

Die tema van die heiligheid van God word voortgesit vanaf die boek Levitikus in die boek Numeri, wat God se opdrag en voorbereiding van Sy volk openbaar om die Beloofde Land Kanaän binne te gaan. Die belangrikheid van die Boek van Numeri word aangedui deurdat dit baie keer in die Nuwe Testament verwys word. Die Heilige Gees het spesiale aandag gevestig op Numeri in [1 Korintiërs 10:1-12](#). Die woorde "al hierdie dinge het met hulle gebeur as voorbeelde" verwys na die sonde van die Israëliete en God se misnoeë met hulle.

In [Romeine 11:22](#) praat Paulus oor die "goedheid en gestrengheid van God." Dit, in 'n neutedop, is die boodskap van Numeri. Die erns van God word gesien in die dood van die opstandige geslag in die woestyn, diegene wat nooit die Beloofde Land binnegegaan het nie. Die goedheid van God word in die nuwe geslag verwesenlik. God het hierdie mense beskerm, bewaar en voorsien totdat hulle die land besit het. Dit herinner ons aan die geregtigheid en liefde van God, wat altyd in soewereine harmonie is.

Voorafskaduwings: God se eis vir heiligheid in sy volk word volkome en finaal bevredig in Jesus Christus, wat die Wet namens ons kom vervul het ([Matteus 5:17](#)). Die konsep van die beloofde Messias deurdring die boek. Die verhaal in hoofstuk 19 van die offer van die rooi vers "sonder gebrek of gebrek" stel Christus voor, die Lam van God sonder vlek of gebrek wat vir ons sondes geoffer is. Die beeld van die bronslang wat op die paal opgelig is om fisiese genesing te verskaf (hoofstuk 21) toon ook die opheffing van Christus, hetsy aan die kruis, of in die bediening van die Woord, sodat elkeen wat deur geloof na Hom kyk, geestelike kan hê genesing.

In hoofstuk 24 praat Bileam se vierde orakel van die ster en die septer wat uit Jakob gaan opstaan. Hier is 'n profesie van Christus wat die "môrester" genoem word in [Openbaring 22:16](#) vir Sy heerlikheid, glans en prag, en vir die lig wat deur Hom kom. Hy kan ook 'n septer genoem word, dit wil sê 'n septerdraer, vanweë sy koninklikes. Hy het nie net die naam van 'n koning nie, maar het 'n koninkryk, en heers met 'n septer van genade, barmhartigheid en geregtigheid.

Praktiese toepassing: 'n Groot teologiese tema wat in die Nuwe Testament uit Numeri ontwikkel is, is dat sonde en ongeloof, veral rebellie, die oordeel van God maai. Eerste Korintiërs sê spesifiek – en [Hebreërs 3:7 – 4:13](#) impliseer sterk – dat hierdie gebeure geskryf is as voorbeelde vir gelowiges om waar te neem en te vermy. Ons moenie "ons hart op slegte dinge rig" ([1 Korintiërs 10:6](#)), of seksueel onsedelik wees ([1 Korintiërs](#)

[10:8](#)) of God op die proef stel (1 Korintiërs 10:9) of kla en kla ([1 Korintiërs 10 :9](#)).
[Korinthiërs 10:10](#)).

Net soos die Israeliete 40 jaar in die woestyn rondgedwaal het weens hulle rebellie, so laat God ons ook soms toe om van Hom af weg te dwaal en eensaamheid en gebrek aan seëninge te ly wanneer ons teen Hom in opstand kom. Maar God is getrou en regverdig, en net soos Hy die Israeliete op hulle regmatige plek in Sy hart herstel het, sal Hy Christene altyd herstel tot die plek van seën en intieme gemeenskap met Hom as ons tot bekering kom en na Hom terugkeer ([1 Johannes 1:9](#)).

Opsomming van die boek Deuteronomium

Skrywer: Moses het die Boek Deuteronomium geskryf, wat in werklikheid 'n versameling van sy preke aan Israel is net voor hulle die Jordaan oorgesteek het. "Dit is die woorde wat Moses gespreek het" (1:1). Iemand anders (miskien Joshua) het dalk die laaste hoofstuk geskryf. Volledige artikel: [Wie het die boek Deuteronomium geskryf? Wie was die skrywer van Deuteronomium?](#)

Skrywedatum: Hierdie preke is gegee gedurende die 40-dae tydperk voor Israel se intog in die Beloofde Land. Die eerste preek is gelewer op die 1ste dag van die 11de maand (1:3), en die Israeliete het 70 dae later, op die 10de dag van die 1ste maand, die Jordaan oorgesteek ([Josua 4:19](#)). Trek 30 dae van rou na Moses se dood af ([Deuteronomium 34:8](#)), en ons het 40 dae oor. Die jaar was 1406 vC.

Doel van skryf: 'n Nuwe generasie Israeliete was op die punt om die Beloofde Land binne te gaan. Hierdie skare het nie die wonderwerk by die Rooi See beleef of die wet wat by Sinai gegee is, gehoor nie, en hulle was op die punt om 'n nuwe land met baie gevare en versoekings binne te gaan. Die boek Deuteronomium is gegee om hulle te herinner aan God se wet en God se krag.

Sleutelverse:

"Moenie byvoeg by wat ek jou beveel nie en moenie daarvan aftrek nie, maar onderhou die gebooie van die HERE jou God wat ek jou gee." ([Deuteronomium 4:2](#))

"Luister, Israel: Die HERE onse God, die HERE is een. Wees lief vir die HERE jou God met jou hele hart en met jou hele siel en met al jou krag. Hierdie gebooie wat ek vandag vir julle gee, moet in julle harte wees. Beïndruk hulle op jou kinders. Praat oor hulle as jy by die huis sit en as jy langs die pad stap, as jy gaan lê en as jy opstaan." ([Deuteronomium 6:4-7](#))

"Hy het vir hulle gesê: Neem al die woorde wat ek vandag plegtig aan julle verkondig het ter harte, sodat julle julle kinders kan beveel om al die woorde van hierdie wet noukeurig te gehoorsaam. Hulle is nie net nuttelose woorde vir jou nie – dit is jou lewe. Deur hulle sal jy lank lewe in die land wat jy deur die Jordaan trek om dit in besit te neem." ([Deuteronomium 32:46-47](#))

Kort opsomming: Die Israeliete word beveel om vier dinge te onthou: God se getrouheid, God se heiligheid, God se seëninge en God se waarskuwings. Die eerste drie hoofstukke beskryf die reis van Egipte na hul huidige ligging, Moab. Hoofstuk 4 is 'n oproep tot gehoorsaamheid, om getrou te wees aan die God wat aan hulle getrou was.

Hoofstukke 5 tot 26 is 'n herhaling van die Wet. Die Tien Gebooie, die wette aangaande offers en spesiale dae, en die res van die wette word aan die nuwe geslag gegee. Seëninge word belowe aan diegene wat gehoorsaam is (5:29; 6:17-19; 11:13-15), en hongersnood word belowe aan diegene wat die Wet oortree (11:16-17).

Die tema van seën en vervloeking word in hoofstukke 27-30 voortgesit. Hierdie gedeelte van die boek eindig met 'n duidelike keuse wat aan Israel gestel is: "Ek het jou lewe en dood, seën en vervloeking voorgehou." God se begeerte vir sy volk word gevind in wat Hy aanbeveel: "kies die lewe" (30:19).

In die laaste hoofstukke bemoedig Moses die volk; sy plaasvervanger, Joshua, opdrag gee; neem 'n liedjie op; en gee 'n finale seën aan elkeen van die stamme van Israel. Hoofstuk 34 vertel die omstandighede van Moses se dood. Hy het die berg Pisgah uitgeklim, waar die Here vir hom die beloofde land gewys het wat hy nie kon ingaan nie. Op 120 jaar oud, maar steeds met goeie sig en die krag van die jeug, het Moses in die teenwoordigheid van die Here gesterf. Die boek Deuteronomium eindig met 'n kort doodsberig oor hierdie groot profeet.

Voorafskaduings: Baie Nuwe-Testamentiese temas is teenwoordig in die boek Deuteronomium. Die belangrikste onder hulle is die noodsaaklikheid om die Mosaïese Wet volmaak te onderhou en die onmoontlikheid om dit te doen. Die eindelose opofferings wat nodig is om te versoen vir die sondes van die mense – wat voortdurend die Wet oortree het – sou hul vervulling vind in die finale "eens vir altyd" offerande van Christus ([Hebreërs 10:10](#)). As gevolg van Sy versoeningswerk aan die kruis, sou ons geen verdere offerandes vir sonde nodig hê nie.

God se uitverkiesing van die Israeliete as Sy spesiale volk voorspel Sy keuse van diegene wat in Christus sou glo ([1 Petrus 2:9](#)). In [Deuteronomium 18:15-19](#) profeteer Moses van 'n ander profeet—die uiteindelijke profeet wat kom wat die Messias is. Soos Moses, sou Hy goddelike openbaring ontvang en verkondig en Hy sou sy volk lei ([Joh. 6:14](#) ; [7:40](#)).

Praktiese toepassing: Die boek Deuteronomium beklemtoon die belangrikheid van God se Woord. Dit is 'n belangrike deel van ons lewens. Alhoewel ons nie meer onder die Ou Testamentiese wet is nie, is ons steeds verantwoordelik om ons aan die wil van

God in ons lewens te onderwerp. Eenvoudige gehoorsaamheid bring seën, en sonde het sy eie gevolge.

Nie een van ons is “verhewe bo die wet” nie. Selfs Moses, die leier en profeet wat deur God gekies is, moes gehoorsaam wees. Die rede waarom hy nie toegelaat is om die Beloofde Land binne te gaan nie, was dat hy die Here se duidelike opdrag verontagsaam het ([Numeri 20:13](#)).

Gedurende die tyd van Sy toetsing in die woestyn het Jesus drie keer uit die boek Deuteronomium aangehaal ([Matteus 4](#)). Deur dit te doen, het Jesus vir ons die noodsaaklikheid geïllustreer om God se Woord in ons harte te verberg sodat ons nie teen Hom mag sondig nie ([Psalm 119:11](#)).

Soos Israel God se getrouheid onthou het, moet ons ook. Die kruising van die Rooi See, die heilige teenwoordigheid by Sinai en die seën van manna in die woestyn behoort ook vir ons 'n aanmoediging te wees. 'n Goeie manier om vorentoe te gaan, is om tyd te neem om terug te kyk en te sien wat God gedoen het.

Ons het ook 'n pragtige prentjie in Deuteronomium van 'n liefdevolle God wat 'n verhouding met Sy kinders begeer. Die Here noem liefde as die rede waarom Hy Israel “met 'n magtige hand” uit Egipte gebring en hulle verlos het ([Deuteronomium 7:7-9](#)). Wat 'n wonderlike ding om vry te wees van die slawerny van sonde en geliefd te wees deur 'n almagtige God!

Opsomming van die boek Josua

Skrywer: Die Boek Josua noem nie die skrywer daarvan uitdruklik nie. Meer as waarskynlik het Josua, die seun van Nun, die opvolger van Moses as leier oor Israel, baie van hierdie boek geskryf. Die laaste deel van die boek is geskryf deur ten minste een ander persoon na die dood van Josua. Dit is ook moontlik dat verskeie afdelings na Joshua se dood geredigeer / saamgestel is. Volledige artikel: [Wie het die boek Josua geskryf? Wie was die skrywer van Josua?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Joshua is waarskynlik tussen 1400 en 1370 vC geskryf.

Doel van Skrywe: Die Boek Joshua verskaf 'n oorsig van die militêre veldtogte om die landgebied wat God belowe het, te verower. Na die uittog uit Egipte en die daaropvolgende veertig jaar van die woestynomswerving, is die nuutgevormde nasie nou gereed om die Beloofde Land binne te gaan, die inwoners te verower en die gebied te beset. Die oorsig wat ons hier het, gee verkorte en selektiewe besonderhede van baie van die veldslae en die wyse waarop die land nie net verower is nie, maar hoe dit in stamgebiede verdeel is.

Sleutelverse:

[Josua 1:6-9](#), "Wees sterk en vol moed, want jy sal hierdie volk lei om die land te beërwe wat Ek aan hulle voorvaders met 'n eed beloof het om aan hulle te gee. Wees sterk en baie moedig. Wees versigtig om die hele wet te gehoorsaam, my kneg Moses het jou gegee; draai nie daarvan af na regs of na links nie, sodat jy suksesvol kan wees waar jy ook al gaan. Moenie dat hierdie wetboek dag en nag daaroor wyk nie Wees versigtig om alles te doen wat daarin staan ."

[Josua 24:14-15](#) "Vrees nou die HERE en dien Hom met alle getrouheid. Gooi die gode weg wat julle voorvaders aanbid het oorkant die Rivier en in Egipte, en dien die HERE. Maar as dit vir julle ongewens is om die HERE te dien, kies dan vir julleself vandag wie julle sal dien, of die gode wat julle voorvaders gedien het oorkant die Rivier, of die gode van die Amoriëte in wie se land julle woon, maar my en my huisgesin, ons sal die HERE dien.

Kort opsomming: Die boek Josua sit die verhaal van die Israeliete na die uittog uit Egipte voort. Die boek vertel die ongeveer 20 jaar van Josua se leierskap van die volk nadat Moses hom aan die einde van Deuteronomium gesalf het. Die vier-en-twintig

hoofstukindelings van die Boek Josua kan soos volg opgesom word:

Hoofstukke 1-12: Die beloofde land binnegaan en verower. Hoofstukke 13-22: Instruksies vir die verspreiding van die gedeeltes van die Beloofde Land. Hoofstukke 23-24: Josua s'n afskeidstoepspraak

Voorspellings: Die verhaal van Ragab die hoer en haar groot geloof in die God van die Israeliete gee haar 'n plek by diegene wat geëer is vir hul geloof in [Hebreërs 11:31](#). Haar verhaal is 'n verhaal van God se genade aan sondaars en redding deur geloof alleen. Die belangrikste is dat sy deur God se genade in die Messiaanse lyn was ([Matteus 1:5](#)).

Een van die seremoniële rituele van [Josua 5](#) vind sy volmaakte vervulling in die Nuwe Testament. Verse 1-9 beskryf God se gebod dat diegene wat in die woestyn gebore is, besny moes word wanneer hulle in die Beloofde Land kom. Deur dit te doen, het God "die smaad van Egipte" van hulle weggerol, wat beteken dat Hy hulle van die sondes van hul vorige lewe gereinig het. [Kolossense 2:10-12](#) beskryf gelowiges dat hulle in hulle harte besny is deur Christus self, deur wie ons die sondige natuur van ons vorige lewens sonder Christus afgelê het.

God het toevlugstede gestig sodat diegene wat per ongeluk iemand doodgemaak het, daar kon woon sonder vrees vir vergelding. Christus is ons toevlug na wie ons "gevlug het om die hoop aan te gryp wat aan ons gebied word" ([Hebreërs 6:18](#)).

Die Boek Josua het 'n oorheersende teologiese tema van rus. Die Israeliete het, nadat hulle 40 jaar lank in die woestyn rondgedwaal het, uiteindelik die rus wat God vir hulle voorberei het in die land Kanaän binnegegaan. Die skrywer van Hebreërs gebruik hierdie insident as 'n waarskuwing aan ons om nie toe te laat dat ongeloof ons daarvan weerhou om in God se rus in Christus in te gaan nie ([Hebreërs 3:7-12](#)).

Praktiese Toepassing: Een van die sleutelverse van die Boek Josua is 1:8 "Laat hierdie Wetboek nie uit jou mond wyk nie; oordink dit dag en nag, sodat jy versigtig kan wees om alles te doen wat daarin geskrywe is." Die Ou Testament is propvol stories van hoe die mense God en Sy Woord "vergeet" het en verskriklike gevolge gely het. Vir die Christen is die Woord van God ons lewensbloed. As ons dit verwaarloos, sal ons lewens daarvolgens ly. Maar as ons die beginsel van vers 1:8 ter harte neem, sal ons volledig en in staat wees om van nut te wees in God se koninkryk ([2 Timoteus 3:16-17](#)), en ons sal vind dat God se beloftes in [Josua 1:8-9](#) sal ook ons s'n wees.

Joshua is 'n uitstekende voorbeeld van die voordele van 'n waardige mentor. Vir jare het hy naby Moses gebly. Hy het Moses dopgehou terwyl hy God op 'n byna foutlose

manier gevolg het. Hy het by Moses geleer om op 'n persoonlike manier te bid. Hy het geleer hoe om te gehoorsaam deur die voorbeeld van Moses. Josua het blykbaar ook geleer uit die negatiewe voorbeeld wat Moses die vreugde gekos het om werklik die Beloofde Land binne te gaan. As jy lewe, is jy 'n mentor. Iemand, iewers, hou jou dop. Een of ander jonger persoon of iemand wat jy beïnvloed, sien hoe jy leef en hoe jy reageer. Iemand leer by jou. Iemand sal jou voorbeeld volg. Mentorskap is veel meer as die woorde wat deur die mentor gespreek word. Sy of haar hele lewe word uitgestal.

Opsomming van die Boek Rigters

Skrywer: Die boek Rigters noem nie sy skrywer spesifiek nie. Die tradisie is dat die profeet Samuel die skrywer van Rigters was. Interne getuienis dui daarop dat die skrywer van Rigters kort na die tydperk van die Rigters geleef het. Samuel pas by hierdie kwalifikasie. Volledige artikel: [Wie het die boek Rigters geskryf? Wie was die skrywer van Rigters?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Rigters is waarskynlik tussen 1045 en 1000 vC geskryf.

Doel van Skrywe: Die Boek Rigters kan in twee afdelings verdeel word: 1) Hoofstukke 1-16 wat 'n verslag gee van die bevrydingsoorloë wat met die Israëliete begin het ' verstaan van die Kanaäniete en eindig met die nederlaag van die Filistyne en die dood van Simson; 2) Hoofstukke 17-21 waarna verwys word as 'n bylaag en nie met die vorige hoofstukke verband hou nie. Hierdie hoofstukke word opgemerk as 'n tyd "toe daar geen koning in Israel was nie ([Rigters 17:6](#); [18:1](#); [19:1](#); [21:25](#))." Die boek Rut was oorspronklik deel van die boek Rigters, maar in 450 nC is dit verwyder om 'n eie boek te word.

Sleutelverse:

[Rigters 2:16-19](#): "Toe het die HERE regters verwek wat hulle uit die hande van hierdie stropers gered het. Maar hulle het nie na hulle regters geluister nie, maar hulleself voor ander gode gehoereer en hulle aanbid. Anders as hulle vaders, hulle het gou afgewyk van die weg waarop hulle vaders gewandel het, die weg van gehoorsaamheid aan die bevel van die HERE. Elke keer as die HERE vir hulle 'n regter verwek het, was Hy by die regter en het hulle uit die hand van hul vyande gered. Soos die regter geleef het, want die HERE het medelye met hulle gehad terwyl hulle gekreun het onder die wat hulle verdruk en verdruk het. Hulle het geweier om hulle bose gebruike en hardnekkige weë op te gee."

[Rigters 10:15](#): "Maar die Israëliete het vir die HERE gesê: Ons het gesondig. Doen met ons alles wat jy goeddink, maar red ons asseblief nou."

[Rigters 21:25](#): "In daardie dae het Israel geen koning gehad nie; almal het gedoen soos hy goeddink."

Kort opsomming: Die Boek Rigters dek ongeveer 330 jaar van Israel se geskiedenis (c. 1383 vC tot ca. 1052 vC) en is 'n tragiese weergawe van hoe Jahwe [God] jaar na jaar, eeu na eeu as vanselfsprekend deur Sy kinders aanvaar is. . Rigters is 'n hartseer kontras met die boek Josua wat die seëninge beskryf wat God aan die Israeliete geskenk het vir hul gehoorsaamheid in die verowering van die land. In Rigters was hulle ongehoorsaam en afgodsdien, wat tot hulle baie nederlae gelei het. Tog het God nog nooit nagelaat om sy arms in liefde vir sy volk oop te maak wanneer hulle hul bekeer van hul goddelose weë en sy naam aanroep nie ([Rigters 2:18](#)). Deur die twaalf regters van Israel het God Sy belofte aan Abraham om sy nageslag te beskerm en te seën, geëer ([Genesis 12:2-3](#)).

Na die dood van Josua en sy tydgenote het die Israeliete teruggekeer om Baäl en Ashtaroth te dien. God het toegelaat dat die Israeliete die gevolge van die aanbidding van valse gode ly. Dit was toe dat die volk van God tot Yahweh sou roep om hulp. God het sy kinders regters gestuur om hulle in 'n regverdige lewe te lei. Maar keer op keer sou hulle hul rug op God draai en terugkeer na hul lewens van boosheid. Deur Sy deel van die verbond met Abraham te hou, sou God egter Sy volk van hulle onderdrukkers red gedurende die 480-jarige bestek van die Boek Rigters.

Seker die mees noemenswaardige regter was die 12de regter, Simson, wat die Israeliete kom lei het na 'n 40-jarige ballingskap onder die heerskappy van die genadelose Filistyne. Simson het God se volk tot oorwinning oor die Filistyne gelei waar hy sy eie lewe verloor het na 20 jaar as regter van Israel.

Voorspellings: Die aankondiging aan Simson se ma dat sy 'n seun sou baar om Israel te lei, is 'n voorafskaduwing van die aankondiging aan Maria van die geboorte van die Messias. God het sy engel na beide vroue gestuur en vir hulle gesê dat hulle “bevrug sou word en 'n seun sou baar” ([Rigters 13:7](#); [Lukas 1:31](#)) wat God se volk sou lei.

God se deernisvolle verlossing van Sy mense ten spyte van hulle sonde en verwerping van Hom bied 'n beeld van Christus aan die kruis. Jesus het gesterf om Sy mense – almal wat ooit in Hom sou glo – van hulle sonde te verlos. Alhoewel die meeste van diegene wat Hom gevolg het tydens Sy bediening uiteindelik sou afval en Hom verwerp, het Hy steeds getrou gebly aan Sy belofte en na die kruis gegaan om vir ons te sterf.

Praktiese toepassing: Ongehoorsaamheid bring altyd oordeel. Die Israeliete bied 'n perfekte voorbeeld van wat ons nie moet doen nie. In plaas daarvan om uit ondervinding te leer dat God altyd rebellie teen Hom sal straf, het hulle voortgegaan om ongehoorsaam te wees en aan God se misnoeë en dissipline te ly. As ons in

on gehoorsaamheid voortgaan, nooi ons God se dissipline uit, nie omdat Hy ons lyding geniet nie, maar "omdat die Here dié wat Hy liefhet, tug en elkeen wat Hy as seun aanneem, straf" ([Hebreërs 12:6](#)).

Die boek Rigters is 'n bewys van God se getrouheid Selfs "as ons ontrou is, sal Hy getrou bly" ([2 Timoteus 2:13](#)). [1 Tessalonisense 5:24](#)) en om ons te vergewe wanneer ons om vergifnis soek ([1 Joh. 1:9](#)) "Hy sal julle sterk hou tot die einde toe, sodat julle onberispelik sal wees op die dag van ons Here Jesus Christus het julle geroep tot gemeenskap met sy Seun, Jesus Christus, ons Here, is getrou" ([1 Korintiërs 1:8-9](#)).

Opsomming van die boek Rut

Skrywer: Die boek Rut noem nie sy skrywer spesifiek nie. Die tradisie is dat die boek Rut deur die profeet Samuel geskryf is. Volledige artikel: [Wie het die boek Rut geskryf? Wie was die skrywer van Rut?](#)

Datum van Skrywe: Die presiese datum waarop die Boek Rut geskryf is, is onseker. Die algemene siening is egter 'n datum tussen 1011 en 931 vC.

Doel van die skryf: Die boek Rut is aan die Israeliete geskryf. Dit leer dat opregte liefde soms kompromislose opoffering kan verg. Ongeag ons lot in die lewe, kan ons volgens die voorskrifte van God lewe. Opregte liefde en vriendelikheid sal beloon word. God seën oorvloedig diegene wat probeer om gehoorsaam te lewe. Gehoorsame lewe laat nie toe vir "ongelukke" in God se plan nie. God betoon barmhartigheid aan die barmhartiges.

Sleutelverse:

[Rut 1:16](#), "Maar Rut het geantwoord: Moet my nie aanspoor om jou te verlaat of om van jou af terug te draai nie. Waar jy gaan, sal ek gaan, en waar jy bly, sal ek bly. Jou volk sal my volk wees. en jou God my God."

[Rut 3:9](#), "Wie is jy?" Hy het gevra: 'Ek is u dienaar Rut,' het sy gesê: 'Sprei die hoek van u kleed oor my [uit , want u is ' n bloedverlosser.](#)'

seun.' En hulle het hom Obed genoem, hy was die vader van Isai, die vader van Dawid.

Kort opsomming: Die opset vir die Boek Rut begin in die heidense land Moab, 'n streek noordoos van die Dooie See, maar beweeg dan na Bethlehem. Hierdie ware verslag vind plaas gedurende die treurige dae van mislukking en rebellie van die Israeliete, wat die tydperk van die Rigters genoem word. 'n Hongersnood dwing [Elimeleg](#) en sy vrou, [Naomi](#), van hul Israelitiese huis na die land Moab. Elimeleg sterf en Naomi bly agter met haar twee seuns, wat binnekort met twee Moabitiese meisies, Orpa en Rut, trou. Later sterf albei die seuns, en Naomi word alleen agtergelaat saam met Orpa en Rut in 'n vreemde land. Orpa keer terug na haar ouers, maar Rut besluit om by Naomi te bly terwyl hulle na Betlehem reis. Hierdie verhaal van liefde en toewyding vertel van Rut se uiteindelijke huwelik met 'n ryk man genaamd Boas, by wie sy 'n seun, Obed, baar wat die oupa van Dawid en die voorvader van Jesus word. Gehoorsaamheid bring Rut in die

bevoorregte geslag van Christus.

Voorafskaduings: 'n Groot tema van die boek Rut is dié van die bloedverwant-verlosser. Boas, 'n familielid van Naomi aan haar man se kant, het volgens sy plig opgetree soos uiteengesit in die Mosaïese Wet om 'n verarmde familielid uit sy of haar omstandighede te verlos ([Lev. 25:47-49](#)). Hierdie scenario word herhaal deur Christus, wat ons, die geestelik verarmdes, verlos van die slawerny van sonde. Ons hemelse Vader het sy eie Seun na die kruis gestuur sodat ons kinders van God en broers en susters van Christus kan word. Deur ons Verlosser te wees, maak Hy ons Sy bloedverwante.

Praktiese Toepassing: Die soewereiniteit van ons grote God word duidelik gesien in die verhaal van Rut. Hy het haar elke tree van die pad gelei om sy kind te word en sy plan te vervul vir haar om 'n voorvader van Jesus Christus te word ([Matteus 1:5](#)). Op dieselfde manier het ons die versekering dat God 'n plan met elkeen van ons het. Net soos Naomi en Rut Hom vertrou het om vir hulle te voorsien, so moet ons ook.

Ons sien in Rut 'n voorbeeld van die deugsame vrou van [Spreuke 31](#). Behalwe dat ons toegewyd is aan haar gesin ([Rut 1:15-18](#); [Spreuke 31:10-12](#)) en getrou van God afhanklik is ([Rut 2:12](#); [Spreuke 31:30](#)), sien ons in Rut 'n vrou van godvrugtige spraak. Haar woorde is liefdevol, vriendelik en respekvol, beide vir Naomi en vir Boas. Die deugsame vrou van [Spreuke 31](#) "maak haar mond oop met wysheid, en op haar tong is die wet van goedertierenheid" (v. 26). Ons kan ver en wyd soek om 'n vrou vandag te vind wat so waardig is om ons rolmodel te wees soos Rut.

Opsomming van die Boek 1 Samuel

Skrywer: Die skrywer is anoniem. Ons weet dat Samuel 'n boek geskryf het ([1 Samuel 10:25](#)), en dit is baie moontlik dat hy ook 'n deel van hierdie boek geskryf het. Ander moontlike bydraers tot 1 Samuel is die profete/geskiedskrywers Natan en Gad ([1 Kronieke 29:29](#)).

Datum van Skrywe: Oorspronklik was die boeke van 1 en 2 Samuel een boek. Die vertalers van die Septuagint het hulle geskei, en ons het daardie skeiding sedertdien behou. Die gebeure van 1 Samuel strek oor ongeveer 100 jaar, vanaf c. 1100 vC tot c. 1000 vC Die gebeure van 2 Samuel dek nog 40 jaar. Die datum van skryf sou dus iewers na 960 vC wees.

Doel van Skrywe: Eerste Samuel teken die geskiedenis van Israel in die land Kanaän op terwyl hulle van die heerskappy van regters na 'n verenigde nasie onder konings beweeg. Samuel kom na vore as die laaste regter, en hy salf die eerste twee konings, Saul en Dawid.

Sleutelverse:

“Maar toe hulle sê: Gee vir ons 'n koning om ons te lei, het dit Samuel mishaag; daarom het hy tot die HERE gebid. En die HERE het vir hom gesê: Luister na alles wat die volk vir jou sê; dit is nie jou wat hulle verwerp het nie, maar hulle het My as hulle koning verwerp” ([1 Samuel 8:6-7](#)).

“'Jy het dwaas opgetree,' het Samuel gesê. Jy het die gebod wat die HERE jou God jou gegee het, nie gehou nie; as jy gehad het, sou Hy jou koningskap oor Israel vir altyd bevestig het. Maar nou sal u koninkryk nie bestaan nie; die HERE het 'n man na sy hart gesoek en hom as leier van sy volk aangestel, omdat jy die bevel van die HERE nie gehou het nie” ([1 Samuel 13:13-14](#)).

“Maar Samuel het geantwoord: Het die HERE behae in brandoffers en slagoffers net soveel as in gehoorsaamheid aan die stem van die HERE? Om gehoorsaam te wees is beter as offer, en om ag te slaan is beter as die vet van ramme. Want opstandigheid is soos die sonde van waarsêery, en arrogansie soos die boosheid van afgodediens. Omdat jy die woord van die HERE verwerp het, het Hy jou as koning verwerp” ([1 Samuel 15:22-](#)

[23](#)).

Kort samevatting: Die boek 1 Samuel kan netjies in twee afdelings verdeel word: die lewe van Samuel (hoofstukke 1-12) en die lewe van Saul (hoofstukke 13-31)

begin met die wonderbaarlike geboorte van Samuel in antwoord op sy moeder se ernstige gebed 'n profeet (3:19-21), en die kind se eerste profesie was een van die oordeel oor die korrupte priesters

daarvan, maar wanneer die Here oordeel stuur, gee die Filistyne die ark terug, roep Samuel Israel tot bekering (7:3-6) en dan tot oorwinning oor die Filistyne,

wat soos ander nasies wil wees koning Samuel is ontevrede oor hulle eise, maar die Here sê vir hom dat dit nie Samuel se leierskap is wat hulle verwerp nie, maar Sy eie. Nadat hy die mense gewaarsku het oor wat dit sou beteken om 'n koning te hê, salf Samuel 'n Benjaminit met die naam van Saul, wat in Mispa gekroon word (10:17-25).

Saul geniet aanvanklike sukses en verslaan die Ammoniete in die geveg (hoofstuk 11). Maar dan maak hy 'n reeks misstappe: hy bring aanmatigend 'n offer (hoofstuk 13), hy doen 'n dwase gelofte ten koste van sy seun Jonatan (hoofstuk 14), en hy gehoorsaam die Here se direkte opdrag (hoofstuk 15). As gevolg van Saul se rebellie kies God 'n ander om Saul se plek in te neem. Intussen verwyder God Sy seën van Saul, en 'n bose gees begin Saul tot waansin dryf (16:14).

Samuel reis na Betlehem om 'n jong man met die naam Dawid as die volgende koning te salf (hoofstuk 16). Later het Dawid sy beroemde konfrontasie met Goliath die Filistyn en word 'n nasionale held (hoofstuk 17). Dawid dien in Saul se hof, trou met Saul se dogter en word bevriend met Saul se seun. Saul self raak jaloers op Dawid se sukses en gewildheid, en hy probeer om Dawid dood te maak. Dawid vlug, en so begin 'n buitengewone tydperk van avontuur, intriges en romanse. Met bonatuurlike hulp ontwyk Dawid nou maar konsekwent die bloeddorstige Saul (hoofstukke 19-26). Deur dit alles behou Dawid sy integriteit en sy vriendskap met Jonatan.

Na aan die einde van die boek is Samuel dood, en Saul is 'n verlore man. Op die vooraand van 'n geveg met Filistieë soek Saul na antwoorde. Nadat hy God verwerp het, vind hy geen hulp uit die hemel nie, en hy soek eerder raad by 'n medium. Tydens die seans kom Samuel se gees op uit die dood om 'n laaste profesie te gee: Saul sou die volgende dag in die geveg sterf. Die profesie word vervul; Saul se drie seuns, insluitend Jonatan, val in die geveg, en Saul pleeg selfmoord.

Voorafskaduings: Die gebed van Hanna in [1 Samuel 2:1-10](#) maak verskeie profetiese verwysings na Christus. Sy loof God as haar Rots (v. 2), en ons weet uit die evangelieverslae dat Jesus die Rots is waarop ons ons geestelike huise moet bou. Paulus verwys na Jesus as die “rots van aanstoot” vir die Jode ([Romeine 9:33](#)). Christus word die “geestelike Rots” genoem wat geestelike drank aan die Israeliete in die woestyn verskaf het net soos Hy “lewende water” aan ons siele voorsien ([1 Korintiërs 10:4](#) ; [Johannes 4:10](#)). Hanna se gebed verwys ook na die Here wat die eindes van die aarde sal oordeel (v. 2:10), terwyl [Matteus 25:31-32](#) na Jesus verwys as die Seun van die mens wat in heerlijkheid sal kom om almal te oordeel.

Praktiese toepassing: Die tragiese verhaal van Saul is 'n studie in verspilde geleenthede. Hier was 'n man wat dit alles gehad het—eer, gesag, rykdom, mooi voorkoms en meer. Tog het hy in wanhoop gesterf, bang vir sy vyande en wetende dat hy sy nasie, sy familie en sy God in die steek gelaat het.

Saul het die fout gemaak om te dink dat hy God deur ongehoorsaamheid kan behaag. Soos baie vandag, het hy geglo dat 'n sinvolle motief vir slegte gedrag sal vergoed. Miskien het sy krag na sy kop gegaan, en hy het begin dink dat hy bo die reëls is. Op een of ander manier het hy 'n lae opinie van God se opdragte en 'n hoë opinie van homself ontwikkel. Selfs toe hy met sy oortreding gekonfronteer is, het hy probeer om homself te regverdig, en dit is toe dat God hom verwerp het (15:16-28).

Saul se probleem is een wat ons almal in die gesig staar—'n probleem van die hart. Gehoorsaamheid aan God se wil is nodig vir sukses, en as ons in trots teen Hom rebelleer, stel ons onself op vir verlies.

David, aan die ander kant, het aanvanklik nie na veel gelyk nie. Selfs Samuel was in die versoeking om hom oor die hoof te sien (16:6-7). Maar God sien die hart en het in Dawid 'n man na sy hart gesien (13:14). Die nederigheid en integriteit van Dawid, tesame met sy vrymoedigheid vir die Here en sy verbintenis tot gebed, het 'n goeie voorbeeld vir ons almal gestel.

Opsomming van die Boek van 2 Samuel

Skrywer: Die boek 2 Samuel identifiseer nie die outeur daarvan nie. Dit kon nie die profeet Samuel wees nie, aangesien hy in 1 Samuel gesterf het. Moontlike skrywers sluit Natan en Gad in (sien [1 Kronieke 29:29](#)).

Datum van Skrywe: Oorspronklik was die boeke van 1 en 2 Samuel een boek. Die vertalers van die Septuagint het hulle geskei, en ons het daardie skeiding sedertdien behou. Die gebeure van 1 Samuel strek oor ongeveer 100 jaar, vanaf c. 1100 vC tot c. 1000 vC Die gebeure van 2 Samuel dek nog 40 jaar. Die datum van skryf sou dus iewers na 960 vC wees.

Doel van skryf: 2 Samuel is die rekord van koning Dawid se bewind. Hierdie boek plaas die Dawidiese Verbond in sy historiese konteks.

Sleutelverse:

"U huis en u koninkryk sal vir ewig voor my aangesig bestaan; jou troon sal vir ewig vasstaan" ([2 Samuel 7:16](#)).

"Maar die koning het sy aangesig bedek, en die koning het met 'n groot stem uitgeroep: O my seun Absalom, o Absalom, my seun, my seun!" ([2 Samuel 19:4](#)).

""Die HERE is my rots, my vesting en my redder; my God is my rots by wie ek skuil, my skild en die horing van my verlossing. Hy is my vesting, my toevlug en my redder - van geweldenaars, julle red my, ek roep die HERE aan, wat lofwaardig is, en ek word verlos van my vyande" ([2 Samuel 22:2-4](#))

Kort samevatting: Die boek 2 Samuel kan in twee hoofafdelings verdeel word triomf (hoofstukke 1-10) en Dawid se probleme (hoofstukke 11-20) Die laaste deel van die boek (hoofstukke 21-24) is 'n nie-chronologiese aanhangsel wat verdere besonderhede van Dawid se bewind bevat.

Die boek begin met die ontvangs van nuus van die dood van Saul en sy seuns kondig hy 'n tyd van rou uit volg, maar Is-Boset word vermoor, en die Israeliete vra vir Dawid om

ook oor hulle te heers (hoofstukke 4-5

Dawid verskuif die land se hoofstad van Hebron na Jerusalem en verskuif later die Verbondsark (hoofstukke 5-6) . . Dawid se plan om 'n tempel in Jerusalem te bou word deur God geveto, wat dan vir Dawid die volgende dinge belowe: 1) Dawid sou 'n seun hê om na hom te regeer; 2) Dawid se seun sou die tempel bou; 3) die troon wat deur Dawid se geslag beset is, sou vir ewig gevestig word; en 4) God sal nooit Sy genade uit Dawid se huis neem nie ([2 Samuel 7:4-16](#)).

Dawid lei Israel tot oorwinning oor baie van die vyandelike nasies wat hulle omsingel het. Hy toon ook goedhartigheid aan die familie van Jonatan deur Mefiboset, Jonatan se kreupel seun in te neem (hoofstukke 8-10).

Dan val Dawid. Hy begeer 'n pragtige vrou met die naam Batseba, pleeg egbreuk met haar en laat dan haar man vermoor (hoofstuk 11). Wanneer Natan die profeet Dawid met sy sonde konfronteer, bely Dawid, en God vergewe genadiglik. Die Here sê egter vir Dawid dat daar moeilikheid uit sy eie huisgesin sou ontstaan.

Moeilikheid kom wel wanneer Dawid se eersgebore seun, Amnon, sy halfsuster, Tamar, verkrag. As weerwraak vermoor Tamar se broer Absalom Amnon. Absalom vlug dan uit Jerusalem eerder as om sy vader se woede te trotseer. Later lei Absalom 'n opstand teen Dawid, en sommige van Dawid se voormalige medewerkers sluit by die rebellie aan (hoofstukke 15-16). Dawid word uit Jerusalem gedwing, en Absalom stel homself vir 'n kort tydjie as koning op. Die usurpator word egter omvergewerp en - teen Dawid se wil - word vermoor. Dawid treur oor sy gevalle seun.

'n Algemene gevoel van onrus teister die res van Dawid se bewind. Die manne van Israel dreig om van Juda te skei, en Dawid moet nog 'n opstand onderdruk (hoofstuk 20).

Die boek se aanhangsel bevat inligting oor 'n drie jaar lange hongersnood in die land (hoofstuk 21), 'n lied van Dawid (hoofstuk 22), 'n rekord van die dade van Dawid se dapperste krygers (hoofstuk 23), en Dawid se sondige sensus en die daaropvolgende plaag (hoofstuk 24).

Voorafskaduings: Die Here Jesus Christus word hoofsaaklik in twee dele van 2 Samuel gesien. Eerstens, die Dawidiese Verbond soos uiteengesit in [2 Samuel 7:16](#): “U huis en u koninkryk sal vir ewig voor my aangesig bestaan; jou troon sal vir ewig vasstaan” en herhaal in [Lukas 1:31-33](#) in die woorde van die engel wat aan Maria verskyn het om Jesus se geboorte aan haar aan te kondig: “Hy sal groot wees en die Seun van die Allerhoogste genoem word. Die Here God sal aan hom die troon van sy

vader Dawid gee, en hy sal vir ewig koning wees oor die huis van Jakob; sy koninkryk sal nooit eindig nie." Christus is die vervulling van die Dawidiese Verbond; Hy is die Seun van God in die geslag van Dawid wat vir ewig sal regeer.

Tweedens, Jesus word gesien in die lied van Dawid aan die einde van sy lewe ([2 Samuel 22:2-51](#)). Hy besing van sy rots, vesting en verlosser, sy toevlug en verlosser Jesus is ons Rots ([1 Korintiërs 10:4](#) ; [1 Petrus 2:7-9](#)), die Verlosser van Israel ([Romeine 11](#)). :25-27), die vesting waarheen ons "gevlug het vir skuiling om vas te hou aan die hoop wat voor ons lê" ([Hebreërs 6:18 KJV](#)), en ons enigste Verlosser ([Luk 2:11](#) ; [2 Timoteus 1:10](#)).

Praktiese Toepassing: Enigiemand kan val, wat werklik begeer het om God te volg en wat ryklik deur God geseën is, was vatbaar vir versoeking met Batseba, moet 'n waarskuwing vir ons almal wees .

ons oë, en ons verstand Trots oor ons geestelike volwassenheid en ons vermoë om versoeking te weerstaan in ons eie krag is die eerste stap na 'n ondergang ([1 Korintiërs 10:12](#))

is genadig om selfs die mees gruwelike sondes te vergewe Bekeer. Om die wond wat deur sonde veroorsaak word te genees, vee egter nie altyd die litteken uit nie. Sonde het natuurlike gevolge, en selfs nadat hy vergewe is, het Dawid geoes wat hy gesaai het. Sy seun uit die onwettige verbintenis met 'n ander man se vrou is van hom weggeneem ([2 Samuel 12:14-24](#)) en Dawid het die ellende gely van 'n breuk in sy liefdesverhouding met sy hemelse Vader ([Psalms 32](#) en [51](#)). Hoeveel beter om sonde in die eerste plek te vermy, eerder as om later vergifnis te soek!

Opsomming van die Boek 1 Konings

Skrywer: Die Boek van 1 Konings noem nie sy skrywer spesifiek nie. Die tradisie is dat dit deur die profeet Jeremia geskryf is. Volledige artikel: [Wie het die boek 1 Konings geskryf? Wie was die skrywer van 1 Konings?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van 1 Konings is waarskynlik tussen 560 en 540 vC geskryf.

Doel van Skrywe: Hierdie boek is die opvolg van 1 en 2 Samuel en begin deur Salomo se opkoms na koningskap na die dood van Dawid na te speur. Die verhaal begin met 'n verenigde koninkryk, maar eindig in 'n nasie wat in 2 koninkryke verdeel is, bekend as Juda en Israel. 1 en 2 Konings word in een boek in die Hebreeuse Bybel saamgevoeg.

Sleutelverse:

[1 Konings 1:30](#), "Ek sal sekerlik vandag uitvoer wat ek vir jou by die HERE, die God van Israel, met 'n eed beloof het: Jou seun Salomo sal ná my koning word, en hy sal op my troon sit in my plek. "

[1 KONINGS 9:3](#) Die Here het vir hom gesê: Ek het die gebed en die smeking wat jy voor My aangesig gebring het, gehoor; Ek het hierdie tempel wat jy gebou het, geheilig deur my Naam vir ewig daar te vestig. My oë en my hart sal altyd daar wees."

[1 Konings 12:16](#), "Toe die hele Israel sien dat die koning geweier het om na hulle te luister, het hulle die koning geantwoord: 'Watter aandeel het ons in Dawid, watter aandeel in Isai se seun? , O Israel! Pas jou eie huis op, o Dawid!'"

[1 Konings 12:28](#), "Nadat die koning twee goue kalwers gemaak het, het hy vir die volk te veel gesê Jerusalem, hier is jou gode, o Israel, wat jou uit Egipte laat optrek het."

[1 Konings 17:1](#), "En Elia, die Tisbiet, van Tisbe in Gilead, het vir Agab gesê: Soos die HERE, die God van Israel. , lewens, wie ek dien, daar sal in die volgende paar jaar nie dou of reën wees nie, behalwe op my woord."

Kort opsomming: Die boek 1 Konings begin met Salomo en eindig met Elia. Die verskil tussen die twee gee jou 'n idee van wat tussen lê. Salomo is gebore ná 'n paleisskandaal tussen Dawid en Batseba. Soos sy pa, het hy 'n swakheid vir vroue gehad wat hom tot 'n val sou bring. Salomo het eers goed gevaar deur vir wysheid te bid en 'n tempel vir God te bou wat sewe jaar geneem het om te bou. Maar toe het hy dertien jaar lank vir homself 'n paleis gebou. Sy opeenhoping van baie vrouens het daartoe gelei dat hy hulle afgode aanbid het en weg van God af was. Na Salomo se dood is Israel deur 'n reeks konings regeer, waarvan die meeste boos en afgodsdienaars was. Die volk het verder weggeval van God, en selfs die prediking van Elia kon hulle nie terugbring nie. Onder die mees bose konings was Agab en sy koningin, Isebel, wat die aanbidding van Baäl tot nuwe hoogtes in Israel gebring het. Elia het probeer om die Israeliete terug te keer na die aanbidding van Yahweh, en die afgodiese priesters van Baäl uitgedaag tot 'n kragmeting met God op die berg Karmel. Natuurlik het God gewen. Dit het koningin Jezebel kwaad gemaak (om die minste te sê). Sy het Elia se dood beveel, sodat hy weggehardloop het en in die woestyn weggekruip het. Depressief en uitgeput het hy gesê: "Laat my doodgaan." Maar God het kos en bemoediging na die profeet gestuur en met 'n "stil sagte geluid" vir hom gefluister en in die proses sy lewe gered vir verdere werk.

Voorafskaduings: Die Tempel in Jerusalem, waar God se Gees in die Allerheiligste sou woon, voorspel gelowiges in Christus in wie die Heilige Gees woon vanaf die oomblik van ons verlossing. Net soos die Israeliete afgodediens moes laat vaar, so moet ons enigiets wat ons van God skei, verwyder. Ons is Sy volk, die tempel van die lewende God. [Tweede Korintiërs 6:16](#) sê vir ons, "Watter ooreenkoms is daar tussen die tempel van God en die afgode? Want ons is die tempel van die lewende God. Soos God gesê het: 'Ek sal by hulle woon en onder hulle wandel, en Ek sal hulle God wees, en hulle sal my volk wees.'"

Elia die profeet was die voorloper van Christus en die Apostels van die Nuwe Testament. God het dit moontlik gemaak. Elia om wonderbaarlike dinge te doen om te bewys dat hy waarlik 'n man van God was, het Hy die seun van die weduwee van Sarfat uit die dood opgewek, wat haar laat uitroep: "Nou weet ek dat jy 'n man van God is. die woord van die HERE uit jou mond is die waarheid." Net so is manne van God wat sy woorde deur sy krag gesprek het, duidelik in die Nuwe Testament. Jesus het nie net Lasarus uit die dood opgewek nie, maar Hy het ook die seun van die weduwee van [Nain \(Luk 7:14-15\)](#) en Jairus se dogter ([Luk 8:52-56](#)) Die apostel Petrus het Dorkas grootgemaak ([Hand. 9:40](#)) en Paulus het Eutigus grootgemaak ([Hand.](#) Praktiese

Toepassing: Die Boek van 1 Konings het baie lesse vir gelowiges die mense wat hulle tot onheil regeer het. As gelowiges in Christus moet ons baie versigtig wees oor wie ons

kies as vriende, sakevennote en huweliksmaats. "Moenie mislei word nie: Slegte geselskap bederf goeie karakter" ([1 Korintiërs 15:33](#)).

Elia se ervaring in die woestyn leer ook 'n waardevolle les. Ná sy ongelooflike oorwinning oor die 450 profete van Baäl op die berg Karmel het sy vreugde verander in droefheid. toe hy deur Jezebel agtervolg is en gevlug het vir sy lewe. Sulke "bergtop"-ervarings word dikwels opgevolg deur 'n teleurstelling en die depressie en moedeloosheid wat kan volg God is getrou en sal ons nooit verlaat of verlaat nie. Die stil, sagte geluid wat Elia aangemoedig het, sal ons bemoedig.

Opsomming van die Boek van 2 Konings

Skrywer: Die Boek van 2 Konings noem nie die skrywer daarvan nie. Die tradisie is dat die profeet Jeremia die outeur van beide 1 en 2 Konings was.

Datum van Skrywe: Die Boek van 2 Konings, saam met 1 Konings, is waarskynlik tussen 560 en 540 vC geskryf

Doel van Skrywe: Die Boek van 2 Konings is 'n opvolger van die Boek van 1 Konings. Dit vervolg die verhaal van die konings oor die verdeelde koninkryk (Israel en Juda.) Die Boek van 2 Konings word afgesluit met die finale omverwerping en deportasie van die mense van Israel en Juda na onderskeidelik Assirië en Babilon.

Sleutelverse:

[2 Konings 17:7-8](#): "Dit alles het gebeur omdat die Israeliete gesondig het teen die HERE hulle God wat hulle uit Egipte laat optrek het onder die mag van Faraon, die koning van Egipte. Hulle het ander gode aanbid en het die gebruike gevolg van die nasies wat die HERE voor hulle verdryf het, sowel as die gebruike wat die konings van Israel ingestel het."

[2 Konings 22:1a-2](#): "Josia was agt jaar oud toe hy koning geword het, en hy het een en dertig jaar in Jerusalem geregeer. Hy het gedoen wat reg was in die oë van die HERE en gewandel in al die weë van sy vader Dawid, nie opsy draai na regs of links nie."

[2 Konings 24:2](#): "Die HERE het Babiloniese, Arameërs, Moabitiese en Ammonitiese stropers teen hom gestuur. Hy het hulle gestuur om Juda te vernietig, ooreenkomstig die woord van die HERE wat deur sy knegte, die profete, verkondig is."

[2 Konings 8:19](#): "Maar ter wille van sy knegt Dawid was die HERE nie bereid om Juda te vernietig nie. Hy het belowe om vir Dawid en sy nageslag vir ewig 'n lamp in stand te hou."

Kort opsomming: Tweede Konings beeld die ondergang van die verdeelde koninkryk uit. Profete gaan voort om die mense te waarsku dat die oordeel van God op hande is,

maar hulle sal hulle nie bekeer nie. Die koninkryk van Israel word herhaaldelik deur goddelose konings regeer, en al is 'n paar van Juda se konings goed, lei die meerderheid van hulle die volk weg van aanbidding van die Here. Hierdie paar goeie heersers, saam met God se profete, kan nie die nasie se agteruitgang keer nie. Die Noordryk van Israel word uiteindelik deur die Assiriërs vernietig, en ongeveer 136 jaar later word die Suidelike Koninkryk van Juda deur die Babiloniërs vernietig.

Daar is drie prominente temas in die Boek van 2 Konings. Eerstens sal die Here sy volk oordeel wanneer hulle ongehoorsaam is en hulle rug op Hom draai. Die Israeliete se ontrouheid is weerspieël in die bose afgodery van die konings en het daartoe gelei dat God Sy regverdige toorn teen hulle rebellie uitgeoefen het. Tweedens kom die woord van die ware profete van God altyd uit. Omdat die Here altyd Sy woord bewaar, so is die woorde van Sy profete ook altyd waar. Derdens, die Here is getrou. Hy het Sy belofte aan Dawid onthou ([2 Samuel 7:10-13](#)), en, ten spyte van die ongehoorsaamheid van die volk en die bese konings wat hulle regeer het, het die Here nie Dawid se familie tot 'n einde gebring nie.

Voorafskaduwings: Jesus gebruik die verhale van die weduwee van Sarfat uit 1 Konings en Naäman in 2 Konings om die groot waarheid van God se medelye met diegene te illustreer wat die Jode as onwaardig geag word vir God se genade—die armes, die swakkes, die verdruktes, tollenaars, Samaritane, Heidene. Deur die voorbeelde van 'n arm weduwee en 'n melaatse aan te haal, het Jesus getoon dat Hy die Groot Geneesheer is wat diegene genees en bedien wat die grootste behoefte aan goddelike soewereine genade het. Hierdie selfde waarheid was die basis van die verborgenheid van die liggaam van Christus, Sy Kerk, wat uit alle vlakke van die samelewing getrek sou word, manlik en vroulik, ryk en arm, Jood en nie-Jood ([Efesiërs 3:1-6](#)).

Baie van die wonderwerke van Elisa het dié van Jesus self voorafgeskadu. Elisa het die Sunamitiese vrou se seun grootgemaak ([2 Konings 4:34-35](#)), Naäman van melaatsheid genees ([2 Konings 5:1-19](#)) en brode vermeerder om honderd mense te voed met 'n bietjie oor ([2 Konings 4:42](#) -44).

Praktiese Toepassing: God haat sonde en Hy sal nie toelaat dat dit onbepaald voortduur nie. As ons aan Hom behoort, kan ons Sy dissipline verwag wanneer ons aan Hom ongehoorsaam is. 'n Liefdevolle Vader korrigeer sy kinders tot hulle voordeel en om te bewys dat hulle wel aan Hom behoort. God kan soms ongelowiges gebruik om teregwysing aan Sy mense te bring, en Hy waarsku ons voordat Hy oordeel uitspreek. As Christene het ons Sy Woord om ons te lei en ons te waarsku wanneer ons van Sy pad afdwaal. Soos die profete van ouds, is Sy Woord betroubaar en spreek altyd waarheid. God se getrouheid aan sy volk sal nooit misluk nie, selfs wanneer ons dit doen.

Die verhale van die weduwee en die melaatse is vir ons voorbeelde met betrekking tot die Liggaam van Christus. Net soos Elisa hulle van die laagste vlakke van die samelewing daarvoor ontferm het, moet ons almal wat aan Christus behoort in ons kerke verwelkom. God is geen "aansiener van persone" nie ([Hand 10:34](#)), en ons moet ook nie wees nie.

Opsomming van die Boek 1 Kronieke

Skrywer: Die Boek van 1 Kronieke noem nie sy skrywer spesifiek nie. Die tradisie is dat 1 en 2 Kronieke deur Esra geskryf is.

Skrywedatum: Die Boek van 1 Kronieke is waarskynlik tussen 450 en 425 vC geskryf.

Doel van Skrywe: Die Boeke van 1 en 2 Kronieke dek meestal dieselfde inligting as 1 en 2 Samuel en 1 en 2 Konings. Die grootste onderskeid is miskien dat 1 & 2 Kronieke meer fokus op die priesterlike aspek van die tydperk. Die Boek 1 Kronieke is na die ballingskap geskryf om diegene wat na Israel terugkeer te help verstaan hoe om God te aanbid. Die geskiedenis het gefokus op die Suiderryk, die stamme van Juda, Benjamin en Levi. Hierdie stamme was geneig om meer getrou aan God te wees.

Sleutelverse:

[1 Kronieke 11:1-2](#), "Die hele Israel het by Dawid by Hebron bymekaargekom en gesê: Ons is jou eie vlees en bloed. In die verlede, selfs toe Saul koning was, was jy die een wat Israel gelei het. En die Here het vir jou gesê: "Jy sal my volk Israel herder, en jy sal hulle heerser word."

[1 Kronieke 21:13](#): "Dawid het vir Gad gesê: 'Laat my val in die hande van die HERE, want sy goedertierenheid is baie groot, maar laat my nie in die hande van mense val nie

en die majesteit en die heerlikheid, want alles in die hemel en op die aarde behoort aan U, o HERE, die koninkryk is verhewe as hoof oor alles.

Kort opsomming: Die eerste 9 hoofstukke van 1 Kronieke word aan lyste en geslagsregisters opgedra. Verdere lyste en geslagsregisters is deur die res van 1 Kronieke versprei. Tussendeur teken die Boek 1 Kronieke Dawid se troonbestyging en sy optrede daarna aan. Die boek sluit af met Dawid se seun Salomo wat koning van Israel word. Kortliks uiteengesit, is die Boek van 1 Kronieke soos volg: Hoofstukke 1:1-9:23 - Selektiewe Genealogieë; Hoofstukke 9:24-12:40 - Dawid se opgang; Hoofstukke 13:1-20:30 -Dawid se regering.

Voorspellings: In Dawid se danklied aan God in [1 Kronieke 16:33](#) verwys hy na die tyd

wanneer God sal kom “om die aarde te oordeel”. Dit voorspel [Matteus 25](#), waarin Jesus die tyd beskryf wanneer Hy sal kom om die aarde te oordeel. Deur die gelykenisse van die tien maagde en die talente waarsku Hy dat diegene wat gevind word sonder dat die bloed van Christus hulle sondes bedek, in “buitenste duisternis” gewerp sal word. Hy moedig sy volk aan om gereed te wees, want wanneer Hy kom, sal Hy die skape van die bokke skei in die oordeel.

Deel van die Dawidiese Verbond wat God in hoofstuk 17 herhaal, verwys na die toekomstige Messias wat 'n afstammeling van Dawid sou wees. Verse 13-14 beskryf die Seun wat in God se huis gevestig sal word en wie se troon vir ewig gevestig sal wees. Dit kan net na Jesus Christus verwys.

Praktiese Toepassing: Geslagsregisters soos dié in 1 Kronieke mag vir ons droog lyk, maar hulle herinner ons daaraan dat God elkeen van Sy kinders persoonlik ken, selfs tot by die aantal hare op ons koppe ([Matteus 10:30](#)). Ons kan troos in die feit dat wie ons is en wat ons doen vir ewig in God se gedagtes geskryf is. As ons aan Christus behoort, is ons name vir ewig in die Lam se boek van die Lewe geskryf ([Openbaring 13:8](#)).

God is getrou aan sy volk en kom sy beloftes na. In die Boek 1 Kronieke sien ons die vervulling van God se belofte aan Dawid wanneer hy koning oor die hele Israel gemaak word ([1 Kronieke 11:1-3](#)). Ons kan seker wees dat Sy beloftes aan ons ook vervul sal word. Hy het seëninge belowe aan diegene wat Hom volg, wat in bekering na Christus toe kom en wat Sy Woord gehoorsaam.

Gehoorsaamheid bring seën; ongehoorsaamheid bring oordeel. Die Boek 1 Kronieke, sowel as 1 & 2 Samuel en 1 & 2 Konings, is 'n kroniek van die patroon van sonde, bekering, vergifnis en herstel van die nasie Israel. Net so is God geduldig met ons en vergewe ons ons sonde wanneer ons in ware bekering na Hom toe kom ([1 Johannes 1:9](#)). Ons kan troos in die feit dat Hy ons gebed van droefheid hoor, ons sonde vergewe, ons in gemeenskap met Hom herstel en ons op die pad na vreugde sit.

Opsomming van die Boek van 2 Kronieke

Skrywer: Die Boek van 2 Kronieke noem nie sy skrywer spesifiek nie. Die tradisie is dat 1 en 2 Kronieke deur Esra geskryf is.

Datum van Skrywe: Die Boek van 2 Kronieke is waarskynlik tussen 450 en 425 vC geskryf.

Doel van Skrywe: Die Boeke van 1 & 2 Kronieke dek meestal dieselfde inligting as 1 & 2 Samuel en 1 & 2 Konings. Die Boeke van 1 & 2 Kronieke fokus meer op die priesterlike aspek van die tydperk. Die Boek van 2 Kronieke is in wese 'n evaluering van die nasie se godsdiensgeskiedenis.

Sleutelverse:

[2 Kronieke 2:1](#), "Salomo het bevel gegee om 'n tempel vir die Naam van die HERE te bou en vir hom 'n koninklike paleis."

[2 Kronieke 29:1-3](#): "Hiskia was vyf-en-twintig jaar oud toe hy koning geword het, en hy het nege-en-twintig jaar in Jerusalem geregeer; die naam van sy moeder was Abia, dogter van Sagaria. Hy het gedoen wat reg was in die oë van die HERE, net soos sy vader Dawid gedoen het in die eerste maand van die eerste jaar van sy regering, het hy die deure van die tempel van die HERE oopgemaak en dit herstel.

[2 Kronieke 36:14](#) "Verder het al die leiers van die priesters en die volk al hoe meer ontrou geword deur al die gruwels van die nasies te volg en die tempel van die HERE wat Hy in Jerusalem geheilig het, te verontreinig."

[2 Kronieke 36:23](#) So sê Kores, die koning van Persië: Die HERE, die God van die hemel, het aan my al die koninkryke van die aarde gegee, en Hy het my aangestel om vir hom 'n tempel te bou in Jerusalem in Juda. Enigiemand van sy volk onder julle—mag die HERE sy God met hom wees, en laat hom optrek."

Kort opsomming: Die Boek van 2 Kronieke teken die geskiedenis van die Suidelike Koninkryk van Juda op, vanaf die regering van Salomo tot die slot van die Babiloniese ballingskap. Die agteruitgang van Juda is teleurstellend, maar klem word gegee aan die

geestelike hervormers wat ywerig probeer om die mense na God terug te keer. Min word gesê oor die slegte konings of van die mislukkings van goeie konings; net goedheid word beklemtoon. Aangesien 2 Kronieke 'n priesterlike perspektief inneem, word die Noordelike Koninkryk van Israel selde genoem weens haar valse aanbidding en weiering om die Tempel van Jerusalem te erken. Tweede Kronieke word afgesluit met die finale vernietiging van Jerusalem en die Tempel.

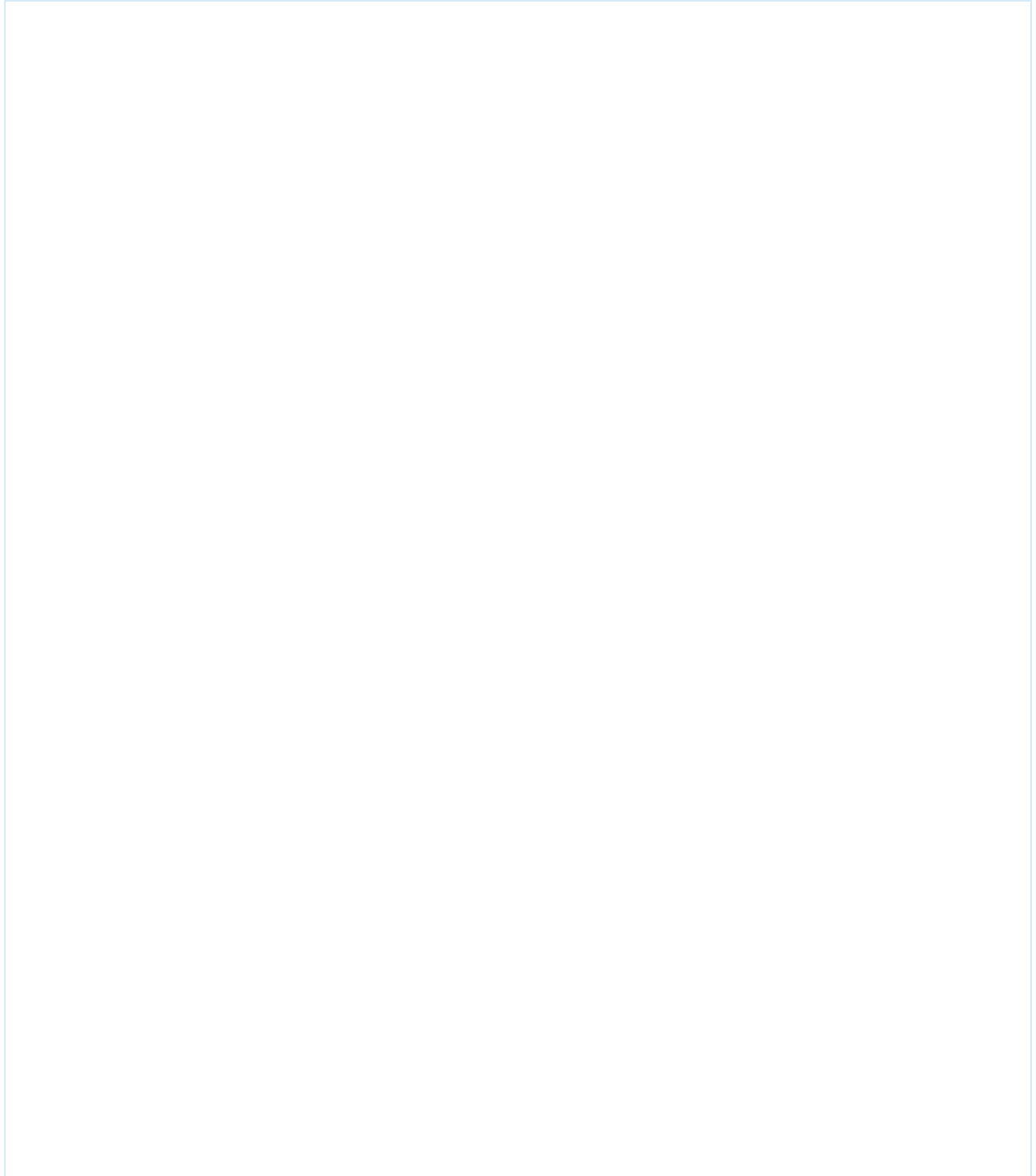
Voorafskaduings: Soos met alle verwysings na konings en tempels in die Ou Testament, sien ons daarin 'n weerspieëling van die ware Koning van die Konings—Jesus Christus—en van die tempel van die Heilige Gees—Sy volk. Selfs die beste van die konings van Israel het die foute van alle sondige mense gehad en het die volk onvolmaak gelei. Maar wanneer die Koning van die Konings in die [millennium](#) op die aarde kom woon en regeer, sal Hy Homself op die troon van die hele aarde vestig as die regmatige erfgenaam van Dawid. Eers dan sal ons 'n volmaakte Koning hê wat in geregtigheid en heiligheid sal regeer, iets waarvan die beste van Israel se konings net kon droom.

Net so is die groot tempel wat Salomo gebou het nie ontwerp om vir ewig te hou nie. Net 150 jaar later moes dit herstel word van verval en ontbinding deur toekomstige geslagte wat teruggekeer het na afgodediens ([2 Konings 12](#)). Maar die tempel van die Heilige Gees – hulle wat aan Christus behoort – sal vir ewig lewe. Ons wat aan Jesus behoort, is daardie tempel, nie deur hande gemaak nie, maar deur die wil van God ([Joh. 1:12-13](#)). Die Gees wat in ons woon, sal nooit van ons wyk nie en sal ons eendag veilig in die hande van God oorgee ([Efesiërs 1:13](#) ; [4:30](#)). Geen aardse tempel bevat daardie belofte nie.

Praktiese toepassing: Die leser van die Kronieke word genooi om elke geslag uit die verlede te evalueer en te onderskei waarom elkeen geseën is vir hul gehoorsaamheid of gestraf is vir hul boosheid. Maar ons moet ook die lot van hierdie generasies vergelyk met ons eie, beide korporatief en individueel. As ons of ons nasie of ons kerk swaarkry ervaar, is dit tot ons voordeel om ons oortuigings en hoe ons op daardie oortuigings optree te vergelyk met die ervarings van die Israeliete onder die verskillende konings. God haat sonde en sal dit nie duld nie. Maar as die Kronieke ons iets leer, is dit dat God begeer om diegene te vergewe en te genees wat nederig sal bid en berou sal hê ([1 Johannes 1:9](#)).

As jy enigiets kon kry wat jy van God wou hê, waarvoor sou jy vra? Fantastiese rykdom? Volmaakte gesondheid vir jou en jou geliefdes? Die mag oor lewe en dood? Wonderlik om daarvoor te dink, is dit nie? Maar meer verbasend is dat God so 'n aanbod aan Salomo gemaak het en hy het nie een van hierdie dinge gekies nie. Wat hy gevra het,

was wysheid en kennis om die taak wat God aan hom opgedra het te voltooi en dit goed te doen. Die les vir ons is dat God aan elkeen van ons 'n opdrag gegee het om te vervul en die grootste seën wat ons van God kan soek, is die vermoë om Sy wil vir ons lewens uit te voer. Daarvoor het ons die "wysheid van bo" nodig ([Jakobus 3:17](#)) om Sy wil te onderskei, sowel as die begrip en intieme kennis van Hom om ons te motiveer tot Christusgelykvormigheid in beide daad en gesindheid ([Jakobus 3:13](#)) .

Opsomming van die boek Esra

Skrywer: Die Boek van Esra noem nie sy skrywer spesifiek nie. Die tradisie is dat die profeet Esra die Boek Esra geskryf het. Dit is interessant om daarop te let dat sodra Esra in hoofstuk 7 op die toneel verskyn, die skrywer van die Boek van Esra oorsakel van skryf in die derde persoon na eerste persoon. Dit sal ook geloofwaardigheid verleen aan Esra as die skrywer. Volledige artikel: [Wie het die boek Esra geskryf? Wie was die skrywer van Esra?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Esra is waarskynlik tussen 460 en 440 vC geskryf.

Doel van Skrywe: Die Boek Esra word gewy aan gebeure wat in die land Israel plaasgevind het ten tyde van die terugkeer uit die Babiloniese ballingskap en daaropvolgende jare, wat 'n tydperk van ongeveer een eeu, begin in 538 vC Die klem in Esra is op die herbou van die Tempel. Die boek bevat uitgebreide genealogiese rekords, hoofsaaklik met die doel om die aansprake op die priesterskap aan die kant van die afstammeling van Aäron vas te stel.

Sleutelverse:

[Esra 3:11](#) "Met lof en danksegging het hulle tot eer van die HERE gesing: Hy is goed; sy liefde vir Israel duur vir ewig.' En die hele volk het 'n groot lofgeroep tot die HERE uitgespreek, omdat die fondament van die huis van die HERE gelê is."

[Esra 7:6](#), "...hierdie Esra het uit Babel opgetrek. Hy was 'n leraar wat goed vertrouwd was met die wet van Moses wat die HERE, die God van Israel, gegee het. Die koning het hom alles gegee wat hy gevra het, ter hand van die HERE sy God was op hom."

Kort opsomming: Die boek kan soos volg verdeel word: Hoofstukke 1-6—Die Eerste Wederkoms onder Serubbabel, en die Bou van die Tweede Tempel. Hoofstukke 7-10—Die bediening van Esra. Aangesien meer as 'n halwe eeu tussen hoofstukke 6 en 7 verloop het, het die karakters van die eerste deel van die boek gesterf toe Esra sy bediening in Jerusalem begin het. Esra is die een persoon wat prominent is in die Boeke van Esra en Nehemia. Beide boeke eindig met gebede van belydenis ([Esra 9](#); [Nehemia 9](#)) en 'n daaropvolgende skeiding van die volk van die sondige gebruike waarin hulle verval het. Een of ander konsep van die aard van die bemoedigende boodskappe van Haggai en Sagaria, wat in hierdie verhaal bekendgestel word ([Esra 5:1](#)), kan gesien word in die profetiese boeke wat hulle name dra.

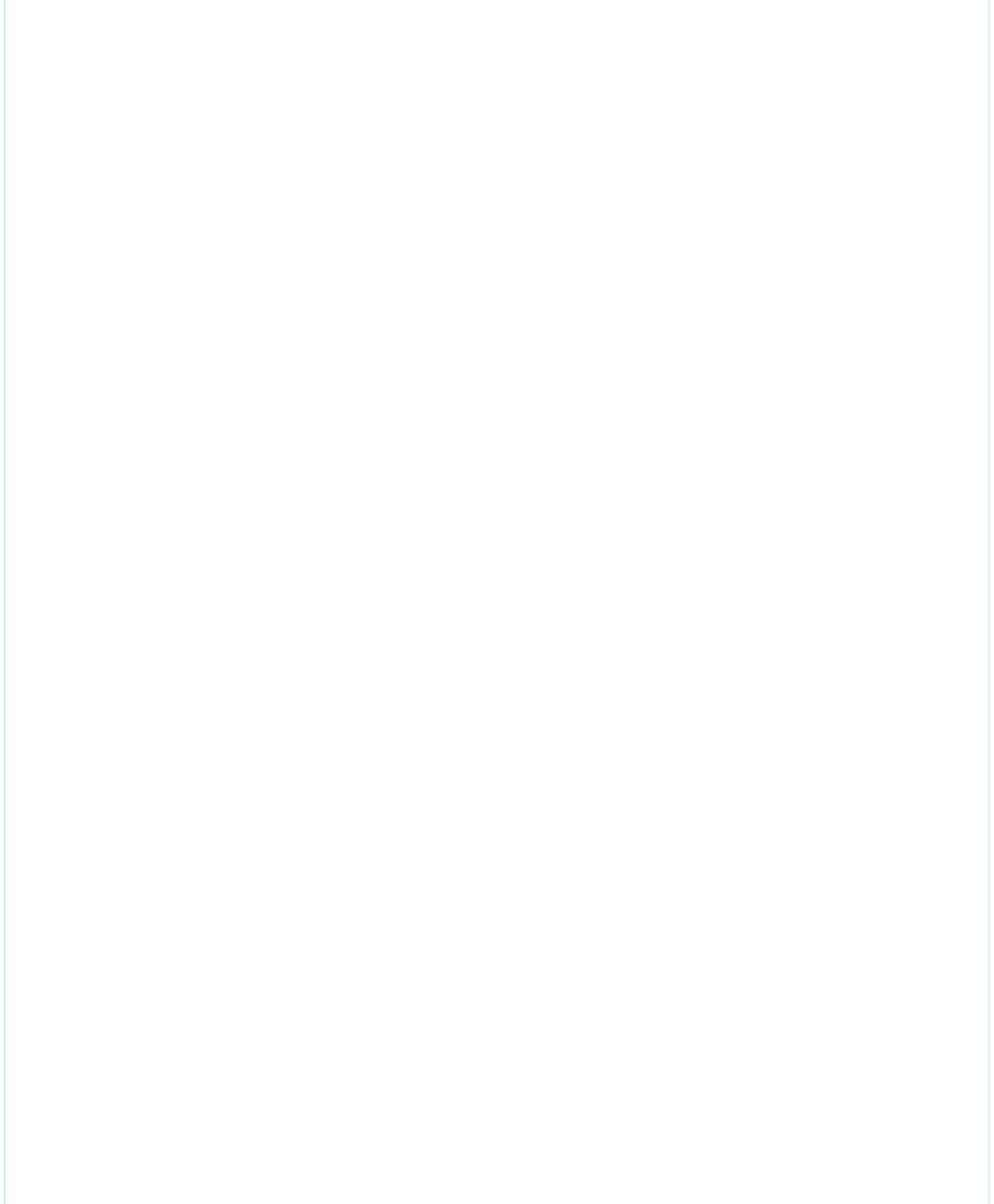
Die Boek Esra dek die terugkeer uit ballingskap om die Tempel te herbou tot by die dekreet van Artasasta, die gebeurtenis wat aan die begin van die Boek Nehemia gedek is. Haggai was die hoof profeet in die dag van Esra, en Sagaria was die profeet in die dag van Nehemia.

Voorafskaduings: Ons sien in die Boek Esra 'n voortsetting van die Bybelse tema van die oorblyfsel. Wanneer 'n ramp of oordeel val, red God altyd 'n klein oorblyfsel vir Homself—Noag en sy gesin van die vernietiging van die vloed; Lot se familie van Sodom en Gomorra; die 7 000 profete wat in Israel gereserveer is ten spyte van die vervolging van Agab en Isebel. Toe die Israeliete in ballingskap in Egipte weggevoer is, het God Sy oorblyfsel verlos en hulle na die Beloofde Land geneem. Sowat vyftigduisend mense keer terug na die land Judea in [Esra 2:64-67](#), en tog, terwyl hulle hulself vergelyk met die getalle in Israel tydens sy voorspoedige dae onder koning Dawid, is hulle opmerking: “Ons word vandag gelaat as 'n oorblyfsel.” Die oorblyfsel-tema word in die Nuwe Testament ingedra waar Paulus vir ons sê dat “daar in die huidige tyd 'n oorblyfsel is wat uit genade uitverkies is” ([Romeine 11:5](#)). Alhoewel die meeste mense van Jesus se dag Hom verwerp het, het daar 'n stel mense oorgebly wat God in sy Seun en in die verbond van sy genade bewaar en bewaar het. Deur alle geslagte sedert Christus is daar die oorblyfsel van die gelowiges wie se voete op die smal pad is wat na die ewige lewe lei ([Matteus 7:13-14](#)). Hierdie oorblyfsel sal bewaar word deur die krag van die Heilige Gees wat hulle verseël het en wat hulle veilig sal verlos op die laaste dag ([2 Korintiërs 1:22](#); [Efesiërs 4:30](#)).

Praktiese toepassing: Die Boek Esra is 'n kroniek van hoop en herstel. Vir die Christen wie se lewe geteken is deur sonde en rebellie teen God, is daar groot hoop dat ons s'n 'n God van vergifnis is, 'n God wat nie sy rug op ons sal draai wanneer ons Hom in bekering en gebrokenheid soek nie ([1 Johannes 1:9](#)). Die terugkeer van die Israeliete na Jerusalem en die herbou van die Tempel word herhaal in die lewe van elke Christen wat terugkeer uit die gevangenskap van sonde en rebellie teen God en in Hom 'n liefdevolle welkome tuiste vind. Maak nie saak hoe lank ons weg is nie, Hy is gereed om ons te vergewe en ons terug te ontvang in Sy familie. Hy is bereid om ons te wys hoe om ons lewens te herbou en ons harte, waarin die tempel van die Heilige Gees is, op te wek. Soos met die herbouing van die tempel in Jerusalem, hou God toesig oor die werk om ons lewens op te knap en weer aan Sy diens toe te wy.

Die opposisie van die teëstanders van God teen die herbou van die tempel vertoon 'n patroon wat tipies is van dié van die vyand van ons siele. Satan gebruik diegene wat blykbaar in ooreenstemming met God se voornemens is om ons te mislei en te probeer om God se planne te verydel. [Esra 4:2](#) beskryf die bedrieglike toespraak van diegene wat

beweer dat hulle Christus aanbid maar wie se eintlike bedoeling is om af te breek, nie om op te bou nie. Ons moet op ons hoede wees teen sulke bedrieërs, op hulle reageer soos die Israëliete gedoen het, en weier om geflous te word deur hulle gladde woorde en valse geloofsbelydenisse.

Opsomming van die boek Nehemia

Skrywer: Die boek Nehemia noem nie sy skrywer spesifiek nie, maar Joodse en Christelike tradisies erken óf Esra óf Nehemia as die skrywer. Dit is waarskynlik dat die boeke Esra en Nehemia oorspronklik een was. Volledige artikel: [Wie het die boek Nehemia geskryf? Wie was die skrywer van Nehemia?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Nehemia is waarskynlik tussen 445 en 420 vC geskryf.

Doel van Skrywe: Die Boek Nehemia, een van die geskiedenisboeke van die Bybel, sit die verhaal van Israel se terugkeer uit die Babiloniese ballingskap en die heropbou van Jerusalem voort.

Sleutelverse:

[Nehemia 1:3](#), "Hulle het vir my gesê: Die wat die ballingskap oorleef het en terug is in die provinsie, is in groot benoudheid en skande. Die muur van Jerusalem is afgebreek, en sy poorte is met vuur verbrand. '"

[Nehemia 1:11](#), "O Here, laat u oor luister na die gebed van hierdie u dienaar en na die gebed van u dienaars wat behae daarin het om u naam te eerbiedig. Gee u dienaar vandag sukses deur hom guns te gee in die teenwoordigheid van diè man."

[Nehemia 6:15-16](#) "So is die muur dan voltooi op die vyf-en-twintigste van Elul, in twee-en-vyftig dae. Toe al ons vyande dit hoor, het al die nasies rondom bang geword en hulle selfvertroue verloor, omdat hulle besef dat hierdie werk met die hulp van ons God gedoen is."

Kort opsomming: Nehemia was 'n Hebreër in Persië toe die woord hom bereik het dat die tempel in Jerusalem herbou word. Hy het angstig geword omdat hy geweet het dat daar geen muur was om die stad te beskerm nie. Nehemia het God genooi om hom te gebruik om die stad te red. God het sy gebed verhoor deur die hart van die Persiese koning, Artasasta, wat nie net sy seën gegee het nie, maar ook voorrade wat in die projek gebruik moes word, te versag. Nehemia kry toestemming van die koning om na Jerusalem terug te keer, waar hy goewerneur aangestel word.

Ten spyte van opposisie en beskuldigings is die muur gebou en die vyande het stilgemaak. Die mense, geïnspireer deur Nehemia, gee tiendes van baie geld, voorrade en mannekrag om die muur binne 'n merkwaardige 52 dae te voltooi, ten spyte van baie teenstand. Hierdie verenigde poging is egter van korte duur, want Jerusalem verval weer in afvalligheid wanneer Nehemia vir 'n rukkie vertrek. Toe hy na Jerusalem teruggekeer het, het Nehemia gevind dat die mure sterk was, maar die mense swak. Hy het die taak aangepak om die mense moraliteit te leer en hy het nie woorde gekap nie. "Ek het met daardie mense gestry, hulle vervloek, sommige van hulle geslaan en hulle hare uitgetrek" (13:25). Hy hervestig ware aanbidding deur gebed en deur die mense aan te moedig tot herlewning deur die Woord van God te lees en aan te hou.

Voorspellings: Nehemia was 'n man van gebed en hy het passievol vir sy volk gebid ([Nehemia 1](#)). Sy ywerige voorbidding vir God se volk voorspel ons groot Voorbidder, Jesus Christus, wat vurig vir Sy volk gebid het in Sy hoëpriesterlike gebed in [Johannes 17](#) . Beide Nehemia en Jesus het 'n brandende liefde vir God se volk gehad wat hulle in gebed tot God uitgestort het en vir hulle voor die troon intree.

Praktiese Toepassing: Nehemia het die Israeliete gelei tot respek en liefde vir die teks van die Skrif. Nehemia, as gevolg van sy liefde vir God en sy begeerte om God geëer en verheerlik te sien, het die Israeliete gelei tot die geloof en gehoorsaamheid wat God vir so lank vir hulle verlang het. Op dieselfde manier moet Christene die waarhede van die Skrif liefhê en eerbiedig, dit aan die geheue verbind, dag en nag daarvoor mediteer en na hulle wend vir die vervulling van elke geestelike behoefte. [Tweede Timoteus 3:16-17](#) sê vir ons, "Die hele Skrif is deur God ingegee en is nuttig tot lering, tot weerlegging, tot teregwysing, tot onderwysing in die geregtigheid, sodat die mens van God volmaak kan wees, vir almal volkome toegerus. goeie werke." As ons verwag om die geestelike herlewning van die Israeliete te ervaar ([Nehemia 8:1-8](#)), moet ons met God se Woord begin.

Elkeen van ons behoort opregte deernis te hê met ander wat geestelike of fisiese seerkry het. Om medelye te voel, maar niks te doen om te help nie, is Bybels ongegrond. Soms moet ons dalk ons eie gemak prysgee om ander behoorlik te bedien. Ons moet heeltemal in 'n saak glo voordat ons ons tyd of geld met die regte hart daaraan sal gee. Wanneer ons God toelaat om deur ons te bedien, sal selfs ongelowiges weet dat dit God se werk is.

Opsomming van die boek Ester

Skrywer: Die boek Ester noem nie sy skrywer spesifiek nie. Die gewildste tradisies is Mordegai ('n hoofkarakter in die Boek van Ester), Esra en Nehemia (wat met Persiese gebruike bekend sou gewees het). Volledige artikel: [Wie het die boek Ester geskryf? Wie was die skrywer van Ester?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Ester is waarskynlik tussen 460 en 350 vC geskryf.

Doel van Skrywe: Die doel van die Boek Ester is om die voorsienigheid van God te vertoon, veral met betrekking tot Sy uitverkore volk, Israel. Die Boek van Ester teken die instelling van die Purimfees en die verpligting van die ewige waarneming daarvan aan. Die boek Ester is by die Purimfees gelees om die groot verlossing van die Joodse nasie te herdenk wat deur God deur Ester teweeggebring is. Jode lees vandag steeds Ester tydens Purim.

Sleutelverse:

[Ester 2:15](#) - Toe die tyd aanbreek dat Ester na die koning toe gaan, het sy niks anders gevra as wat Hegai, die koning se eunug wat in beheer van die harem was, voorgestel het nie.

[Ester 4:14](#) - Want as jy in hierdie tyd stilbly, sal daar verligting en bevryding uit 'n ander plek kom, maar jy en jou vader se familie sal omkom. En wie weet maar dat jy vir so 'n tyd soos hierdie in die koninklike posisie gekom het.

[Ester 6:13](#) - Aangesien Mordegai, voor wie jou ondergang begin het, van Joodse oorsprong is, kan jy nie teen hom standhou nie - jy sal sekerlik ten gronde gaan!

[Ester 7:3](#) - As ek guns by u gevind het, o koning, en as dit u majesteit behaag, gee my my lewe - dit is my bede en die lewe van my volk - dit is my versoek.

Kort opsomming: Die boek Ester kan in drie hoofafdelings verdeel word. Hoofstukke 1:1-2:18 – Ester vervang Vasti; 2:19-7:10 – Mordegai oorwin Haman; 8:1-10:3 – Israel oorleef Haman se poging om hulle te vernietig. Die edele Esther het haar eie dood gewaag toe sy besef wat op die spel was. Sy het gewillig gedoen wat 'n dodelike maneuvre kon wees en die tweede-in-bevel van haar man se koninkryk, Haman, aangeneem. Sy was 'n wyse en mees waardige teenstander, terwyl sy heeltyd nederig

gebly het en die posisie van haar man-koning respekteer.

Ester se verhaal is baie soos die verhaal van Josef in [Genesis 41](#). Beide verhale behels buitelandse monarge wat die lot van die Jode beheer. Beide verslae toon die heldhaftigheid van Israelitiese individue wat die middele vir die redding van hul volk en nasie voorsien. Die hand van God is duidelik deurdat dit wat na 'n slegte situasie blyk te wees, inderdaad baie onder die beheer van die Almagtige God is, wat uiteindelik die goeie van die mense op die hart dra. Die middelpunt van hierdie verhaal is die voortdurende verdeeldheid tussen die Jode en die Amalekiete, wat opgeteken is dat dit in die Boek Exodus begin het. Haman se doelwit is die laaste poging wat opgeteken is in die Ou Testamentiese tydperk van die algehele uitwissing van die Jode. Sy planne eindig uiteindelik met sy eie ondergang, en die verheffing van sy vyand Mordegai tot sy eie posisie, asook die redding van die Jode.

Fees is 'n hooftema van hierdie boek: daar is sewe opgetekende bankette ([Ester 1:3](#), [9:2:18](#); [5:4-5](#); [7:1-2](#); [8:17](#); en [9:17-22](#)), en baie van die gebeure is by hierdie bankette beplan, beplan of ontbloot. Alhoewel die naam van [God nooit in hierdie boek genoem word nie](#), is dit duidelik dat die Jode van Susan Sy ingryping gesoek het toe hulle drie dae lank gevas het ([Ester 4:16](#)). Ten spyte van die feit dat die wet wat hulle vernietiging toelaat, geskryf is volgens die wette van die Meders en Perse, wat dit onveranderlik maak, is die weg oopgemaak vir hul gebede om verhoor te word. Ester het haar lewe gewaag deur nie een keer ongenooid voor die koning te gaan nie, maar twee keer ([Ester 5:1-2](#); [8:3](#)). Sy was nie tevrede met die vernietiging van Haman nie; sy was daarop ingestel om haar mense te red. Die instelling van die Purimfees is geskryf en bewaar vir almal om te sien en word vandag nog onderhou. God se uitverkore volk, sonder enige direkte vermelding van Sy naam, is 'n uitstel van teregstelling toegestaan deur die wysheid en nederigheid van Ester.

Voorafskaduings: In Ester word ons 'n kykie agter die skerms gegee na die voortdurende stryd van Satan teen die bedoelings van God en veral teen Sy beloofde Messias. Die ingang van Christus in die menslike geslag was gebaseer op die bestaan van die Joodse ras. Net soos Haman teen die Jode saamgespan het om hulle te vernietig, so het Satan homself teen Christus en God se volk opgestel. Net soos Haman verslaan word op die galg wat hy vir Mordegai gebou het, so gebruik Christus die eerste wapen wat sy vyand uitgedink het om Hom en Sy geestelike saad te vernietig. Want die kruis, waardeur Satan beplan het om die Messias te vernietig, was die eerste middel waardeur Christus "die geskrewe kode met sy bepalings gekanselleer het wat teen ons was en wat teen ons gestaan het; hy het dit weggeneem, dit aan die kruis vasgespyker. En nadat Hy die magte en owerhede ontwapen het, het Hy hulle 'n publieke skouspel gemaak deur hulle aan die kruis te triomfeer" ([Kolossense 2:14-15](#)). Net soos Haman

opgehang is aan die galg wat hy vir Mordegai gebou het, so is die duiwel verbrysel deur die kruis wat hy opgerig het om Christus te vernietig.

Praktiese Toepassing: Die Boek Ester wys die keuse wat ons maak tussen om die hand van God in ons lewensomstandighede te sien en dinge as bloot toeval te sien. God is die soewereine Heerser van die heelal en ons kan verseker wees dat Sy planne nie deur die optrede van blote bese mense beweeg sal word nie. Alhoewel Sy naam nie in die boek genoem word nie, is Sy voorsienigheid vir Sy mense, beide individue en die nasie, deurgaans duidelik. Ons kan byvoorbeeld nie nalaat om te sien dat die Almagtige invloed uitoefen op koning Xerxes se tydige slapeloosheid nie. Deur die voorbeeld van Mordegai en Ester word die stille liefdestaal wat ons Vader dikwels gebruik om direk met ons geeste te kommunikeer, in hierdie boek gewys.

Ester het bewys dat dit 'n godvrugtige en leerbare gees het wat ook groot krag en gewillige gehoorsaamheid getoon het. Ester se nederigheid was merkbaar anders as die houding van diegene rondom haar, en dit het veroorsaak dat sy in die posisie van koningin verhef is. Sy wys vir ons dat om respekvol en nederig te bly, selfs in moeilike, indien nie menslik onmoontlike omstandighede, ons dikwels daartoe lei om die houer van ongekende seën vir beide onself en ander te wees. Ons sal goed doen om haar godvrugtige gesindhede op alle terreine van die lewe na te volg, maar veral in beproewings. Nie een keer word daar 'n klagte of slegte houding in die skrywe ontbloot nie. Ons lees baie keer dat sy die "guns" van diegene rondom haar gewen het. Sulke guns is wat uiteindelik haar mense gered het. Ons kan sulke guns gegun word as ons selfs onregverdige vervolging aanvaar en Ester se voorbeeld volg om 'n positiewe gesindheid te handhaaf, tesame met nederigheid en die vasberadenheid om op God te steun. Wie weet anders as dat God ons in so 'n posisie geplaas het, vir net so 'n tyd soos hierdie?

Opsomming van die boek Job

Skrywer: Die boek Job noem nie sy skrywer spesifiek nie. Die mees waarskynlike kandidate is Job, Elihu, Moses en Salomo. Volledige artikel: [Wie het die boek Job geskryf? Wie was die skrywer van Job?](#)

Datum van Skrywe: Die datum van outeurskap van die Boek Job sal deur die skrywer van die Boek Job bepaal word. As Moses die skrywer was, sou die datum rondom 1440 vC wees. As Salomo die skrywer was, sou die datum om en by 950 vC wees. Omdat ons nie die skrywer ken nie, kan ons nie die datum van skrywe weet nie.

Doel van skryf: Die Boek Job help ons om die volgende te verstaan: Satan kan nie finansiële en fisiese vernietiging oor ons bring tensy dit met God se toestemming is nie. God het mag oor wat Satan kan en nie kan doen nie. Dit gaan ons menslike vermoë te bowe om die "hoekoms" agter al die lyding in die wêreld te verstaan. Die goddeloses sal hulle regverdige pligte ontvang. Ons kan nie altyd lyding en sonde op ons lewenswyses blameer nie. Lyding kan soms in ons lewens toegelaat word om die siel te reinig, toets, onderrig of versterk. God bly genoeg, en Hy verdien en vra ons liefde en lof in alle lewensomstandighede.

Sleutelverse

[Job 1:1](#), "In die land Us het 'n man gewoon met die naam van Job. Hierdie man was onberispelik en opreg; hy het God gevrees en die kwaad vermy."

[Job 1:21](#), "Naak het ek van my moeder se skoot af gekom, en naak sal ek heengaan. Die HERE het gegee en die HERE het geneem; die Naam van die HERE moet geloof word."

[Job 38:1-2](#) "Toe het die HERE Job uit die storm geantwoord. Hy het gesê: Wie is dit wat my raad verduister met woorde sonder kennis?"

[Job 42:5-6](#), "My ore het van jou gehoor. maar nou het my oë jou gesien. Daarom verag ek myself en het berou in stof en as."

Kort opsomming: Aan die begin van die boek Job is 'n toneel in die hemel waar Satan voor God staan. God vra vir Satan: "Het jy ag geslaan op my dienaar Job?" ([Job 1:8](#)), en Satan beskuldig Job, 'n regverdige man, dadelik daarvan dat hy God vrees net omdat God hom voorspoedig gemaak het. "Slaan alles wat hy het," sê Satan, "en hy sal jou

sekerlik in jou aangesig vervloek" ([Job 1:11](#)). God gee aan Satan beperkte toestemming om Job op die proef te stel. Waarom ly die regverdiges? Dit is die vraag wat geopper word nadat Job sy gesin, sy rykdom en sy gesondheid verloor het. Job se drie vriende Elifas, Bildad en Sofar kom om hom te "troos" en sy verpletterende reeks tragedies te bespreek. Hulle hou vol dat sy lyding straf vir sonde in sy lewe is. Job bly egter deur dit alles toegewyd aan God en beweer dat sy lewe nie een van sonde was nie. 'n Vierde man, Elihu, sê vir Job hy moet homself verneder en onderwerp aan God se gebruik van beproewinge om sy lewe te reinig. Ten slotte bevraagteken Job God self en leer waardevolle lesse oor die soewereiniteit van God en sy behoefte om volkome op die Here te vertrou. Job word dan herstel tot gesondheid, geluk en voorspoed buite sy vroeëre toestand.

Voorspellings: Terwyl Job nadink oor die oorsaak van sy ellende, het drie vrae by hom opgekom, wat almal slegs in ons Here Jesus Christus beantwoord word. Hierdie vrae kom in hoofstuk 14 voor. Eerstens, in vers 4, vra Job: "Wie kan wat rein is uit die onreine bring? Niemand nie!?" Job se vraag kom uit 'n hart wat besef dat dit onmoontlik vir God kan behaag of geregverdig kan word in sy oë. God is heilig; ons is nie. Daarom bestaan daar 'n groot kloof tussen mens en God, veroorsaak deur sonde. Maar die antwoord op Job se benoude vraag word in Jesus Christus gevind. Hy het die boete vir ons sonde betaal en dit verruil vir sy geregtigheid, en daardeur ons aanvaarbaar gemaak voor God se oë ([Hebreeërs 10:14](#) ; [Kolossense 1:21-23](#) ; [2 Korintiërs 5:17](#)).

Job se tweede vraag, "Maar die mens sterf en lê op sy knieë; die mens sterf, en waar is hy?" (vs. 10), is nog 'n vraag oor die ewigheid en lewe en dood wat slegs in Christus beantwoord word. Met Christus, die antwoord op 'waar is hy?' is die ewige lewe in die hemel. Sonder Christus is die antwoord 'n ewigheid in "buitenste duisternis" waar daar "geween en gekners van tande" is ([Matteus 25:30](#)).

Job se derde vraag, wat in vers 14 gevind word, is "As iemand sterf, sal hy weer lewe?" Weereens word die antwoord in Christus gevind. Ons lewe inderdaad weer as ons in Hom is. "Wanneer die verganklike beklee is met die onverganklike en die sterflike met onsterflikheid, dan sal die gesegde wat geskrywe is bewaarheid word: 'Die dood is verslind in die oorwinning.' 'Waar, o dood, is jou oorwinning? Waar, o dood, is jou angel?' ([1 Korintiërs 15:54-55](#)).

Praktiese Toepassing: Die Boek Job herinner ons dat daar 'n "kosmiese konflik" agter die skerms aan die gang is waarvan ons gewoonlik niks weet nie. Dikwels wonder ons hoekom God iets toelaat, en ons bevraagteken of twyfel aan God se goedheid, sonder om die volle prentjie te sien. Die boek Job leer ons om God onder alle omstandighede te vertrou. Ons moet God vertrou, nie net WANNEER ons nie verstaan nie, maar OMDAT

ons nie verstaan nie. Die psalmis sê vir ons: “Wat God betref, sy weg is volmaak” ([Psalm 18:30](#)). As God se weë “volmaak” is, dan kan ons vertrou dat wat Hy ook al doen – en wat Hy ook al toelaat – ook volmaak is. Dit lyk dalk nie vir ons moontlik nie, maar ons gedagtes is nie God se gedagtes nie. Dit is waar dat ons nie kan verwag om Sy verstand perfek te verstaan nie, want Hy herinner ons: “Want my gedagtes is nie julle gedagtes nie, en julle weë is nie my weë nie, sê die HERE. Want soos die hemel hoër is as die aarde, so is my weë hoër as julle weë en my gedagtes as julle gedagtes” ([Jesaja 55:8-9](#)). Nietemin, ons verantwoordelikheid teenoor God is om Hom te gehoorsaam, Hom te vertrou en aan Sy wil te onderwerp, of ons dit verstaan of nie.

Opsomming van die Psalms

Skrywer: Die kort beskrywings wat die psalms inlei, het Dawid in 73 gevalle as outeur gelys. Dawid se persoonlikheid en identiteit is duidelik op baie van hierdie psalms gestempel. Alhoewel dit duidelik is dat Dawid baie van die individuele psalms geskryf het, is hy beslis nie die skrywer van die hele versameling nie. Twee van die psalms (72 en 127) word toegeskryf aan Salomo, Dawid se seun en opvolger. [Psalm 90](#) is 'n gebed wat aan Moses opgedra is. 'n Ander groep van 12 psalms (50) en (73—83) word aan die familie van [Asaf toegeskryf](#). Die [seuns van Korag](#) het 11 psalms geskryf (42, 44—49, 84—85, 87—88). [Psalm 88](#) word aan Heman toegeskryf, terwyl [Psalm 89](#) aan Etan die Esrahiet toegewys word. Met die uitsondering van Salomo en Moses, was al hierdie bykomende skrywers priesters of Leviete wat verantwoordelik was vir die verskaffing van musiek vir heiligdom aanbidding tydens Dawid se bewind. Vyftig van die psalms wys geen spesifieke persoon as skrywer aan nie, alhoewel twee daarvan elders in die Bybel as psalms van Dawid aangewys word. Volledige artikel: [Wie het die boek Psalms geskryf? Wie was die skrywer van Psalms?](#)

Skrywedatum: 'n Noukeurige ondersoek van die skrywerskapvraagstuk, sowel as die onderwerp wat deur die psalms self gedek word, toon dat dit oor 'n tydperk van baie eeue strek. Die oudste psalm in die versameling is waarskynlik die gebed van Moses (90), 'n besinning oor die swakheid van die mens in vergelyking met die ewigheid van God. Die jongste psalm is waarskynlik (137), 'n klaaglied wat duidelik geskryf is gedurende die dae toe die Hebreërs deur die Babiloniërs gevange gehou is, vanaf ongeveer 586 tot 538 vC.

Dit is duidelik dat die 150 individuele psalms deur baie verskillende mense regoor geskryf is. 'n tydperk van duisend jaar in Israel se geskiedenis. Hulle moes in hul huidige vorm saamgestel en saamgestel gewees het deur een of ander onbekende redakteur kort nadat die ballingskap omstreeks 537 vC geëindig het.

Doel van die skryf: Die Psalmboek het baie meer “hoofstukke” as enige ander boek in die Bybel, met 150 individuele psalms. Dit is ook een van die mees uiteenlopende, aangesien die psalms oor onderwerpe handel soos God en Sy skepping, oorlog, aanbidding, wysheid, sonde en boosheid, oordeel, geregtigheid en die koms van die Messias.

Sleutelverse:

[Psalm 19:1](#) "Die hemele verkondig die heerlikheid van God; die lug verkondig die werk van sy hande."

[Psalm 22:16-19](#), "Honde het my omsingel; 'n bende bose mense het my omsingel, hulle het my hande en my voete deurboor. Ek kan al my gebeente tel; mense staar en juig oor my. Hulle verdeel my klere onder mekaar. hulle en werp die lot oor my klere."

[Psalm 23:1](#), "Die HERE is my herder, ek sal nie gebrek hê nie."

[Psalm 29:1-2](#), "Gee aan die HERE, o magtiges, gee aan die HERE eer en sterkte. Gee aan die HERE die eer van sy Naam; aanbid die HERE in die heerlikheid van sy heiligheid."

[Psalm 51:10](#), "Skep vir my 'n rein hart, o God, en gee opnuut in my binneste 'n vaste gees."

[Psalm 119:1-2](#), "Geseënd is hulle wie se weë onberispelik is, wat wandel volgens die wet van die HERE. Geseënd is hulle wat sy insettinge bewaar en Hom met hulle hele hart soek."

Kort opsomming: Die Psalmboek is 'n versameling van gebede, gedigte en gesange wat die aanbidder se gedagtes op God fokus in lofprysing en aanbidding. Dele van hierdie boek is as gesangboek in die eredienste van antieke Israel gebruik. Die musikale erfenis van die psalms word deur die titel daarvan gedemonstreer. Dit kom van 'n Griekse woord wat beteken "'n lied wat gesing word met die begeleiding van 'n musiekinstrument."

Voorafskaduings: God se voorsiening van 'n Verlosser vir Sy volk is 'n herhalende tema in die Psalms. Profetiese prente van die Messias word in talle psalms gesien. [Psalm 2:1-12](#) beeld die Messias se triomf en koninkryk uit. [Psalm 16:8-11](#) voorspel Sy dood en opstanding. [Psalm 22](#) wys vir ons die lydende Verlosser aan die kruis en bied gedetailleerde profesieë van die kruisiging, wat almal perfek vervul is. Die heerlikhede van die Messias en sy bruid word in [Psalm 45:6-7](#) uitgestal, terwyl [Psalms 72:6-17](#), [89:3-37](#), [110:1-7](#) en [132:12-18](#) die heerlikheid en universaliteit van Sy heerskappy.

Praktiese Toepassing: Een van die resultate van vervul word met die Gees of die woord van Christus is sang. Die psalms is die "liedboek" van die vroeë kerk wat die nuwe waarheid in Christus weerspieël het.

God is dieselfde Here in al die psalms. Maar ons reageer op verskillende maniere op Hom, volgens die spesifieke omstandighede van ons lewe. Wat 'n wonderlike God

aanbid ons, verklaar die psalmis, hoog en verhewe bo ons menslike ervarings, maar ook naby genoeg om aan te raak en wat langs ons op die lewenspad loop.

Ons kan al ons gevoelens na God toe bring – maak nie saak hoe negatief of klaend dit mag wees nie – en ons kan verseker wees dat Hy sal hoor en verstaan. Die psalmis leer ons dat die mees diepgaande gebed van almal 'n hulpkreet is terwyl ons oorweldig word deur die probleme van die lewe.

Opsomming van die Boek Spreuke

Skrywer: Koning Salomo is die hoofskrywer van Spreuke. Salomo se naam verskyn in 1:1, 10:1 en 25:1. Ons kan ook aanneem dat Salomo ander spreuke as sy eie versamel en geredigeer het, want [Prediker 12:9](#) sê: "Nie alleen was die Leermeester wys nie, maar hy het ook kennis aan die volk oorgedra. Hy het nagedink en uitgesoek en baie spreuke in orde gestel. " Inderdaad, die Hebreeuse titel Mishle Shelomoh word met "Spreuke van Salomo" vertaal. Volledige artikel: [Wie het die boek Spreuke geskryf? Wie was die skrywer van Spreuke?](#)

Skrywedatum: Salomo se spreuke is omstreeks 900 vC geskryf. Tydens sy bewind as koning het die nasie Israel sy hoogtepunt geestelik, polities, kultureel en ekonomies bereik. Soos Israel se reputasie die hoogte ingeskiet het, het koning Salomo s'n ook toegeneem. Buitelandse hooggeplaastes uit die uithoeke van die bekende wêreld het groot afstande afgelê om die wyse monarg te hoor praat ([1 Konings 4:34](#)).

Doel van skryf: Kennis is niks meer as 'n ophoping van rou feite nie, maar wysheid is die vermoë om mense, gebeure en situasies te sien soos God dit sien. In die Boek van Spreuke openbaar Salomo die denke van God in sake hoog en verhewe en ook in algemene, gewone, alledaagse situasies. Dit blyk dat geen onderwerp koning Salomo se aandag ontgaan het nie. Sake wat verband hou met persoonlike gedrag, seksuele verhoudings, besigheid, rykdom, liefdadigheid, ambisie, dissipline, skuld, kinderopvoeding, karakter, alkohol, politiek, wraak en godsvrug is van die vele onderwerpe wat in hierdie ryk versameling van wyse gesegdes behandel word.

Sleutelverse:

[Spreuke 1:5](#), "Laat die wyse luister en byvoeg tot hulle geleerdheid, en laat die verstandige leiding kry."

[Spreuke 1:7](#) "Die vrees van die HERE is die begin van kennis, maar die dwase verag wysheid en dissipline."

[Spreuke 4:5](#), "Verkry wysheid, kry insig; moenie my woorde vergeet en daarvan afwyk nie."

[Spreuke 8:13-14](#), "Om die HERE te vrees, is om die kwaad te haat; Ek haat trots en arrogansie, bose gedrag en perverse spraak. Raad en gesonde oordeel is myne; Ek het begrip en krag."

Kort opsomming: Om die Boek Spreuke op te som is 'n bietjie moeilik, want anders as baie ander Skrifboeke, is daar geen spesifieke plot of storielyn op sy bladsye gevind nie; eweneens is daar geen hoofkarakters in die boek nie. Dit is wysheid wat die middelpunt is - 'n grootse, goddelike wysheid wat die hele geskiedenis, volke en kulture oorskry. Selfs 'n perfunksionele lees van hierdie wonderlike skatkis onthul die pittige uitsprake van die wyse koning Salomo is vandag net so relevant as wat hulle was. so drieduisend jaar gelede

: Die tema van wysheid en die noodsaaklikheid daarvan in ons lewe vind sy vervulling in Spreuke. dat die vrees van die Here die begin van wysheid is (1:7; 9:10) Ons vrees vir die Here se toorn en geregtigheid is wat ons na Christus dryf, wat die verpersoonliking is van God se wysheid soos uitgedruk in Sy glorieryke plan van verlossing vir die mensdom. In Christus, "in wie al die skatte van wysheid en kennis verborge is" ([Kolossense 2:3](#)), vind ons die antwoord op ons soeke na wysheid, die oplossing vir ons vrees vir God, en die "geregtigheid, heiligheid en verlossing" wat ons so broodnodig het ([1 Korintiërs 1:30](#)). Die wysheid wat net in Christus gevind word, is in kontras met die dwaasheid van die wêreld wat ons aanspoor om wys te wees in ons eie oë. Maar Spreuke sê ook vir ons dat die wêreld se weg nie God se manier is nie ([Spreuke 3:7](#)) en net tot die dood lei ([Spreuke 14:12](#); [16:25](#)).

Praktiese toepassing: Daar is 'n onmiskenbare praktiese toepassing in hierdie boek, want gesonde en sinvolle antwoorde op allerlei komplekse probleme word in die een-en-dertig hoofstukke gevind. Sekerlik, Spreuke is die grootste "hoe-om"-boek wat ooit geskryf is, en diegene wat die goeie verstand het om Salomo se lesse ter harte te neem, sal vinnig ontdek dat godsaligheid, voorspoed en tevredenheid hulle s'n is om te vra.

Die herhalende beginsel van die Boek van Spreuke is dat diegene wat wysheid kies en God volg op talle maniere geseën sal word: met 'n lang lewe (9:11); voorspoed (2:20-22); vreugde (3:13-18); en die goedheid van God (12:21). Diegene wat Hom verwerp, daarenteen, ly skaamte en dood (3:35; 10:21). Om God te verwerp is om dwaasheid bo wysheid te kies en is om onself te skei van God, Sy Woord, Sy wysheid en Sy seëninge.

Opsomming van die boek Prediker

Skrywer: Die boek Prediker identifiseer nie sy outeur direk nie. Daar is 'n hele paar verse wat impliseer dat Salomo hierdie boek geskryf het. Daar is 'n paar leidrade in die konteks wat daarop dui dat 'n ander persoon die boek geskryf het na Salomo se dood, moontlik 'n paar honderd jaar later. Tog is die konvensionele oortuiging dat die skrywer inderdaad Salomo is. Volledige artikel: [Wie het die boek Prediker geskryf? Wie was die skrywer van Prediker?](#)

Skrywedatum: Salomo se heerskappy as koning van Israel het geduur van ongeveer 970 vC tot ongeveer 930 vC. Die Boek Prediker is waarskynlik teen die einde van sy bewind geskryf, ongeveer 935 vC.

Doel van skryf: Prediker is 'n boek van perspektief. Die verhaal van “die Prediker” (KJV), of “die Onderwyser” (NIV) openbaar die depressie wat onvermydelik voortspruit uit die soeke na geluk in wêreldse dinge. Hierdie boek gee Christene 'n kans om die wêreld te sien deur die oë van 'n persoon wat, hoewel baie wys, betekenis probeer vind in tydelike, menslike dinge. Byna elke vorm van wêreldse plesier word deur die Prediker ondersoek, en niks daarvan gee hom 'n gevoel van betekenis nie.

Op die ou end aanvaar die Prediker dat geloof in God die enigste manier is om persoonlike betekenis te vind. Hy besluit om die feit te aanvaar dat die lewe kort en uiteindelik waardeloos is sonder God. Die Prediker raai die leser aan om te fokus op 'n ewige God in plaas van tydelike plesier.

Sleutelverse:

[Prediker 1:2](#), "'Ydelheid van nietighede,' sê die Prediker, 'ydelheid van nietighede, alles is nietigheid'" (NKJV).

[Prediker 1:18](#), "Want met baie wysheid kom baie droefheid; hoe meer kennis, hoe meer hartseer."

[Prediker 2:11](#) "Maar toe ek alles ondersoek het wat my hande gedoen het en wat ek geswoeg het om te bereik, was alles niksseggend, 'n gejaag na die wind; niks is onder die son gewen nie."

[Prediker 12:1](#) "Dink aan jou Skepper in die dae van jou jeug, voordat die dae van benoudheid kom en die jare nader wanneer jy sal sê: Ek vind geen behae daarin nie."

[Prediker 12:13](#), "Nou het alles gehoor is, hier is die slot van die saak: Vrees God en bewaar sy gebooië, want dit is die hele plig van die mens."

Kort opsomming: Twee frases word dikwels in Prediker herhaal. Die woord wat in die KJV vertaal word, en "betekenisloos" in die NIV kom dikwels voor, en word gebruik om die tydelike aard van wêreldse dinge te beklemtoon mees indrukwekkende menslike prestasies sal agterbly Die frase "onder die son" kom 28 keer voor, en verwys na die sterflike wêreld. Wanneer die Prediker na "alle dinge onder die son" praat, praat hy van aardse, tydelike, menslike dinge. Die eerste sewe hoofstukke van die boek Prediker beskryf al die wêreldse dinge "onder die son" waarin die Prediker vervulling probeer vind. Hy probeer wetenskaplike ontdekking (1:10-11), wysheid en filosofie (1:13-

18), vrolikheid (2:1), alkohol (2:3), argitektuur (2:4), eiendom (2:7-8), en luukse (2:8) Die Prediker het sy gedagtes na verskillende filosofieë gerig betekenis vind, soos materialisme (2:19-20), en selfs morele kodes (insluitend hoofstukke 8-9). Hy het gevind dat alles betekenisloos was, 'n tydelike afleiding wat sonder God geen doel of lang lewe gehad het nie.

Hoofstukke 8-12 van Prediker beskryf die Prediker se voorstelle en kommentaar oor hoe 'n lewe geleef moet word. Hy kom tot die gevolgtrekking dat sonder God is daar geen waarheid of sin aan die lewe nie. Hy het baie eeuwels gesien en besef dat selfs die beste van die mens se prestasies op die lange duur niks werd is nie. Dus raai hy die leser aan om God van jongs af te erken (12:1) en om Sy wil te volg (12:13-14).

Voorafskaduings: Vir al die nietighede wat in die boek Prediker beskryf word, is die antwoord Christus. Volgens [Prediker 3:17](#) oordeel God die regverdige en die goddelose, en die regverdige is net die wat in Christus is ([2 Korinthiërs 5:21](#)). God het die begeerte na die ewigheid in ons harte geplaas ([Prediker 3:11](#)) en het die Weg na die ewige lewe deur Christus voorsien ([Joh. 3:16](#)). Ons word daaraan herinner dat die strewe na die wêreld se rykdom nie net ydelheid is omdat dit nie bevredig nie ([Prediker 5:10](#)), maar al sou ons dit kon bereik, sonder Christus sou ons ons siele verloor en watter voordeel is daar daarin ([Mark 8](#)).:36)? Uiteindelik het elke teleurstelling en ydelheid wat in Prediker beskryf word, sy remedie in Christus, die wysheid van God en die enigste ware betekenis wat in die lewe gevind kan word.

Praktiese Toepassing: Prediker bied aan die Christen 'n geleentheid om die leegheid en

wanhoop te verstaan waarmee diegene wat God nie ken nie, worstel. Diegene wat nie 'n reddende geloof in Christus het nie, word gekonfronteer met 'n lewe wat uiteindelik sal eindig en irrelevant word. As daar geen verlossing is nie, en geen God nie, dan is daar nie net geen sin na die lewe nie, maar ook geen doel of rigting daarvoor nie. Die wêreld "onder die son", afgesien van God, is frustrerend, wreed, onregverdig, kort en "heeltemal betekenisloos". Maar by Christus is die lewe maar 'n skaduwee van die heerlikhede wat kom in 'n hemel wat slegs deur Hom toeganklik is.

Opsomming van die Hooglied van Salomo

Skrywer: Salomo het Hooglied geskryf, volgens die eerste vers. Hierdie lied is een van 1005 wat Salomo geskryf het ([1 Konings 4:32](#)). Die titel "Song of Songs" is 'n superlatief, wat beteken dit is die beste een.

Skrywedatum: Salomo het hierdie lied waarskynlik gedurende die vroeë deel van sy bewind geskryf. Dit sou die datum van komposisie rondom 965 vC plaas.

Doel van skryf: Die Lied van Salomo is 'n lirieke gedig wat geskryf is om die deugde van liefde tussen 'n man en sy vrou te verheerlik. Die gedig stel die huwelik duidelik voor as God se ontwerp. 'n Man en vrou moet saam leef binne die konteks van die huwelik, mekaar geestelik, emosioneel en fisies liefhê.

Hierdie boek bestry twee uiterstes: asketisme (die ontkenning van alle plesier) en hedonisme (die strewe na net plesier). Die huwelik wat in Hooglied van Salomo geprofileer word, is 'n model van sorg, toewyding en genot.

Sleutelverse:

[Hooglied 2:7](#); [3:5](#); [8:4](#) – “Moenie liefde opwek of opwek voordat dit dit wil hê nie.”

[Hooglied 5:1](#) - “Eet, vriende, en drink; drink jou versadig, o minnaars.”

[Hooglied 8:6-7](#) - “Sit my soos 'n seël oor jou hart, soos 'n seël op jou arm; want die liefde is so sterk soos die dood, sy jaloesie onwrikbaar soos die graf. Dit brand soos brandende vuur, soos 'n magtige vlam. Baie waters kan die liefde nie uitblus nie; riviere kan dit nie wegspoel nie. As iemand al die rykdom van sy huis vir liefde gee, sal dit heeltemal geminag word.”

Kort opsomming: Die poësie neem die vorm aan van 'n dialoog tussen 'n man (die koning) en sy vrou (die Sulamiet). Ons kan die boek in drie afdelings verdeel: die hofmakery (1:1 - 3:5); die bruilof (3:6 - 5:1); en die volwasse huwelik (5:2 - 8:14).

Die liedjie begin voor die troue, aangesien die aanstaande bruid daarna verlang om by haar verloofde te wees, en sy sien uit na sy intieme liefkosings. Sy raai egter aan om

liefde natuurlik op sy eie tyd te laat ontwikkel. Die koning prys die Sulamiet se skoonheid en oorkom haar gevoelens van onsekerheid oor haar voorkoms. Die Sulamiet het 'n droom waarin sy Salomo verloor en deur die stad na hom soek. Met die hulp van die stadswagte vind sy haar geliefde en klou sy aan hom vas en neem hom na 'n veilige plek. Wanneer sy wakker word, herhaal sy haar bevel om nie liefde te dwing nie.

Op die huweliksnag prys die man weer die skoonheid van sy vrou, en in hoogs simboliese taal nooi die vrou haar gade om deel te neem aan alles wat sy het om te bied. Hulle maak liefde, en God seën hulle verbintenis.

Soos die huwelik verouder, gaan die man en vrou deur 'n moeilike tyd, gesimboliseer in 'n ander droom. In hierdie tweede droom verwerp die Sulamiet haar man, en hy vertrek. Oorweldig deur skuldgevoelens deursoek sy die stad vir hom; maar hierdie keer, in plaas daarvan om haar te help, het die wagte haar geslaan - simbolies van haar pynlike gewete. Dinge eindig gelukkig soos die verliefdes herenig en versoen word.

Soos die liedjie eindig, is beide die man en vrou vol vertrouwe en veilig in hul liefde, hulle sing van die blywende aard van ware liefde, en hulle smag daarna om in mekaar se teenwoordigheid te wees.

Voorafskaduwings: Sommige Bybeluitleggers sien in Hooglied 'n presiese simboliese voorstelling van Christus en Sy kerk. Christus word as die koning gesien, terwyl die kerk deur die Sulamiet verteenwoordig word. Alhoewel ons glo dat die boek letterlik as 'n uitbeelding van die huwelik verstaan moet word, is daar 'n paar elemente wat die Kerk en haar verhouding met haar koning, die Here Jesus, voorafskadu. [Hooglied 2:4](#) beskryf die ervaring van elke gelowige wat deur die Here Jesus gesoek en gekoop word. Ons is in 'n plek van groot geestelike rykdom en word bedek deur Sy liefde. Vers 16 van hoofstuk 2 sê: "My beminde is myne, en ek is syne. Hy laat sy kudde tussen die lelies oppas" (NBG). Hier is 'n prentjie van nie net die veiligheid van die gelowige in Christus nie ([Joh. 10:28-29](#)), maar van die Goeie Herder wat Sy skape ken - gelowiges - en Sy lewe vir ons aflê ([Joh. 10:11](#)). As gevolg van Hom word ons nie meer deur sonde bevlek nie, aangesien ons "vlekke" deur Sy bloed verwyder is ([Hooglied 4:7](#); [Efesiërs 5:27](#)).

Praktiese toepassing: Ons wêreld is verward oor die huwelik. Die voorkoms van egskeding en moderne pogings om die huwelik te herdefinieer staan in skrilte kontras met Salomo se Lied. Die huwelik, sê die Bybelse digter, moet gevier, geniet en eerbiedig word. Hierdie boek verskaf 'n paar praktiese riglyne vir die versterking van ons huwelike:

1) Gee jou huweliksmat die aandag wat hy of sy nodig het. Neem die tyd om jou huweliksmat werklik te ken. 2) Aanmoediging en lof, nie kritiek nie, is noodsaaklik vir 'n

suksesvolle verhouding.

3) Geniet mekaar. Beplan 'n paar wegbreek. Wees kreatief, selfs speels, met mekaar. Verlustig jou in God se geskenk van getroude liefde.

4) Doen alles wat nodig is om jou toewyding aan jou gade te verseker. Hernu jou geloftes; werk deur probleme en beskou egskeiding nie as 'n oplossing nie. God is voornemens dat julle albei in 'n diep vreedsame, veilige liefde sal lewe.

Opsomming van die boek Jesaja

Skrywer: [Jesaja 1:1](#) identifiseer die skrywer van die boek Jesaja as die profeet Jesaja. Volledige artikel: [Wie het die boek Jesaja geskryf? Wie was die skrywer van Jesaja?](#)

Datum van Skrywe: Die boek Jesaja is geskryf tussen 739 en 681 vC.

Doel van Skrywe: Die profeet Jesaja is hoofsaaklik geroep om te profeteer vir die Koninkryk van Juda. Juda het deur tye van herlewing en tye van rebellie gegaan. Juda is deur Assirië en Egipte met vernietiging gedreig, maar is gespaar weens God se genade. Jesaja het 'n boodskap van bekering van sonde en hoopvolle verwagting van God se verlossing in die toekoms verkondig.

Sleutelverse:

[Jesaja 6:8](#), "Toe hoor ek die stem van die Here sê: Wie sal Ek stuur? En wie sal vir ons gaan?' En ek het gesê: Hier is ek. Stuur my!"

[Jesaja 7:14](#), "Daarom sal die Here self vir jou 'n teken gee: Die maagd sal swanger word en 'n seun baar en sal hom Immanuel noem. "

[Jesaja 9:6](#) "Want vir ons is 'n kind gebore, aan ons is 'n seun gegee, en die heerskappy sal op sy skouers wees. En hy sal genoem word Wonderbare Raadsman, Magtige God, Ewige Vader, Vredevors."

[Jesaja 14:12-13](#) "Hoe het jy uit die hemel geval, o môrester, seun van die dageraad! Jy is op die aarde neergewerp, jy wat eens die nasies neergelê het! U het in u hart gesê: Ek wil opklim na die hemel, my troon verhef bo die sterre van God; ek sal sit op die berg van samekoms, op die hoogste hoogtes van die heilige berg.

[Jesaja 53:5-6](#): "Maar Hy is ter wille van ons oortredinge deurboor, ter wille van ons ongeregtighede is Hy verbrysel, en deur sy wonde het ons almal gedwaal, soos skape, elkeen van ons het sy eie weg bekeer, en die HERE het ons almal se ongeregtigheid op Hom laat neerkom.

[Jesaja 65:25](#): "Die wolf en die lam sal saam wei, en die leeu sal strooi eet soos 'n bees, maar stof sal die voedsel van die slang wees, hulle sal geen kwaad aanrig of vernietig op

my hele heilige berg nie, spreek die HERE."

Kort opsomming: Die boek Jesaja openbaar God se oordeel en verlossing God is "heilig, heilig, heilig" ([Jesaja 6:3](#)), en daarom kan Hy nie toelaat dat sonde ongestraf bly nie ([Jesaja 1:2](#) ; [2:11-20](#) ; [5:30](#) ; [34 : 1-2](#) ; [42:25](#))

. barmhartigheid, genade en deernis ([Jesaja 5:25](#) ; [11:16](#) ; [14:1-2](#) ; [32:2](#) ; [40:3](#) ; [41:14-16](#))
Die nasie Israel (beide Juda en Israel) is blind en doof vir God se bevel ([Jesaja 6:9-10](#) ; [42:7](#)) word vergelyk met 'n wingerd wat vertrap behoort te word en sal word ([Jesaja 5:1-7](#)). aan Israel, sal God nie toelaat dat Israel of Juda heeltemal vernietig word nie, Hy sal herstel, vergifnis en genesing bring ([43:2](#) ; [43:16-19](#) ; [52:10-12](#))

Meer as enige ander boek in die Oue). Testament, Jesaja fokus op die verlossing wat sal kom deur die Messias Die Messias sal eendag regeer in geregtigheid en geregtigheid ([Jesaja 9:7](#) ; [32:1](#)). Die heerskappy van die Messias sal vrede en veiligheid vir Israel bring ([Jesaja 11:6-9](#)). Deur die Messias sal Israel 'n lig vir al die nasies wees ([Jesaja 42:6](#) ; [55:4-5](#)). Die Messias se koninkryk op aarde (Jesaja hoofstukke 65-66) is die doel waarheen die hele boek Jesaja wys. Dit is tydens die heerskappy van die Messias dat God se geregtigheid ten volle aan die wêreld geopenbaar sal word.

In 'n skynbare paradoks stel die boek Jesaja ook die Messias voor as een wat sal ly. Jesaja hoofstuk 53 beskryf duidelik die Messias wat vir sonde ly. Dit is deur Sy wonde dat genesing verkry word. Dit is deur Sy lyding dat ons ongeregtighede weggeneem word. Hierdie oënskynlike teenstrydigheid word opgelos in die Persoon van Jesus Christus. In Sy eerste koms was Jesus die lydende dienaar van Jesaja hoofstuk 53. In Sy tweede koms sal Jesus die oorwinnende en heersende Koning, die Vredevoers wees ([Jesaja 9:6](#)).

Voorafskaduings: Soos hierbo genoem, beskryf hoofstuk 53 van Jesaja die komende Messias en die lyding wat Hy sou verduur om vir ons sondes te betaal. In Sy soewereiniteit het God elke detail van die kruisiging georkestreer om elke profesie van hierdie hoofstuk te vervul, sowel as alle ander Messiaanse profesieë van die Ou Testament. Die beeldspraak van hoofstuk 53 is treffend en profeties en bevat 'n volledige beeld van die Evangelie. Jesus is verag en verwerp (v. 3; [Luk. 13:34](#) ; [Joh. 1:10-11](#)), deur God geslaan (v.4; [Matteus 27:46](#)), en deurboor vir ons oortredings (v. 5; [Joh. 19: 34](#) ; [1 Petrus 2:24](#)). Deur sy lyding het Hy die straf betaal wat ons verdien en vir ons die uiteindelijke en volmaakte offer geword (v. 5; [Hebreërs 10:10](#)). Alhoewel Hy sondeloos was, het God ons sonde op Hom gelê, en ons het God se geregtigheid in Hom geword ([2 Korintiërs 5:21](#)).

Praktiese Toepassing: Die boek Jesaja stel ons Verlosser in onmiskenbare detail aan ons voor. Hy is die enigste weg na die hemel, die enigste manier om die genade van God te verkry, die enigste Weg, die enigste Waarheid en die enigste Lewe ([Joh. 14:6](#) ; [Hand. 4:12](#)). As ons weet wat die prys is wat Christus vir ons betaal het, hoe kan ons "so 'n groot redding" verwaarloos of verwerp? ([Hebreërs 2:3](#)). Ons het net 'n paar, kort jare op aarde om na Christus te kom en die verlossing wat net Hy bied, te omhels. Daar is geen tweede kans na die dood nie, en die ewigheid in die hel is 'n baie lang tyd.

Ken jy mense wat beweer dat hulle gelowiges in Christus is, wat tweegesigte is, wat huigelaars is? Dit is miskien die beste opsomming van hoe Jesaja die nasie Israel beskou het. Israel het 'n voorkoms van geregtigheid gehad, maar dit was 'n fasade. In die boek Jesaja daag die profeet Jesaja Israel uit om God met hul hele hart te gehoorsaam, nie net aan die buitekant nie. Jesaja se begeerte was dat diegene wat sy woorde gehoor en lees, oortuig sou word om van boosheid af te draai en na God te draai vir vergifnis en genesing.

Opsomming van die boek Jeremia

Skrywer: Jeremia hoofstuk 1, vers 1 identifiseer die profeet Jeremia as die skrywer van die Boek Jeremia. Volledige artikel: [Wie het die boek Jeremia geskryf? Wie was die skrywer van Jeremia?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Jeremia is geskryf tussen 630 en 580 vC.

Doel van Skrywe: Die Boek Jeremia teken die finale profesieë aan Juda aan, waarsku teen komende vernietiging as die nasie nie bekeer nie. Jeremia roep die nasie om terug te draai na God. Terselfdertyd erken Jeremia die onvermydelikheid van Juda se vernietiging as gevolg van sy onberouvolle afgodery en onsedelikheid.

Sleutelverse:

[Jeremia 1:5](#), "Voordat Ek jou in die moederskoot gevorm het, het Ek jou geken, voordat jy gebore is, het Ek jou afgesonder; Ek het jou as profeet vir die nasies aangestel."

[Jeremia 17:9](#) "Bedrieglik is die hart bo alle dinge, en nie genees nie. Wie kan dit verstaan?"

[Jeremia 29:10-11](#) "So sê die Here: As sewentig jaar vir Babel verby is, sal Ek na jou toe kom en my genadige belofte vervul om jou na hierdie plek terug te bring. Want Ek weet watter planne Ek vir jou het, spreek die HERE, 'beplanne om jou voorspoedig te maak en nie teen jou teë te werk nie, beplan om jou hoop en 'n toekoms te gee.'"

[Jeremia 52:12-13](#), "Op die tiende dag van die vyfde maand, in die negentiende jaar van Nebukadnésar, die koning van Babel, het [Nebusaradan](#), die bevelvoerder van die keiserlike lyfwag, wat die koning van Babel gedien het, na Jerusalem gekom. Hy het die tempel van die HERE, die koninklike paleis en al die huise van Jerusalem aan die brand gestee. Elke belangrike gebou het hy afgebrand."

Kort opsomming: Die boek Jeremia is hoofsaaklik 'n boodskap van oordeel oor Juda vir ongebreidelde afgodery ([Jeremia 7:30-34](#) ; [16:10-13](#) ; [22:9](#) ; [32:29](#) ; [44:2-3](#)). Na die dood van koning Josia, die laaste regverdige koning, het die nasie Juda God en Sy geboorte feitlik heeltemal verlaat. Jeremia vergelyk Juda met 'n prostituut ([Jeremia 2:20](#) ; [3:1-3](#)).

God het belowe dat Hy afgodediens die strengste sou oordeel ([Levitikus 26:31-33](#) ; [Deuteronomium 28:49-68](#)), en Jeremia het Juda gewaarsku dat God se oordeel op hande is. God het Juda by ontelbare geleenthede van vernietiging verlos, maar Sy genade was op sy einde. Jeremia teken op hoe koning Nebukadnesar Juda verower en dit aan hom onderwerp ([Jeremia 24:1](#)). Na verdere rebellie het God Nebukadnesar en die Babiloniese leërs teruggebring om Juda en Jerusalem te vernietig en verwoes (Jeremia hoofstuk 52). Selfs in hierdie ergste oordeel belof God die herstel van Juda terug in die land wat God aan hulle gegee het ([Jeremia 29:10](#)).

Voorafskaduings: [Jeremia 23:5-6](#) bied 'n profesie van die komende Messias, Jesus Christus. Die profeet beskryf Hom as 'n Spruit uit die huis van Dawid (v. 5; [Matteus 1](#)), die Koning wat in wysheid en geregtigheid sou regeer (v. 5, [Openbaring 11:15](#)). Dit is Christus wat uiteindelik deur Israel erken sal word as haar ware Messias, aangesien Hy redding vir Sy uitverkorenes voorsien (v. 6; [Romeine 11:26](#)).

Praktiese toepassing: Die profeet Jeremia het 'n baie moeilike boodskap gehad om oor te dra. Jeremia was lief vir Juda, maar hy was baie meer lief vir God. So pynlik as wat dit vir Jeremia was om 'n konsekwente boodskap van oordeel aan sy eie mense te lewer, was Jeremia gehoorsaam aan wat God vir hom gesê het om te doen en sê. Jeremia het gehoop en gebid vir genade van God vir Juda, maar het ook vertrou dat God goed, regverdig en regverdig is. Ons moet ook God gehoorsaam, selfs wanneer dit moeilik is, God se wil erken as belangriker as ons eie begeertes, en vertrou dat God, in Sy oneindige wysheid en volmaakte plan, die beste vir Sy kinders sal bewerkstellig ([Romeine 8:28](#)). .

Opsomming van die Boek van Klaagliedere

Skrywer: Die Boek van Klaagliedere identifiseer nie die outeur daarvan uitdruklik nie. Die tradisie is dat die profeet Jeremia Klaagliedere geskryf het. Hierdie siening is hoogs waarskynlik as in ag geneem word dat die skrywer 'n getuie was van die Babiloniërs wat Jerusalem vernietig het. Jeremia pas by hierdie kwalifikasie ([2 Kronieke 35:25](#) ; [36:21-22](#)). [Wie het die boek Klaagliedere geskryf? Wie was die skrywer van Klaagliedere?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van Klaagliedere is waarskynlik geskryf tussen 586 en 575 vC, tydens of kort na Jerusalem se val.

Doel van skrywe: As gevolg van Juda se volgehoue en onberouvolle afgodery, het God toegelaat dat die Babiloniërs die stad Jerusalem beleër, plunder, verbrand en vernietig. Salomo se tempel, wat ongeveer 400 jaar lank gestaan het, is tot op die grond afgebrand. Die profeet Jeremia, 'n ooggetuie van hierdie gebeure, het die Boek van Klaagliedere geskryf as 'n klaaglied oor wat met Juda en Jerusalem gebeur het.

Sleutelverse:

[Klaagliedere 2:17](#), "Die HERE het gedoen wat Hy beplan het; hy het sy woord vervul wat hy lank gelede bepaal het. Hy het jou sonder jammerte omgekeer, Hy het die vyand oor jou laat juig, Hy het die horing van jou vyande verhef."

[Klaagliedere 3:22-23](#): "Weens die groot liefde van die HERE gaan ons nie om nie, want sy medelye vergaan nooit. Hulle is elke oggend nuut; groot is u trou."

[Klaagliedere 5:19-22](#), "U, HERE, regeer vir ewig; u troon bestaan van geslag tot geslag. Hoekom vergeet jy ons altyd? Hoekom verlaat jy ons so lank? Maak ons terug na U, HERE, dat ons kan terugkeer; vernuwe ons dae soos van ouds, tensy jy ons heeltemal verwerp het en vir ons buitengewoon kwaad is."

Kort opsomming: Die Boek van Klaagliedere is in vyf hoofstukke verdeel. Elke hoofstuk verteenwoordig 'n aparte gedig. In die oorspronklike Hebreeus is die verse akrosties, elke vers begin met 'n opvolgende letter van die Hebreeuse alfabet. In die Boek van Klaagliedere verstaan die profeet Jeremia dat die Babiloniërs God se werktuig was om oordeel oor Jerusalem te bring ([Klaagliedere 1:12-15](#) ; [2:1-8](#) ; [4:11](#)). Klaagliedere maak

dit duidelik dat sonde en rebellie die oorsake was dat God se toorn uitgestort is (1:8-9; 4:13; 5:16). Klaaglied is gepas in 'n tyd van benoudheid, maar dit behoort vinnig plek te maak vir berou en bekering ([Klaagliedere 3:40-42](#) ; [5:21-22](#)).

Voorspellings: Jeremia was bekend as die " [huilende profeet](#) " vir sy diep en blywende passie vir sy mense en hulle stad ([Klaagliedere 3:48-49](#)). Hierdie selfde droefheid oor die sondes van die mense en hulle verwerping van God is deur Jesus uitgespreek toe Hy Jerusalem genader het en vooruitgekyk het na haar vernietiging deur die hande van die Romeine ([Luk. 19:41-44](#)). As gevolg van die Jode se verwerping van hulle Messias, het God die Romeinse beleg gebruik om Sy volk te straf. Maar God skep geen vreugde daarin om Sy kinders te moet straf nie en Sy aanbod van Jesus Christus as 'n voorsiening vir sonde toon Sy groot deernis met Sy mense. Eindag, as gevolg van Christus, sal God alle tranes afvee ([Openbaring 7:17](#)).

Praktiese Toepassing: Selfs in verskriklike oordeel is God 'n God van hoop ([Klaagliedere 3:24-25](#)). Maak nie saak hoe ver ons van Hom af gegaan het nie, ons het die hoop dat ons na Hom kan terugkeer en Hom medelydend en vergewensgesind kan vind ([1 Johannes 1:9](#)). Ons God is 'n liefdevolle God ([Klaagliedere 3:22](#)), en vanweë sy groot liefde en deernis het Hy sy Seun gestuur sodat ons nie in ons sondes verlore sal gaan nie, maar vir ewig saam met Hom kan lewe ([Joh. 3:16](#)). God se getrouheid ([Klaagliedere 3:23](#)) en bevryding ([Klaagliedere 3:26](#)) is eienskappe wat ons groot hoop en vertroosting gee. Hy is nie 'n belangelose, wispelturige god nie, maar 'n God wat almal sal verlos wat hulle tot Hom bekeer, sal erken dat hulle niks kan doen om Sy guns te verdien nie, en die Here se genade sal aanroep sodat ons nie verteer sal word nie ([Klaagliedere 3:22](#)).

Opsomming van die boek Esegïël

Skrywer: Die profeet Esegïël is die skrywer van die boek ([Esegïël 1:3](#)). Hy was 'n tydgenoot van beide Jeremia en Daniël. Volledige artikel: [Wie het die boek Esegïël geskryf? Wie was die skrywer van Esegïël?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Esegïël is waarskynlik tussen 593 en 565 vC geskryf tydens die Babiloniese ballingskap van die Jode.

Doel van skryf: Esegïël het sy geslag bedien wat beide buitengewoon sondig en heeltemal hopeloos was. Deur middel van sy profetiese bediening het hy gepoog om hulle tot onmiddellike bekering en tot vertroue in die verre toekoms te bring. Hy het geleer dat: (1) God deur menslike boodskappers werk; (2) Selfs in nederlaag en wanhoop moet God se volk God se soewereiniteit bevestig; (3) God se Woord faal nooit; (4) God is teenwoordig en kan enige plek aanbid word; (5) Mense moet God gehoorsaam as hulle verwag om seëninge te ontvang; en (6) God se Koninkryk sal kom.

Sleutelverse:

[Esegïël 2:3-6](#), "Hy het gesê: 'Mensekind, Ek stuur jou na die Israeliete, na 'n opstandige nasie wat teen My in opstand gekom het; hulle en hulle vaders was tot in opstand teen My Die mense na wie ek jou stuur, is hardkoppig en hardkoppig profeet was onder hulle.'"

[Esegïël 18:4](#), "Want elke lewende siel behoort aan My, die vader sowel as die seun—albei behoort aan My. Die siel wat sondig, is die een wat sal sterwe."

[ESEGIËL 28:12-14](#) "Jy was die voorbeeld van volmaaktheid, vol wysheid en volmaak in skoonheid. Jy was in Eden, die tuin van God; elke edelgesteente het jou versier: robyn, topaas en smarag, chrisoliet, oniks en jaspis, saffier, turkoois en berysel is gemaak van goud op die dag wat jy geskape is, is jy gesalf as 'n beskermende gérub, want so was jy op die heilige berg van God. jy het tussen die vurige klippe geloop."

[ESEGIËL 33:11](#) Sê vir hulle: So waar as Ek leef, spreek die oppermagtige HERE, Ek het geen behae in die dood van die goddelose nie, maar eerder dat hulle hul bekeer van hul

weë en lewe . weë! Waarom sal julle sterwe, o huis van Israel?"

[Esegiël 48:35](#), "En van toe af sal die naam van die stad wees: DIE HERE IS DAAR."

Kort opsomming: Hoe kan jy 'n wêreld wat verdwaal is, hanteer? Esegiël, wat bestem was om sy lewensbediening as 'n priester op die ouderdom van dertig te begin, is uit sy vaderland ontwortel en op die ouderdom van vyf en twintig na Babilon opgeruk. Vir vyf jaar kwyn hy in wanhoop. Op die ouderdom van dertig het 'n majestueuse visioen van Yahweh se heerlikheid sy wese in Babilon betower. Die priester/profeet het ontdek dat God nie beperk was tot die noue stringe van Esegiël se geboorteland nie. In plaas daarvan is Hy 'n universele God wat persone en nasies beveel en beheer. In Babilon het God aan Esegiël Sy Woord vir die mense oorgedra. Sy oproepervaring het Esegiël verander. Hy het ywerig toegewy aan God se Woord. Hy het besef dat hy niks persoonlik het om die gevangenes in hul bitter situasie by te staan nie, maar hy was oortuig dat God se Woord tot hul toestand gespreek het en aan hulle die oorwinning daarin kon gee. Esegiël het verskeie metodes gebruik om God se Woord aan sy volk oor te dra. Hy het kuns gebruik om 'n uitbeelding van Jerusalem te teken, simboliese optrede en ongewone gedrag om aandag te verseker. Hy het sy hare en baard gesny om te demonstreer wat God aan Jerusalem en sy inwoners sou doen.

Esegiël se boek kan in vier afdelings verdeel word: Hoofstukke 1-24: profesieë oor die verwoesting van Jerusalem Hoofstukke 25-32: profesieë van God se oordeel oor nasies in die omgewing Hoofstuk 33: 'n laaste oproep tot bekering aan Israel Hoofstukke 34-48: profesieë oor die toekomstige herstel van Israel

voorafskaduings: [Esegiël 34](#) is die hoofstuk waarin God die leiers van Israel as valse herders aan die kaak stel weens hulle swak sorg vir Sy volk. In plaas daarvan om vir die skape van Israel te sorg, het hulle vir hulself gesorg. Hulle het goed geëet, was goed geklee en goed versorg deur die einste mense waarvoor hulle geplaas is ([Esegiël 34:1-3](#)). Daarenteen is Jesus die Goeie Herder wat Sy lewe vir die skape aflê en wat hulle beskerm teen die wolwe wat die kudde sou vernietig ([Joh. 10:11-12](#)). Vers 4 van hoofstuk 34 beskryf mense vir wie die herders versuim het om te bedien as swak, siek, beseer en verlore. Jesus is die Groot Geneesheer wat ons geestelike wonde genees ([Jesaja 53:5](#)) deur Sy dood aan die kruis. Hy is die een wat soek en red wat verlore is ([Luk 19:10](#)).

Praktiese Toepassing: Die Boek Esegiël roep ons op om deel te neem aan 'n vars en lewende ontmoeting met die God van Abraham, Moses en die profete. Ons moet oorwinnaars wees of ons sal oorwin word. Esegiël het ons uitgedaag om 'n lewensveranderende visie van God se krag, kennis, ewige teenwoordigheid en heiligheid

te ervaar; om God ons te laat lei; om die diepte van en toewyding aan boosheid te begryp wat in elke mens se hart sit; om te erken dat God Sy dienaars verantwoordelik hou om goddelose mense van hulle gevaar te waarsku; om 'n lewende verhouding met Jesus Christus te ervaar, wat gesê het dat die nuwe verbond in Sy bloed te vinde is.

Opsomming van die boek Daniël

Skrywer: Die boek Daniël identifiseer die profeet Daniël as die outeur daarvan ([Daniel 9:2](#); [10:2](#)). Jesus noem Daniël ook as die skrywer ([Matteus 24:15](#)). Volledige artikel: [Wie het die boek Daniël geskryf? Wie was die skrywer van Daniël?](#)

Skrywedatum: Die Boek Daniël is waarskynlik tussen 540 en 530 vC geskryf.

Doel van die skrywe: In 605 vC het Nebukadnesar, koning van Babilon, Juda verower en baie van sy inwoners na Babilon gedeporteer – Daniël ingesluit. Daniël het in die koninklike hof van Nebukadnesar gedien en verskeie heersers wat Nebukadnesar gevolg het. Die boek Daniël teken die aksies, profesieë en visioene van die profeet Daniël aan.

Sleutelverse:

[Daniël 1:19-20](#), "Die koning het met hulle gepraat, en hy het niemand gevind wat gelyk is aan Daniël, Hanánja, Misael en Asarja nie; daarom het hulle in die diens van die koning getree. In elke saak van wysheid en insig waaroor die koning hulle ondervra het, het hy hulle tien maal beter gevind as al die towenaars en towenaars in sy hele koninkryk."

[Daniël 2:31](#), "U het gekyk, o koning, en daar voor u het 'n groot standbeeld gestaan, 'n enorme, skitterende beeld, ontsagwekkend van voorkoms."

[Daniël 3:17-18](#), "As ons in die brandende oond gegooi word, kan die God wat ons dien ons daaruit red, en Hy sal ons uit u hand red, o koning. Maar selfs as hy dit nie doen nie, wil ons hê dat u moet weet, o koning, dat ons nie u gode sal dien of die goue beeld wat u opgerig het, sal aanbid nie."

[Daniël 4:34-35](#), "Sy heerskappy is 'n ewige heerskappy; sy koninkryk duur van geslag tot geslag. Al die volke van die aarde word as niks beskou met die kragte van die hemel en die volke van die aarde nie het jy gedoen?"

[Daniël 9:25-27](#), "Weet en verstaan dit: Vanaf die uitvaardiging van die bevel om Jerusalem te herstel en te herbou totdat die Gesalfde, die owerste, kom, sal daar sewe 'sewe' en sestig wees. -twee 'sewes.' Dit sal herbou word met strate en 'n sloot, maar in tye van benoudheid, sal die Gesalfde Een afgesny word en sal niks hê nie die heiligdom. Die einde sal kom soos 'n vloed: Oorlog sal voortduur tot aan die einde, en verwoestings

is verorden met baie vir een 'sewe'. In die middel van die 'sewe' sal hy 'n einde maak aan offer en offer en op 'n vleuel [van die tempel] sal hy 'n gruwel oprig wat verwoesting veroorsaak, totdat die einde wat bepaal is, oor hom uitgestort is.

Kort opsomming: Hoofstuk 1 beskryf die verowering van Jerusalem deur die Babiloniërs Saam met baie ander is Daniël en sy drie vriende na Babilon gedeporteer, en as gevolg van hul moed en die ooglopende seëninge van God op hulle, is hulle "bevorder" in die koning se diens ([Daniël 1:17-20](#)).

en het almal gedwing om dit te aanbid, het Sadrag, Mesag en Abednego geweier en is wonderbaarlik gespaar deur God, ten spyte van die feit dat Nebukadnesar deur God geoordeel is vir sy trots, maar later herstel het sodra hy God se soewereiniteit erken

het 5 beskryf Nebukadnesar se seun Belsasar wat die items wat uit die Tempel in Jerusalem geneem is, misbruik en 'n boodskap van God ontvang, in die muur geskryf, in reaksie Slegs Daniël kon die skrif interpreteer, 'n boodskap van komende oordeel van God. In hoofstuk 6 word Daniël in die leeu kuil gegooi omdat hy geweier het om tot die keiser te bid, maar is wonderbaarlik gespaar. In hoofstuk 7 het God vir Daniël 'n visioen van vier diere gegee. Die vier diere het die koninkryke van Babilon, Medo-Persië, Griekeland en Rome verteenwoordig.

Hoofstukke 8-12 bevat 'n visioen wat 'n ram, 'n bok en verskeie horings behels - ook verwysend na toekomstige koninkryke en hul heersers. Daniël hoofstuk 9 teken Daniël se "sewentig weke" profesie op. God het vir Daniël die presiese tydlyn gegee van wanneer die Messias sou kom en uitgeroei sou word. Die profesie noem ook 'n toekomstige heerser wat 'n sewe jaar lange verbond met Israel sal sluit en dit na drie en 'n half jaar sal verbreek, kort daarna gevolg deur die groot oordeel en voleinding van alle dinge. Daniël word besoek en versterk deur 'n engel na hierdie groot visioen, en die engel verduidelik die visioen in groot detail aan Daniël.

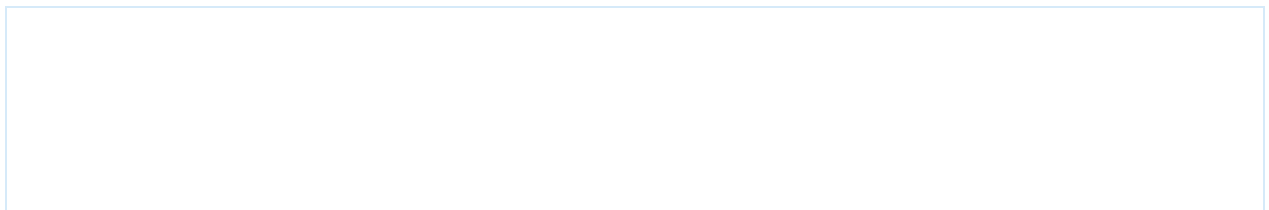
Voorspellings: Ons sien in die verhale van die vuuroond en Daniël in die leeu kuil 'n voorafskaduwing van die verlossing wat deur Christus voorsien is. Die drie mans verklaar dat God 'n reddende God is wat 'n manier kan bied om uit die vuur te ontsnap ([Daniël 3:17](#)). Op dieselfde manier, deur Jesus te stuur om vir ons sondes te sterf, het God 'n ontsnapping uit die vure van die hel voorsien ([1 Petrus 3:18](#)). In Daniël se geval het God 'n engel voorsien om die leeu se bekke toe te sluit en het Daniël van die dood gered. Jesus Christus is ons voorsiening van die gevare van die sondes wat dreig om ons te verteer.

Daniël se visioen van die eindtyd beeld Israel se Messias uit deur wie baie rein en heilig

gemaak sal word ([Daniël 12:10](#)). Hy is ons geregtigheid ([1 Korintiërs 1:30](#)) deur wie ons sondes, alhoewel bloedrooi, afgewas sal word, en ons so wit soos sneeu sal word ([Jesaja 1:18](#)).

Praktiese Toepassing: Soos Sadrag, Mesag en Abednego, moet ons altyd staan vir wat ons weet reg is. God is groter as enige straf wat oor ons kan kom. Of God kies om ons te verlos of nie, Hy is altyd ons vertrouwe werd. God weet wat die beste is, en Hy eer diegene wat Hom vertrou en gehoorsaam.

God het 'n plan, en Sy plan is tot in die ingewikkelde detail. God weet en is in beheer van die toekoms. Alles wat God voorspel het, het waar geword presies soos Hy voorspel het. Daarom moet ons glo en vertrou dat die dinge wat Hy vir die toekoms voorspel het eendag presies sal gebeur soos God dit verklaar het.

Opsomming van die boek Hosea

Skrywer: [Hosea 1:1](#) identifiseer die skrywer van die boek as die profeet Hosea. Dit is Hosea se persoonlike weergawe van sy profetiese boodskappe aan die kinders van God en aan die wêreld. Hosea is die enigste profeet van Israel wat enige geskrewe profesieë nagelaat het wat gedurende die latere jare van sy lewe opgeteken is. Volledige artikel: [Wie het die boek Hosea geskryf? Wie was die skrywer van Hosea?](#)

Datum van Skrywe: Hosea, die seun van Beerai, het vir 'n geruime tyd geprofeteer, van 785 tot 725 vC. Die Boek Hosea is waarskynlik tussen 755 en 725 vC geskryf

Doel van Skrywe: Hosea het hierdie boek geskryf om die Israeliete – en ons – te herinner. dat ons s'n 'n liefdevolle God is wie se lojaliteit aan sy verbondsvolk onwrikbaar is. Ten spyte van Israel se voortdurende wending tot valse gode, word God se standvastige liefde uitgebeeld in die lankmoedige man van die ontroue vrou. Hosea se boodskap is ook een van waarskuwing aan diegene wat hulle rug op God se liefde sal draai. Deur die simboliese aanbidding van die huwelik van Hosea en Gomer, word God se liefde vir die afgodsvolk Israel in 'n ryk metafoor vertoon in die temas van sonde, oordeel en vergewende liefde.

Sleutelverse:

[Hosea 1:2](#), "Toe die HERE deur Hosea begin spreek, het die HERE vir hom gesê: Gaan neem vir jou 'n owerspelige vrou en kinders van ontrouheid, want die land is skuldig aan die verskriklike owerspel deurdadig dat hy weggetrek het van die HERE."

[Hosea 2:23](#), "Ek sal haar vir My in die land plant; Ek sal my liefde wys aan die een wat ek genoem het 'Nie my geliefde nie.' Ek sal vir die wat genoem word: 'Nie my volk nie' sê: 'Julle is my volk'; en hulle sal sê: U is my God."

[Hosea 6:6](#), "Want Ek verlang barmhartigheid, nie offerande en erkenning van God eerder as brandoffers nie."

[Hosea 14:2-4](#), "Neem woorde saam en bekeer terug tot die HERE. Sê vir hom: Vergeef al ons sondes en ontvang ons genadiglik, sodat ons die vrug van ons lippe kan offer. Assirië kan ons nie red nie; ons sal nie oorlogspere bestyg nie. Ons sal nooit weer "Ons gode" sê oor wat ons eie hande gemaak het nie, want in U vind die wese medelye.' Ek sal hulle eiesinnigheid genees en hulle vrylik liefhê, want my toorn het van hulle

afgewend.”

Kort opsomming: Die Boek Hosea kan in twee dele verdeel word: (1) [Hosea 1:1-3:5](#) is 'n beskrywing van 'n owerspelige vrou en 'n getroue man, simbolies van die ontrouheid van Israel aan God deur afgodery, en (2) [Hosea 4:1-14:9](#) bevat die veroordeling van Israel, veral Samaria, vir die aanbidding van afgode en haar uiteindelijke herstel.

Die eerste afdeling van die boek bevat drie kenmerkende gedigte wat illustreer hoe God se kinders keer op keer na afgodediens terugkeer het. God beveel Hosea om met Gomer te trou, maar nadat sy vir hom drie kinders gebaar het, stap sy weg van Hosea na haar minnaars. Die simboliese klem kan duidelik in die eerste hoofstuk gesien word, aangesien Hosea Israel se optrede vergelyk met die oorskakeling van 'n huwelik na die lewe as 'n prostituut. Die tweede afdeling bevat Hosea se veroordeling van die Israeliete, maar gevolg deur die beloftes en die genade van God.

Die Boek Hosea is 'n profetiese weergawe van God se meedoënlose liefde vir Sy kinders. Sedert die begin van tyd het God se ondankbare en onverdiende skepping God se liefde, genade en barmhartigheid aanvaar terwyl hulle steeds nie in staat is om van die boosheid daarvan te weerhou nie.

Die laaste deel van Hosea wys hoe God se liefde weer Sy kinders herstel, aangesien Hy hulle wandade vergeet wanneer hulle met 'n berouvolle hart na Hom terugdraai. Die profetiese boodskap van Hosea voorspel die koms van Israel se Messias 700 jaar in die toekoms. Hosea word dikwels in die Nuwe Testament aangehaal.

Voorafskaduings: [Hosea 2:23](#) is die wonderlike profetiese boodskap van God om die heidene [nie-Jode] as Sy kinders in te sluit soos ook opgeteken in [Romeine 9:25](#) en [1 Petrus 2:10](#). Heidene is nie oorspronklik “God se volk” nie, maar deur Sy barmhartigheid en genade het Hy Jesus Christus voorsien, en deur geloof in Hom word ons ingeënt op die boom van Sy volk ([Romeine 11:11-18](#)). Dit is 'n wonderlike waarheid oor die Kerk, een wat 'n “verborgenheid” genoem word, want voor Christus is God se mense as die Jode alleen beskou. Toe Christus gekom het, was die Jode tydelik verblind totdat die “volle getal van die heidene ingekom het” ([Romeine 11:25](#)).

Praktiese Toepassing: Die Boek Hosea verseker ons van God se onvoorwaardelike liefde vir Sy mense. Maar dit is ook 'n beeld van hoe God deur die optrede van Sy kinders oneer en kwaad word. Hoe kan 'n kind aan wie 'n oorvloed liefde, barmhartigheid en genade gegee word 'n Vader met soveel disrespek behandel? Tog het ons dit al vir eeue gedoen. Terwyl ons kyk hoe die Israeliete hulle rug op God gedraai het, hoef ons nie verder as die spieël voor ons te kyk om 'n weerkaatsing van

daardie selfde Israeliëte te sien nie.

Slegs deur te onthou hoeveel God vir elkeen van ons gedoen het, sal ons kan vermy om die Een te verwerp wat ons die ewige lewe in heerlijkheid kan gee in plaas van die hel wat ons verdien. Dit is noodsaaklik dat ons leer om ons Skepper te respekteer. Hosea het ons God se hart van liefdevolle toewyding gewys. Wanneer ons wel sonde doen, as ons 'n bedroefde hart het wat gevul is met bekering, dan sal God ons na Homself terugbring en Sy oneindige liefde aan ons wys (sien [1 Joh. 1:9](#)).

Opsomming van die boek Joël

Skrywer: Die boek Joël verklaar dat die skrywer daarvan die profeet Joël was ([Joël 1:1](#)).

Datum van Skrywe: Die Boek van Joël is waarskynlik tussen 835 en 800 vC geskryf.

Doel van Skrywe: Juda, die agtergrond van die boek, word verwoes deur 'n groot horde sprinkane. Hierdie inval van sprinkane vernietig alles—die graanlande, die wingerde, die tuine en die bome. Joël beskryf die sprinkane simbolies as 'n opmarsende menslike leer en beskou dit alles as 'n goddelike oordeel wat teen die nasie kom vir haar sondes. Die boek word uitgelig deur twee groot gebeurtenisse. Die een is die inval van sprinkane en die ander die uitstorting van die Gees. Die aanvanklike vervulling hiervan word deur Petrus in [Handelinge 2 aangehaal](#) en het op Pinksterdag plaasgevind.

Sleutelverse:

[Joël 1:4](#), "Wat die sprinkane verlaat het, het die groot sprinkane geëet; wat die groot sprinkane oorgebly het, het die jong sprinkane geëet; wat die sprinkane agtergelaat het, het ander sprinkane geëet."

[Joël 2:25](#), "Ek sal jou vergeld vir die jare wat die sprinkane geëet het..."

[Joël 2:28](#), "En daarna sal Ek my Gees uitstort op al die mense. Jou seuns en dogters sal profeteer, jou ou mense sal drome droom, jou jongmanne sal visioene sien."

Kort opsomming: 'n Verskriklike sprinkaneplaag word deur 'n erge hongersnood deur die hele land gevolg. Joël gebruik hierdie gebeure as die katalisator om woorde van waarskuwing aan Juda te stuur. Tensy die mense hulle vinnig en volkome bekeer, sal vyandelike leërs die land verslind net soos die natuurlike elemente. Joël doen 'n beroep op al die mense en die priesters van die land om te vas en hulleself te verootmoedig terwyl hulle God se vergifnis soek. As hulle sal reageer, sal daar hernude materiële en geestelike seëninge vir die nasie wees. Maar die Dag van die Here kom. In hierdie tyd sal die gevreesde sprinkane in vergelyking soos muggies lyk, aangesien alle nasies Sy oordeel ontvang.

Die oorheersende tema van die Boek Joël is die Dag van die Here, 'n dag van God se toorn en oordeel. Dit is die Dag waarop God Sy eienskappe van toorn, krag en heiligheid openbaar, en dit is 'n vreesaanjaende dag vir Sy vyande. In die eerste

hoofstuk word die Dag van die Here histories beleef deur die plaag van sprinkane op die land. Hoofstuk 2:1-17 is 'n oorgangshoofstuk waarin Joël die metafoer van die sprinkaanplaag en droogte gebruik om 'n oproep tot bekering te hernu. Hoofstukke 2:18-3:21 beskryf die Dag van die Here in eskatologiese terme en beantwoord die oproep tot bekering met profesieë van fisiese herstel (2:21-27), geestelike herstel (2:28-32), en nasionale herstel (3:1-21).

Voorafskaduwings: Wanneer die Ou Testament praat van oordeel vir sonde, hetsy individuele of nasionale sonde, word die koms van Jesus Christus voorafskadu. Die profete van die Ou Testament het Israel voortdurend gewaarsku om te bekeer, maar selfs toe hulle dit gedoen het, was hulle bekering beperk tot wetsonderhouding en werke. Hulle tempeloffers was maar 'n skaduwee van die uiteindelijke offer, eens vir altyd gebring, wat aan die kruis sou kom ([Hebreeërs 10:10](#)). Joël vertel ons dat God se uiteindelijke oordeel, wat op die Dag van die Here val, "groot en verskriklik sal wees. Wie kan dit verduur?" ([Joël 2:11](#)). Die antwoord is dat ons, op ons eie, nooit so 'n oomblik kan verduur nie. Maar as ons ons geloof in Christus geplaas het vir versoening van ons sondes, het ons niks te vrees vir die Oordeelsdag nie.

Praktiese toepassing: Sonder bekering sal oordeel hard, deeglik en seker wees. Ons vertrou moet nie in ons besittings wees nie, maar op die Here ons God. God kan soms die natuur, hartseer of ander algemene gebeurtenisse gebruik om ons nader aan Hom te trek. Maar in sy barmhartigheid en genade het Hy die definitiewe plan vir ons verlossing voorsien—Jesus Christus, gekruisig vir ons sondes en ons sonde verruil vir sy volmaakte geregtigheid ([2 Korintiërs 5:21](#)). Daar is geen tyd om te verloor nie. God se oordeel sal vinnig kom, soos 'n dief in die nag ([1 Tessalonisense 5:2](#)), en ons moet gereed wees. Vandag is die dag van verlossing ([2 Korintiërs 6:2](#)). "Soek die HERE terwyl Hy nog te vinde is; roep hom aan terwyl hy naby is. Laat die goddelose sy weg verlaat en die slegte mens sy gedagtes. Laat hy hom tot die HERE bekeer, en Hy sal hom genadig wees en tot onse God, want Hy sal vrywillig vergewe" ([Jesaja 55:6-7](#)). Slegs deur God se verlossing toe te eien, kan ons Sy toorn op die Dag van die Here ontvlug.

Opsomming van die boek Amos

Skrywer: [Amos 1:1](#) identifiseer die skrywer van die Boek Amos as die [profeet Amos](#). Volledige artikel: [Wie het die boek Amos geskryf? Wie was die skrywer van Amos?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van Amos is waarskynlik tussen 760 en 753 vC geskryf.

Doel van Skrywe: Amos is 'n herder en 'n vrugteplukker van die Judese dorpie [Tekoa](#) wanneer God hom roep, al het hy nie 'n opvoeding of 'n priesterlike agtergrond nie. Amos se sending is gerig op sy buurman in die noorde, Israel. Sy boodskappe van naderende ondergang en ballingskap vir die nasie as gevolg van haar sondes is egter grootliks ongewild en ongehoorsaam, want nie sedert die dae van Salomo was tye so goed in Israel nie. Amos se bediening vind plaas terwyl Jerobeam II oor Israel regeer, en Ussia oor Juda regeer.

Sleutelverse:

[Amos 2:4](#), "Só sê die HERE: Oor drie sondes van Juda, ja, vir vier, sal Ek [my toorn] nie terugdraai nie, omdat hulle die wet van die HERE verwerp en nie onderhou het nie. sy verordeninge, omdat hulle deur valse gode verlei is, die gode wat hulle voorvaders gevolg het."

[Amos 3:7](#), "Waarlik, die Soewereine HERE doen niks sonder om sy plan aan sy knegte, die profete, te openbaar nie."

[Amos 9:14](#) "Ek sal my ballinge Israel terugbring; hulle sal die verwoeste stede herbou en daarin woon. Hulle sal wingerde plant en hulle wyn drink; hulle sal tuine aanlê en hulle vrugte eet."

Kort opsomming: Amos kan sien dat onder Israel se eksterne voorspoed en mag, die nasie innerlik tot in sy kern korrup is. Die sondes waarvoor Amos die mense tugtig is omvangryk: verwaarlosing van God se Woord, afgodery, heidense aanbidding, hebsug, korrupte leierskap en onderdrukking van die armes. Amos begin deur 'n oordeel oor al die omliggende nasies uit te spreek, dan oor sy eie nasie Juda, en uiteindelik word die strengste oordeel aan Israel gegee. Sy visioene van God openbaar dieselfde nadruklike boodskap: die oordeel is naby. Die boek eindig met God se belofte aan Amos van toekomstige herstel van die oorblyfsel.

Voorafskaduwings: Die Boek Amos eindig met 'n glorieryke belofte vir die toekoms. "Ek sal Israel in hulle land plant, om nooit weer uit die land wat Ek aan hulle gegee het, ontwortel te word nie, sê die HERE jou God" (9:15). Die uiteindelijke vervulling van God se landbelofte aan Abraham ([Gen. 12:7](#) ; [15:7](#) ; [17:8](#)) sal tydens Christus se duisendjarige heerskappy op aarde plaasvind (sien [Joël 2:26](#) , [27](#)). [Openbaring 20](#) beskryf die duisendjarige heerskappy van Christus op die aarde, 'n tyd van vrede en vreugde onder die volmaakte regering van die Heiland self. Op daardie tydskop sal gelowige Israel en die nie-Joodse Christene in die Kerk gekombineer word en saam met Christus lewe en regeer.

Praktiese toepassing: Soms dink ons ons is 'n "net-a"! Ons is net 'n verkoopsman, boer of huisvrou. Amos sou as 'n "net-a" beskou word. Hy was nie 'n profeet of priester of die seun van een van die twee nie. Hy was net 'n herder, 'n klein sakeman in Juda. Wie sou na hom luister? Maar in plaas daarvan om verskonings te maak, het Amos gehoorsaam en God se kragtige stem vir verandering geword.

God het deur die hele Bybel gewone mense soos herders, skrynwerkers en vissermanne gebruik. Wat jy ook al in hierdie lewe is, God kan jou gebruik. Amos was nie veel nie. Hy was 'n "net-a." "Net-'n" dienaar vir God. Dit is goed om God se "just-a" te wees.

Opsomming van die Boek Obadja

Skrywer: Obadja vers 1 identifiseer die skrywer van die Boek Obadja as die profeet Obadja.

Datum van Skrywe: Die Boek Obadja is waarskynlik geskryf tussen 848 en 840 vC, na 'n inval van die Filistyne en Arabiere, of tussen 607 en 585 vC, na aanleiding van een van die invalle van die Babiloniërs.

Doel van skryf: Obadja, die kortste boek in die Ou Testament, is slegs 21 verse lank. Obadja is 'n profeet van God wat hierdie geleentheid gebruik om Edom te veroordeel vir sondes teen beide God en Israel. Die Edomiete is afstammeling van Esau en die Israeliete is afstammeling van sy tweelingbroer, Jakob. 'n Onderonsie tussen die broers het hul nageslag al meer as 1 000 jaar geraak. Hierdie verdeeldheid het veroorsaak dat die Edomiete Israel verbied het om hulle land deur te trek tydens die Israeliete se uittog uit Egipte. Edom se sondes van trots vereis nou 'n sterk woord van oordeel van die Here.

Sleutelverse:

Obadja vers 4, "'Al sweef jy soos 'n arend en maak jou nes tussen die sterre, van daar sal Ek jou afbring,' spreek die HERE."

Obadja vers 12: "Jy moet nie neersien op jou broer in die dag van sy onheil nie, en jy moet nie bly wees oor die mense van Juda op die dag van hulle vernietiging nie, en nie so groot roem op die dag van hulle benoudheid nie."

Obadja vers 15, "Die dag van die HERE is naby vir al die nasies. Soos jy gedoen het, sal dit met jou gedoen word; jou dade sal op jou eie hoof terugkeer."

Kort opsomming: Obadja se boodskap is finaal en dit is seker: die koninkryk van Edom sal heeltemal vernietig word. Edom was arrogant en het verheug oor Israel se ongelukke, en wanneer vyandelike leërs Israel aanval en die Israeliete om hulp vra, weier die Edomiete en kies om teen hulle te veg, nie vir hulle nie. Hierdie sondes van hoogmoed kan nie meer oor die hoof gesien word nie. Die boek eindig met die belofte van die vervulling en bevryding van Sion in die Laaste Dae wanneer die land aan God se volk herstel sal word soos Hy oor hulle heers.

Voorafskaduwing: Vers 21 van die Boek Obadja bevat 'n voorafskaduwing van Christus en Sy Kerk. "Dan sal verlossers na die berg Sion kom om die berge van Esau te oordeel, en die koninkryk sal aan die HERE behoort" (NBG). Hierdie "redders" (ook genoem "verlossers" in verskeie weergawes) is die apostels van Christus, bedienaars van die woord, en veral die verkondigers van die Evangelie in hierdie laaste dae. Hulle word "verlossers" genoem, nie omdat hulle ons verlossing verkry nie, maar omdat hulle verlossing deur die Evangelie van Christus verkondig en ons die weg wys om daardie verlossing te verkry. Hulle, en die Woord wat deur hulle verkondig word, is die middel waardeur die goeie nuus van verlossing aan alle mense oorgelewer word. Terwyl Christus die enigste Verlosser is wat alleen gekom het om verlossing te koop, en die outeur daarvan is, sal verlossers en verlossers van die Evangelie meer en meer bewys word namate die einde van die eeu nader kom.

Praktiese Toepassing: God sal namens ons oorwin as ons getrou aan Hom sal bly. Anders as Edom, moet ons bereid wees om ander te help in tye van nood. Hoogmoed is sonde. Ons het niks om op trots te wees nie, behalwe Jesus Christus en wat Hy vir ons gedoen het.

Opsomming van die boek Jona

Skrywer: [Jona 1:1](#) identifiseer die boek as die verhaal van die profeet Jona. Alhoewel die boek in die derde persoon geskryf is, is die tradisionele siening dat Jona die skrywer van die boek is, en daar is geen oortuigende rede om oor 'n onbekende skrywer te teoretiseer nie. Volledige artikel: [Wie het die boek Jona geskryf? Wie was die skrywer van Jona?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van Jona is waarskynlik tussen 793 en 758 vC geskryf.

Doel van Skrywe: Ongehoorsaamheid en herlewing is die sleuteltemas in hierdie boek. Jona se ervaring in die maag van die walvis bied hom 'n unieke geleentheid om 'n unieke verlossing te soek, aangesien hy berou het tydens hierdie ewe unieke toevlugsoord. Sy aanvanklike ongehoorsaamheid lei nie net tot sy persoonlike herlewing nie, maar ook tot dié van die Nineviete. Baie klassifiseer die herlewing wat Jona na Nineve bring as een van die grootste evangelisasiepogings van alle tye.

Sleutelverse:

[Jona 1:3](#), "Maar Jona het van die HERE weggehardloop en na Tarsis gegaan..."

[Jona 1:17](#), "Maar die HERE het 'n groot vis voorsien om Jona in te sluk, en Jona was drie dae in die vis en drie nagte."

[Jona 2:2](#), "In my benoudheid het ek die HERE aangeroep, en Hy het my geantwoord. Uit die dieptes van die doderyk het ek om hulp geroep, en julle het na my hulpgeroep geluister."

[Jona 3:10](#), "Toe God sien wat hulle doen en hoe hulle van hul verkeerde weë afgewyk het, het Hy medelye gehad en nie die vernietiging wat Hy gedreig het oor hulle gebring nie."

Kort opsomming: Jona se vrees en trots veroorsaak dat hy van God weggehardloop. Hy wil nie na Nineve gaan om bekering aan die mense te verkondig, soos God beveel het nie, want hy voel hulle is sy vyande, en hy is oortuig daarvan dat God nie sy dreigement om die stad te vernietig sal uitvoer nie. In plaas daarvan klim hy op 'n skip na Tarsis, wat in die teenoorgestelde rigting is. Gou laat 'n woedende storm die bemanning laat loot en vasstel dat Jona die probleem is. Hulle gooi hom oorboord, en hy word deur 'n groot

vis ingesluk. In sy maag vir 3 dae en 3 nagte, het Jona berou oor sy sonde teenoor God, en die vis braak hom op op droëland (ons wonder wat het hom so lank geneem om te bekeer). Jona maak dan die reis van 500 myl na Nineve en lei die stad in 'n groot herlewing. Maar die profeet is ontevrede (eintlik pruil) in plaas daarvan om dankbaar te wees wanneer Nineve tot bekering kom. Jona leer egter sy les wanneer God 'n wind, 'n kalbas en 'n wurm gebruik om hom te leer dat Hy genadig is.

Voorafskaduings: Dat Jona 'n tipe van Christus is, blyk duidelik uit Jesus se eie woorde. In [Matteus 12:40-41](#) verklaar Jesus dat Hy dieselfde tyd in die graf sal wees wat Jona in die walvis se maag was. Hy sê verder dat terwyl die Nineviete berou gehad het in die aangesig van Jona se prediking, het die Fariseërs en leraars van die Wet wat Jesus verwerp het, een verwerp wat veel groter as Jona is. Net soos Jona die waarheid van God aangaande bekering en redding aan die Nineviete gebring het, so bring Jesus dieselfde boodskap ([Jona 2:9](#) ; [Joh 14:6](#)) van redding van en deur God alleen ([Romeine 11:36](#)).

Praktiese Toepassing: Ons kan nie vir God wegkruip nie. Wat Hy deur ons wil bereik, sal gebeur, ten spyte van al ons besware en voetsleep. [Efesiërs 2:10](#) herinner ons daaraan dat Hy planne vir ons het en sal toesien dat ons by daardie planne pas. Hoeveel makliker sou dit tog wees as ons, anders as Jona, ons sonder versuim aan Hom sou onderwerp!

God se liefde manifesteer in Sy toeganklikheid vir almal, ongeag ons reputasie, nasionaliteit of ras. Die gratis aanbod van die Evangelie is vir alle mense in alle tye. Ons taak as Christene is om die middel te wees waardeur God die wêreld van die aanbod vertel en om bly te wees in die redding van ander. Dit is 'n ervaring wat God wil hê dat ons met Hom moet deel, nie jaloers of gegrief is oor diegene wat na Christus toe kom in "last-minute bekerings" of wat deur omstandighede kom wat verskil van ons eie nie.

Opsomming van die boek Miga

Skrywer: Die skrywer van die Boek Miga was die profeet Miga ([Miga 1:1](#)).

Datum van Skrywe: Die Boek Miga is waarskynlik tussen 735 en 700 vC geskryf.

Doel van Skrywe: Die boodskap van die Boek Miga is 'n komplekse mengsel van oordeel en hoop. Aan die een kant kondig die profesieë oordeel oor Israel aan vir sosiale euwels, korrupte leierskap en afgodery. Hierdie oordeel sou na verwagting uitloop op die vernietiging van Samaria en Jerusalem. Aan die ander kant verkondig die boek nie net die herstel van die nasie nie, maar die transformasie en verheffing van Israel en Jerusalem. Die boodskappe van hoop en ondergang is egter nie noodwendig teenstrydig nie, aangesien herstel en transformasie eers na oordeel plaasvind.

Sleutelverse:

[Miga 1:2](#), "Luister, o volke, almal, luister, o aarde en almal wat daarop is, dat die oppermagtige HERE teen julle kan getuig, die Here uit sy heilige tempel."

[Miga 5:2](#) "Maar jy, Betlehem Efrata, al is jy klein onder die geslagte van Juda, uit jou sal vir my een kom wat heerser oor Israel sal wees, wie se oorsprong van ouds af is, van ouds af."

[Miga 6:8](#), "Hy het jou laat sien, o mens, wat goed is. En wat vra die HERE van jou? Om regverdig te handel en barmhartigheid lief te hê en nederig te wandel met jou God."

[Miga 7:18-19](#) "Wie is 'n God soos U, wat sonde vergewe en die oortreding van die oorblyfsel van sy erfdeel vergewe? sal ons sondes vertrap en al ons ongeregtighede in die dieptes van die see slinger."

Kort opsomming: Die profeet veroordeel die heersers, priesters en profete van Israel wat die volk uitbuit en mislei. Dit is as gevolg van hulle dade dat Jerusalem vernietig sal word. Die profeet Miga verkondig die verlossing van die volk wat van Jerusalem na Babilon sal gaan en sluit af met 'n vermaning aan Jerusalem om die nasies te vernietig wat teen haar vergader het. Die ideale heerser sou van Bethlehem af kom om die nasie te verdedig, en die profeet verkondig die triomf van die oorblyfsel van Jakob en voorsien 'n dag wanneer Yahweh die nasie sal reinig van afgodery en vertrou op militêre mag. Die profeet gee 'n kragtige en bondige opsomming van Yahweh se

vereiste vir geregtigheid en lojaliteit en kondig oordeel aan oor diegene wat die weë van [Omri](#) en [Agab gevolg het](#). Die boek sluit af met 'n profetiese liturgie wat elemente van 'n klaaglied bevat. Israel bely sy sonde en is verseker van verlossing deur Yahweh se magtige daade.

Voorafskaduings: [Miga 5:2](#) is 'n Messiaanse profesie wat aangehaal is toe die towenaars gesoek het na die koning wat in Betlehem gebore is ([Matteus 2:6](#)). Hierdie wyse manne uit die Ooste is meegedeel dat die Vredevoors, die Lig van die wêreld, uit die klein dorpie Bethlehem sou voortkom. Miga se boodskap van sonde, bekering en herstel vind sy uiteindelijke vervulling in Jesus Christus wat die versoening vir ons sondes is ([Romeine 3:24-25](#)) en die enigste weg na God ([Joh. 14:6](#)).

Praktiese Toepassing: God gee waarskuwings sodat ons nie Sy toorn hoef te ly nie. Die oordeel is seker as daar nie ag geslaan word op God se waarskuwings nie en Sy voorsiening vir sonde in die offer van Sy Seun verwerp word. Vir die gelowige in Christus sal God ons dissiplineer – nie uit haat nie – maar omdat Hy ons liefhet. Hy weet dat sonde vernietig en Hy wil hê ons moet heel wees. Hierdie heelheid wat die belofte van herstel is, wag op diegene wat aan Hom gehoorsaam bly.

Opsomming van die boek Nahum

Skrywer: Die skrywer van die Boek Nahum identifiseer homself as Nahum (in die Hebreeuse "Trooster" of "Trooster") die Elkosiet (1:1). Daar is baie teorieë oor waar daardie stad was, alhoewel daar geen afdoende bewyse is nie. Een so 'n teorie is dat dit verwys na die stad wat later Kapernaum genoem word (wat letterlik "die dorpie Nahum" beteken) by die See van Galilea.

Skrywedatum: Gegewe die beperkte hoeveelheid inligting wat ons oor Nahum weet, is die beste wat ons kan doen om die tydsraamwerk waarin die Boek van Nahum geskryf is te beperk tot tussen 663 en 612 vC Twee gebeurtenisse word genoem wat ons help om hierdie datums te bepaal . Eerstens noem Nahum Thebe (No Amon) in Egipte wat in die verlede tyd vir die Assiriërs (663 vC) geval het, so dit het reeds gebeur. Tweedens, die res van Nahum se profesieë het waar geword in 612 vC.

Doel van Skryf: Nahum het nie hierdie boek geskryf as 'n waarskuwing of "oproep tot bekering" vir die mense van Nineve nie. God het reeds 150 jaar tevore die profeet Jona vir hulle gestuur met Sy belofte van wat sou gebeur as hulle op hulle bose weë sou voortgaan. Die mense het destyds tot bekering gekom, maar het nou net so sleg geleef, indien nie erger nie as voorheen. Die Assiriërs het absoluut brutaal geword in hul verowerings (om die liggame van hul slagoffers aan pale te hang en hul vel teen die mure van hul tente onder ander gruweldade). Nou het Nahum vir die mense van Juda gesê om nie te wanhoop nie, want God het oordeel uitgespreek en die Assiriërs sou binnekort kry net wat hulle verdien.

Sleutelverse:

[Nahum 1:7](#), "Die HERE is goed, 'n toevlug in tye van benoudheid. Hy gee om vir diegene wat op Hom vertrou."

[Nahum 1:14a](#). "Die HERE het 'n bevel aangaande jou gegee, Nineve: Jy sal geen nageslag hê om jou naam te dra nie."

[Nahum 1:15a](#), "Kyk, daar op die berge, die voete van iemand wat goeie boodskap bring, wat vrede verkondig. !" Sien ook [Jesaja 52:7](#) en [Romeine 10:15](#).

[Nahum 2:13a](#), "Kyk, Ek is teen jou," sê die HERE van die leërskaie.

[Nahum 3:19](#), "Niks kan jou wond genees nie; jou besering is dodelik. Elkeen wat die nuus oor jou hoor, klap sy hande oor jou val, want wie het nie jou eindelose wreedheid gevoel nie?"

Kort opsomming: Nineve het eenkeer op die prediking van Jona gereageer en van hulle bose weë afgewyk om die Here God te dien. Maar 150 jaar later het Nineve teruggekeer na afgodediens, geweld en arrogansie ([Nahum 3:1-4](#)). Weereens stuur God een van Sy profete na Nineve, waarskuwing van oordeel in die vorm van die vernietiging van hulle stad en vermaan hulle tot bekering. Ongelukkig het die Nineviëte nie ag geslaan op Nahum se waarskuwing nie, en die stad is onder die heerskappy van Babilon gebring.

Voorafskaduings: Paulus gebruik skakerings van die beeldspraak van [Nahum 1:15](#) in [Romeine 10:15](#) met betrekking tot die bediening van die Messias en die apostels. Dit kan ook verstaan word van enige bedienaar van die Evangelie wie se saak dit is om "die Evangelie van vrede te verkondig." God het vrede gemaak met sonde deur die bloed van Christus, en het aan sy volk die vrede gegee wat "alle verstand te bowe gaan" ([Filippense 4:7](#)). Die prediker se werk is ook om "blye boodskap van goeie dinge te bring" (OAV), soos versoening, geregtigheid, vergifnis, lewe en ewige verlossing deur 'n gekruisigde Christus. Die verkondiging van so 'n Evangelie, en die bring van sulke nuus, maak hulle voete mooi. Die beeldspraak hier is van iemand wat na ander toe hardloop, gretig en bly om die Goeie Nuus te verkondig.

Praktiese toepassing: God is geduldig en stadig om kwaad te word. Hy gee elke land tyd om van sonde te bekeer en Hom as Here te volg. Maar Hy word nie bespot nie. Elke keer wanneer 'n land van Hom af wegdraai en geregtigheid verwerp, verwerp die bose gevolge, en Hy tree in met oordeel. Dit was waar vir Assirië, en dit sal waar wees vir enige nasie vandag. As Christene is dit ons plig om op te staan vir Bybelse beginsels en Christus te verkondig, want dit is slegs in bekering en die lewensveranderende boodskap van die evangelie dat enige land hoop kan vind.

Opsomming van die boek Habakuk

Skrywer: [Habakuk 1:1](#) identifiseer die Boek Habakuk as 'n orakel van die profeet Habakuk. Volledige artikel: [Wie het die boek Habakuk geskryf? Wie was die skrywer van Habakuk?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van Habakuk is waarskynlik tussen 610 en 605 vC geskryf.

Doel van skrywe: Die profeet Habakuk verwerp die sondes van Juda, maar worstel met die feit dat God se uitverkore volk sal ly onder die hande van vyande wat selfs slegter as hulle is. God beantwoord Habakuk se vrae, wat lei tot voortgesette geloof in God se wysheid, soewereiniteit en verlossing.

Sleutelverse:

[Habakuk 1:2](#), "Hoe lank, HERE, moet ek om hulp roep, maar U luister nie? Of roep vir jou uit: 'Geweld!' maar jy red nie?"

[Habakuk 1:5](#), "Kyk na die nasies en waak—en wees heeltemal verstom. Want Ek gaan iets in jou dae doen wat jy nie sou glo nie, al sou dit vir jou gesê word."

[Habakuk 1:12](#) "Is U nie van ewigheid af nie, HERE my God, my Heilige? Ons sal nie sterf nie" (ESV).

[Habakuk 2:2-4](#) "Toe antwoord die HERE my en sê: Skryf die gesig op en maak dit duidelik op tafels, dat hy kan hardloop wat dit lees. Want die gesig is nog vir 'n vasgestelde tyd; Maar aan die einde sal dit praat, en dit sal nie lieg nie. Al vertraag dit, wag daarvoor; Want dit sal sekerlik kom, Dit sal nie uitstaan nie. Kyk, die hoogmoediges, sy siel is nie reg in hom nie; Maar die regverdige sal uit sy geloof lewe'" (NV).

[Habakuk 2:20](#), "Die HERE is in sy heilige tempel; laat die hele aarde voor Hom swyg."

[Habakuk 3:2](#), " HERE, ek het gehoor van u roem; Ek staan in verwondering oor u daede, HERE. Herhaal hulle in ons dag, maak hulle bekend op ons tyd; in toorn dink aan barmhartigheid."

[Habakuk 3:19](#), “Die Soewereine HEER is my sterkte; Hy maak my voete soos die voete van 'n hert, Hy stel my in staat om op hoogtes te trap.”

Kort opsomming: Die Boek Habakuk begin met Habakuk wat tot God roep vir 'n antwoord oor hoekom God se uitverkore volk toegelaat word om in hulle ballingskap te ly ([Habakuk 1:1–4](#)). Die Here gee Sy antwoord aan Habakuk, en sê in wese: “Jy sal dit nie glo as Ek jou vertel nie” ([Habakuk 1:5–11](#)). Habakuk volg dan op deur te sê: “OK, U is God, maar vertel my tog meer oor hoekom dit gebeur” ([Habakuk 1:17–2:1](#)). God antwoord hom dan weer en gee hom meer inligting, en sê dan vir die aarde om stil te wees voor Hom ([Habakuk 2:2–20](#)). Dan skryf Habakuk 'n gebed wat sy sterk geloof in God uitdruk selfs deur hierdie beproewinge ([Habakuk 3:1–19](#)).

Voorspellings: Die apostel Paulus haal [Habakuk 2:4](#) by twee geleenthede aan ([Romeine 1:17](#) ; [Galasiërs 3:11](#)) om die leerstelling van regverdigmaking deur geloof te herhaal. Die geloof wat die gawe van God is en deur Christus beskikbaar is, is tegelyk 'n geloof wat red ([Efesiërs 2:8–9](#)) en 'n geloof wat lewenslank volhou. Ons verkry die ewige lewe deur geloof, en ons leef die Christelike lewe deur dieselfde geloof. In teenstelling met die “hoogmoediges”, wie se siel nie reg in hom is nie ([Habakuk 2:4, NASB](#)) en wie se begeertes nie reg is nie (NBV), is die een wat regverdig gemaak is deur geloof in Christus. Daardie persoon se sonde is verruil vir Christus se volmaaktheid ([2 Korintiërs 5:21](#)). Nou *is* sy siel reg in hom, en sy begeertes *is* opreg, soos Christus hom in staat gestel het om deur geloof te lewe. Die verlore persoon is nie trots nie, maar is nederig (sien [Matteus 5:5](#)). Hy volg die Here Jesus, wat “sagmoedig en nederig van hart is” ([Matteus 11:29](#)).

Praktiese Toepassing: Die toepassing op die leser van Habakuk is dat dit geoorloof is om te bevraagteken wat God doen, alhoewel met respek en eerbied. Soms is dit nie vir ons duidelik wat aangaan nie, veral as ons vir 'n tyd lank in lyding gegooi word of as dit lyk of ons vyande voorspoedig is terwyl ons skaars oor die weg kom. Die Boek Habakuk bevestig dat God soewerein en almagtig is, en dat Hy alle dinge onder beheer het. Ons moet net stil wees en weet Hy is aan die werk. Hy is wie Hy sê Hy is en kom wel Sy beloftes na. Hy sal die goddelose straf. Selfs wanneer ons nie bewyse van Sy heerskappy kan sien nie, is God steeds op die troon van die heelal. Ons moet hierop gefokus bly: “Die Soewereine HEER is my krag; Hy maak my voete soos die voete van 'n hert, Hy stel my in staat om op hoogtes te trap” ([Habakuk 3:19](#)). Om “op die hoogtes te trap” is 'n beeld van ons vermoë om in die krag van God uit te styg bo die probleme en hindernisse van hierdie wêreld en die oorwinning oor ons vyande te ervaar. Soms is die pad voor ons vol lyding en hartseer, maar, as ons die Here vertrou, sal ons veilig kom waar Hy wil hê ons moet wees.

Opsomming van die boek Sefanja

Skrywer: [Sefanja 1:1](#) identifiseer die skrywer van die Boek Sefanja as die profeet Sefanja. Die naam Sefanja beteken "deur God verdedig."

Skrywedatum: Die boek Sefanja is geskryf tydens die bewind van koning Josia, waarskynlik in die vroeë deel van sy bewind, tussen 635 en 625 vC.

Doel van skryf: Sefanja se boodskap van oordeel en bemoediging bevat drie hoofleerstellings: 1) God is soewerein oor alle nasies. 2) Die goddelose sal gestraf word en die regverdiges sal geregverdig word op die dag van oordeel. 3) God seën diegene wat hulle bekeer en op Hom vertrou.

Sleutelverse:

[Sefanja 1:18](#), "Nie hulle silwer of hulle goud sal hulle kan red op die dag van die toorn van die HERE nie. In die vuur van sy ywer sal die hele wêreld verteer word, want Hy sal 'n skielike einde maak aan almal wat op die aarde woon."

[Sefanja 2:3](#), "Soek die HERE, alle nederiges van die land, julle wat doen wat Hy beveel. Soek geregtigheid, soek ootmoed; miskien sal julle beskut wees op die dag van die toorn van die HERE."

[Sefanja 3:17](#), "Die HERE jou God is met jou, Hy is magtig om te red. Hy sal 'n groot welbehag in jou hê, Hy sal jou stil maak met sy liefde, Hy sal oor jou juig met gejubel."

Kort opsomming: Sefanja spreek die Here se oordeel uit oor die hele aarde, oor Juda, oor die omliggende nasies, oor Jerusalem en oor al die nasies. Dit word gevolg deur verkondigings van die Here se seën op alle nasies en veral op die getroue oorblyfsel van sy volk in Juda.

Sefanja het die moed gehad om reguit te praat omdat hy geweet het dat hy die Woord van die Here verkondig. Sy boek begin met "Die woord van die Here" en eindig met "sê die Here." Hy het geweet dat nie die baie gode wat die mense aanbid het of selfs die mag van die Assiriese leër hulle kon red nie. God is genadig en deernisvol, maar wanneer al Sy waarskuwings geïgnoreer word, is oordeel te wagte. God se oordeelsdag

word gereeld in die Skrif genoem. Die profete het dit die "Dag van die Here" genoem. Hulle het na verskeie gebeurtenisse soos die val van Jerusalem verwys as manifestasies van God se Dag, wat elkeen na die uiteindelijke Dag van die Here gewys het.

Voorafskaduings: Die finale seëninge oor Sion wat in 3:14-20 uitgespreek word, is grootliks onvervuld, wat daartoe lei dat ons tot die gevolgtrekking kom dat dit messiaanse profesieë is wat wag op die [wederkoms](#) van Christus om voltooi te word. Die Here het ons straf net weggeneem deur Christus wat gekom het om vir die sondes van sy volk te sterf ([Sefanja 3:15](#) ; [Joh 3:16](#)). Maar Israel het nog nie haar ware Verlosser erken nie. Dit moet nog gebeur ([Romeine 11:25-27](#)).

Die belofte van vrede en veiligheid vir Israel, 'n tyd wanneer hulle Koning in hulle midde is, sal vervul word wanneer Christus terugkeer om die wêreld te oordeel en dit vir Homself te verlos. Net soos Hy na sy opstanding na die hemel opgevaar het, so sal Hy terugkeer en 'n nuwe Jerusalem op aarde oprig ([Openbaring 21](#)). Op daardie tyd sal al God se beloftes aan Israel vervul word.

Praktiese Toepassing: Met 'n paar aanpassings in name en situasies kon hierdie profeet van 7de eeu vC vandag op ons kansels staan en dieselfde boodskap van oordeel oor die goddelose en hoop vir die gelowiges lewer. Sefanja herinner ons daaraan dat God aanstoot neem deur die morele en godsdienstige sondes van Sy volk. God se volk sal nie straf vryspring wanneer hulle opsetlik sondig nie. Straf kan pynlik wees, maar die doel daarvan kan eerder verlossend as straf wees. Die onvermydelikheid van die straf van goddeloosheid gee vertroosting in 'n tyd wanneer dit lyk asof die bose ongebreideld en oorwinnend is. Ons het die vryheid om aan God ongehoorsaam te wees, maar nie die vryheid om die gevolge van daardie ongehoorsaamheid te ontsnap nie. Diegene wat aan God getrou is, is dalk betreklik min, maar Hy vergeet hulle nie.

Opsomming van die boek Haggai

Skrywer: [Haggai 1:1](#) identifiseer die skrywer van die boek Haggai as die profeet Haggai.

Datum van Skrywe: Die Boek Haggai is geskryf in ongeveer 520 vC.

Doel van Skrywe: Haggai het probeer om die volk van God uit te daag oor hulle prioriteite. Hy het hulle opgeroep om God te eerbiedig en te verheerlik deur die tempel te bou ten spyte van plaaslike en amptelike teenstand. Haggai het hulle geroep om nie moedeloos te wees nie, want hierdie Tempel sou nie heeltemal so ryklik versier wees soos Salomo s'n nie. Hy het hulle vermaan om van die onreinheid van hulle weë af te draai en op God se soewereine mag te vertrou. Die Boek Haggai is 'n herinnering aan die probleme wat die volk van God in hierdie tyd in die gesig gestaar het, hoe die mense moedig op God vertrou het en hoe God in hulle behoeftes voorsien het.

Sleutelverse:

[Haggai 1:4](#), "Is dit vir julle 'n tyd om in julle paneelhuse te woon terwyl hierdie huis 'n puinhoop bly?"

[Haggai 1:5-6](#) So sê die Here die Almagtige: Dink noukeurig aan jou weë. Jy het baie geplant, maar min geoes. Jy eet, maar het nooit genoeg nie. Jy drink, maar het nooit jou Jy trek klere aan, maar is nie warm nie, jy verdien loon, net om dit in 'n beursie met gate in te sit.'"

[Haggai 2:9](#), "Die heerlikheid van hierdie huidige huis sal groter wees as die heerlikheid van die vorige huis, sê die Here die Almagtige, "En op hierdie plek sal Ek vrede gee," spreek die Here die Almagtige.

Kort opsomming: Sal die volk van God hul prioriteite heroorweeg, moed skep en op grond van God se beloftes optree? God het probeer om die mense te waarsku om ag te slaan op sy woorde. Nie net het God hulle gewaarsku nie, maar Hy het ook beloftes deur sy dienaar Haggai aangebied om hulle te motiveer om Hom te volg. Omdat die volk van God hulle prioriteite omgekeer het en nie daarin geslaag het om God in die eerste plek in hulle lewens te plaas nie, is Juda in Babiloniese ballingskap gestuur. In reaksie op Daniël se gebed en in vervulling van God se beloftes, het God Kores die

Persiese koning beveel om die Jode in ballingskap toe te laat om terug te gaan na Jerusalem. 'n Groep Jode het met groot vreugde na hul land teruggekeer, God eerste in hul lewens gestel, Hom aanbid en die Tempel van Jerusalem begin herbou sonder die hulp van die plaaslike mense wat in Israel gewoon het. Hulle moedige geloof is vir ongeveer 15 jaar lank

teengestaan deur die plaaslike mense sowel as die Persiese regering.

Voorafskaduings: Soos met die meeste van die boeke van die minderjarige profete, eindig Haggai met beloftes van herstel en seën. In die laaste vers, [Haggai 2:23](#), gebruik God 'n duidelike messiaanse titel met verwysing na Serubbabel, "My Knecht" (Vergelyk [2 Samuel 3:18](#); [1 Konings 11:34](#); [Jesaja 42:1-9](#); [Esegiël 37:24, 25](#)). Deur Haggai beloof God om hom soos 'n seëlring te maak, wat 'n simbool van eer, gesag en mag was, ietwat soos 'n koning se septer wat gebruik word om briewe en verordeninge te verseël. Serubbabel, as God se seëlring, verteenwoordig die huis van Dawid en die hervatting van die messiaanse lyn wat deur die Ballingskap onderbreek is. Serubbabel het die Dawidiese linie van konings hervestig wat sou kulmineer in die duisendjarige heerskappy van Christus. Serubbabel verskyn in die lyn van Christus aan beide Josef se kant ([Matteus 1:12](#)) en Maria se kant ([Luk 3:27](#)).

Praktiese toepassing: Die boek Haggai vestig die aandag op algemene probleme wat die meeste mense vandag nog ondervind. Haggai vra ons 1) om ons prioriteite te ondersoek om te sien of ons meer belangstel in ons eie plesier as om die werk van God te doen; 2) om 'n defaitistiese houding te verwerp wanneer ons in opposisie of ontmoedigende omstandighede te staan kom; 3) om ons mislukkinge te bely en te streef om rein lewens voor God te lei; 4) om moedig vir God op te tree omdat ons die versekering het dat Hy altyd by ons is en in volle beheer van ons omstandighede is; en 5) om veilig in God se hande te rus met die wete dat Hy ons oorvloedig sal seën terwyl ons Hom getrou dien.

Opsomming van die boek Sagaria

Skrywer: [Sagaria 1:1](#) identifiseer die skrywer van die boek Sagaria as die [profeet Sagaria](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Sagaria is waarskynlik in twee primêre segmente geskryf, tussen 520 en 470 vC.

Doel van Skrywe: Sagaria het beklemtoon dat God Sy profete gebruik het om Sy mense te leer, te waarsku en te korrigeer. Ongelukkig het hulle geweier om te luister. Hulle sonde het God se straf gebring. Die boek dra ook bewyse dat selfs profesieë korrup kan wees. Die geskiedenis toon dat profesie in hierdie tydperk in onguns onder die Jode verval het, wat gelei het tot die tydperk tussen die Testamente toe geen blywende profetiese stem met God se volk gepraat het nie.

Sleutelverse:

[Sagaria 1:3](#), "Daarom, sê vir die volk: So sê die Here die Almagtige: Keer terug na My, spreek die Here die Almagtige, en Ek sal na julle terugkeer," sê die Here die Almagtige.

[Sagaria 7:13](#) "Toe Ek geroep het, het hulle nie geluister nie; en toe hulle geroep het, het Ek nie geluister nie," sê die Here die Almagtige.

[Sagaria 9:9](#) "Verheug jou grootliks, dogter van Sion! Jubel, dogter van Jerusalem! Kyk, jou koning kom na jou toe, regverdig en het verlossing, sagmoedig en ryende op 'n esel, op 'n vul, die vul van 'n esel. "

[Sagaria 13:9](#) Hierdie derde sal Ek in die vuur bring; Ek sal hulle smelt soos silwer en hulle toets soos goud. Hulle sal my Naam aanroep en Ek sal hulle antwoord; Ek sal sê: Hulle is my volk. en hulle sal sê: 'Die HERE is ons God.'"

Kort opsomming: Die Boek Sagaria leer dat redding deur almal verkry kan word. Die laaste hoofstuk beeld mense van regoor die wêreld uit wat kom om God te aanbid, wat wil hê dat alle mense Hom moet volg. Dit is nie die leerstelling van universalisme nie, dit wil sê dat alle mense gered sal word omdat dit God se natuur is om te red. Die boek leer eerder dat God verlang dat alle mense Hom aanbid en diegene aanvaar wat dit doen,

ongeg hul nasionale of politieke uitdrukkings. Ten slotte het Sagaria gepreek dat God soewerein is oor hierdie wêreld, nieteenstaande enige voorkoms van die teendeel. Sy toekomsvisioene dui aan dat God alles sien wat sal gebeur. Die uitbeeldings van God se ingryping in die wêreld leer dat Hy uiteindelik menslike gebeure sal bring tot die einde wat Hy kies. Hy skakel nie die individu se vryheid uit om God te volg of te rebelleer nie, maar hou mense verantwoordelik vir die keuses wat hulle maak. In die laaste hoofstuk reageer selfs die natuurkragte op God se beheer.

Voorafskaduings: Profesieë oor Jesus Christus en die Messiaanse era is volop in Sagaria. Van die belofte dat Messias in ons midde sou kom woon ([Sagaria 2:10-12](#) ; [Matteus 1:23](#)) tot die simboliek van die Loot en die Steen ([Sagaria 3:8-9](#) , [6:12-13](#) ; [Jesaja 11](#)) :1 ; [Lukas 20:17-18](#)) na die belofte van Sy Wederkoms waar hulle wat Hom deurboor het, na Hom sal kyk en treur ([Sagaria 12:10](#) ; [Joh. 19:33-37](#)), Christus is die tema van die Boek van Sagaria. Jesus is die Verlosser van Israel, 'n fontein wie se bloed die sondes bedek van almal wat na Hom toe kom vir redding ([Sagaria 13:1](#) ; [1 Johannes 1:7](#)).

Praktiese toepassing: God verwag opregte aanbidding en morele lewe van ons vandag. Sagaria se voorbeeld van die deurbreek van nasionale vooroordeel herinner ons daaraan om uit te reik na alle areas van ons samelewing. Ons moet God se uitnodiging tot verlossing uitdra na mense van alle nasionale oorsprong, tale, rasse en kulture. Daardie verlossing is slegs beskikbaar deur die gestorte bloed van Jesus Christus aan die kruis, wat in ons plek gesterf het om vir sonde te versoen. Maar as ons daardie offer verwerp, is daar geen ander offer waardeur ons met God versoen kan word nie. Daar is geen ander naam onder die hemel waardeur mense gered word nie ([Hand 4:12](#)). Daar is geen tyd om te verloor nie; vandag is die dag van verlossing ([2 Korintiërs 6:2](#)).

Opsomming van die boek Maleagi

Skrywer: [Maleagi 1:1](#) identifiseer die skrywer van die Boek Maleagi as die [profeet Maleagi](#). Volledige artikel: [Wie het die boek Maleagi geskryf? Wie was die skrywer van Maleagi?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Maleagi is geskryf tussen 440 en 400 vC.

Doel van Skrywe: Die Boek Maleagi is 'n orakel: Die woord van die Here aan Israel deur Maleagi (1:1). Dit was God se waarskuwing deur Maleagi om vir die mense te sê om terug te draai na God. Soos die laaste boek van die Ou Testament afsluit, klink die uitspraak van God se geregtigheid en die belofte van Sy herstel deur die komende Messias in die ore van die Israeliete. Vierhonderd jaar van stilte volg, wat eindig met 'n soortgelyke boodskap van God se volgende profeet, Johannes die Doper, wat verkondig: "Bekeer julle, want die koninkryk van die hemele het naby gekom" ([Matteus 3:2](#)).

Sleutelverse:

[Maleagi 1:6](#), "’n Seun eer sy vader en ’n dienskneg sy heer. As ek ’n pa is, waar kom die eer aan my toe? As ek ’n meester is, waar kom die respek aan my toe? sê die HERE die Almagtige. Dit is julle, o priesters, wat my Naam minag."

[Maleagi 3:6-7](#) "Ek, die HERE, verander nie. So word julle, o nageslag van Jakob, nie vernietig nie. Van die tyd van jou voorvaders af het jy van my verordeninge afgewyk en dit nie onderhou nie. Keer terug na My toe, en Ek sal na jou terugkeer, sê die HERE die Almagtige."

Kort opsomming: Maleagi het die woorde van die Here geskryf aan God se uitverkore volk wat afgedwaal het, veral die priesters wat van die Here afgedraai het. Priesters het nie die opofferings wat hulle aan God moes maak ernstig behandel nie. Diere met gebreke is geoffer al het die wet diere sonder gebrek geëis ([Deuteronomium 15:21](#)). Die manne van Juda het verraderlik met die vrouens van hulle jeug omgegaan en gewonder hoekom God nie hulle offers sou aanvaar nie. Mense het ook nie tiendes gegee soos hulle moes wees nie ([Levitikus 27:30, 32](#)). Maar ten spyte van die mense se sonde en wegdraai van God, herhaal Maleagi God se liefde vir Sy volk ([Maleagi 1:1-5](#)).

en Sy beloftes van 'n komende BoodsAPPER ([Maleagi 2:17-3:5](#)).

Voorafskaduings: [Maleagi 3:1-6](#) is 'n profesie aangaande Johannes die Doper. Hy was die boodskapper van die Here wat gestuur is om die weg voor te berei ([Matteus 11:10](#)) vir die Messias, Jesus Christus. Johannes het bekering gepreek en in die naam van die Here gedoop en sodoende die weg vir Jesus se eerste koms voorberei. Maar die BoodsAPPER wat "skielik na die Tempel" kom, is Christus self in Sy wederkoms wanneer Hy kom in krag en mag ([Matteus 24](#)). Op daardie tydskop sal Hy "die seuns van Levi reinig" (v. 3), wat beteken dat diegene wat die Mosaïese Wet geïllustreer het, self reiniging van sonde deur die bloed van die Verlosser nodig sou hê. Slegs dan sal hulle "'n offer in geregtigheid" kan bring, want dit sal die geregtigheid van Christus wees wat hulle deur die geloof toegereken word ([2 Korintiërs 5:21](#)).

Praktiese Toepassing: God is nie behaag wanneer ons nie Sy opdragte gehoorsaam nie. Hy sal diegene vergeld wat Hom verontagsaam. Wat betref God wat egskeiding haat (2:16), God neem die huweliksverbond ernstig op en wil nie hê dat dit verbreek word nie. Ons moet vir 'n leeftyd getrou bly aan die eggenoot van ons jeug. God sien ons harte, so Hy weet wat ons bedoelings is; niks kan vir Hom weggesteek word nie. Hy sal terugkeer en Hy sal die regter wees. Maar as ons na Hom terugkeer, sal Hy na ons toe terugkeer ([Maleagi 3:6](#)).

Nuwe Testament Samevatting

Die Nuwe Testament is in vyf afdelings verdeel: die Evangelies (Matteus tot Johannes), geskiedenis (die boek Handeling), die Pauliniese Briewe (Romeine tot Filemon), die [Algemene Briewe](#) (Hebreërs tot Judas) en profesie (die boek Openbaring). Die Nuwe Testament is geskryf vanaf ongeveer 45 nC tot ongeveer 95 nC. Die Nuwe Testament is in Koine Grieks geskryf (gewone Grieks, die alledaagse vorm van die Griekse taal in die eerste eeu nC)

Die Evangelies gee vir ons vier verskillende, maar nie teenstrydige nie, verslae van die geboorte, lewe, bediening, dood en opstanding van Jesus Christus. Die Evangelies demonstree hoe Jesus die beloofde Messias van die Ou Testament was en lê die grondslag vir die leer van die res van die Nuwe Testament. Die boek Handeling beskryf die dade van Jesus se apostels, die manne wat Jesus na die wêreld gestuur het om die Evangelie van verlossing te verkondig. Handeling vertel ons van die begin van die kerk en sy vinnige groei in die eerste eeu nC. Die Pauliniese briewe, geskryf deur die apostel Paulus, is briewe aan spesifieke kerke - wat amptelike Christelike leerstellings gee en die praktyk wat daardie leerstelling moet volg. Die Algemene Briewe komplimenteer die Pauliniese Briewe met bykomende onderrig en toepassing. Die boek Openbaring profeteer die gebeure wat in die eindtyd sal plaasvind.

'n Oorsig van die Nuwe Testament is 'n kragtige en lonende studie. Die Nuwe Testament vertel ons van Jesus se kruisdood namens ons – en wat ons reaksie op Sy dood moet wees. Die Nuwe Testament fokus daarop om soliede Christelike lering te gee tesame met die praktiese resultate wat op daardie lering behoort te volg. Hieronder is skakels na opsommings van die verskillende boeke van die Nuwe Testament. Ons hoop van harte dat u ons Nuwe-Testamentiese opname nuttig vind in u wandel met Christus.

Opsomming van die Evangelie van Matteus

Skrywer: Hierdie boek staan bekend as die Evangelie van Matteus omdat dit deur die gelyknamige apostel geskryf is. Die styl van die boek is presies wat verwag sou word van 'n man wat eens 'n tollenaar was. Matteus het 'n groot belangstelling in rekeningkunde (18:23-24; 25:14-15). Die Matteus-evangelie is baie ordelik en bondig. Eerder as om in chronologiese volgorde te skryf, rangskik Matteus hierdie Evangelie deur ses besprekings.

As 'n tollenaar het Matteus 'n vaardigheid gehad wat sy skryfwerk vir Christene des te meer opwindend maak. Daar is van belastinggaarders verwag om in 'n vorm van snelskrif te kon skryf, wat in wese beteken het dat Matthew 'n persoon se woorde kon opteken terwyl hulle praat, woord vir woord. Hierdie vermoë beteken dat die woorde van Matteus nie net deur die Heilige Gees geïnspireer is nie, maar 'n werklike transkripsie van sommige van Christus se preke moet verteenwoordig. Byvoorbeeld, die Bergpredikasie, soos opgeteken in hoofstukke 5-7, is byna seker 'n perfekte optekening van daardie groot boodskap. Volledige artikel: [Wie het die boek Matteus geskryf? Wie was die skrywer van Matteus?](#)

Datum van Skrywe: As 'n apostel het Matteus die Evangelie van Matteus geskryf in die vroeë tydperk van die kerk, waarskynlik in 55-65 nC. Dit was 'n tyd toe die meeste Christene Joodse bekeerlinge was, so Matteus se fokus op Joodse perspektief in hierdie Evangelie is verstaanbaar.

Doel van die skrywe: Matteus beoog om aan die Jode te bewys dat Jesus Christus die beloofde Messias is. Meer as enige ander Evangelie haal die Evangelie van Matteus die Ou Testament aan om te wys hoe Jesus die woorde van die Joodse profete vervul het. Matteus beskryf in detail die afkoms van Jesus vanaf Dawid, en gebruik baie vorme van spraak waarmee Jode gemaklik sou gewees het. Matteus se liefde en omgee vir sy mense is duidelik deur sy noukeurige benadering tot die vertel van die evangelieverhaal.

Sleutelverse:

[Matteus 5:17](#): "Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete te ontbind nie; Ek het nie gekom om hulle tot niet te maak nie, maar om hulle te vervul."

[Matteus 5:43-44](#): "Julle het gehoor dat daar gesê is: Jy moet jou naaste liefhê en jou vyand haat. Maar Ek sê vir julle: Julle moet julle vyande liefhê en bid vir die wat julle vervolg."

[Matteus 6:9-13](#): "So moet julle dan bid: Onse Vader wat in die hemele is, laat u Naam geheilig word, laat u koninkryk kom; laat u wil ook op die aarde geskied, net soos in die hemel. Gee ons vandag ons daaglikse brood. Vergeef ons ons skulde, soos ons ook ons skuldenaars vergewe het. En lei ons nie in versoeking nie, maar verlos ons van die Bose."

[Matteus 16:26](#): "Wat baat dit vir 'n mens as hy die hele wêreld win, maar tog sy siel verbeur? Of wat kan 'n mens gee in ruil vir sy siel?"

[Matteus 22:37-40](#): "Jesus het geantwoord: "Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand." Dit is die eerste en grootste gebod. En die tweede is soos dit: " Jy moet jou naaste liefhê soos jouself." Aan hierdie twee hang die hele wet en die profete."

[Matteus 27:31](#): "Nadat hulle met hom gespot het, het hulle die kleed uitgetrek en hom sy eie klere aangetrek. Toe het hulle Hom weggelei om Hom te kruisig."

[Matteus 28:5-6](#): "Die engel sê vir die vrou: Moenie bang wees nie, want ek weet dat julle Jesus soek wat gekruisig is. Hy is nie hier nie; hy het opgestaan, net soos hy gesê het. Kom kyk na die plek waar Hy gelê het."

[Matteus 28:19-20](#): "Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees, en leer hulle om gehoorsaam alles wat Ek jou beveel het. En Ek is sekerlik altyd by julle tot aan die voleinding van die wêreld."

Kort opsomming: Die Evangelie van Matteus bespreek die afkoms, geboorte en vroeë lewe van Christus in die eerste twee hoofstukke. Van daar af bespreek die boek die bediening van Jesus. Die beskrywings van Christus se leringe is gerangskik rondom "diskoerse" soos die Bergpredikasie in hoofstukke 5 tot 7. Hoofstuk 10 behels die missie en doel van die dissipels; hoofstuk 13 is 'n versameling gelykenisse; hoofstuk 18 bespreek die kerk; hoofstuk 23 begin 'n diskoers oor skynheiligheid en die toekoms. Hoofstukke 21 tot 27 bespreek die arrestasie, marteling en teregstelling van Jesus. Die laaste hoofstuk beskryf die Opstanding en die Groot Opdrag.

Verbindings: Omdat Matteus se doel is om Jesus Christus as die Koning en Messias van Israel voor te hou, haal hy meer uit die Ou Testament aan as enige van die ander drie

Evangelieskrywers. Matteus haal meer as 60 keer aan uit profetiese gedeeltes van die Ou Testament, wat demonstreef hoe Jesus dit vervul het. Hy begin sy Evangelie met die geslagsregister van Jesus, en spoor Hom terug na Abraham, die stamvader van die Jode. Van daar haal Matteus breedvoerig uit die profete aan en gebruik gereeld die frase "soos deur die profeet(s) gespreek is" ([Matteus 1:22-23](#), [2:5-6](#), [2:15](#), [4:13-16](#), [8:16-17](#), [13:35](#), [21:4-5](#)). Hierdie verse verwys na die Ou Testamentiese profesieë van Sy maagdelike geboorte ([Jesaja 7:14](#)) in Betlehem ([Miga 5:2](#)), Sy terugkeer uit Egipte na die dood van Herodes ([Hoséa 11:1](#)), Sy bediening aan die heidene ([Jesaja 9:1-2](#); [60:1-3](#)), Sy wonderdadige genesings van beide liggaam en siel ([Jesaja 53:4](#)), Sy spreek in gelykenisse ([Ps. 78:2](#)), en Sy triomfantelike intog in Jerusalem ([Sagaria 9:9](#)).

Praktiese toepassing: Die Evangelie van Matteus is 'n uitstekende inleiding tot die kernleerstellings van die Christendom. Die logiese uiteensettingstyl maak dit maklik om besprekings van verskeie onderwerpe op te spoor. Matteus is veral nuttig om te verstaan hoe die lewe van Christus die vervulling van die Ou Testamentiese profesieë was.

Matteus se voorgenome gehoor was sy mede-Jode, van wie baie – veral die Fariseërs en Sadduseërs – hardnekkig geweier het om Jesus as hulle Messias te aanvaar. Ten spyte van eeue se lees en bestudering van die Ou Testament, was hulle oë verblind vir die waarheid van wie Jesus was. Jesus het hulle bestraf oor hul harde harte en hul weiering om die Een te erken waarvoor hulle kwansuis gewag het ([Joh. 5:38-40](#)). Hulle wou 'n Messias op hul eie voorwaardes hê, een wat hul eie begeertes sou vervul en doen wat hulle wou hê Hy moes doen. Hoe dikwels soek ons God op ons eie terme? Verwerp ons Hom nie deur net daardie eienskappe aan Hom toe te skryf wat ons aanvaarbaar vind nie, die wat ons laat goed voel—Sy liefde, barmhartigheid, genade—terwyl ons diegene wat ons aanstootlik vind—Sy toorn, geregtigheid en heilige woede verwerp nie? Ons durf nie die fout van die Fariseërs maak om God na ons eie beeld te skep en dan van Hom te verwag om aan ons standarde te voldoen nie. So 'n god is niks meer as 'n afgod nie. Die Bybel gee ons meer as genoeg inligting oor die ware aard en identiteit van God en Jesus Christus om ons aanbidding en ons gehoorsaamheid te regverdig.

Opsomming van die Markus Evangelie

Skrywer: Alhoewel die Markusevangelie nie sy skrywer noem nie, is dit die eenparige getuienis van vroeë kerkvaders dat Markus die skrywer was. Hy was 'n metgesel van die apostel Petrus, en blykbaar sy geestelike seun ([1 Petrus 5:13](#)). Van Petrus het hy eerstehandse inligting oor die gebeure en leringe van die Here ontvang, en die inligting in geskrewe vorm bewaar.

Daar word algemeen saamgestem dat Markus die [Johannes Markus](#) van die Nuwe Testament is ([Hand. 12:12](#)). Sy ma was 'n ryk en prominente Christen in die Jerusalem-kerk, en waarskynlik het die kerk in haar huis vergader. Markus het by Paulus en Barnabas aangesluit op hul eerste sendingreis, maar nie op die tweede nie as gevolg van 'n sterk meningsverskil tussen die twee mans ([Hand. 15:37-38](#)). Na aan die einde van Paulus se lewe het hy egter vir Markus geroep om by hom te wees ([2 Timoteus 4:11](#)). Volledige artikel: [Wie het die boek Markus geskryf? Wie was die skrywer van Mark?](#)

Datum van Skrywe: Die Evangelie van Markus was waarskynlik een van die eerste boeke wat in die Nuwe Testament geskryf is, waarskynlik in 55-59 nC.

Doel van skryf: Terwyl Matteus hoofsaaklik aan sy mede-Jode geskryf is, blyk dit dat Markus se evangelie gerig is op die Romeinse gelowiges, veral nie-Jode. Markus het as 'n pastoor geskryf aan Christene wat voorheen die Evangelie gehoor en geglo het ([Romeine 1:8](#)). Hy het begeer dat hulle 'n biografiese verhaal van Jesus Christus as Dienskneg van die Here en Verlosser van die wêreld het om hulle geloof te versterk in die aangesig van erge vervolging en om hulle te leer wat dit beteken om Sy dissipels te wees.

Sleutelverse:

[Markus 1:11](#): "En 'n stem het uit die hemel gekom: U is my Seun wat Ek liefhet; Ek het 'n welbehag in julle."

[Markus 1:17](#): "Kom, volg My," het Jesus gesê, en Ek sal julle vissers van mense maak."

[Markus 10:14-15](#): "Hy sê vir hulle: 'Laat die kindertjies na My toe kom en verhinder hulle nie, want die koninkryk van God behoort aan sulkes. Voorwaar Ek sê vir julle, elkeen wat

die koninkryk van God nie soos 'n kindjie ontvang nie, sal daar nooit ingaan nie.'"

[Markus 10:45](#): "Want ook die Seun van die mens het nie gekom om gedien te word nie, maar om te dien, en om sy lewe te gee as 'n losprys vir baie."

[Markus 12:33](#): "Om Hom lief te hê met jou hele hart en met al jou verstand en met al jou krag, en om jou naaste lief te hê soos jouself, is belangriker as alle brandoffers en slagoffers."

[Markus 16:6](#): "Moenie bang wees nie," het hy gesê. 'Julle soek Jesus, die Nasarener, wat gekruisig is. Hy het opgestaan! Hy is nie hier nie. Sien die plek waar hulle Hom neergelê het.'"

Kort opsomming: Hierdie evangelie is uniek omdat dit Jesus se optrede meer beklemtoon as Sy leer. Dit is eenvoudig geskryf en beweeg vinnig van een episode in die lewe van Christus na 'n ander. Dit begin nie met 'n geslagsregister soos in Matteus nie, want heidene sou nie in Sy afkoms belangstel nie. Na die bekendstelling van Jesus by Sy doop, het Jesus Sy openbare bediening in Galilea begin en die eerste vier van Sy twaalf dissipels geroep. Wat volg is die rekord van Jesus se lewe, dood en opstanding.

Markus se verslag is nie net 'n versameling verhale nie, maar 'n vertelling wat geskryf is om te openbaar dat Jesus die Messias is, nie net vir die Jode nie, maar ook vir die heidene. In 'n dinamiese beroep het die dissipels, onder leiding van Petrus, hul geloof in Hom erken ([Mark 8:29-30](#)), al het hulle nie sy Messiaskap ten volle verstaan tot ná sy opstanding nie.

Soos ons Sy reise deur Galilea, die omliggende gebiede, en dan na Judea volg, besef ons watter vinnige pas Hy aangegee het. Hy het die lewens van baie mense aangeraak, maar Hy het 'n onuitwisbare merk op Sy dissipels gelaat. By die gedaanteverandering ([Mark 9:1-9](#)) het Hy drie van hulle 'n voorskou gegee van Sy toekomstige wederkoms in krag en heerlijkheid, en weer is dit aan hulle geopenbaar wie Hy was.

In die dae wat lei tot Sy laaste reis na Jerusalem, sien ons hulle egter verward, bang en twyfelend. By Jesus se arrestasie het Hy alleen gestaan nadat hulle gevlug het. In die volgende ure van die skynbeproevinge het Jesus met vrymoedigheid verkondig dat Hy die Christus is, die Seun van die Geseënde Een, en dat Hy met sy wederkoms triomfantelik sou wees ([Markus 14:61-62](#)). Die hoogtepunte rondom die kruisiging, dood, begrafnis en opstanding is nie deur die meeste van Sy dissipels gesien nie. Maar verskeie getroue vroue het wel Sy passie aanskou. Na die Sabbat, vroeg in die oggend van die eerste dag van die week, het hulle met grafspeserye na die graf gegaan. Toe

hulle sien die klip is weggerol, het hulle by die graf ingegaan. Dit was nie die liggaam van Jesus wat hulle gesien het nie, maar 'n engel wat in wit kleed gekleed was. Die vreugdevolle boodskap wat hulle ontvang het, was: "Hy het opgestaan!" Vroue was die eerste evangeliste, aangesien hulle die goeie nuus van Sy opstanding versprei het. Hierdie selfde boodskap is in die volgende eeue oor die hele wêreld uitgesaai tot vandag toe.

Verbindings: Omdat Markus se voorgenome gehoor die heidene was, haal hy nie so gereeld uit die Ou Testament aan soos Matteus, wat hoofsaaklik aan die Jode geskryf het nie. Hy begin nie met 'n geslagsregister om Jesus met die Joodse aartsvaders te verbind nie, maar begin eerder met Sy doop, die begin van Sy aardse bediening. Maar selfs daar haal Markus aan uit 'n Ou-Testamentiese profesie aangaande die boodskapper – Johannes die Doper – wat die mense sou vermaan om "die weg vir die Here te berei" ([Mark 1:3](#); [Jesaja 40:3](#)) terwyl hulle gewag het op die koms van hulle Messias.

Jesus verwys wel na die Ou Testament in verskeie gedeeltes in Markus. In [Markus 7:6](#) bestraf Jesus die Fariseërs vir hulle oppervlakkige aanbidding van God met hulle lippe terwyl hulle harte ver van Hom was en verwys Hy na hulle eie profeet, Jesaja, om hulle van hulle hardvogtigheid te oortuig ([Jesaja 29:13](#)). Jesus het verwys na 'n ander Ou-Testamentiese profesie wat daardie selfde nag vervul sou word, aangesien die dissipels soos skape sonder 'n herder verstrooi sou word wanneer Jesus gearrester en gedood is ([Mark 14:27](#); [Sagaria 13:7](#)). Hy het weer verwys na Jesaja toe Hy die Tempel van die geldwisselaars gereinig het ([Mark 11:15-17](#); [Jesaja 56:7](#); [Jeremia 7:11](#)) en na die Psalms toe Hy verduidelik het dat Hy die hoofhoeksteen van ons geloof en van die Kerk ([Mark 12:10-11](#); [Psalm 118:22-23](#)).

Praktiese Toepassing: Markus stel Jesus voor as die lydende Dienaar van God ([Mark 10:45](#)) en as die Een wat gekom het om vir ons te dien en op te offer, deels om ons te inspireer om dieselfde te doen. Ons moet bedien soos Hy gedoen het, met dieselfde grootheid van nederigheid en toewyding tot diens van ander. Jesus het ons vermaan om te onthou dat om groot te wees in God se koninkryk, ons almal se dienaar moet wees ([Markus 10:44](#)). Selfopoffering behoort ons behoefte aan erkenning of beloning te oortref, net soos Jesus bereid was om verneder te word toe Hy Sy lewe vir die skape afgelê het.

Opsomming van die Evangelie van Lukas

Skrywer: Die Evangelie van Lukas identifiseer nie die skrywer daarvan nie. Uit [Lukas 1:1-4](#) en [Handelinge 1:1-3](#) is dit duidelik dat dieselfde skrywer beide Lukas en Handelinge geskryf het, en beide gerig is aan "uitnemendste Theophilus", moontlik 'n Romeinse hooggeplaaste. Die tradisie van die vroegste dae van die kerk was dat Lukas, 'n geneesheer en 'n hegte metgesel van die apostel Paulus, beide Lukas en Handelinge geskryf het ([Kolossense 4:14](#) ; [2 Timoteus 4:11](#)). Dit sou Lukas die enigste nie-Jood maak wat enige Skrifboeke neerpen. Volledige artikel: [Wie het die boek Lukas geskryf? Wie was die skrywer van Lukas?](#)

Datum van Skrywe: Die Evangelie van Lukas is waarskynlik tussen 58 en 65 nC geskryf.

Doel van Skrywe: Soos met die ander twee sinoptiese evangelies—Matteus en Markus—is hierdie boek se doel om die Here Jesus Christus te openbaar en alles wat Hy "begin het om te doen en om te leer tot die dag toe Hy na die hemel opgeneem is" ([Handelinge 1:1-2](#)). Die Evangelie van Lukas is uniek in die sin dat dit 'n noukeurige geskiedenis is - 'n "ordelike verslag" ([Lukas 1:3](#)) wat ooreenstem met Lukas se mediese verstand - wat dikwels besonderhede gee wat die ander verslae weglaat. Lukas se geskiedenis van die lewe van die Groot Geneesheer beklemtoon Sy bediening aan – en deernis vir – heidene, Samaritane, vroue, kinders, tollenaars, sondaars en ander wat in Israel as uitgeworpenes beskou word.

Sleutelverse:

[Lukas 2:4-7](#) : "So het Josef ook van die stad Nasaret in Galilea opgetrek na Judea, na Betlehem, die stad van Dawid, omdat hy aan die huis en geslag van Dawid behoort het. Hy het daarheen gegaan om te registreer by Maria, wat belowe was om met hom getroud te wees en 'n kind verwag het. Terwyl hulle daar was, het die tyd aangebreek dat die baba gebore moes word, en sy het geboorte gegee aan haar eersgeborene, 'n seun. Sy het hom in doeke toegedraai en hom in 'n krip neergesit, want daar was nie plek vir hulle in die herberg nie."

[Lukas 3:16](#) "Johannes antwoord hulle almal: Ek doop julle met water. Maar een sal kom wat sterker is as Ek, wie se skoene ek nie waardig is om los te maak nie. Hy sal julle doop met die Heilige Gees en met vuur ."

[Lukas 4:18-19, 21](#): "Die Gees van die Here is op My, omdat Hy My gesalf het om die goeie nuus aan die armes te verkondig. Hy het my gestuur om vryheid uit te roep vir die gevangenes en herstel van gesig vir blindes, om die verdruktes vry te laat, om die genadejaar van die Here aan te kondig.' Vandag is hierdie Skrif in julle ore vervul."

[Lukas 18:31-33](#): "Jesus het die Twaalf eenkant toe geneem en vir hulle gesê: Ons gaan op na Jerusalem, en alles wat deur die profete oor die Seun van die mens geskryf is, sal wees. vervul word, sal Hy uitgelewer word aan die heidene. Hulle sal hom bespot, op hom spoeg en hom doodmaak."

[Lukas 23:33-34](#). by die plek gekom wat die Skedel genoem word, daar het hulle Hom saam met die misdadigers gekruisig—die een aan sy regterkant, die ander aan sy linkerkant, het Jesus gesê: 'Vader, vergeef hulle, want hulle weet nie wat hulle doen nie.'

[Lukas 24:1-3](#): "Op die eerste dag van die week, baie vroeg in die oggend, het die vroue die speserye wat hulle voorberei het geneem en na die graf gegaan. Hulle het gevind dat die klip van die graf weggerol is, maar toe hulle ingaan, hulle het die liggaam van die Here Jesus nie gevind nie."

Kort opsomming: Die Evangelie van Lukas, wat die mooiste boek genoem word wat nog ooit geskryf is, begin deur ons te vertel van Jesus se ouers; die geboorte van Sy neef, Johannes die Doper; Maria en Josef se reis na Betlehem, waar Jesus in 'n krip gebore word; en die geslagsregister van Christus deur Maria. Jesus se openbare bediening openbaar Sy volmaakte deernis en vergifnis deur die verhale van die verlore seun, die ryk man en Lasarus, en die barmhartige Samaritaan. Terwyl baie glo in hierdie onbevooroordeelde liefde wat alle menslike perke oorskry, daag en verset baie ander – veral die godsdienstige leiers – die aansprake van Jesus. Christus se volgelinge word aangemoedig om die koste van dissipelskap te bereken, terwyl Sy vyande Sy dood aan die kruis soek. Uiteindelik word Jesus verraai, verhoor, gevonnissen en gekruisig. Maar die graf kan Hom nie hou nie! Sy Opstanding verseker die voortsetting van Sy bediening om verlore nes te soek en te red.

Verbindings: Aangesien Lukas 'n heiden was, is sy verwysings na die Ou Testament relatief min in vergelyking met dié in Matteus se evangelie, en die meeste van die OT verwysings is in die woorde wat Jesus gespreek het eerder as in Lukas se vertelling. Jesus het die Ou Testament gebruik om teen Satan se aanvalle te verdedig en hom geantwoord met "Daar is geskrywe" ([Lukas 4:1-13](#)); om Homself as die beloofde Messias te identifiseer ([Luk 4:17-21](#)); om die Fariseërs te herinner aan hulle onvermoë om die Wet te onderhou en hulle behoefte aan 'n Verlosser ([Luk. 10:25-28](#), [18:18-27](#));

en om hulle geleerdheid te verwar toe hulle probeer het om Hom vas te trek en te mislei ([Luk. 20](#)).

Praktiese Toepassing: Die Evangelie van Lukas gee vir ons 'n pragtige portret van ons deernisvolle Verlosser. Jesus is nie "afgeskakel" deur die armes en behoeftiges nie; trouens, hulle was 'n primêre fokus van Sy bediening. Israel in die tyd van Jesus was 'n baie klasbewuste samelewing. Die swakkes en verdruktes was letterlik magteloos om hul lot in die lewe te verbeter en was veral oop vir die boodskap dat "die koninkryk van God naby jou is" ([Lukas 10:9](#)). Dit is 'n boodskap wat ons moet uitdra aan diegene rondom ons wat dit desperaat moet hoor. Selfs in betreklik ryk lande - miskien veral so - is die geestelike nood erg. Christene moet die voorbeeld van Jesus volg en die goeie nuus van verlossing aan die geestelik armes en behoeftiges bring. Die koninkryk van God is naby en die tyd word elke dag korter.

Opsomming van die Evangelie van Johannes

Skrywer: [Johannes 21:20–24](#) beskryf die skrywer van die evangelie van Johannes as “die dissipel vir wie Jesus liefgehad het,” en om beide historiese en interne redes word dit verstaan as [Johannes die Apostel](#), een van die seuns van Sebedeus ([Luk. :10](#)). Volledige artikel: [Wie het die boek Johannes geskryf? Wie was die skrywer van Johannes?](#)

Skrywedatum: Die ontdekking van sekere papyrusfragmente wat rondom 135 nC gedateer is, vereis dat die evangelie van Johannes voor dan geskryf, gekopieer en gesirkuleer is. En terwyl sommige dink dat dit geskryf is voordat Jerusalem vernietig is (70 nC), is 85-90 nC 'n meer aanvaarde tyd vir die skryf van die evangelie van Johannes.

Doel van die skrywe: Die skrywer haal die doel van die evangelie van Johannes soos volg aan: “Maar dit is beskrywe dat julle kan glo dat Jesus die Christus is, die Seun van God, en dat julle deur te glo die lewe in sy Naam kan hê” ([Joh. 20:31](#)). Anders as die drie [Sinoptiese Evangelies](#), is Johannes se doel nie om 'n chronologiese verhaal van die lewe van Christus aan te bied nie, maar om Sy godheid te vertoon. Johannes het probeer om die geloof van tweedegenerasie-gelowiges te versterk en geloof in ander te bewerkstellig, maar hy het ook probeer om 'n valse lering wat in die eerste eeu versprei het, reg te stel. Johannes het Jesus Christus beklemtoon as “die Seun van God,” ten volle God en ten volle mens, in teenstelling met 'n valse leerstelling wat geleer het dat die “Christus-gees” op die mens Jesus gekom het tydens Sy doop en Hom by die kruisiging verlaat het.

Sleutelverse:

“In die begin was die Woord, en die Woord was by God, en die Woord was God. . . . En die Woord het vlees geword en het onder ons gewoon, en ons het sy heerlikheid aanskou, die heerlikheid van die Eniggeborene van die Vader, vol van genade en waarheid” ([Joh. 1:1](#), [14](#)).

“Die volgende dag het Johannes Jesus na hom sien kom en gesê: Kyk! Die Lam van God wat die sonde van die wêreld wegneem!” ([Johannes 1:29](#), OAV).

“Want so lief het God die wêreld gehad dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê” (

[Johannes 3:16](#)).

“Jesus antwoord en sê vir hulle: Dit is die werk van God, dat julle in Hom glo wat Hy gestuur het” ([Johannes 6:29](#)).

“Die dief kom nie behalwe om te steel en om te slag en om te verwoes nie. Ek het gekom sodat hulle die lewe kan hê en dit in oorvloed” ([Johannes 10:10](#)).

“En Ek gee hulle die ewige lewe, en hulle sal nooit verlore gaan tot in ewigheid nie; en niemand sal hulle uit my hand ruk nie” ([Johannes 10:28](#) , OAV).

“Jesus sê vir haar: Ek is die opstanding en die lewe. Wie in My glo, sal lewe al sterf hy. En elkeen wat lewe en in My glo, sal in ewigheid nooit sterwe nie. Glo jy dit?” ([Johannes 11:25–26](#) , OAV).

“Hieraan sal almal weet dat julle my dissipels is, as julle liefde vir mekaar het” ([Joh 13:35](#)).

“Jesus sê vir hom: Ek is die weg en die waarheid en die lewe. Niemand kom na die Vader behalwe deur My nie” ([Johannes 14:6](#) , OAV).

“Jesus sê vir hom: Is Ek so lank by jou en ken jy My nie, Filippus? Hy wat My gesien het, het die Vader gesien; so hoe kan jy sê: “Toon ons die Vader”?” ([Johannes 14:9](#) , OAV).

“Heilig hulle deur U waarheid. U woord is waarheid” ([Johannes 17:17](#) , OAV).

“Toe Jesus dus die suur wyn ontvang het, het Hy gesê: Dit is volbring! En Hy het sy hoof gebuig en sy gees gegee” ([Johannes 19:30](#) , OAV).

“Jesus sê vir hom: Thomas, omdat jy My gesien het, het jy geglo. Salig is die wat nie gesien het nie en tog geglo het” ([Joh. 20:29](#)).

Kort opsomming: Die evangelie van Johannes sluit slegs sewe wonderwerke in – Johannes noem dit “tekens” – om die godheid van Christus te demonstreer en Sy bediening te illustreer. Sommige van hierdie wonderwerke en verhale, soos die opwekking van Lasarus, word slegs in Johannes gevind. Syne is die mees teologiese van die vier Evangelies, en hy gee dikwels die rede vir gebeure wat in die ander evangelies genoem word. Die evangelie van Johannes deel baie oor die naderende bediening van die Heilige Gees na Jesus se hemelvaart. Daar is sekere woorde of frases wat 'n herhalende tema in die evangelie van Johannes skep: *glo* , *getuig* , *Trooster* , *lewe* – *dood*

, lig – duisternis , Ek is , en liefde .

Die evangelie van Johannes stel Jesus Christus bekend, nie vanaf Sy geboorte nie, maar van “die begin,” voor die skepping. Johannes noem Jesus “die Woord” ([Logos](#)) wat, as God self, betrokke was by elke aspek van die skepping ([Joh. 1:1-3](#)) en wat later vlees geword het (vers 14) sodat Hy ons sondes kan wegneem as die vlekkelose Lam van God (vers 29). Die evangelie van Johannes sluit verskeie geestelike gesprekke in, soos Jesus se gesprek met die Samaritaanse vrou wat Hom as die Messias wys ([Joh. 4:26](#)) en Jesus se ontmoeting met Nikodemus wat redding deur Sy plaasvervangende kruisdood verduidelik ([Joh. 3: 14-16](#)). In die evangelie van Johannes maak Jesus die Joodse leiers herhaaldelik kwaad deur hulle te korrigeer ([Joh. 2:13-16](#)); genesing op die Sabbat, en aanspraak maak op eienskappe wat net aan God behoort ([Joh. 5:18](#) ; [8:56-59](#) ; [9:6](#) , [16](#) ; [10:33](#)).

Die laaste nege hoofstukke van die evangelie van Johannes handel oor die laaste week van Jesus se lewe. Jesus berei Sy dissipels voor vir Sy komende dood en vir hulle bediening ná Sy opstanding en hemelvaart ([Joh. 14-17](#)). Hy sterf dan gewillig aan die kruis in ons plek ([Joh. 10:15-18](#)), en betaal ons sondeskuld ten volle ([Joh. 19:30](#)) sodat elkeen wat op Hom vertrou, gered sal word ([Joh. 3:14-16](#)). Jesus staan dan op uit die dood en oortuig selfs die mees twyfelende van Sy dissipels dat Hy God en Meester is ([Joh. 20:24-29](#)).

Verbindings: Die evangelie van Johannes se uitbeelding van Jesus as die God van die Ou Testament word die nadruklikste gesien in die sewe “Ek Is” stellings van Jesus. Hy is die “Brood van die lewe” ([Joh. 6:35](#)), deur God voorsien om die siele van Sy volk te voed, net soos Hy manna uit die hemel voorsien het om die Israeliete in die woestyn te voed ([Eksodus 16:11-36](#)). Jesus is die “Lig vir die wêreld” ([Joh. 8:12](#)), dieselfde Lig wat God aan Sy mense in die Ou Testament belowe het ([Jesaja 30:26](#) ; [60:19-22](#)) en wat sy hoogtepunt in die Nuwe sal vind. Jerusalem wanneer Christus die Lam sy lig sal wees ([Openbaring 21:23](#)). Twee van die “Ek Is”-stellings verwys na Jesus as beide die “Goeie Herder” en die “Deur van die skape”. Hier is duidelike verwysings na Jesus as die God van die Ou Testament, die Herder van Israel ([Ps 23:1](#) ; [80:1](#) ; [Jeremia 31:10](#) ; [Esegiël 34:23](#)) en, as die enigste Deur in die skaapkraal, die enigste weg van verlossing.

Die Jode het in die opstanding geglo en het in werklikheid die leerstelling gebruik om Jesus te probeer mislei om stellings te maak wat hulle teen Hom kon gebruik. Maar Sy stelling by die graf van Lasarus, “Ek is die opstanding en die lewe” ([Joh. 11:25](#)), moes hulle verstom het. Hy het beweer dat hy die oorsaak van opstanding was en in besit was van die krag van lewe en dood. Niemand anders as God self kon so iets aanspraak maak nie. Net so het Jesus se aanspraak dat hy “die weg, die waarheid en die lewe” is ([Joh.](#)

[14:6](#)) Hom onmiskenbaar aan die Ou Testament gekoppel. Syne is die “Weg van Heiligheid” wat in [Jesaja 35:8](#) geprofeteer word; Hy het die Stad van Waarheid van [Sagaria 8:3](#) gestig toe Hy in Jerusalem was en die waarhede van die evangelie verkondig het. As “die Lewe”, bevestig Jesus Sy godheid, die Skepper van lewe, God geïnkarnear ([Joh. 1:1–3](#); [Genesis 2:7](#)). Ten slotte, as die “ware Wingerdstok” ([Joh. 15:1](#), [5](#)), identifiseer Jesus Homself met die nasie Israel, wat in baie Ou Testamentiese gedeeltes die wingerd van die Here genoem word. As die ware Wingerdstok van die wingerd van Israel, beeld Hy Homself uit as die Here van die “ware Israel” – almal wat in geloof na Hom toe sou kom (vgl. [Romeine 9:6](#)).

Praktiese toepassing: Die evangelie van Johannes vervul steeds sy doel om verlore nes te evangeliseer ([Johannes 3:16](#) is waarskynlik die bekendste Bybelvers) en word dikwels in evangelistiese Bybelstudies gebruik. In die opgetekende ontmoetings tussen Jesus en Nikodemus en die vrou by die put (hoofstukke 3-4), leer ons baie uit Jesus se model van persoonlike evangelisasie. Sy vertroostende woorde aan Sy dissipels voor Sy dood ([Joh. 14:1–6](#), [16](#); [16:33](#)) is steeds tot groot vertroosting in hartseer tye. Jesus se “hoëpriesterlike gebed” vir gelowiges in hoofstuk 17 is ook 'n wonderlike bron van bemoediging vir gelowiges. Johannes se leringe aangaande die godheid van Christus ([Joh. 1:1–3](#), [14](#); [5:22–23](#); [8:58](#); [14:8–9](#); [20:28](#)) is nuttig in apologetiek en verskaf 'n duidelike openbaring van wie Jesus is : [volkome God en volkome mens](#) .

Opsomming van die boek Handeling

Skrywer: Die boek Handeling, ook genoem Handeling van die Apostels, identifiseer nie spesifiek die skrywer daarvan nie. Uit [Lukas 1:1–4](#) en [Handeling 1:1–3](#) weet ons dat dieselfde skrywer beide Lukas en Handeling geskryf het. Die tradisie van die vroegste dae van die kerk was dat [Lukas](#), 'n metgesel van die apostel Paulus, die boeke Lukas en Handeling geskryf het ([Kolossense 4:14](#) ; [2 Timoteus 4:11](#)). Volledige artikel: [Wie het die boek Handeling geskryf? Wie was die skrywer van Handeling?](#)

Datum van Skrywe: Die boek Handeling is waarskynlik tussen 61 en 64 nC geskryf.

Doel van Skrywe: Die boek Handeling is geskryf om 'n geskiedenis van die vroeë kerk te verskaf. Die klem van die boek is die vervulling van die [Groot Opdrag](#) . Handeling teken aan dat die apostels Christus se getuies in Jerusalem, Judea, Samaria en die omliggende wêreld is. Die boek Handeling werp lig op die gawe van die Heilige Gees, wat bemagtig, lei, leer en dien as ons Raadsman. As ons die boek Handeling lees, word ons verlig en bemoedig deur die krag van die evangelie soos dit deur die wêreld versprei en lewens verander het. Baie wonderwerke is gedurende hierdie tyd deur die apostels gedoen om hulle boodskap te bevestig. Die boek Handeling dek die oorgangstyd tussen die hemelvaart van Christus en die voltooiing van die Nuwe-Testamentiese kanon, en die apostoliese wonderwerke was God se manier om Sy boodskap te bevestig deur die manne wat die Bybel geskryf het.

Sleutelverse:

[Handeling 1:8](#) : “Maar julle sal krag ontvang wanneer die Heilige Gees oor julle kom; en julle sal my getuies wees in Jerusalem en in die hele Judea en Samaria en tot aan die uithoeke van die aarde.”

[Handeling 2:4](#) : “Hulle is almal vervul met die Heilige Gees en het begin om in ander tale te spreek soos die Gees hulle in staat gestel het.”

[Handeling 4:12](#) : “Verlossing word in niemand anders gevind nie, want daar is geen ander naam onder die hemel wat aan die mense gegee is waardeur ons gered moet word nie.”

[Handelinge 4:19-20](#): "Maar Petrus en Johannes het geantwoord: Beoordeel self of dit reg is in God se oë om eerder aan julle gehoorsaam te wees as aan God. Want ons kan nie help om te praat oor wat ons gesien en gehoor het nie."

[Handelinge 9:3-6](#): "Toe [Saul] Damaskus op sy reis nader, het daar skielik 'n lig uit die hemel om hom geflits. Hy het op die grond geval en 'n stem vir hom hoor sê: Saul, Saul, waarom vervolg jy my? "Wie is U, Here?" het Saul gevra. "Ek is Jesus, wat jy vervolg," het hy geantwoord. 'Staan nou op en gaan in die stad in, en daar sal vir jou gesê word wat jy moet doen.'"

[Handelinge 16:31](#): "Toe sê hulle: Glo in die Here Jesus Christus, en jy sal gered word."

Kort Opsomming : Die boek Handelinge gee die geskiedenis van die Christelike kerk en die verspreiding van die evangelie van Jesus Christus, asook die toenemende teenstand daarteen. Alhoewel baie getroue dienaars gebruik is om die evangelie van Jesus Christus te verkondig en te leer, was Saulus, ook genoem Paulus, die invloedrykste. Voordat hy tot bekering gekom het, het Paulus Christene ywerig vervolg. Paulus se dramatiese bekering op die [Damaskuspad](#) ([Hand 9:1-31](#)) is 'n hoogtepunt van die boek Handelinge. Na sy bekering het hy tot die teenoorgestelde uiterste gegaan om God lief te hê en sy Woord met krag en vurig te verkondig in die Gees van die ware en lewende God. Die dissipels is deur die Heilige Gees bemaagtig om Sy getuies te wees in Jerusalem ([Hand 1-8:3](#)), in Judea en Samaria (8:4-12:25), en tot aan die uithoeke van die aarde (13:1-28) :31). Ingesluit in die laaste afdeling is Paulus se drie sendingreise (13:1-21:16), sy beproewing in Jerusalem en Sesarea (21:17-26:32) en sy reis na Rome (27:1-28:31).

Verbindings: Die boek Handelinge dien as 'n oorgang van die Ou Verbond na die Nuwe. Hierdie oorgang word gesien in verskeie sleutelgebeure in Handelinge. Eerstens was daar 'n verandering in die bediening van die Heilige Gees, wie se primêre funksie in die Ou Testament die uiterlike "salwing" van God se volk was, onder wie Moses ([Numeri 11:17](#)), Otniël ([Rigters 3:8-10](#)), Gideon ([Rigters 6:34](#)), en Saul ([1 Samuel 10:6-10](#)). Na die hemelvaart van Jesus het die Gees in die harte van gelowiges kom woon ([Romeine 8:9-11](#) ; [1 Korintiërs 3:16](#)), en hulle van binne af gelei en bemaagtig. Die inwonende Gees is die gawe van God aan diegene wat in geloof na Hom toe kom.

Paulus se bekering in [Handelinge 9](#) is 'n dramatiese voorbeeld van die krag van God tot redding (sien [Romeine 1:16](#)) en die oopmaak van geestelik verblinde oë. Paulus het erken dat hy, voordat hy die opgestane Verlosser ontmoet het, die ywerigste van die Israëliete was en onberispelik was "wat geregtigheid op grond van die wet betref" ([Filippense 3:6](#)), en so ver gegaan het om diegene te vervolg wat verlossing uit genade

deur geloof geleer het. in Christus. Maar ná sy bekering het Paulus besef dat al sy wettiese pogings waardeloos was, en hy het dit as “rommel beskou, sodat ek Christus kan verkry en in Hom gevind kan word sonder dat ek my eie geregtigheid het wat uit die wet kom nie, maar wat is deur geloof in Christus – die geregtigheid wat van God kom en is deur geloof” ([Filippense 3:8-9](#)). Voordat hy Christus ontmoet het, was Paulus verblind deur 'n fariseïese waninterpretasie van die wet en 'n opgeblase opinie van sy eie geregtigheid. Nadat hy Christus ontmoet het, het die “skubbe as't ware van Saul se oë afgeval” ([Handelinge 9:18](#)). Sy roem op sy eie goedheid is vervang deur sy roem in die kruis van Jesus Christus ([Romeine 3:27](#) ; [Galasiërs 6:14](#)).

Petrus se visioen van die laken vol onrein diere in [Handelinge 10:9-15](#) is nog 'n teken van die oorgang van die Ou Verbond na die Nuwe Verbond se eenheid van Jood en heidenen in een universele Kerk. Die “onrein” diere in Petrus se visioen het die heidene gesimboliseer, wat deur God deur die offerdood van Christus “gereinig” verklaar is. Die Ou Verbondswet het sy doel gedien (sien [Galasiërs 3:23-29](#)), en beide Jode en heidene is verenig in die Nuwe Verbond van genade deur hulle geloof in die dood en opstanding van Christus.

Praktiese Toepassing: God kan wonderlike dinge deur gewone mense doen wanneer Hy hulle deur Sy Gees bemagtig. Die boek Handelinge wys hoe God in wese 'n groep vissermanne en gewone mense geneem het en hulle gebruik het om die wêreld om te keer ([Hand. 17:6](#)). God het 'n Christen-hatende moordenaar geneem en hom verander in die geskiedenis se grootste Christelike evangelis, die skrywer van byna die helfte van die boeke van die Nuwe Testament. God het die vervolging wat die Christene verduur het, gebruik om die ongelooflike vinnige uitbreiding van die jong kerk te help stimuleer. God kan en doen dieselfde deur ons—om ons harte te verander, ons te bemagtig deur die Heilige Gees, en om ons 'n passie te gee om die goeie nuus van verlossing deur Christus te versprei. As ons probeer om God se werk in die wêreld in ons eie krag te bewerkstellig, sal ons misluk. Soos die dissipels in [Handelinge 2](#) , moet ons die evangelie getrou verkondig, God vertrou vir die resultate en ons toewy “aan die leer van die apostels en die gemeenskap, die breking van brood en die gebed” ([Hand. 2:42](#)).

Opsomming van die Boek van Romeine

Skrywer: [Romeine 1:1](#) identifiseer die skrywer van die Boek Romeine as die apostel Paulus. [Romeine 16:22](#) dui aan dat Paulus 'n man met die naam [Tertius gebruik het](#) om sy woorde oor te skryf. Volledige artikel: [Wie het die boek Romeine geskryf? Wie was die skrywer van Romeine?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van Romeine is waarskynlik 56-58 nC geskryf.

Doel van die skrywe: Soos met al Paulus se briewe aan die kerke, was sy doel in skrywe om die heerlijkheid van die Here Jesus Christus te verkondig deur leerstellings te leer en die gelowiges wat sy brief sou ontvang, op te bou en te bemoedig. Van besondere belang vir Paulus was diegene aan wie hierdie brief geskryf is – diegene in Rome wat “deur God liefgehad en geroep is om heiliges te wees” ([Romeine 1:7](#)). Omdat hy self 'n Romeinse burger was, het hy 'n unieke passie gehad vir diegene in die vergadering van gelowiges in Rome. Aangesien hy tot op hierdie stadium nog nie die kerk in Rome besoek het nie, het hierdie brief ook gedien as sy inleiding tot hulle.

Sleutelverse:

[Romeine 1:16](#), "Ek skaam my nie oor die evangelie nie, want dit is 'n krag van God tot redding van elkeen wat glo, eers vir die Jood, dan vir die nie-Jood."

[Romeine 3:9-11](#), "Wat sal ons dan aflei? Is ons enigsins beter? Glad nie! Ons het reeds die beskuldiging gemaak dat Jode en heidene almal onder sonde is. Soos geskrywe is: Daar is niemand regverdig nie, selfs nie een nie; daar is niemand wat verstaan nie, niemand wat God soek nie."

[Romeine 3:21](#), "Maar nou is 'n geregtigheid van God sonder die wet bekend gemaak, waarvan die wet en die profete getuig."

[Romeine 3:23](#): "Want almal het gesondig en dit ontbreek hulle aan die heerlijkheid van God."

[Romeine 5:8](#) "Maar God bewys sy liefde tot ons hierin: Christus het vir ons gesterf toe ons nog sondaars was."

[Romeine 6:23](#) "Want die loon van die sonde is die dood, maar die gawe van God is die ewige lewe in Christus Jesus, onse Here."

[Romeine 8:9](#) "Julle word egter nie beheers deur die sondige natuur nie, maar deur die Gees, as die Gees van God in julle woon. En as iemand nie die Gees van Christus het nie, behoort hy nie aan Christus nie."

[Romeine 8:28](#): "En ons weet dat God in alles ten goede meewerk vir dié wat Hom liefhet, wat volgens sy voorneme geroep is."

[Romeine 8:37-39](#) "Want ek is oortuig daarvan dat geen dood of lewe of engele of duiwels of die hede of die toekoms of enige kragte of hoogte of diepte of enigiets anders in die ganse skepping in staat sal wees nie om ons te skei van die liefde van God wat daar is in Christus Jesus, onse Here."

[Romeine 10:9-10](#) "As jy met jou mond bely dat Jesus die Here is, en met jou hart glo dat God Hom uit die dode opgewek het, jy gered sal word. Want dit is met jou hart dat jy glo en geregverdig word, en met jou mond bely jy en word gered."

[Romeine 12:1](#) "Daarom vermaan ek julle, broeders, in die lig van God se barmhartigheid, om julle liggame te bring as lewende offers, heilig en aan God welgevallig, dit is julle geestelike daad van aanbidding."

[Romeine 12:19](#), "Moenie wraak neem nie, my vriende, maar laat ruimte vir God se toorn, want daar is geskrywe: Dit is myne om te wreek; Ek sal vergeld, sê die Here."

[Romeine 16:17](#) "Ek vermaan julle, broeders, om op te pas vir dié wat verdeeldheid veroorsaak en struikelblokke op julle pad plaas wat in stryd is met die leer wat julle geleer het. Bly weg van hulle af."

Kort opsomming: Paulus was opgewonde daaroor dat hy uiteindelik in hierdie kerk kon bedien, en almal was deeglik bewus van daardie feit ([Romeine 1:8-15](#)). Die brief aan die Romeine is uit Korinte geskryf net voor Paulus se reis na Jerusalem om die aalmoese wat daar aan die armes gegee is, te besorg. Hy was van plan om na Rome te gaan en dan na Spanje ([Romeine 15:24](#)), maar sy planne is onderbreek toe hy in Jerusalem gearresteer is. Hy sou uiteindelik as 'n gevangene na Rome gaan. Febe, wat 'n lid van die kerk in [Kenchrea](#) naby Korinte was ([Romeine 16:1](#)), het heel waarskynlik die brief na Rome gedra.

Die Boek van Romeine is hoofsaaklik 'n leerstelling en kan in vier afdelings verdeel word: geregtigheid nodig, 1:18–3:20; geregtigheid voorsien, 3:21–8:39; geregtigheid bevestig, 9:1–11:36; geregtigheid beoefen, 12:1–15:13. Die hooftema van hierdie brief is natuurlik voor die hand liggend—geregtigheid. Gelei deur die Heilige Gees veroordeel Paulus eerstens alle mense van hulle sondigheid. Hy spreek sy begeerte uit om die waarheid van God se Woord aan diegene in Rome te verkondig. Dit was sy hoop om versekering te hê dat hulle op die regte pad bly. Hy wys sterk daarop dat hy nie skaam is vir die evangelie nie ([Romeine 1:16](#)), want dit is die krag waardeur almal gered word.

Die Boek van Romeine vertel ons van God, wie Hy is en wat Hy gedoen het. Dit vertel ons van Jesus Christus, wat Sy dood bereik het. Dit vertel ons van onself, hoe ons was sonder Christus en wie ons is nadat ons op Christus vertrou het. Paulus wys daarop dat God nie van mense geëis het dat hulle lewens reggestel word voordat hulle na Christus toe gekom het nie. Terwyl ons nog sondaars was, het Christus vir ons sondes aan 'n kruis gesterf.

Verbindings: Paulus gebruik verskeie Ou-Testamentiese mense en gebeure as illustrasies van die heerlike waarhede in die Boek van Romeine. Abraham het geglo en geregtigheid is hom toegereken deur sy geloof, nie deur sy werke nie ([Romeine 4:1-5](#)). In [Romeine 4:6-9](#) verwys Paulus na Dawid wat dieselfde waarheid herhaal het: "Salig is hulle wie se oortredinge vergewe is, wie se sondes bedek is. Geseënd is die man wie se sonde die Here hom nooit sal toereken nie." Paulus gebruik Adam om die leerstelling van [oorgeërfde sonde aan die Romeine te verduidelik](#), en hy gebruik die verhaal van Sara en Isak, die kind van die belofte, om die beginsel van Christene te illustreer. synde die kinders van die belofte van die goddelike genade van God deur Christus In hoofstukke 9–11, vertel Paulus die geskiedenis van die volk Israel en verklaar dat God Israel nie heeltemal en finaal verwerp het nie ([Romeine 11:11-12](#)). maar het hulle slegs toegelaat om te "strompel" totdat die volle getal van die heidene tot redding gebring sal word:

Die Boek van Romeine maak dit duidelik dat daar niks is wat ons kan doen om onself te red nie ooit gedoen is as 'n vuil lap voor God So dood in ons oortredings en sondes is ons dat slegs die genade en barmhartigheid van God ons kan red dat genade en barmhartigheid deur sy Seun, Jesus Christus, te stuur om aan die kruis in ons plek Wanneer ons ons lewens aan Christus oorgee, word ons nie meer deur ons sondenatuur beheer nie, maar ons word deur die Gees beheer. As ons bely dat Jesus die Here is, en glo dat Hy uit die dood opgewek is, word ons gered, wedergebore. Ons moet ons lewens leef wat aan God aangebied word as 'n lewende offer aan Hom. Aanbidding van die God wat ons gered het, moet ons hoogste begeerte wees. Miskien is die beste

toepassing van Romeine om [Romeine 1:16 toe te pas](#) en nie skaam te wees vir die evangelie nie. In plaas daarvan, laat ons almal getrou wees in die verkondiging daarvan!

Opsomming van die Boek van 1 Korintiërs

Skrywer: [1 Korintiërs 1:1](#) identifiseer die skrywer van die Boek 1 Korintiërs as die apostel Paulus. Volledige artikel: [Wie het die boek 1 Korintiërs geskryf? Wie was die skrywer van 1 Korintiërs?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van 1 Korintiërs is in ongeveer 55 nC geskryf.

Doel van Skrywe: Die apostel Paulus het die kerk in Korinte gestig. 'n Paar jaar nadat hy die kerk verlaat het, het die apostel Paulus 'n paar ontstellende berigte oor die Korintiese kerk gehoor. Hulle was vol trots en het seksuele onsedelikheid verskoon. Geestelike gewoontes is onbehoorlik gebruik, en daar was 'n groot misverstand van sleutel Christelike leerstellings. Die apostel Paulus het sy eerste brief aan die Korintiërs geskryf in 'n poging om die Korintiese kerk tot sy fondament te herstel—Jesus Christus.

Sleutelverse:

[1 Korintiërs 3:3](#): “Julle is nog wêrelds. Want aangesien daar jaloesie en twis onder julle is, is julle dan nie wêrelds nie? Tree julle nie soos blote mans op nie?”

[1 Korintiërs 6:19-20](#): “Weet julle nie dat julle liggaam 'n tempel is van die Heilige Gees wat in julle is, wat julle van God ontvang het nie? Jy is nie jou eie nie; jy is teen 'n prys gekoop. Eer God dan met jou liggaam.”

[1 Korintiërs 10:31](#): “Of julle dan eet of drink en wat julle ook al doen, doen dit alles tot eer van God.”

[1 Korintiërs 12:7](#): “Nou word aan elkeen die openbaring van die Gees gegee tot voordeel van almal.”

[1 Korintiërs 13:4-7](#): “Die liefde is geduldig, die liefde is vriendelik. Dit beny nie, dit spog nie, dit is nie trots nie. Dit is nie onbeskof nie, dit is nie selfsoekend nie, dit word nie maklik kwaad gemaak nie, dit hou geen rekord van verkeerde dinge nie. Die liefde verlustig hom nie in die bose nie, maar is bly saam met die waarheid. Dit beskerm altyd, vertrou altyd, hoop altyd, hou altyd vol.”

[1 Korintiërs 15:3-4](#): “Want wat ek ontvang het, het ek in die eerste plek aan julle deurgegee: dat Christus vir ons sondes gesterf het volgens die Skrifte, dat Hy begrawe is, dat Hy op die derde dag opgewek is volgens die Skrifte.”

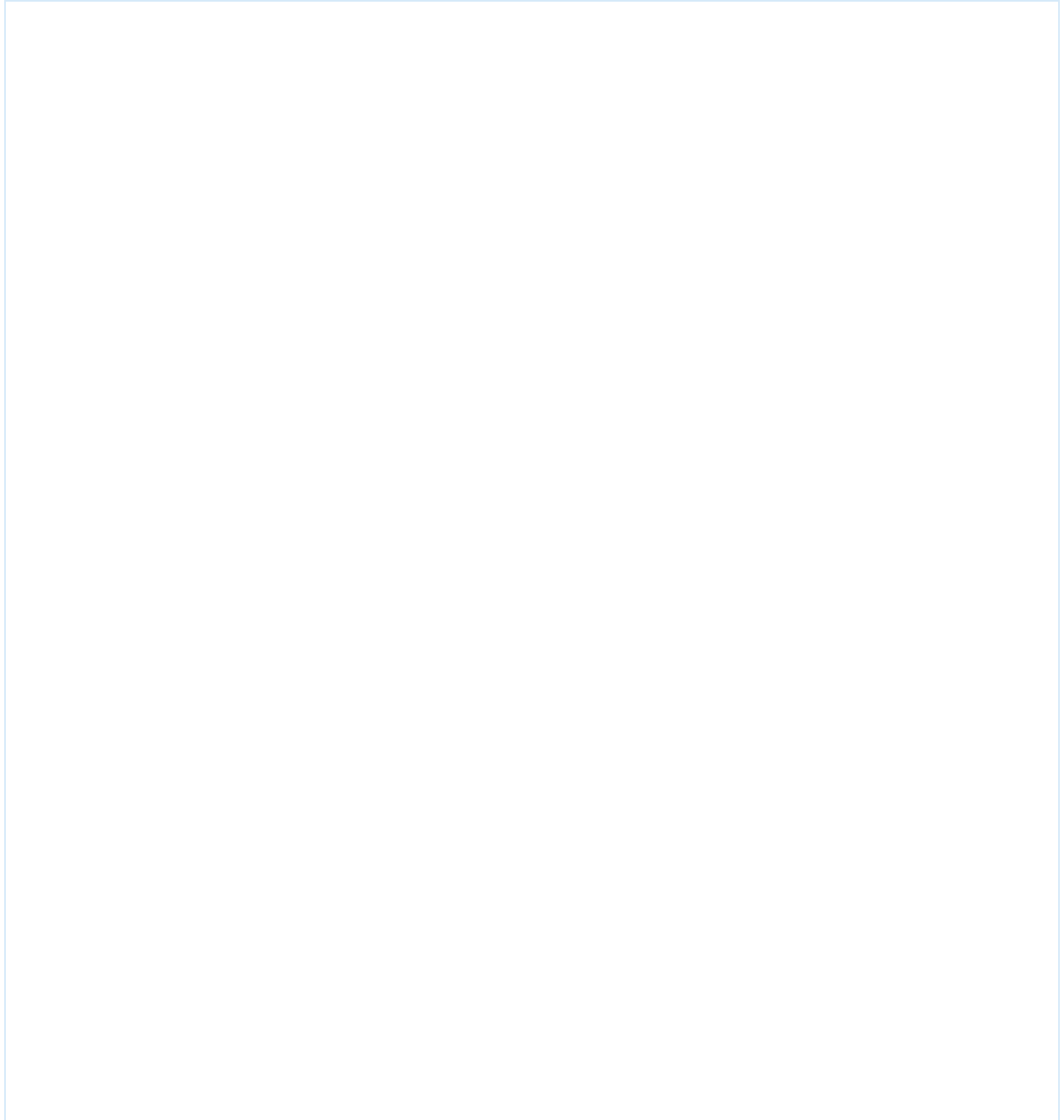
Kort opsomming: Die Korintiese kerk was geteister deur verdeeldheid. Die gelowiges in Korinte was besig om in groepe te verdeel wat lojaal was aan sekere geestelike leiers ([1 Korintiërs 1:12](#); [3:1-6](#)). Paulus het die Korintiërs vermaan om verenig te wees as gevolg van toewyding aan Christus ([1 Korintiërs 3:21-23](#)). Baie in die kerk het in wese 'n onsedelike verhouding goedgekeur ([1 Korintiërs 5:1-2](#)). Paulus het hulle beveel om die goddelose man uit die kerk te verdryf ([1 Korintiërs 5:13](#)). Die Korintiërs het mekaar hof toe gevat ([1 Korintiërs 6:1-2](#)). Paulus het die Korintiërs geleer dat dit beter sou wees om voordeel uit te trek as om hulle Christelike getuienis te beskadig ([1 Korintiërs 6:3-8](#)).

Paulus het die Korintiese kerk instruksies gegee oor die huwelik en selibaat (hoofstuk 7), voedsel wat aan afgode geoffer is (hoofstukke 8 en 10), Christelike vryheid (hoofstuk 9), die sluier van vroue ([1 Korintiërs 11:1-16](#)), die nagmaal ([1 Korintiërs 11:17-34](#)), geestelike gawes (hoofstukke 12-14) en die opstanding (hoofstuk 15). Paulus het die boek 1 Korintiërs georganiseer deur vrae te beantwoord wat die Korintiese gelowiges hom gevra het en deur te reageer op onbehoorlike gedrag en verkeerde oortuigings wat hulle aanvaar het.

Verbindings: In hoofstuk 10 van die Boek van 1 Korintiërs gebruik Paulus die verhaal van die Israeliete wat in die woestyn rondgedwaal het om aan die Korintiese gelowiges die dwaasheid van die misbruik van vryheid en die gevaar van oormoed te illustreer. Paulus het pas die Korintiërs gewaarsku oor hulle gebrek aan selfdiscipline ([1 Korintiërs 9:24-27](#)). Hy gaan voort om die Israeliete te beskryf wat, ten spyte daarvan dat hulle God se wonderwerke en sorg vir hulle gesien het – die skeiding van die Rooi See, die wonderbaarlike voorsiening van manna uit die hemel en water uit 'n rots – hulle hul vryheid misbruik het, teen God in opstand gekom het en in onsedelikheid en afgodery. Paulus spoor die Korintiese kerk aan om op die voorbeeld van die Israeliete te let en begeerlikhede en seksuele onsedelikheid te vermy (vv. 6-8) en om Christus op die proef te stel en te kla (v. 9-10). Sien [Numeri 11:4](#), [34](#), [25:1-9](#); [Eksodus 16:2](#), [17:2](#), [7](#).

Praktiese toepassing: Baie van die probleme en vrae waarmee die Korintiese kerk te doen gehad het, is vandag nog in die kerk aanwesig. Kerke worstel vandag steeds met verdeeldheid, met onsedelikheid en met die gebruik van geestelike gawes. Die Boek 1 Korintiërs kon baie goed vandag aan die kerk geskryf gewees het en ons sal goed doen om ag te slaan op Paulus se waarskuwings en dit op onself toe te pas. Ten spyte van al die tereg wysings en tereg wysings, bring 1 Korintiërs ons fokus terug na waar dit

behoort te wees—op Christus. Opregte Christelike liefde is die antwoord op baie probleme (hoofstuk 13). 'n Behoorlike begrip van die opstanding van Christus, soos geopenbaar in hoofstuk 15, en daardeur 'n behoorlike verstaan van ons eie opstanding, is die genesing vir wat ons verdeel en verslaan.

Opsomming van die Boek van 2 Korintiërs

Skrywer: [2 Korintiërs 1:1](#) identifiseer die skrywer van die Boek van 2 Korintiërs as die apostel Paulus, moontlik saam met Timoteus. Volledige artikel: [Wie het die boek 2 Korintiërs geskryf? Wie was die skrywer van 2 Korintiërs?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van 2 Korintiërs is heel waarskynlik ongeveer 55-57 nC geskryf.

Doel van skryf: Die gemeente in Korinte het in 52 nC begin toe Paulus daar op sy tweede sendingreis besoek het. Hy het een en 'n half jaar gebly en baie vermag ter wille van die evangelie. 'n Rekord van hierdie besoek en die stigting van die kerk word gevind in [Handelinge 18:1-18](#).

In sy tweede brief aan die Korintiërs spreek Paulus sy verligting en blydskap uit dat die Korintiërs sy "ernstige" brief (nou verlore) op 'n positiewe wyse ontvang het. Daardie brief het kwessies aangespreek wat die kerk uitmekaar geskeur het, hoofsaaklik die aankoms van self-gestileerde (vals) apostels ([2 Korintiërs 11:13](#)) wat Paulus se karakter aangerand het, onenigheid onder die gelowiges gesaai het en valse leerstellings verkondig het. Dit lyk asof hulle sy waarheid bevrageteken het ([2 Korintiërs 1:15-17](#)), sy spreekvermoë ([2 Korintiërs 10:10](#); [11:6](#)), en sy onwilligheid om ondersteuning van die kerk in Korinte te aanvaar ([2 Korintiërs 11:7-9](#); [12:13](#)). Daar was ook sommige mense in Korinte wat nie berou gehad het oor hul losbandige gedrag nie, nog 'n rede waarom hy die "ernstige" brief gestuur het ([2 Korintiërs 12:20-21](#)).

Paulus was verheug om van Titus te hoor dat die meerderheid Korintiërs berou gehad het oor hulle opstand teen Paulus ([2 Korintiërs 2:12-13](#); [7:5-9](#)). Die apostel bemoedig hulle hiervoor in 'n uitdrukking van sy opregte liefde ([2 Korintiërs 7:3-16](#)). Paulus het ook die Korintiërs aangespoor om klaar te maak met die insameling van 'n offergawe vir die armes (hoofstukke 8-9) en om 'n harder standpunt teen valse leraars in te neem (hoofstukke 10-13). Ten slotte het Paulus sy apostelskap bevestig, aangesien sommige in die kerk waarskynlik sy gesag bevrageteken het ([2 Korintiërs 13:3](#)).

Sleutelverse:

[2 Korintiërs 3:5](#): "Nie dat ons in onself bekwaam is om iets vir onself op te eis nie,

maar ons bekwaamheid kom van God."

[2 Korintiërs 3:18](#): "En ons wat almal met onbedekte gesigte die heerlijkheid van die Here weerspieël, word verander na sy gelykenis met steeds groter wordende heerlijkheid wat van die Here kom, wat die Gees is."

[2 Korintiërs 5:17](#): "Daarom, as iemand in Christus is, is hy 'n nuwe skepsel; die oue het verbygegaan, die nuwe het gekom!"

[2 Korintiërs 5:21](#): "God het hom wat geen sonde gehad het nie, sonde vir ons gemaak, sodat ons in Hom kan word geregtigheid van God."

[2 Korintiërs 10:5](#): "Ons vernietig die argumente en elke voorwendsel wat hom teen die kennis van God stel, en ons neem elke gedagte gevange om dit aan Christus gehoorsaam te maak."

[2 Korintiërs 13:4](#): "Want Hy is sekerlik in swakheid gekruisig, maar Hy leef deur die krag van God. Net so is ons swak in Hom, maar deur die krag van God sal ons saam met Hom lewe om julle te dien."

Kort opsomming: Nadat Paulus die gelowiges in die gemeente in Korinte gegroet het en verduidelik het waarom hy hulle nie besoek het soos oorspronklik beplan nie (v.1:3–2:2), verduidelik Paulus die aard van sy bediening. Triomf deur Christus en opregtheid in die oë van God was die kenmerke van sy bediening aan die kerke (2:14-17). Hy vergelyk die heerlike bediening van die geregtigheid van Christus met die "bediening van veroordeling" wat die Wet is (v. 3:9) en verklaar sy geloof in die geldigheid van sy bediening ten spyte van intense vervolging (4:8-18). . Hoofstuk 5 skets die grondslag van die Christelike geloof – die nuwe natuur (v. 17) en die ruil van ons sonde vir die geregtigheid van Christus (v. 21).

Hoofstukke 6 en 7 vind dat Paulus homself en sy bediening verdedig, die Korintiërs weereens verseker van sy opregte liefde vir hulle en hulle vermaan tot bekering en heilige lewe. In hoofstukke 8 en 9 vermaan Paulus die gelowiges in Korinte om die voorbeelde van die broers in Masedonië te volg en vrygewigheid uit te wys aan die heiliges in nood. Hy leer hulle die beginsels en belonings van genadige gee.

Paulus eindig sy brief deur sy gesag onder hulle te herhaal (hoofstuk 10) en besorgdheid oor hulle getrouheid aan hom in die aangesig van hewige teenstand van valse apostels. Hy noem homself 'n "dwaas" omdat hy teësinnig moes spog met sy kwalifikasies en sy lyding vir Christus (hoofstuk 11). Hy eindig sy brief deur die visie van

die hemel te beskryf wat hy toegelaat is om te ervaar en die "doring in die vlees" wat hy deur God gegee is om sy nederigheid te verseker (hoofstuk 12). Die laaste hoofstuk bevat sy vermaning aan die Korintiërs om hulself te ondersoek om te sien of dit wat hulle bely die werklikheid is, en eindig met 'n seën van liefde en vrede.

Verbindings: Regdeur sy briewe verwys Paulus gereeld na die Mosaïese wet, en vergelyk dit met die uitnemende grootheid van die evangelie van Jesus Christus en verlossing deur genade. In [2 Korintiërs 3:4-11](#) kontrasteer Paulus die Ou Testamentiese wet met die nuwe verbond van genade, en verwys na die wet as dit wat "doodmaak" terwyl die Gees lewend maak. Die wet is die "bediening van die dood, geskrywe en op klip gegraveer" (v. 7; [Eksodus 24:12](#)) want dit bring net die kennis van sonde en die veroordeling daarvan. Die heerlikheid van die wet is dat dit die heerlikheid van God weerspieël, maar die bediening van die Gees is baie heerliker as die bediening van die wet, omdat dit Sy barmhartigheid, genade en liefde weerspieël deur Christus te voorsien as die vervulling van die wet.

Praktiese toepassing: Hierdie brief is die mees biografiese en minste leerstellige van Paulus se briewe. Dit vertel ons meer van Paulus as persoon en as predikant as enige van die ander. Dit gesê, daar is 'n paar dinge wat ons uit hierdie brief kan neem en vandag op ons lewens kan toepas. Een ding is rentmeesterskap, nie net van geld nie, maar ook van tyd. Die Masedoniërs het nie net mildelik gegee nie, maar "hulle het hulleself eers aan die Here gegee en daarna aan ons in ooreenstemming met God se wil" ([2 Korintiërs 8:5](#)). Net so moet ons nie net alles wat ons het aan die Here toewy nie, maar alles wat ons is. Hy het regtig nie ons geld nodig nie. Hy is almagtig! Hy wil die hart hê, een wat smag om te dien en te behaag en lief te hê. Rentmeesterskap en gee aan God is meer as net geld. Ja, God wil hê dat ons 'n deel van ons inkomste moet gee, en Hy belowe om ons te seën wanneer ons vir Hom gee. Daar is egter meer. God wil 100% hê. Hy wil hê ons moet ons alles vir Hom gee. Alles wat ons is. Ons moet ons lewe spandeer om ons Vader te dien. Ons moet nie net uit ons salaris aan God gee nie, maar ons lewens moet 'n weerspieëling van Hom wees. Ons moet onself eers aan die Here gee, dan aan die kerk en die werk van die bediening van Jesus Christus.

Opsomming van die Boek Galasiërs

Skrywer: [Galasiërs 1:1](#) identifiseer die apostel Paulus duidelik as die skrywer van die brief aan die Galasiërs.

Datum van Skrywe: Galasiërs is waarskynlik die eerste Nuwe-Testamentiese boek wat geskryf is, wat kort ná 49 nC saamgestel is.

Doel van Skrywe: Die kerke in Galasië het bestaan uit beide Joodse en nie-Joodse bekeerlinge. Paulus se doel om aan hierdie kerke te skryf was om hulle in die geloof te bevestig, veral oor regverdigmaking deur geloof alleen, afgesien van die werke van die [wet van Moses](#).

Galasiërs is geskryf omdat die kerke van daardie streek 'n teologiese krisis in die gesig gestaar het. Die noodsaaklike waarheid van regverdiging deur geloof eerder as deur menslike werke is deur die [Judaïseerders](#) ontken — wettiese Jode wat daarop aangedring het dat Christene die Mosaïese Wet moet onderhou. Die Judaïseerders het veral aangedring op [die besnydenis](#) as 'n vereiste vir heidene wat gered wou word. Met ander woorde, bekeer *eers na Judaïsme*, en dan kom jy in aanmerking om 'n Christen te word. Toe Paulus verneem dat hierdie dwaalleer aan die Galasiese kerke geleer word, het hy 'n brief saamgestel om ons vryheid in Christus te beklemtoon en om die verdraaiing van die evangelie wat die Judaïseerders bevorder het, teë te werk.

Sleutelverse:

[Galasiërs 2:16](#): "Weet dat 'n mens nie geregverdig word deur die onderhouding van die wet nie, maar deur die geloof in Jesus Christus. So het ons ook ons geloof in Christus Jesus gestel, sodat ons geregverdig kan word uit die geloof in Christus en nie deur die onderhouding van die wet nie, want deur die onderhouding van die wet sal niemand geregverdig word nie."

[Galasiërs 2:20](#): "Ek is saam met Christus gekruisig en ek leef nie meer nie, maar Christus leef in my. Die lewe wat ek in die liggaam leef, leef ek deur die geloof in die Seun van God wat my liefgehad het en Homself vir my gegee het. ."

[Galasiërs 3:11](#): "Dit is duidelik dat niemand deur die wet voor God geregverdig word

nie, want die regverdige sal uit die geloof lewe."

[Galasiërs 4:5-6](#): "om dié onder die wet los te koop, sodat ons die volle regte kan ontvang. van seuns. Omdat julle kinders is, het God die Gees van sy Seun in ons harte gestuur, die Gees wat roep: 'Abba, Vader.'"

[Galasiërs 5:22-23](#): "Maar die vrug van die Gees is liefde, blydschap, vrede, geduld, vriendelikheid, goedheid, getrouheid, sagmoedigheid en selfbeheersing. Teen sulke dinge is daar geen wet nie."

[Galasiërs 6:7](#): "Moenie mislei word nie: God kan nie bespot word nie. 'n Man maai wat hy saai."

Kort opsomming: Die feit dat ons uit genade deur geloof geregverdig word, beteken dat ons geestelike vryheid het. Ons is nie onder slawerny aan die voorskrifte van die Ou Testamentiese Wet nie. Paulus veroordeel ten sterkste enigiemand wat die genade van God sou afkraak en probeer om die evangelie te verander ([Galasiërs 1:8-10](#)). Hy gee sy apostoliese geloofsbriewe ([Galasiërs 1:11-2:14](#)) en beklemtoon dat geregtigheid deur Christus kom, nie die werke van die Wet nie ([Galasiërs 2:21](#)). Die Galasiërs moet vasstaan in hulle vryheid en nie "weer verstrik word met 'n juk van slawerny (dit is die Mosaïese wet) nie" ([Galasiërs 5:1](#)). Christelike vryheid is nie 'n verskoning om 'n mens se sondenatuur te bevredig nie; eerder, ons vryheid is 'n geleentheid om mekaar lief te hê ([Galasiërs 5:13](#); [6:7-10](#)). Die Christelike lewe moet in die krag van die Gees geleef word, nie die vlees nie ([Galasiërs 5:16-18](#)). Die vlees is saam met Christus gekruisig ([Galasiërs 2:20](#)); as gevolg daarvan sal die Gees Sy vrug dra in die lewe van die gelowige ([Galasiërs 5:22-23](#)).

Op die ou end is die kwessie nie of 'n persoon besny is nie, maar of hy 'n "nuwe skepping" is ([Galasiërs 6:15](#)). Verlossing is die werk van die Gees, en ons moet wedergebore word (sien [Johannes 3:3](#)). Eksterne godsdienstige rites soos die besnydenis is van geen waarde op die gebied van die Gees nie.

Verbindings: Dwarsdeur Paulus se brief aan die Galasiërs word reddende genade – die gawe van God – teenoor die Wet van Moses gestel, wat nie kan red nie. Die Judaïseerders het aangedring op 'n terugkeer na die Mosaïese Wet as die bron van regverdiging, en hulle was prominent in die vroeë kerk. Selfs Petrus is tydelik in hul web van bedrog ingetrek ([Galasiërs 2:11-13](#)). Die temas wat Galasiërs met die Ou Testament verbind, fokus op Wet vs. genade: die onvermoë van die Wet om te regverdig (2:16); die gelowige se dood aan die Wet (2:19); Abraham se regverdiging deur geloof (3:6); die Wet bring nie God se redding nie, maar Sy toorn (3:10); en liefde as die vervulling van

die wet (5:14). Gelowiges is die geestelike kinders van [Sara, nie Hagar nie](#) — dit wil sê, ons is kinders van die vryvrou, nie kinders van die slavin nie; ons het meer in gemeen met Isak, die seun van die belofte, as met Ismael, die seun van menslike inspanning (4:21–31).

Die boeke Galasiërs en Jakobus handel oor twee komplementêre aspekte van die Christendom. Galasiërs beklemtoon die evangelie van genade wat regverdige lewe voortbring ([Galasiërs 3:13–14](#)). Jakobus beklemtoon die regverdige lewe wat geloof bewys. Daar is geen konflik nie; Jakobus beklemtoon ook die wedergeboorte deur die evangelie ([Jakobus 1:18](#)), en Galasiërs spandeer sy laaste twee hoofstukke om die leerstelling van [sola gratia toe te pas](#) op praktiese Christelike lewe.

Praktiese toepassing: Een van die hooftemas van die boek Galasiërs word gevind in 3:11: “Die regverdige sal uit die geloof lewe.” Ons moet vasstaan in hierdie waarheid. Enige kompromie met wettisme of die mengsel van menslike inspanning en die genade van God vir redding lei tot dwaalleer. As ons deur die onderhouding van die Wet gered kon word, dan het Jesus nie nodig gehad om te sterf nie ([Galasiërs 2:21](#)). Om onself te probeer red maak genade tot niet.

Ons word nie net deur geloof gered nie ([Joh. 3:16](#) ; [Efesiërs 2:8–9](#)), maar die lewe van die gelowige in Christus – dag vir dag, oomblik vir oomblik – word deur en deur daardie geloof geleef ([Galasiërs 2:20](#)). Nie dat geloof iets is wat ons op ons eie optower nie – dit is die gawe van God, nie van werke nie (sien [Efesiërs 2:8–9](#)) – maar dit is ons verantwoordelikheid en vreugde om ons geloof ten toon te stel sodat ander die werk sal sien van Christus in ons en om te groei in ons geloof deur die toepassing van geestelike dissiplines (Bybelstudie, gebed, gehoorsaamheid, ens.).

Jesus het gesê ons sal geken word aan die vrug van ons lewe ([Matteus 7:16](#)), wat bewys moet gee van die geloof in ons. Alle Christene moet ywerig daarna streef om op die reddende geloof in ons te bou, sodat ons lewens Christus sal weerspieël en ander sal “jou Vader wat in die hemele is verheerlik” ([Matteus 5:16](#)).

Opsomming van die boek Efesiërs

Skrywer: [Efesiërs 1:1](#) identifiseer die skrywer van die boek Efesiërs as die apostel Paulus. Volledige artikel: [Wie het die boek Efesiërs geskryf? Wie was die skrywer van Efesiërs?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van Efesiërs is heel waarskynlik tussen 60-63 nC geskryf.

Doel van skryf: Paulus, wat uit 'n Romeinse tronk geskryf het, het bedoel dat almal wat verlang na Christelike volwassenheid, hierdie skrif sou ontvang. Ingesluit in die Boek van Efesiërs is die dissipline wat nodig is om te ontwikkel tot ware kinders van God. Verder sal 'n studie in Efesiërs help om die gelowige te versterk en te vestig sodat hy die doel en roeping wat God gegee het kan vervul. Die doel van hierdie brief is om 'n volwasse kerk te bevestig en toe te rus. Dit bied 'n gebalanseerde siening van die liggaam van Christus en die belangrikheid daarvan in God se ekonomie.

Sleutelverse:

[Efesiërs 1:3](#): "Geloofd sy die God en Vader van onse Here Jesus Christus, wat ons in die hemele geseën het met elke geestelike seëning in Christus."

[Efesiërs 2:8-10](#): "Want uit genade is julle gered, deur die geloof—en dit nie uit julleself nie, dit is die gawe van God—nie uit die werke nie, sodat niemand kan roem nie, want ons is God se maaksel. , geskape in Christus Jesus om goeie werke te doen wat God vooraf vir ons voorberei het om te doen."

[Efesiërs 4:4-6](#): "Daar is een liggaam en een Gees—soos julle geroep is tot een hoop toe julle geroep is—een Here, een geloof, een doop, een God en Vader van almal, wat oor

almal is en deur alles en in almal."

[Efesiërs 5:21](#): "Onderwerp aan mekaar uit eerbied vir Christus."

[Efesiërs 6:10-11](#): "Wees ten slotte sterk in die Here en in sy magtige krag. Trek die volle wapenrusting van God aan, sodat julle stelling kan neem teen die planne van die duiwel."

Kort opsomming: Leerstellings beslaan die grootste gedeelte van die boek Efesiërs. Die helfte van die lering in hierdie sendbrief hou verband met ons stand in Christus, en die res daarvan beïnvloed ons toestand. Al te dikwels omseil diegene wat uit hierdie boek onderrig al die grondliggende onderrig en gaan direk na die slothoofstuk. Dit is hierdie hoofstuk wat die oorlogvoering of die stryd van die heiliges beklemtoon. Om egter ten volle te baat by die inhoud van hierdie brief, moet 'n mens by die begin van Paulus se opdrag in hierdie brief begin.

Eerstens, as volgeling van Christus, moet ons ten volle verstaan wie God ons verklaar om te wees. Ons moet ook gegrond raak in die kennis van God se prestasie vir die hele mensdom. Vervolgens moet ons huidige bestaan en wandel geoefen en versterk word. Dit moet aanhou totdat ons nie meer wankel of heen en weer wankel met elke gees van lering en subtiliteit van mense nie.

Paulus se skrywe verdeel in drie hoofsegmente. (1) Hoofstukke een tot drie stel beginsels met betrekking tot God se prestasie bekend. (2) Hoofstukke vier en vyf stel beginsels aangaande ons huidige bestaan uiteen. (3) Hoofstuk ses bied beginsels aan aangaande ons daaglikse stryd.

Verbindings: Die primêre skakel na die Ou Testament in Efesiërs is in die verrassende (vir die Jode) konsep van die kerk as die liggaam van Christus ([Efesiërs 5:32](#)). Hierdie wonderlike verborgenheid ('n waarheid wat nie voorheen geopenbaar is nie) van die kerk, is dat "die heidene saam met Israel erfgename is, lede van een liggaam en saam deelgenote aan die belofte in Christus Jesus" ([Efesiërs 3:6](#)). Dit was 'n raaisel wat heeltemal verborge was vir die Ou-Testamentiese heiliges ([Efesiërs 3:5, 9](#)). Die Israeliete wat ware volgeling van God was, het altyd geglo dat hulle alleen God se uitverkore volk was ([Deuteronomium 7:6](#)). Om heidene op 'n gelyke status in hierdie nuwe paradigma te aanvaar, was uiters moeilik en het baie geskille onder Joodse gelowiges en heiden-bekeerlinge veroorsaak. Paulus praat ook van die misterie van die kerk as die "bruid van Christus", 'n voorheen ongehoorde konsep in die Ou Testament.

Praktiese toepassing: Miskien meer as enige ander boek van die Bybel, beklemtoon die

Boek van Efesiërs die verband tussen gesonde leer en regte praktyk in die Christelike lewe. Veels te veel mense ignoreer "teologie" en wil eerder net dinge bespreek wat "prakties" is. In Efesiërs argumenteer Paulus dat teologie prakties is. Om God se wil vir ons prakties in ons lewens uit te leef, moet ons eers leerstellig verstaan wie ons in Christus is.

Opsomming van die boek Filippense

Skrywer: [Filippense 1:1](#) identifiseer die skrywer van die boek Filippense as die apostel Paulus, waarskynlik saam met die hulp van Timoteus. Volledige artikel: [Wie het die boek Filippense geskryf? Wie was die skrywer van Filippense?](#)

Skrywedatum: Die boek Filippense is in ongeveer 61 nC geskryf.

Doel van die skrywe: Die brief aan die Filippense, een van Paulus se gevangenisbriewe, is in Rome geskryf. Dit was by Filippi, wat die apostel op sy tweede sendingreis besoek het ([Hand. 16:12](#)), dat Lidia en die tronkbewaarder van Filippi en sy gesin tot Christus bekeer is. Nou, 'n paar jaar later, was die kerk goed gevestig, soos afgelei kan word uit sy toespraak wat "biskoppe (ouderlinge) en diakens" insluit ([Filippense 1:1](#)).

Die geleentheid van die sendbrief was om erkenning te gee aan 'n geskenk van geld van die gemeente in Filippi, wat deur Epafroditus, een van sy lede, aan die apostel gebring is ([Filippense 4:10-18](#)). Hierdie is 'n teer brief aan 'n groep Christene wat Paulus veral na aan die hart gelê het ([2 Korintiërs 8:1-6](#)), en betreklik min word oor leerstellige dwaling gesê.

Sleutelverse:

[Filippense 1:21](#) : "Want vir my is die lewe Christus, en die sterwe wins."

[Filippense 3:7](#) : "Maar wat ook al tot my voordeel was, beskou ek nou as verlies ter wille van Christus."

[Filippense 4:4](#) : "Wees altyd bly in die Here, ek sal dit weer sê: Wees bly!"

[Filippense 4:6-7](#) : "Wees oor niks besorg nie, maar maak in alles julle begeertes deur gebed en smeking met danksegging aan God bekend en die vrede van God wat alle verstand te bowe gaan, sal julle harte en julle bewaar gedagtes in Christus Jesus."

[Filippense 4:13](#) : "Ek is tot alles in staat deur Hom wat my krag gee."

Kort opsomming: Filippense kan "Hulpbronne deur lyding" genoem word. Die boek

handel oor Christus in ons lewe, Christus in ons verstand, Christus as ons doel, Christus as ons krag en vreugde deur lyding Dit is geskryf tydens Paulus se gevangenskap in Rome, ongeveer dertig jaar na Christus se hemelvaart en ongeveer tien jaar na Paulus. Paulus was Nero se gevangene, maar die brief skree redelik van triomf, en die woorde "vreugde" en "verheug" kom gereeld voor ([Filippense 1:4](#), [18](#), [25](#), [26](#); [2:2](#), [28](#); [Filippense 3](#) :

[1](#), [4:1](#), [4](#), [10](#) Reg Christelike ervaring is die uitwerking, wat ons omstandighede ook al mag wees, van die lewe, aard en verstand van Christus wat in ons leef ([Filippense 1:6](#), [11](#); [2:5](#), [13](#)). Filippense bereik sy hoogtepunt by 2:5-11 met die glorieryke en diepgaande verklaring aangaande die vernedering en verhoging van ons Here Jesus Christus,

kan soos volg verdeel word: Inleiding, 1:1-7I ten spyte van lyding, 1:8-30II Christ the Christian's Pattern: Joicing in Lowly Service, 2:1-30III. Christus die voorwerp van die Christen se geloof, begeerte en verwagting, 3:1-21IV. Christus die Christen se sterkte: jubel deur angs, 4:1-9 Slot, 4:10-23

Verbindings: Soos met baie van sy briewe, het Paulus die nuwe gelowiges in die kerk van Filippi gewaarsku om op te pas vir die neiging tot wettisisme wat voortdurend opduik in die vroeë kerke. So gebonde aan die Ou-Testamentiese wet was die Jode dat daar 'n voortdurende poging aan die kant van die Judaiseerders was om terug te keer na die leer van verlossing deur werke. Maar Paulus het herhaal dat redding deur geloof alleen in Christus alleen is en het die Judaiseerders gebrandmerk as "honde" en "mense wat kwaad doen." Die wettisiste het veral daarop aangedring dat die nuwe gelowiges in Christus moet voortgaan om besny te word volgens die vereistes van die Ou Verbond ([Genesis 17:10-12](#); [Levitikus 12:3](#)). Op hierdie manier het hulle probeer om God deur hul eie pogings te behaag en hulself te verhef bo die nie-Joodse Christene wat nie aan die ritueel deelgeneem het nie. Paulus het verduidelik dat diegene wat deur die bloed van die Lam gewas is, nie meer die ritueel moes uitvoer wat die behoefte aan 'n skoon hart simboliseer nie.

Praktiese toepassing: Filippense is een van Paulus se mees persoonlike briewe, en as sodanig het dit verskeie persoonlike toepassings op gelowiges. Geskryf tydens sy gevangenskap in Rome, spoor Paulus die Filippense aan om sy voorbeeld te volg en "aangemoedig te word om die woord van God moediger en onbevreesder te spreek" ([Filippense 1:14](#)) gedurende tye van vervolging. Alle Christene het een of ander tyd die vyandigheid van ongelowiges teen die evangelie van Christus ervaar. Dit is te verwagte. Jesus het gesê dat die wêreld Hom haat en sy volgelingen ook sal haat ([Joh. 15:18](#)). Paulus spoor ons aan om te volhard in die aangesig van vervolging, om "vas te staan in

een gees en stry soos een man vir die geloof van die evangelie" ([Filippense 1:27](#)).

'n Ander toepassing van Filippense is die behoefte dat Christene in nederigheid verenig moet wees. Ons is met Christus verenig en ons moet daarna streef om op dieselfde manier met mekaar verenig te wees. Paulus herinner ons daaraan om "eendersdenkend te wees, dieselfde liefde te hê, een in gees en doel te wees" en om verwaandheid en selfsug weg te breek, "maar in nederigheid ag ander beter as julleself" en kyk na die belange van ander en sorg vir mekaar ([Filippense 2:2-4](#)). Daar sou vandag baie minder konflik in kerke wees as ons almal Paulus se raad ter harte neem.

'n Ander toepassing van Filippense is dié van die vreugde en blydschap wat regdeur sy brief gevind word. Hy is bly dat Christus verkondig word ([Filippense 1:8](#)); hy verheug hom in sy vervolging (2:18); hy vermaan ander om in die Here bly te wees (3:1); en hy verwys na die Filippense broers as sy "vreugde en kroon" (4:1). Hy som met hierdie vermaning aan gelowiges op: "Wees altyd bly in die Here; weer, Ek sê Wees bly" (4:4-7). As gelowiges kan ons ons verheug en die vrede van God ervaar deur al ons sorg op Hom te werp, as ons "in alles deur gebed en smeking met danksegging [ons] begeertes aan God bekend maak" (4:6). Paulus se vreugde, ten spyte van vervolging en gevangenskap, skyn deur hierdie sendbrief, en ons word dieselfde vreugde belowe wat hy ervaar het toe ons ons gedagtes op die Here sentreer ([Filippense 4:8](#)).

Opsomming van die Boek Kolossense

Skrywer: Die apostel Paulus was die primêre skrywer van die Boek Kolossense ([Kolossense 1:1](#)). Timoteus word ook 'n mate van krediet gegee ([Kolossense 1:1](#)).

Datum van Skrywe: Die Boek Kolossense is waarskynlik tussen 58-62 nC geskryf.

Doel van die skryf: Paulus het Kolossense geskryf om die gelowiges te waarsku teen leerstellige dwaling en om hulle aan te spoor tot voortgesette groei in Christus. Die eerste helfte van die Boek van Kolossense is 'n teologiese verhandeling wat een van die mees diepgaande aanbiedings van [Christologie](#) op enige plek in die Nuwe Testament insluit. Die tweede helfte is 'n mini-etiekkursus wat elke area van die Christelike lewe aanspreek. Paulus vorder van die individuele lewe na die huis en gesin, van werk na die manier waarop ons ander moet behandel. Die tema van hierdie boek is die heerskappy van Jesus Christus en Sy genoegsaamheid om in ons behoeftes op elke gebied te voorsien.

Sleutelverse:

[Kolossense 1:15-16](#), "Hy is die Beeld van die onsienlike God, die Eersgeborene bo die hele skepping, want deur Hom is alle dinge geskape: die dinge in die hemel en op die aarde, wat sienlik en onsienlik is, trone sowel as magte of owerhede of owerhede is deur Hom en vir Hom geskep."

[Kolossense 2:8](#), "Sorg dat niemand julle gevange neem deur 'n hol en bedrieglike filosofie nie, wat afhang van menslike tradisie en die grondbeginsels van hierdie wêreld eerder as van Christus."

[Kolossense 3:12-13](#) "Daarom, as God se uitverkore volk, heilige en geliefdes, beklee julle met medelye, vriendelikheid, nederigheid, sagmoedigheid en geduld. Verdra mekaar en vergewe al die griewe wat julle teen mekaar mag hê. Vergewe soos die Here het jou vergewe."

[Kolossense 4:5-6](#), "Wees wys in die manier waarop jy teenoor buitelanders optree; maak die beste van elke geleentheid. Laat jou gesprek altyd vol genade wees, met sout besprinkel, sodat jy kan weet hoe om almal te antwoord."

Kort opsomming: Kolossense is uitdruklik geskryf om die dwaalleer wat in Kolosse ontstaan het, wat die bestaan van die kerk in gevaar gestel het, te oorwin. Alhoewel ons nie weet wat aan Paulus gesê is nie, is hierdie brief sy antwoord.

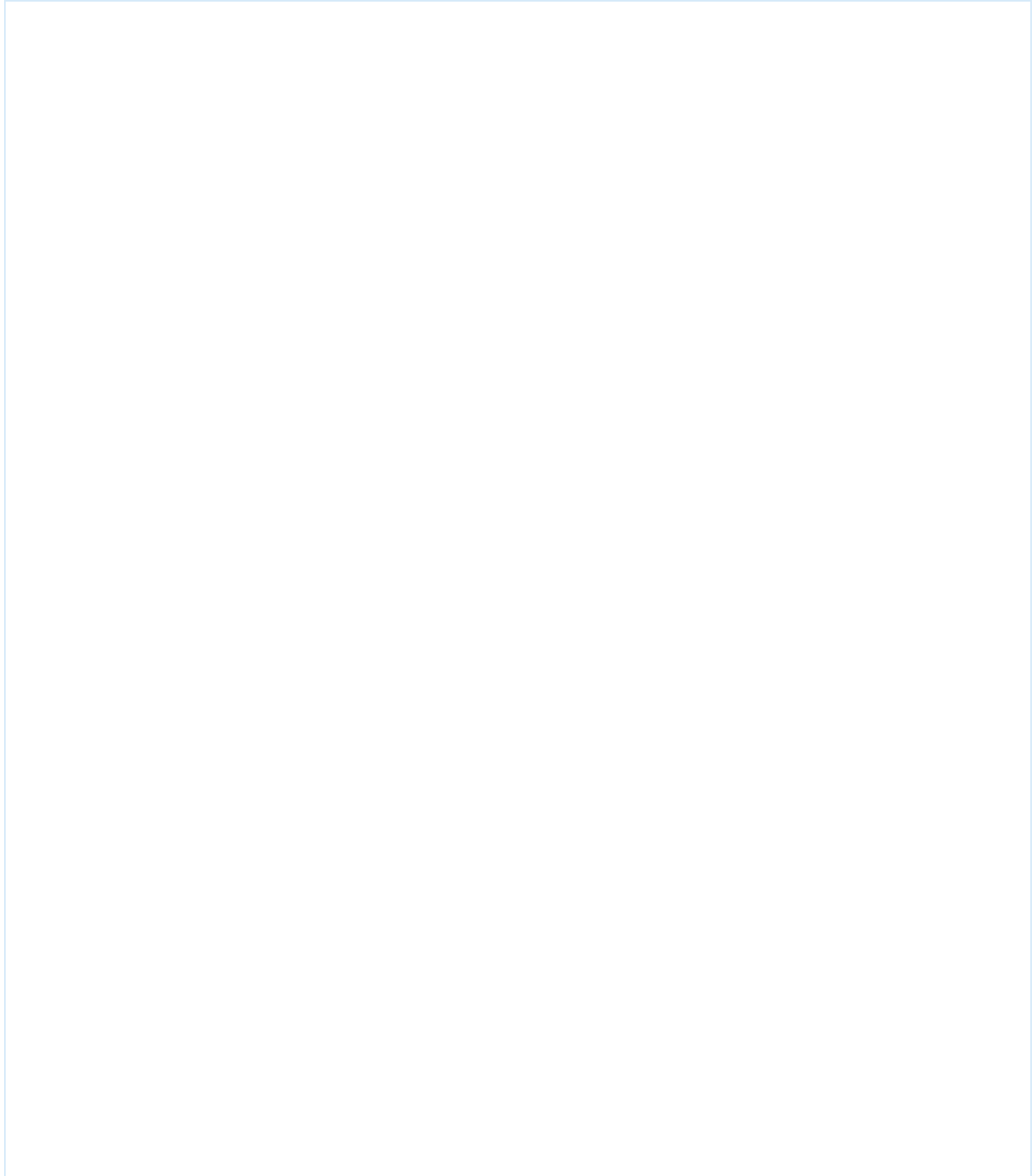
Ons kan aanneem op grond van Paulus se reaksie dat hy te doen het met 'n gebrekkige siening van Christus (wat Sy ware en ware menslikheid ontken en nie Sy volle godheid aanvaar nie). Paulus betwis ook die "Joodse" klem op die besnydenis en tradisies ([Kolossense 2:8-11](#) ; [3:11](#)). Die dwaalleer wat aangespreek word, blyk óf 'n Joods-gnostisisme óf 'n mengsel tussen Joodse asketisme en Griekse (Stoïsinse?) filosofie te wees. Hy doen 'n merkwaardige werk deur ons te wys op die genoegsaamheid van Christus.

Die Boek Kolossense bevat leerstellige onderrig oor die godheid van Christus en valse filosofieë (1:15-2:23), sowel as praktiese vermanings rakende Christelike gedrag, insluitend vriende en spraak (3:1-4:18).

Verbindings: Soos met al die vroeë kerke, was die kwessie van Joodse wettisisme in Kolosse vir Paulus 'n groot kommer. So radikaal was die konsep van verlossing deur genade afgesien van werke wat diegene wat deurdrenk was van Ou-Testamentiese wet dit baie moeilik gevind het om te begryp. Gevolglik was daar 'n voortdurende beweging onder die wettisiste om sekere vereistes uit die wet by hierdie nuwe geloof te voeg. Primêr onder hulle was die vereiste van besnydenis wat steeds onder sommige van die Joodse bekeerlinge beoefen is. Paulus het hierdie dwaling teëgewerk in [Kolossense 2:11-15](#) waarin hy verklaar dat die besnydenis van die vlees nie meer nodig was nie omdat Christus gekom het. Syne was 'n besnydenis van die hart, nie die vlees nie, wat die seremoniële rituele van die Ou-Testamentiese wet nie meer nodig het nie ([Deuteronomium 10:16](#) , [30:6](#) ; [Jeremia 4:4](#) , [9:26](#) ; [Handelinge 7:51](#) ; [Romeine 2 :29](#)).

Praktiese toepassing: Alhoewel Paulus baie terreine aanspreek, is die basiese toepassing vir ons vandag die totale en volkome genoegsaamheid van Christus in ons lewens, beide vir ons verlossing en ons heiligmaking. Ons moet die evangelie ken en verstaan sodat ons nie deur subtiele vorme van wettisisme en dwaalleer om die bos gelei word nie. Ons moet op ons hoede wees vir enige afwyking wat die sentraliteit van Christus as Here en Verlosser sal verminder. Enige "godsdienste" wat probeer om homself met die waarheid gelyk te stel deur boeke te gebruik wat aanspraak maak op dieselfde gesag as die Bybel, of wat menslike inspanning kombineer met goddelike prestasie in verlossing, moet vermy word. Ander gelowe kan nie gekombineer word met of bygevoeg word tot die Christendom nie. Christus gee ons absolute standaarde van morele gedrag. Christenskap is 'n gesin, 'n manier van lewe en 'n verhouding—nie 'n

godsdienste. Goeie dade, astrologie, okkultisme en horoskope wys ons nie God se weë nie. Net Christus doen. Sy wil word geopenbaar in Sy woord, Sy liefdesbrief aan ons; ons moet dit leer ken!

Opsomming van die Boek van 1 Tessalonisense

Skrywer: [1 Tessalonisense 1:1](#) dui aan dat die Boek van 1 Tessalonisense deur die apostel Paulus geskryf is, waarskynlik saam met Silas en Timoteus. Volledige artikel: [Wie het die boek 1 Tessalonisense geskryf? Wie was die skrywer van 1 Tessalonisense?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van 1 Tessalonisense is in ongeveer 50 nC geskryf.

Doel van Skrywe: In die kerk van Tessalonika was daar 'n paar misverstande oor die wederkoms van Christus. Paulus wou dit in sy brief opklaar. Hy skryf dit ook as 'n opdrag in die heilige lewe.

Sleutelverse:

[1 Tessalonisense 3:5](#), "Daarom, toe ek dit nie meer kon uithou nie, het ek gestuur om julle geloof te verneem. Ek was bang dat die versoeker jou dalk op een of ander manier versoek het en ons pogings dalk nutteloos was."

[1 Tessalonisense 3:7](#) "Daarom, broeders, is ons in al ons benoudheid en vervolging bemoedig oor julle vanweë julle geloof."

[1 Tessalonisense 4:14-17](#) "Ons glo dat Jesus gesterf en opgestaan het en daarom glo ons dat God die wat in Hom ontslaap het, saam met Jesus sal bring. Volgens die Here se eie woord sê ons vir julle dat ons wat nog is lewend, wat tot die wederkoms van die Here oorgebly het, sal die wat ontslaap het beslis nie voorafgaan nie, want die Here self sal uit die hemel neerdaal met 'n luide bevel, met die stem van die aartsengel en met die basuin van God. , en die dooies in Christus sal eerste opstaan, ons wat nog lewe en oorgebly het, sal saam met hulle in die wolke weggevoer word die Here in die lug tegemoet.

[1 Tessalonisense 5:16-18](#), "Wees altyd bly; bid voortdurend; Wees in alle omstandighede dankbaar, want dit is die wil van God in Christus Jesus van julle."

Kort opsomming: Die eerste drie hoofstukke handel oor Paulus wat verlang om die kerk in Tessalonika te besoek, maar nie kon nie omdat Satan hulle gekeer het ([1 Tessalonisense 2:18](#)), en hoe Paulus vir hulle omgee het en aangemoedig is om te

hoor hoe dit met hulle gegaan het. Paulus bid dan vir hulle ([1 Tessalonisense 3:11-13](#)). In hoofstuk 4 gee Paulus die gelowiges in Tessalonika opdrag oor hoe om, in Christus Jesus, 'n heilige lewe te leef ([1 Tessalonisense 4:1-12](#)). Paulus gaan voort om hulle te leer oor 'n wanopvatting wat hulle gehad het. Hy sê vir hulle dat die mense wat in Christus Jesus gesterf het, ook hemel toe sal gaan wanneer Hy terugkom ([1 Thessalonicense 4:13-18](#), [5:1-11](#)). Die boek eindig met finale instruksies om die Christelike lewe te leef.

Verbindings: Paulus herinner die Tessalonisense dat die vervolging wat hulle van hul "eie landgenote" ontvang het (v. 2:15), die Jode wat hul Messias verwerp het, dieselfde is as wat die Ou Testamentiese profete gely het ([Jeremia 2:30](#) ; [Matteus 23](#)) :31). Jesus het gewaarsku dat ware profete van God altyd deur die onregverdiges teëgestaan sal word ([Lukas 11:49](#)). In Kolossense herinner Paulus hulle aan daardie waarheid.

Praktiese toepassing: Hierdie boek kan op baie lewensituasies toegepas word. Dit gee ons die vertroue as Christene dat ons dood of lewend wanneer Christus terugkom, saam met Hom sal wees ([1 Tessalonisense 4:13-18](#)). Dit verseker ons as Christene dat ons nie God se toorn sal ontvang nie ([1 Tessalonisense 5:8-9](#)). Dit leer ons hoe om daagliks die Christelike lewe te wandel ([1 Tessalonisense 4-5](#)).

Opsomming van die Boek van 2 Tessalonisense

Skrywer: [2 Tessalonisense 1:1](#) dui aan dat die Boek van 2 Tessalonisense deur die apostel Paulus geskryf is, waarskynlik saam met Silas en Timoteus. Volledige artikel: [Wie het die boek 2 Tessalonisense geskryf? Wie was die skrywer van 2 Tessalonisense?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van 2 Tessalonisense is waarskynlik in 51-52 nC geskryf.

Doel van die skryf: Die kerk in Thessalonika het steeds 'n paar wanopvattinge oor die Dag van die Here gehad. Hulle het gedink dit het al gekom en het opgehou met hul werk. Hulle is erg vervolgd. Paulus het geskryf om wanopvattinge uit die weg te ruim en om hulle te troos.

Sleutelverse:

[2 Tessalonisense 1:6-7](#), "God is regverdig: Hy sal moeilikheid vergelde aan die wat jou in die steek gelaat en verligting gee aan jou wat verdruk is, en ook aan ons. Dit sal gebeur wanneer die Here Jesus uit die hemel in brandende vuur met kragtige engele geopenbaar word."

[2 Tessalonisense 2:13](#) "Maar ons moet God altyd oor julle dank, broeders wat die Here liefhet, omdat God julle van die begin af uitverkies het om gered te word deur die heiligmakingswerk van die Gees en deur geloof in die waarheid."

[2 Tessalonisense 3:3](#) "Maar die Here is getrou, en Hy sal julle versterk en beskerm teen die Bose."

[2 Thessalonicense 3:10](#) "Want selfs toe ons by julle was, het ons julle hierdie reël gegee: As iemand nie wil werk nie, mag hy nie eet nie."

Kort opsomming: Paulus groet die gemeente in Tessalonika en bemoedig en vermaan hulle. Hy prys hulle vir wat hy hoor hulle doen in die Here, en hy bid vir hulle ([2 Thessalonicense 1:11-12](#)). In hoofstuk 2 verduidelik Paulus wat sal gebeur in die Dag van die Here ([2 Tessalonisense 2:1-12](#)). Paulus moedig hulle dan aan om standvastig te staan en gee hulle opdrag om weg te bly van ledige mense wat nie volgens die evangelie lewe nie ([2 Tessalonisense 3:6](#)).

Verbindings: Paulus verwys na verskeie Ou-Testamentiese gedeeltes in sy diskoers oor die eindtyd, en bevestig en versoen daardeur die OT-profete. Baie van sy leer oor die eindtyd in hierdie brief is gebaseer op die profeet Daniël en sy visioene. In [2 Tessalonisense 2:3-9](#) verwys hy na Daniël se profesie aangaande die “mens van sonde” ([Daniël 7-8](#)).

Praktiese toepassing: Die Boek van 2 Tessalonisense is gevul met inligting wat die eindtyd verduidelik. Dit spoor ons ook aan om nie ledig te wees nie en te werk vir wat ons het. Daar is ook 'n paar groot gebede in 2 Tessalonisense wat vir ons 'n voorbeeld kan wees oor hoe om vandag vir ander gelowiges te bid.

Opsomming van die Boek van 1 Timoteus

Skrywer: Die Boek van 1 Timoteus is geskryf deur die apostel Paulus ([1 Timoteus 1:1](#)). Volledige artikel: [Wie het die boek 1 Timoteus geskryf? Wie was die skrywer van 1 Timoteus?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van 1 Timoteus is geskryf in AD 62-66.

Doel van die skryf: Paulus het aan Timoteus geskryf om hom aan te moedig in sy verantwoordelikheid om toesig te hou oor die werk van die Efesiese kerk en moontlik die ander kerke in die provinsie Asië ([1 Timoteus 1:3](#)). Hierdie brief lê die grondslag vir die ordening van ouderlinge ([1 Timoteus 3:1-7](#)), en verskaf leiding vir die ordening van mense in ampte van die kerk ([1 Timoteus 3:8-13](#)). In wese is 1 Timoteus 'n leierskaphandleiding vir kerkorganisasie en administrasie.

Sleutelverse:

[1 Timoteus 2:5](#), "Want daar is een God en een Middelaar tussen God en die mense, die mens Christus Jesus."

[1 Timoteus 2:12](#) "Ek laat 'n vrou nie toe om te onderrig of gesag oor 'n man te hê nie; sy moet swyg."

[1 Timoteus 3:1-3](#), "Hier is 'n betroubare woord: As iemand daarop ingestel is om 'n opsiener te wees, begeer hy 'n edele taak. Nou moet die opsiener onberispelik wees, die man van net een vrou, ingetoë, self- beheersd, eerbaar, gasvry, bekwaam om te onderrig, nie aan dronkenskap gegee nie, nie gewelddadig nie, maar saggeaard, nie twisgjierig nie, nie 'n liefhebber van geld nie."

[1 Timoteus 4:9-10](#) "Dit is 'n betroubare woord wat volle aanvaarding verdien (en hiervoor arbei ons en streef ons), dat ons ons hoop gevestig het op die lewende God, wat die Verlosser is van alle mense, en veral van die wat glo."

[1 Timoteus 6:12](#), "Stry die goeie stryd van die geloof. Hou vas aan die ewige lewe waartoe jy geroep is toe jy jou goeie belydenis voor baie getuies afgelê het."

Kort opsomming: Dit is die eerste brief wat Paulus aan Timoteus geskryf het, 'n jong pastoor wat 'n hulp vir Paulus in sy werk was. Timoteus was 'n Griek. Sy ma was 'n Jood en sy pa was Griek. Paulus was meer as net 'n mentor en leier vir Timoteus, hy was vir hom soos 'n vader, en Timoteus was soos 'n seun vir Paulus ([1 Timoteus 1:2](#)). Paulus begin die brief deur Timoteus aan te spoor om op te pas vir valse leraars en valse leerstellings. Baie van die brief handel egter oor pastorale gedrag. Paulus onderrig Timoteus in aanbidding (hoofstuk 2) en die ontwikkeling van volwasse leiers vir die kerk (hoofstuk 3). Die meeste van die brief handel oor pastorale gedrag, waarskuwings oor dwaalleraars en die kerk se verantwoordelikheid teenoor enkelopende lidmate, weduwees, ouderlinge en slawe. Regdeur die brief moedig Paulus Timoteus aan om vas te staan, te volhard en getrou te bly aan sy roeping.

Verbindings: 'n Interessante skakel na die Ou Testament in die boek 1 Timoteus is Paulus se aanhaling van die grondslag vir die beskouing van kerkouderlinge as waardig van "dubbele eer," en verdien respek wanneer dit kom by die beskuldiging van oortreding ([1 Timoteus 5 :17-19](#)). [Deuteronomium 24:15](#) ; [25:4](#) ; en [Levitikus 19:13](#) praat almal van die noodsaaklikheid om 'n arbeider te betaal wat hy verdien het en dit betyds te doen. 'n Deel van die Mosaïese Wet het geëis dat twee of drie getuies nodig was om 'n beskuldiging teen 'n man te bring ([Deuteronomium 19:15](#)). Die Joodse Christene in die kerke wat Timoteus predikant was, sou deeglik bewus gewees het van hierdie Ou-Testamentiese verbande.

Praktiese Toepassing: Jesus Christus word deur Paulus voorgestel as die middelaar tussen God en die mens ([1 Timoteus 2:5](#)), die Verlosser vir almal wat in Hom glo. Hy is Here van die kerk, en Timoteus dien Hom deur sy kerk te pastoor. Ons vind dus die hooftoepassing van Paulus se eerste brief aan sy "seun in die geloof". Paulus onderrig Timoteus oor sake van kerkleer, kerkleierskap en kerkadministrasie. Ons kan dieselfde instruksies gebruik om ons plaaslike gemeente vandag te bestuur. Net so is die werk en bediening van 'n leraar, die kwalifikasies vir 'n ouderling en die kwalifikasies van 'n diaken vandag net so belangrik en pertinent as in Timoteus se dag. Paulus se eerste brief aan Timoteus kom neer op 'n instruksieboek oor die leiding, administrasie en pastoor van die plaaslike kerk. Die instruksies in hierdie brief is van toepassing op enige leier of voornemende leier van Christus se kerk en is vandag ewe relevant as in Paulus se tyd. Vir diegene wat nie in leierskaprolle in hul kerk geroep is nie, is die boek steeds prakties. Elke volgeling moet stry vir die geloof en valse lering vermy. Elke volgeling moet vasstaan en volhard.

Opsomming van die Boek van 2 Timoteus

Skrywer: [2 Timoteus 1:1](#) identifiseer die skrywer van die Boek van 2 Timoteus as die apostel Paulus. Volledige artikel: [Wie het die boek 2 Timoteus geskryf? Wie was die skrywer van 2 Timothy?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van 2 Timoteus is geskryf in ongeveer 67 nC, kort voordat die apostel Paulus doodgemaak is.

Doel van skryf: Die apostel Paulus, wat weer in Rome gevange gehou is, het eensaam en verlate gevoel. Paulus het besef dat sy aardse lewe waarskynlik binnekort tot 'n einde sou kom. Die Boek 2 Timoteus is in wese Paulus se “laaste woorde”. Paulus het verby sy eie omstandighede gekyk om besorgdheid oor die kerke en spesifiek vir Timoteus uit te spreek. Paulus wou sy laaste woorde gebruik om Timoteus, en alle ander gelowiges, aan te moedig om in geloof te volhard ([2 Timoteus 3:14](#)) en die evangelie van Jesus Christus te verkondig ([2 Timoteus 4:2](#)).

Sleutelverse:

[2 Timoteus 1:7](#), "Want God het ons nie 'n gees van lafhartigheid gegee nie, maar 'n gees van krag, liefde en selfbeheersing."

[2 Timoteus 3:16-17](#) "Die hele Skrif is deur God ingegee en is nuttig tot lering, teregwysing, teregwysing en onderwysing in die geregtigheid, sodat die mens van God volkome toegerus kan word vir elke goeie werk."

[2 Timoteus 4:2](#), "Verkondig die Woord; wees voorbereid in seisoen en buite seisoen; korrigeer, bestraf en bemoedig—met groot geduld en noukeurige onderrig."

[2 Timoteus 4:7-8](#) "Ek het die goeie stryd gestry, ek het die wedloop voleindig, ek het die geloof behou. Nou lê daar vir my die kroon van geregtigheid voor, wat die Here, die regverdige Regter, aan my op daardie dag sal toeken — en nie net aan my nie, maar ook aan almal wat na sy verskyning verlang het."

Kort opsomming: Paulus moedig Timoteus aan om passievol vir Christus te bly en vas te bly in die gesonde leer ([2 Timoteus 1:1-2](#), [13-14](#)). Paulus herinner Timoteus om

goddelose oortuigings en gebruike te vermy en van enigiets onsedelik te vlug ([2 Timoteus 2:14-26](#)). In die eindtyd sal daar beide intense vervolging en afvalligheid van die Christelike geloof wees ([2 Timoteus 3:1-17](#)). Paulus sluit af met 'n intense pleidooi vir gelowiges om vas te staan in die geloof en om die wedloop sterk te voltooi ([2 Timoteus 4:1-8](#)).

Verbindings: Paulus was so besorgd om Timoteus en diegene wat hy herder het te waarsku teen die gevare van valse leraars dat hy die verhaal van die Egiptiese towenaars wat Moses teëgestaan het aangeriep ([Eksodus 7:11, 22](#); [8:7, 18, 19](#); [9:11](#)). Alhoewel hulle name nie in die Ou Testament genoem word nie, het die tradisie dit dat hierdie manne die bou van die goue kalf aangehits het en saam met die res van die afgodediaars doodgemaak is ([Eksodus 32](#)). Paulus voorspel dieselfde lot vir diegene wat die waarheid van Christus weerstaan, en hulle dwaasheid word uiteindelik "aan almal duidelik" gemaak ([2 Timoteus 3:9](#)).

Praktiese toepassing: Dit is maklik om 'n kantlyn in die Christelike lewe te kry. Ons moet ons oë op die prys hou—om in die hemel beloon te word deur Jesus Christus ([2 Timoteus 4:8](#)). Ons moet daarna streef om beide valse leerstellings en goddelose gebruike te vermy. Dit kan slegs bereik word deur gegrond te wees in ons kennis van God se Woord en vas in ons weiering om enigiets wat onbybels is te aanvaar.

Opsomming van die boek Titus

Skrywer: [Titus 1:1](#) identifiseer die apostel Paulus as die skrywer van die boek Titus.

Volledige artikel: [Wie het die boek Titus geskryf? Wie was die skrywer van Titus?](#)

Skrywedatum: Die brief aan Titus is in ongeveer 66 nC geskryf. Paulus se vele reise is goed gedokumenteer en toon dat hy aan Titus geskryf het vanaf Nicopolis in Epirus. In sommige Bybels kan 'n intekening op die brief wys dat Paulus van Nicopolis in Masedonië geskryf het. Daar is egter nie so 'n plek bekend nie en intekeninge het geen gesag nie, aangesien dit nie outentiek is nie.

Doel van skryf: Die brief aan Titus staan bekend as een van die pastorale briewe, net soos die twee briewe aan Timoteus. Hierdie brief is deur die apostel Paulus geskryf om sy broer in die geloof, Titus, aan te moedig, wat hy op Kreta agtergelaat het om die kerk wat Paulus op een van sy sendingreise gestig het, te lei ([Titus 1:5](#)). Hierdie brief adviseer Titus oor watter kwalifikasies om by leiers vir die kerk te soek. Hy waarsku Titus ook oor die reputasie van diegene wat op die eiland Kreta woon ([Titus 1:12](#)).

Benewens die opdrag van Titus in wat om te soek in 'n leier van die kerk, het Paulus Titus ook aangemoedig om terug te keer na Nicopolis vir 'n besoek. Met ander woorde, Paulus het aangehou om Titus en ander te dissipel soos hulle in die genade van die Here gegroei het ([Titus 3:13](#)).

Sleutelverse:

[Titus 1:5](#), "Die rede waarom ek jou op Kreta agtergelaat het, was dat jy kon regmaak wat onvoltooid was en ouderlinge in elke dorp kon aanstel, soos ek jou beveel het."

[Titus 1:16](#), "Hulle beweer dat hulle God ken, maar deur hulle dade verloën hulle Hom, hulle is verfoeilik, ongehoorsaam en ongeskik om enigiets goeds te doen."

[Titus 2:15](#) "Dit is dan die dinge wat jy moet leer. Bemoedig en bestraf met alle gesag. Laat niemand jou verag nie."

[Titus 3:3-6](#), "Ook eens was ons dwaas, ongehoorsaam, mislei en verslaaf deur allerhande hartstogte en plesier. Ons het in boosheid en afguns gelewe, ons was gehaat en het mekaar gehaat. Maar toe die goedheid en liefde van God, ons Verlosser, verskyn het, het Hy ons gered, nie op grond van regverdige dinge wat ons gedoen het nie, maar

op grond van sy barmhartigheid, deur die bad van wedergeboorte en vernuwing deur die Heilige Gees, wat Hy uitgestort het mildelik op ons uit deur Jesus Christus, ons Verlosser."

Kort opsomming: Hoe wonderlik moes dit gewees het toe Titus 'n brief van sy mentor ontvang het, was die apostel Paulus 'n baie geëerde man, en tereg, nadat hy verskeie kerke regdeur die oosterse wêreld gestig het is deur Titus gelees: "Aan Titus, my ware seun in ons gemeenskaplike geloof: Genade en vrede van God die Vader en Christus Jesus, ons Verlosser" (Titus [1:4](#)).

die kerk was bewoon deur inboorlinge van die eiland en Jode wat nie die waarheid van Jesus Christus geken het nie ([Titus 1:12-14](#) het gevoel dat dit sy verantwoordelikheid was om saam met Titus te volg om hom te onderrig en aan te moedig in die ontwikkeling van leiers binne). Soos die apostel Paulus vir Titus gelei het in sy soeke na leiers, het Paulus ook voorgestel hoe Titus die leiers sou onderrig sodat hulle kon groei in hul geloof in Christus. [Titus 2:1-8](#) Om Titus te help om in sy geloof in Christus voort te gaan, het Paulus voorgestel dat Titus na Nicopolis kom en twee ander lede van die kerk saambring ([Titus 3:12-13](#))

Verbindings: Paulus vind dit weereens nodig om die leiers van die kerk opdrag te gee om op hulle hoede te wees teen die Judaïseerders, hulle wat probeer het om werke by die genadegawe te voeg wat redding voortbring. Hy waarsku teen diegene wat opstandige bedrieërs is, veral diegene wat aangehou het om besnydenis te beweer en die nakoming van die rituele en seremonies van die Mosaïese Wet was steeds nodig ([Titus 1:10-11](#)). Dit is 'n herhalende tema regdeur die sendbriewe van Paulus, en in die boek Titus gaan hy so ver om te sê hulle monde moet gestop word.

Praktiese toepassing: Die boek Titus verdien ons aandag as ons na die Bybel kyk vir onderrig oor hoe om 'n lewe te lei wat ons Here behaag. Ons kan leer wat ons moet vermy sowel as dit wat ons moet probeer navolg. Paulus stel voor dat ons probeer om rein te wees as ons die dinge vermy wat ons verstand en gewete sal besoedel. En dan maak Paulus 'n stelling wat nooit vergeet moet word nie: "Hulle beweer dat hulle God ken, maar deur hulle dade verloën hulle Hom. Hulle is verfoeilik, ongehoorsaam en ongeskik om enigiets goeds te doen" ([Titus 1:16](#)). As Christene moet ons onself ondersoek om seker te maak ons lewens strook met ons geloofsbelydenis in Christus ([2 Korintiërs 13:5](#)).

Saam met hierdie waarskuwing vertel Paulus ons ook hoe om te verhoed dat ons God

verloën: “Hy het ons gered deur die bad van die wedergeboorte en vernuwing deur die Heilige Gees, wat Hy mildelik oor ons uitgestort het deur Jesus Christus, ons Verlosser” ([Titus 3:5b- 6](#)). Deur 'n daaglikse vernuwing van ons gedagtes deur die Heilige Gees te soek, kan ons ontwikkel tot Christene wat God eer deur die manier waarop ons lewe.

Opsomming van die boek Filemon

Skrywer: Die skrywer van die boek Filemon was die apostel Paulus ([Filemon 1:1](#)).
Volledige artikel: [Wie het die boek Filemon geskryf? Wie was die skrywer van Filemon?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Filemon is geskryf in ongeveer 60 nC.

Doel van Skrywe: Die brief aan Filemon is die kortste van al Paulus se geskrifte en handel oor die praktyk van slawerny. Die brief suggereer dat Paulus in die tronk was ten tyde van die skrywe. [Filemon](#) was 'n slawe-eienaar wat ook 'n kerk in sy huis aangebied het. Gedurende die tyd van Paulus se bediening in Efese het Filemon waarskynlik na die stad gereis, Paulus se prediking gehoor en 'n Christen geword. Die slaaf [Onesimus](#) het sy heer, Filemon, beroof en weggehardloop en op pad na Rome en na Paulus gegaan. Onesimus was steeds die eiendom van Filemon, en Paulus het geskryf om die pad vir sy terugkeer na sy heer glad te maak. Deur Paulus se getuienis aan hom het Onesimus 'n Christen geword ([Filemon 10](#)) en Paulus wou hê dat Filemon Onesimus as 'n broer in Christus moet aanvaar en nie bloot as 'n slaaf nie.

Sleutelverse:

[Filemon 6](#) : "Ek bid dat jy aktief mag wees in jou geloof, sodat jy 'n volle begrip sal hê van al die goeie dinge wat ons in Christus het."

[Filemon 16](#) : "...nie meer as 'n slaaf nie, maar beter as 'n slaaf, soos 'n dierbare broer. Hy is vir my baie dierbaar, maar vir jou selfs liever as 'n mens sowel as as 'n broeder in die Here."

[Filemon 18](#) : "As hy jou onreg aangedoen het of jou iets verskuldig is, reken dit aan my."

Kort opsomming: Paulus het slawe-eienaars gewaarsku dat hulle 'n verantwoordelikheid teenoor hul slawe het en slawe as verantwoordelike morele wesens getoon wat God moes vrees. In Filemon het Paulus nie slawerny veroordeel nie, maar hy het Onesimus as 'n Christenbroer in plaas van 'n slaaf voorgestel. Wanneer 'n eienaar na 'n slaaf as 'n broer kan verwys, het die slaaf 'n posisie bereik waarin die wettige titel van slaaf betekenisloos is. Die vroeë kerk het slawerny nie direk aangeval nie, maar dit het die grondslag gelê vir 'n nuwe verhouding tussen eienaar en slaaf. Paulus het gepoog

om Filemon en Onesimus met Christelike liefde te verenig sodat emansipasie nodig sou word. Eers na blootstelling aan die lig van die evangelie kon die instelling van slawerny sterf.

Verbindings: Miskien nêrens in die Nuwe Testament word die onderskeid tussen wet en genade so mooi uitgebeeld nie. Beide die Romeinse reg en die Mosaïese Wet van die Ou Testament het Filemon die reg gegee om 'n weghol slaaf wat as eiendom beskou is, te straf. Maar die genadeverbond deur die Here Jesus het beide meester en slaaf toegelaat om in liefde op gelyke basis in die liggaam van Christus gemeenskap te hê.

Praktiese toepassing: Werkgewers, politieke leiers, korporatiewe bestuurders en ouers kan die gees van Paulus se lering volg deur Christelike werknemers, medewerkers en familieleden as lede van Christus se Liggaam te behandel. Christene in die moderne samelewing moet helpers nie beskou as 'n trappie om hulle te help om hul ambisies te bereik nie, maar as Christenbroers en -susters wat genadige behandeling moet ontvang. Daarbenewens moet alle Christenleiers erken dat God hulle verantwoordelik hou vir die behandeling van diegene wat vir hulle werk, of die helpers Christene is of nie. Hulle moet uiteindelik aan God verantwoording doen vir hulle dade ([Kolossense 4:1](#)).

Opsomming van die boek Hebreërs

Skrywer: Alhoewel sommige die Hebreërboek onder die apostel Paulus se geskrifte insluit, bly die sekere identiteit van die skrywer 'n enigma. Ontbreek is Paulus se gebruikelike groet wat algemeen is aan sy ander werke. Daarbenewens maak die voorstel dat die skrywer van hierdie sendbrief staatgemaak het op kennis en inligting verskaf deur ander wat werklike ooggetuies van Christus Jesus was (2:3), Pauliniese outeurskap twyfelagtig. Sommige skryf Lukas toe as die skrywer daarvan; ander stel voor dat Hebreërs moontlik deur Apollos, Barnabas, Silas, Filippus of Aquila en Priscilla geskryf is. Ongeag die menslike hand wat die pen vasgehou het, is die Heilige Gees van God die goddelike outeur van die hele Skrif ([2 Timoteus 3:16](#)); daarom praat Hebreërs met dieselfde kanonieke gesag as die ander vyf-en-sestig boeke van die Bybel.

Skrywedatum: Die vroeë kerkvader Clement het uit die Hebreërboek in 95 nC aangehaal. Interne bewyse soos die feit dat Timoteus gelewe het toe die brief geskryf is en die afwesigheid van enige bewyse wat die einde van die Ou Testamentiese offerstelsel wat met Jerusalem se vernietiging in 70 nC plaasgevind het, dui aan dat die boek omstreeks 65 nC geskryf is.

Doel van die skryf: Wyle dr. Walter Martin, stigter van die Christian Research Institute en skrywer van die topverkoperboek *Kingdom of the Cults*, het op sy gewone tong-in-die-kies-manier gespot dat die Hebreërboek deur 'n Hebreër aan ander Hebreërs geskryf is en vir die Hebreërs gesê het om op te hou om soos Hebreërs op te tree. Trouens, baie van die vroeë Joodse gelowiges was besig om terug te gly in die rituele en rituele van Judaïsme om die toenemende vervolging te ontsnap. Hierdie brief is dus 'n vermaning vir daardie vervolgte gelowiges om voort te gaan in die genade van Jesus Christus.

Sleutelverse:

[Hebreërs 1:1-2](#): "In die verlede het God baie keer en op verskillende maniere met ons voorvaders gespreek deur die profete, maar in hierdie laaste dae het Hy met ons gespreek deur sy Seun, wat Hy as erfgenaam van almal aangestel het. dinge, en deur wie Hy die heelal gemaak het."

[Hebreërs 2:3](#): "Hoe sal ons ontvlug as ons so 'n groot verlossing ignoreer..."

[Hebreërs 4:14-16](#) : "Daarom, aangesien ons 'n groot hoëpriester het wat deur die hemele gegaan het, Jesus, die Seun van God, laat ons hou vas aan die geloof wat ons bely. Want ons het nie 'n hoëpriester wat nie met ons swakhede medelye kan hê nie, maar ons het een wat in alle opsigte versoek is, net soos ons, maar sonder sonde was. Laat ons dan met vrymoedigheid na die troon van genade nader, sodat ons barmhartigheid kan ontvang en genade kan vind om ons te help in die tyd van nood."

[Hebreërs 11:1](#) : "Nou is die geloof seker van wat ons hoop en seker van wat ons sien nie."

[Hebreërs 12:1-2](#) : "Daarom, aangesien ons deur so 'n groot wolk van getuies omring is, laat ons alles afwerp wat verhinder en die sonde wat so maklik verstrik, en laat ons die wedloop wat vir ons uitgestippel is, met volharding hardloop. Kom ons rig ons oë op Jesus, die Skepper en Voleinder van ons geloof, wat vir die blydschap wat aan Hom gestel is, die kruis verduur het, die skande daarvan verag en gaan sit het aan die regterhand van die troon van God."

Kort Opsomming: Die Boek van Hebreërs spreek drie afsonderlike groepe aan: gelowiges in Christus, ongelowiges wat kennis van en 'n intellektuele aanvaarding van die feite van Christus gehad het, en ongelowiges wat tot Christus aangetrokke was, maar wat Hom uiteindelik verwerp het. Dit is belangrik om te verstaan in watter groep aangespreek word watter gedeelte om dit te versuim, kan veroorsaak dat ons gevolgtrekkings maak wat nie ooreenstem met die res van die Skrif

nie, ons verstaan die rituele en seremonies van Judaïsme wat simbolies op die koms van Messias gewys het. Met ander woorde, die rites van Judaïsme was maar skaduwees van toekomstige dinge. Al die praal en omstandighede van godsdiens verbleek in vergelyking met die persoon, werk en bediening van Christus Jesus. Dit is dus die meerderwaardigheid van ons Here Jesus wat die tema van hierdie veelseggend geskrewe brief bly.

Verbindings: Miskien nêrens in die Nuwe Testament kom die Ou Testament meer in fokus as in die Hebreërboek, wat die Levitiese priesterskap as grondslag het nie. Die skrywer van die Hebreërs vergelyk voortdurend die ontoereikendheid van die Ou-Testamentiese offerstelsel met die volmaaktheid en voltooiing in Christus. Waar die Ou Verbond voortdurende offers en 'n een keer per jaar versoening vir sonde vereis het wat deur 'n menslike priester aangebied is, voorsien die Nuwe Verbond 'n eenmalige offerande deur Christus ([Hebreërs 10:10](#)) en direkte toegang tot die troon van God vir almal wat in Hom is.

Praktiese Toepassing: Ryk aan fundamentele Christelike leerstellings, die Hebreërbrief gee ons ook bemoedigende voorbeelde van God se "geloofshelde" wat volhard het ten spyte van groot moeilikhede en ongunstige omstandighede ([Hebreërs 11](#)). Hierdie lede van God se Saal van Geloof verskaf oorweldigende bewyse aangaande die onvoorwaardelike sekerheid en absolute betroubaarheid van God. Net so kan ons volmaakte vertroue in God se ryke beloftes behou, ongeag ons omstandighede, deur te mediteer oor die rotsvaste getrouheid van God se werking in die lewens van Sy Ou Testamentiese heiliges.

Die skrywer van Hebreërs gee genoegsame aanmoediging aan gelowiges, maar daar is vyf ernstige waarskuwings waarop ons moet ag slaan. Daar is die gevaar van verwaarlosing ([Hebreërs 2:1-4](#)), die gevaar van ongeloof ([Hebreërs 3:7-4:13](#)), die gevaar van geestelike onvolwassenheid ([Hebreërs 5:11-6:20](#)), die gevaar van mislukking om te verduur ([Hebreërs 10:26-39](#)), en die inherente gevaar om God te weier ([Hebreërs 12:25-29](#)). En so vind ons in hierdie bekroonde meesterstuk 'n groot rykdom van leerstellings, 'n verfrissende bron van bemoediging, en 'n bron van gesonde, praktiese waarskuwings teen luiheid in ons Christelike wandel. Maar daar is nog meer, want in Hebreërs vind ons 'n manjifieke weergawe van ons Here Jesus Christus - die Outeur en Voleinder van ons groot verlossing ([Hebreërs 12:2](#)).

Opsomming van die boek Jakobus

Skrywer: Die skrywer van hierdie brief (brief) is Jakobus, ook genoem Jakobus die Regverdige, wat vermoedelik die broer van Jesus Christus is ([Matteus 13:55](#) ; [Markus 6:3](#)). Jakobus was nie 'n gelowige ([Joh. 7:3-5](#)) tot ná die opstanding nie ([Hand. 1:14](#) ; [1 Korintiërs 15:7](#) ; [Galasiërs 1:19](#)). Hy het die hoof van die Jerusalem-kerk geword en word eerstens genoem as 'n pilaar van die kerk ([Galasiërs 2:9](#)). Volledige artikel: [Wie het die boek Jakobus geskryf? Wie was die skrywer van James?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van Jakobus is waarskynlik die oudste boek van die Nuwe Testament, miskien so vroeg as 45 nC geskryf, voor die eerste konsilie van Jerusalem in 50 nC. Jakobus is in ongeveer 62 nC gemartel, volgens die geskiedskrywer Josephus.

Doel van die skryf: Sommige dink dat hierdie brief geskryf is in reaksie op 'n oorywerige interpretasie van Paulus se lering aangaande geloof. Hierdie ekstreme siening, genoem antinomianisme, het gemeen dat 'n mens deur geloof in Christus heeltemal vry is van alle Ou-Testamentiese wette, alle wettisme, alle sekulêre wette en al die moraliteit van 'n samelewing. Die boek Jakobus is gerig aan Joodse Christene wat onder al die nasies verstrooi is ([Jakobus 1:1](#)). Martin Luther, wat hierdie brief verafsku het en dit "die strooibrief" genoem het, het nie besef dat Jakobus se leer oor werke aanvul – nie weerspreek nie – Paulus se leer oor geloof. Terwyl Pauliniese leringe konsentreer op ons regverdigmaking met God, konsentreer Jakobus se leringe op die werke wat daardie regverdiging uitbeeld. Jakobus het aan Jode geskryf om hulle aan te moedig om aan te hou groei in hierdie nuwe Christelike geloof. Jakobus beklemtoon dat goeie dade natuurlik sal voortvloei uit diegene wat met die Gees vervul is en bevraagteken of iemand 'n reddende geloof mag hê of nie as die vrugte van die Gees nie gesien kan word nie, baie soos Paulus in [Galasiërs 5:22-23 beskryf](#) .

Sleutelverse:

[Jakobus 1:2-3](#) : "Aanskou dit louter vreugde, my broeders, wanneer julle in allerhande beproewinge te staan kom, omdat julle weet dat die beproewing van julle geloof volharding kweek."

[Jakobus 1:19](#) : "My liewe broers, let daarop: Almal moet gou wees om te luister, stadig om te praat en stadig om kwaad te word."

[Jakobus 2:17-18](#): "Net so is geloof op sigself, as dit nie met daade gepaardgaan nie, dood. Maar iemand sal sê: Jy het geloof; Ek het daade. Wys my jou geloof sonder daade, en ek sal jou my geloof wys deur wat ek doen."

[Jakobus 3:5](#): "Net so is die tong 'n klein deel van die liggaam, maar dit maak groot roem. Dink aan watter groot woud deur 'n klein vonkie aan die brand gestee word."

[Jakobus 5:16b](#): "Die gebed van 'n regverdige is kragtig en effektief."

Kort opsomming: Die boek Jakobus skets die geloofswandeling deur egte godsdiens (1:1-27), egte geloof (2:1-3:12) en egte wysheid (3:13-5:20). Hierdie boek bevat 'n merkwaardige parallel met Jesus se Bergpredikasie in [Matteus 5-7](#). Jakobus begin in die eerste hoofstuk deur die algemene eienskappe van die geloofswandel te beskryf. In hoofstuk 2 en die begin van hoofstuk 3 bespreek hy sosiale geregtigheid en 'n diskoers oor geloof in aksie. Hy vergelyk en kontrasteer dan die verskil tussen wêreldse en goddelike wysheid en vra ons om weg te draai van die bose en nader aan God te kom. Jakobus gee 'n besonder ernstige teregwyding aan die rykes wat opgaan en diegene wat selfstandig is. Ten slotte eindig hy met aanmoediging aan gelowiges om geduldig te wees in lyding, te bid en vir mekaar om te gee en ons geloof te versterk deur gemeenskap.

Verbindings: Die boek Jakobus is die uiteindelijke beskrywing van die verhouding tussen geloof en werke. So ingeburger in die Mosaïese Wet en sy stelsel van werke was die Joodse Christene aan wie Jakobus geskryf het dat hy heelwat tyd spandeer het om die moeilike waarheid te verduidelik dat niemand deur die werke van die wet geregtig word nie ([Galasiërs 2:16](#)). Hy verklaar aan hulle dat selfs al probeer hulle hul bes om al die verskillende wette en rituele te onderhou, dit onmoontlik is om dit te doen, en die oortreding van die kleinste deel van die wet het hulle skuldig gemaak aan dit alles ([Jakobus 2:10](#)) omdat die wet is een entiteit en om een deel daarvan te breek, is om dit alles te breek.

Praktiese toepassing: Ons sien in die boek Jakobus 'n uitdaging aan getroue volgelingen van Jesus Christus om nie net "die praatjie te praat nie", maar om "op die wandel te loop." Terwyl ons geloofswandel, om seker te wees, 'n groei van kennis oor die Woord vereis, spoor Jakobus ons aan om nie daar te stop nie. Baie Christene sal hierdie brief uitdagend vind aangesien Jakobus 60 verpligtinge in slegs 108 verse aanbied. Hy fokus op die waarhede van Jesus se woorde in die Bergpredikasie en motiveer ons om op te tree volgens wat Hy geleer het.

Die sendbrief stel ook die idee tot rus dat 'n mens 'n Christen kan word en tog in sonde kan voortleef en geen vrug van geregtigheid toon nie. So 'n "geloof", verklaar Jakobus, word gedeel deur die demone wat "glo en bewe" ([Jakobus 2:19](#)). Tog kan so 'n "geloof" nie red nie, want dit word nie geverifieer deur die werke wat altyd met ware reddende geloof gepaard gaan nie ([Efesiërs 2:10](#)). Goeie werke is nie die oorsaak van verlossing nie, maar dit is die gevolg daarvan.

Opsomming van die boek 1 Petrus

Outeur: [1 Petrus 1:1](#) identifiseer die skrywer van die Boek 1 Petrus as die apostel Petrus.

Datum van Skrywe: Die Boek 1 Petrus is waarskynlik tussen 60 en 65 nC geskryf.

Doel van Skrywe: 1 Petrus is 'n brief van Petrus aan die gelowiges wat deur die antieke wêreld versprei was en onder intense vervolging was. As iemand vervolging verstaan het, was dit Petrus. Hy is geslaan, gedreig, gestraf en tronk toe gestuur omdat hy die Woord van God verkondig het. Hy het geweet wat dit verg om sonder bitterheid te volhard, sonder om hoop te verloor en in groot geloof 'n gehoorsame, oorwinnende lewe te lei. Hierdie kennis van lewende hoop in Jesus was die boodskap, en Christus se voorbeeld was die een om te volg.

Sleutelverse:

[1 Petrus 1:3](#), "Aan die God en Vader van onse Here Jesus Christus kom die lof toe! Hy het ons in sy grote barmhartigheid die wedergeboorte gegee tot 'n lewende hoop deur die opstanding van Jesus Christus uit die dode."

[1 Petrus 2:9](#) "Maar julle is 'n uitverkore volk, 'n koninklike priesterdom, 'n heilige nasie, 'n volk wat aan God behoort, om te verkondig die lof van Hom wat julle uit die duisternis geroep het na sy wonderbare lig."

[1 Petrus 2:24](#) "Hy het self ons sondes in sy liggaam op die boom gedra, sodat ons die sondes kan afsterwe en vir die geregtigheid lewe; deur sy wonde is vir julle genees."

[1 Petrus 5:8-9](#) "Wees selfbeheersd en waaksaam. Jou vyand, die duivel, loop rond soos 'n brullende leeu op soek na iemand om te verslind. Weerstaan hom en staan vas in die geloof, want jy weet dat jou broers regoor die wêreld ondergaan dieselfde soort lyding."

Kort opsomming: Alhoewel hierdie tyd van vervolging desperaat was, onthul Petrus dat dit eintlik 'n tyd was om bly te wees. Hy sê om dit as 'n voorreg te beskou om ter wille van Christus te ly, soos hulle Verlosser vir hulle gely het. Hierdie brief verwys na Petrus se persoonlike ervarings met Jesus en sy preke uit die boek Handeling. Petrus bevestig Satan as die groot vyand van elke Christen maar die versekering van Christus se

toekomstige wederkoms gee die aansporing van hoop.

Verbindings: Petrus se vertroudheid met die Ou-Testamentiese wet en profete het hom in staat gestel om verskeie OT-gedeeltes te verduidelik in die lig van die lewe en werk van die Messias, Jesus Christus. In [1 Petrus 1:16](#) haal hy [Levitikus 11:44](#) aan: "Wees heilig, want Ek is heilig." Maar hy stel dit vooraf deur te verduidelik dat heiligheid nie bereik word deur die wet te onderhou nie, maar deur die genade wat geskenk word aan almal wat in Christus glo (v. 13). Verder verduidelik Petrus die verwysing na die "hoeksteen" in [Jesaja 28:16](#) en [Psalm 118:22](#) as Christus, wat deur die Jode deur hulle ongehoorsaamheid en ongeloof verwerp is. Bykomende Ou-Testamentiese verwysings sluit in die sondelose Christus ([1 Petrus 2:22](#) / [Jesaja 53:9](#)) en vermanings tot heilig lewe deur die krag van God wat seëninge oplewer ([1 Petrus 3:10-12](#) ; [Psalm 34:12-16](#) ; [1 Petrus 5:5](#) ; [Spreuke 3:34](#)).

Praktiese toepassing: Die versekering van die ewige lewe word aan alle Christene gegee. Een manier om met Christus te identifiseer, is om in Sy lyding te deel. Vir ons sou dit wees om beledigings en beledigings te verduur van diegene wat ons "goeie twee skoene" of " [heiliger as jy](#) " noem. Dit is so gering in vergelyking met wat Christus vir ons aan die Kruis gely het. Staan op vir wat jy weet en glo reg is en wees bly wanneer die wêreld en Satan mik om jou seer te maak.

Opsomming van die Boek van 2 Petrus

Skrywer: [2 Petrus 1:1](#) stel spesifiek dat die apostel Petrus die skrywer van 2 Petrus was. Petrus se outeurskap van 2 Petrus is meer uitgedaag as dié van enige ander boek in die Nuwe Testament. Die vroeë kerkvaders het egter geen goeie rede gevind om dit te verwerp nie. Ons vind geen goeie rede om Petrus se outeurskap van 2 Petrus te verwerp nie. Volledige artikel: [Wie het die boek 2 Petrus geskryf? Wie was die skrywer van 2 Petrus?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek van 2 Petrus is teen die einde van Petrus se lewe geskryf. Aangesien Petrus tydens die bewind van Nero in Rome gemartel is, moes sy dood voor 68 nC plaasgevind het. Hy het heel waarskynlik 2 Petrus tussen 65 en 68 nC geskryf.

Doel van die skrywe: Petrus was bekommerd dat valse leraars die kerke begin infiltrer het. . Hy het 'n beroep op Christene gedoen om te groei en sterk te word in hul geloof sodat hulle die verspreidende afvalligheid kan opspoor en bekamp. Hy het die egtheid van die Woord van God en die versekerde wederkoms van die Here Jesus sterk beklemtoon.

Sleutelverse:

[2 Petrus 1:3-4](#), "Sy goddelike krag het ons alles gegee wat ons nodig het vir die lewe en godsvrug deur ons kennis van Hom wat ons geroep het deur sy heerlikheid en goedheid. Daardeur het Hy aan ons sy baie groot en kosbare beloftes gegee, sodat julle daardeur kan deelneem aan die goddelike natuur en die verderf in die wêreld kan ontvlug wat deur bose begeertes veroorsaak word."

[2 Petrus 3:9](#): "Die Here is nie traag om sy belofte na te kom nie, soos sommige traagheid verstaan. Hy is geduldig met jou en wil nie hê dat iemand verlore moet gaan nie, maar dat almal tot bekering moet kom."

[2 Petrus 3:18](#): Maar groei in die genade en kennis van onse Here en Saligmaker, Jesus Christus. Aan Hom kom die eer toe, nou en tot in ewigheid! Amen."

Die sleutelwoord is "kennis", met sy verwante woorde, wat ten minste 13 keer in die Boek van 2 Petrus voorkom.

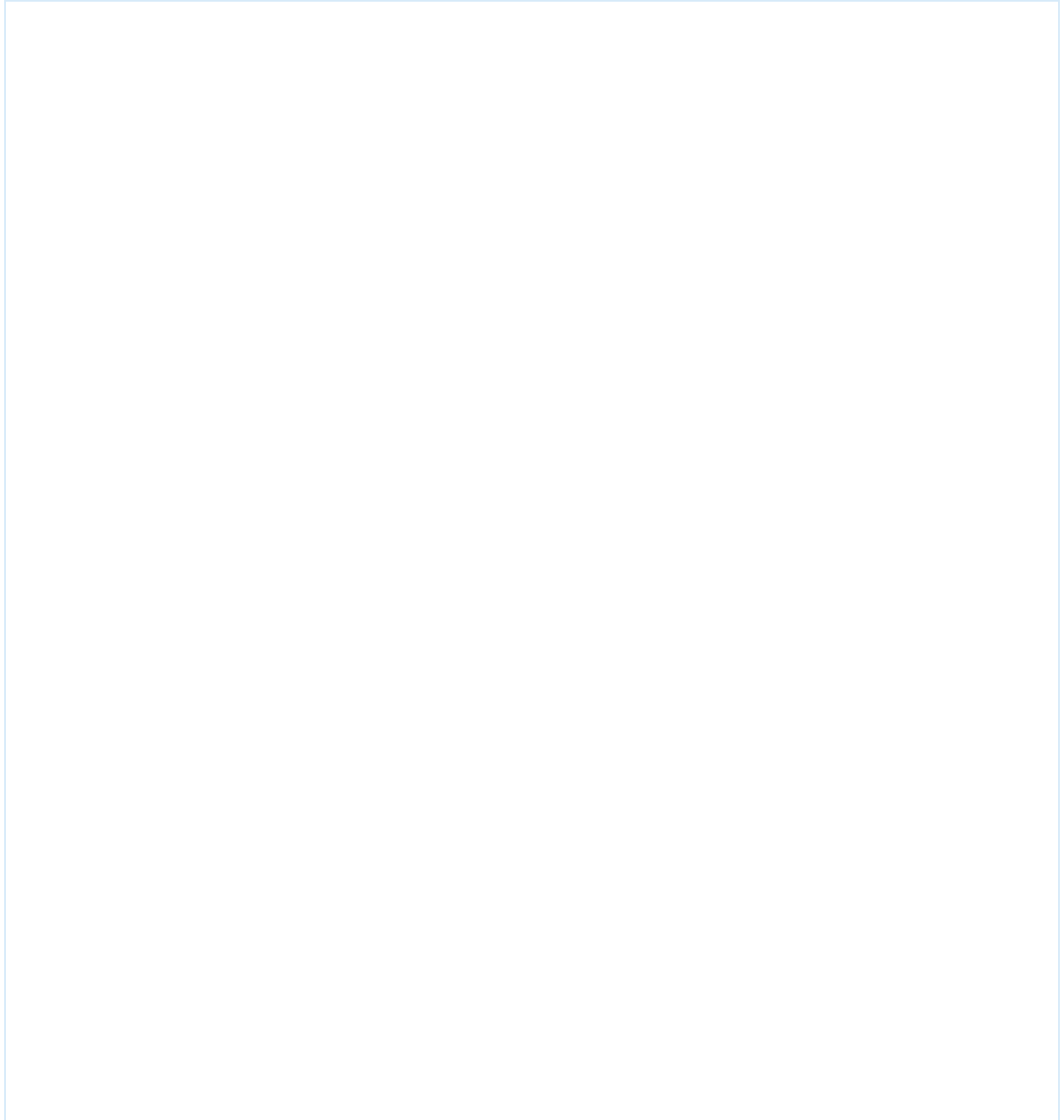
Kort opsomming: Omdat hy geweet het dat sy tyd min was ([2 Petrus 1:13-15](#)) en dat hierdie kerke onmiddellike gevaar in die gesig gestaar het ([2 Petrus 2:1-3](#)), het Petrus 'n beroep op die lesers gedoen om hul herinneringe te verfris ([2 Petrus 1:13](#)), en stimuleer hulle denke ([2 Petrus 3:1-2](#)) sodat hulle sy leer sou onthou ([2 Petrus 1:15](#)). Hy het die gelowiges uitgedaag om meer volwasse in hul geloof te word deur spesifieke Christendeugde daarby te voeg, en sodoende effektief en produktief te word in hul kennis van Jesus Christus ([2 Petrus 1:5-9](#)). Die Ou- en Nuwe-Testamentiese skrywers is uiteengesit as hulle gesag vir hulle geloof ([2 Petrus 1:12-21](#), [3:2](#), [3:15-16](#)). Petrus het verlang dat hulle sterk in hul geloof sou word om die valse leraars te weerstaan wat ingesluip het en die kerke nadelig beïnvloed het. In sy veroordeling van hulle het hy hul gedrag, hul veroordeling en hul eienskappe beskryf (2 Petrus hoofstuk 2), en ook dat hulle die Here se wederkoms bespot het ([2 Petrus 3:3-7](#)). Vir die Christene het Petrus geleer dat die wederkoms die aansporing vir heilige lewe is ([2 Petrus 3:14](#)). Na 'n laaste waarskuwing het Petrus hulle weer aangemoedig om te groei in die genade en kennis van hulle Here en Verlosser, Jesus Christus. Hy het afgesluit met 'n woord van lof aan sy Here en Verlosser ([2 Petrus 3:18](#)).

Verbindings: In sy veroordeling van valse profete, herhaal Petrus 'n algemene Ou-Testamentiese tema wat baie bekend aan sy lesers moes gewees het. Baie van die vroeë Christene was bekeerde Jode wat goed geleer is in die wet en die profete. Toe Petrus na die "woord van die profete" van die Ou Testament in [2 Petrus 1:19-21 verwys het](#), het hy op 'n tyd valse profete aan die kaak gestel en bevestig dat ware profete gedryf is deur die Heilige Gees wat deur hulle gespreek het ([2 Samuel 23](#)).:2). Jeremia was ewe kragtig in sy kritiek op valse profete en het gevra: "Hoe lank sal dit voortduur in die harte van hierdie leuenagtige profete, wat die dwalings van hulle eie verstand profeteer?" ([Jeremia 23:26](#)). Dit is duidelik dat dieselfde misleide valse leraars wat God se mense in beide die Ou en Nuwe Testament geteister het, steeds met ons is, wat Petrus se tweede sendbrief vandag net so relevant maak as wat dit 2 000 jaar gelede was.

Praktiese toepassing: As Christene in die 21ste eeu is ons beslis nader aan ons Here se wederkoms as die eerste-eeuse Christene aan wie hierdie brief geskryf is. Deur middel van televisie en ander maniere van massakommunikasie is volwasse Christene bewus daarvan dat baie charlatans as ware Christelike leiers paradeer, en dat onvolwasse Christene "ingeneem" is deur hul kwaksalwery en valse interpretasie van die Skrif. Dit betaam alle wedergebore Christene om so gegrond te wees in die Woord dat ons in staat sal wees om waarheid van dwaling te onderskei.

Dieselfde voorskrif vir groei in geloof wat Petrus gegee het ([2 Petrus 1:5-11](#)), wanneer

dit op ons lewens toegepas word, sal ons ook 'n ryk beloning verseker "in die ewige koninkryk van ons Here en Verlosser, Jesus Christus" ([2 Petrus 1:10-11](#)). Die grondslag vir ons geloof is en sal altyd dieselfde Woord van God wees wat Petrus verkondig het.

Opsomming van die Boek van 1 Johannes

Skrywer: 1, 2 en 3 Johannes word van die vroegste tye af toegeskryf aan die apostel Johannes, wat ook die Evangelie van Johannes geskryf het. Die inhoud, styl en woordeskat regverdig blykbaar die gevolgtrekking dat hierdie drie briewe aan dieselfde lesers as die Johannes-evangelie gerig is.

Datum van Skrywe: Die Boek van 1 Johannes is waarskynlik tussen 85-95 nC geskryf.

Doel van skryf: Die boek 1 Johannes blyk 'n opsomming te wees wat die lesers se kennis van die evangelie soos geskryf deur Johannes veronderstel en sekerheid bied vir hul geloof in Christus. Die eerste brief dui aan dat die lesers gekonfronteer is met die dwaling van gnostisisme, wat in die tweede eeu 'n ernstiger probleem geword het. As 'n godsdiensfilosofie het dit vasgestel dat materie boos is en gees goed is. Die oplossing vir die spanning tussen hierdie twee was kennis, of gnosis, waardeur die mens opgestaan het van die alledaagse na die geestelike. In die evangelieboodskap het dit gelei tot twee valse teorieë aangaande die persoon van Christus, Dosetisme—wat die mens Jesus as 'n spook beskou—en Cerinthianisme—wat Jesus 'n dubbele persoonlikheid maak, soms menslik en soms goddelik. Die kerndoel van 1 Johannes is om grense te stel aan die inhoud van geloof en om gelowiges sekerheid van hul redding te gee.

Slutelverse:

[1 Johannes 1:9](#), "As ons ons sondes bely, Hy is getrou en regverdig, en Hy vergewe ons ons sondes en reinig ons van alle ongeregtigheid."

[1 Johannes 3:6](#), "Niemand wat in Hom woon, bly sondig nie. Niemand wat aanhou sondig, het Hom óf gesien óf geken nie."

[1 Joh 4:4](#) "Julle, liewe kinders, is van God en het hulle oorwin, want die een wat in julle is, is groter as die een wat in die wêreld is."

[1 Joh 5:13](#) "Dit skryf ek aan julle wat in die Naam van die Seun van God glo, sodat julle kan weet dat julle die ewige lewe het."

Die sleutelwoord is "kennis", met sy verwante woorde, wat ten minste 13 keer in die Boek van 1 Johannes voorkom.

Kort opsomming: Valse geestelike leraars was 'n groot probleem in die vroeë kerk. Omdat daar nie 'n volledige Nuwe Testament was waarna gelowiges kon verwys nie, het baie kerke die prooi geval van voorgeders wat hul eie idees geleer het en hulself as leiers gevorder het. Johannes het hierdie brief geskryf om die rekord reg te stel oor 'n paar belangrike kwessies, veral aangaande die identiteit van Jesus Christus.

Omdat Johannes se brief oor die basiese beginsels van geloof in Christus gegaan het, het dit sy lesers gehelp om eerlik oor hul geloof te besin. Dit het hulle gehelp om die vraag te beantwoord: Is ons ware gelowiges? Johannes het vir hulle gesê dat hulle kon sien deur na hul optrede te kyk. As hulle mekaar liefgehad het, was dit bewys van God se teenwoordigheid in hulle lewens. Maar as hulle heeltyd gekibbel en baklei het of selfsugtig was en nie vir mekaar omgesien het nie, het hulle verraai dat hulle God nie ken nie.

Dit het nie beteken dat hulle perfek moes wees nie. Trouens, Johannes het ook erken dat glo behels dat ons ons sondes erken en God se vergifnis soek. Om van God afhanklik te wees om van skuldgevoelens te reinig, tesame met om ons verkeerde dinge teenoor ander te erken en reg te maak, was nog 'n belangrike deel daarvan om God te leer ken.

Verbindings: Een van die gedeeltes wat die meeste oor sonde aangehaal word, word in [1 Johannes 2:16 gevind](#). In hierdie gedeelte beskryf Johannes die drie aspekte van sonde wat die eerste en mees aardskuddende versoekings in die hele Skrif herinner. Die eerste sonde – die ongehoorsaamheid van Eva – was die gevolg daarvan dat sy aan dieselfde drie versoekings toegegee het as wat ons in [Genesis 3:6 vind](#): die begeerlikheid van die vlees ("goed vir voedsel"); die begeerlikheid van die oë ("welgevallig vir die oog"); en die trots van die lewe ("wenslik om wysheid te verkry").

Praktiese toepassing: Die Boek van 1 Johannes is 'n boek van liefde en vreugde. Dit verduidelik die gemeenskap wat ons met ander en met Jesus Christus het. Dit onderskei tussen geluk, wat tydelik en vlietend is, en ware vreugde, wat 1 Johannes vir ons vertel hoe om te bereik. As ons die woorde wat deur John geskryf is, neem en ons dit toepas op ons daaglikse lewens, sal die ware liefde, toewyding, gemeenskap en vreugde waarna ons smag, ons s'n wees.

Die apostel Johannes het Christus goed geken. Hy sê vir ons dat ons almal daardie hegte, intieme verhouding met Jesus Christus kan hê. Ons het die getuienis van manne

wat direkte en persoonlike kontak met Hom gehad het. Die Evangelieskrywers lewer hulle stewige getuienis oor 'n historiese werklikheid. Nou, hoe is dit van toepassing op ons lewens? Dit verduidelik vir ons dat Jesus hierheen gekom het as die Seun van God om 'n eenheid met ons te skep gebaseer op Sy genade, barmhartigheid, liefde en aanvaarding. So baie keer dink mense dat Jesus weg is in een of ander ver plek en dat Hy Homself nie regtig bemoei met ons daaglikse stryd, kwessies en bekommernisse nie. Maar Johannes sê vir ons dat Jesus hier by ons is in beide die eenvoudige, alledaagse dele van ons lewens en ook in die komplekse, sielverskeurende dele. Johannes getuig as getuie van sy persoonlike ervarings dat God vlees geword het en tussen mense gewoon het. Dit beteken dat Christus hier gekom het om by ons te woon en Hy woon steeds by ons. Soos Hy saam met Johannes die aarde bewandel het, so loop Hy elke dag saam met ons deur. Ons moet hierdie waarheid op ons lewens toepas en leef asof Jesus elke sekonde van die dag reg langs ons staan. As ons hierdie waarheid in die praktyk bring, sal Christus heiligheid tot ons lewens toevoeg en ons meer en meer soos Hy maak.

Opsomming van die Boek van 2 Johannes

Skrywer: Die Boek van 2 Johannes noem nie die skrywer daarvan direk nie. Die tradisie uit die vroegste dae van die kerk sê dat die skrywer die apostel Johannes was. Daar was verskeie vermoedens oor die jare dat 'n ander dissipel van Christus genaamd Johannes vir hierdie brief moontlik verantwoordelik was. Al die bewyse dui egter op die skrywer as Johannes die geliefde dissipel wat ook die Evangelie van Johannes geskryf het.

Datum van Skrywe: Die Boek van 2 Johannes sou heel waarskynlik op ongeveer dieselfde tyd geskryf gewees het as Johannes se ander briewe, 1 en 3 Johannes, tussen 85-95 nC.

Doel van Skrywe: Die Boek van 2 Johannes is 'n dringende pleidooi dat die lesers van Johannes se brief hulle liefde vir God en Sy Seun, Jesus, moet toon deur die gebod te gehoorsaam om mekaar lief te hê en hulle lewens in gehoorsaamheid aan die Skrif te leef. Die Boek van 2 Johannes is ook 'n sterk waarskuwing om op die uitkyk te wees vir bedrieërs wat besig was om [die Menswording te ontken](#) en te sê dat Christus nie eintlik in die vlees gekom het nie.

Sleutelverse:

[2 Johannes 6](#): "En dit is die liefde: dat ons in gehoorsaamheid aan sy gebooie wandel. Soos julle van die begin af gehoor het, is sy opdrag dat julle in liefde moet wandel."

[2 Johannes 8-9](#): "Pas op dat jy nie verloor waarvoor jy gewerk het nie, maar dat jy ten volle beloon kan word. Elkeen wat vooruit hardloop en nie volhard in die leer van Christus nie, het God nie; wie in die lering het beide die Vader en die Seun."

Kort opsomming: Die Boek van 2 Johannes is gerig aan "die uitverkore vrou en haar kinders." Dit kon óf 'n dame van belangrike aansien in die kerk gewees het óf 'n kode wat na die plaaslike kerk en sy gemeente verwys. In daardie dae toe Christene vervolgs is, is sulke gekodeerde begroetings dikwels gebruik.

Die Boek van 2 Johannes is grootliks gemoeid met 'n dringende waarskuwing aangaande misleiers wat nie die presiese leerstelling van Christus geleer het nie en wat volgehou het dat Jesus nie eintlik in die vlees gekom het nie. So 'n lering ontken Jesus

se menslikheid. Johannes is baie angstig dat ware gelowiges bewus moet wees van hierdie valse leraars en niks met hulle te doen het nie.

Verbindings: Johannes beskryf liefde nie as 'n emosie of gevoel nie, maar as gehoorsaamheid aan die gebooie van God. Jesus het die belangrikheid van die gebooie herhaal, veral die "eerste en grootste gebod," liefde vir God ([Deuteronomium 6:5](#)), en die tweede, liefde vir mekaar ([Matteus 22:37-40](#) ; [Levitikus 19:18](#)). Ver van die afskaffing van die Ou Testamentiese wet van God, het Jesus dit kom vervul deur die middel van die vervulling daarvan in Homself te voorsien.

Praktiese toepassing: Dit is uiters belangrik dat ons alles wat ons sien, hoor en lees wat beweert dat dit "Christelik" is, met die Skrif nagaan. Dit kan nie te sterk beklemtoon word nie, want een van Satan se grootste wapens is bedrog. Dit is baie maklik om ingeneem te word deur 'n nuwe en opwindende leerstelling wat blykbaar op die Skrif gebaseer is, maar wat, as dit noukeurig ondersoek word, in werklikheid 'n afwyking van die Woord van God is. As dit wat blyk te gebeur nie uitdruklik ooreenstem met die Skrif nie, dan is dit vals en nie van die Gees nie, en moet ons niks daarmee te doen hê nie.

Opsomming van die Boek van 3 Johannes

Skrywer: Die Boek van 3 Johannes noem nie die skrywer daarvan direk nie. Die tradisie van die vroegste dae van die kerk was dat die apostel Johannes die skrywer is. Daar was af en toe twyfel wat geopper is deur diegene wat gedink het dit was moontlik dat dit geskryf is deur 'n ander dissipel van die Here genaamd Johannes, maar al die bewyse dui op die skrywer as Johannes die geliefde dissipel wat ook die Evangelie van Johannes geskryf het.

Datum van Skrywe: Die Boek van 3 Johannes sou heel waarskynlik geskryf gewees het op ongeveer dieselfde tyd as Johannes se ander briewe, 1 en 2 Johannes, tussen 85-95 nC.

Doel van die skryf: Johannes se doel met die skryf van hierdie derde brief is drieledig. Eerstens skryf hy om sy geliefde medewerker, [Gaius](#), te prys en aan te moedig in sy bediening van gasvryheid aan die rondreisende boodskappers wat van plek tot plek gegaan het om die Evangelie van Christus te verkondig. Tweedens waarsku en veroordeel hy indirek die gedrag van ene [Diotrefes](#), 'n diktoriale leier wat een van die kerke in die provinsie Asië oorgeneem het, en wie se gedrag direk in stryd was met alles waarvoor die apostel en sy Evangelie gestaan het. Derdens prys hy die voorbeeld van Demetrius, wat 'n goeie getuigenis van almal gehad het.

Sleutelverse:

[3 Johannes 4](#): "Ek het geen groter vreugde as om te hoor dat my kinders in die waarheid wandel nie."

[3 Johannes 11](#): "Liewe vriend, moenie navolg wat sleg is nie, maar wat goed is. Elkeen wat doen wat goed is, is van God. Elkeen wat doen wat sleg is, het God nie gesien nie."

Kort opsomming: Johannes skryf met sy gewone sterk klem op waarheid aan hierdie baie geliefde broer in Christus, Gaius, 'n leek van 'n mate van rykdom en onderskeiding in 'n stad naby Efese. Hy prys Gaius se sorg en gasvryheid aan sy boodskappers wie se missie was om die Evangelie van plek tot plek te neem, of hulle aan hom bekend was of vreemdelinge was. Johannes spoor hom aan om voort te gaan om goed te doen en nie kwaad na te volg nie, soos in die voorbeeld van Diotrefes. Hierdie man het die leierskap

van 'n kerk in Asië oorgeneem en het nie net geweier om Johannes se gesag as 'n apostel te erken nie, maar het ook geweier om sy briewe te ontvang en hom aan sy aanwysings te onderwerp. Hy het ook kwaadwillige laster teen John versprei en lede geëkskommunikeer wat ondersteuning en gasvryheid aan Johannes se boodskappers getoon het. Voordat Johannes sy brief afsluit, prys hy ook die voorbeeld van Demetrius, van wie hy uitstekende berigte gehoor het.

Verbindings: Die konsep om gasvryheid aan vreemdelinge te bied het baie presedente in die Ou Testament. Dade van gasvryheid in Israel het die nederige en genadige ontvangs van vreemdelinge in die huis ingesluit vir kos, verblyf en beskerming ([Genesis 18:2-8](#), [19:1-8](#); [Job 31:16-23](#), [31-32](#)). Daarbenewens beeld Ou-Testamentiese lering die Israeliete uit as vervreemde mense wat afhanklik is van God se gasvryheid ([Ps 39:12](#)) en God as die Een wat genadiglik in hulle behoeftes voorsien, hulle uit Egipte verlos en hulle in die woestyn voed en beklee (Eksodus 16). Deuteronomium [8:2-5](#)).

Praktiese Toepassing: Johannes beklemtoon, soos altyd, die belangrikheid daarvan om in die waarheid van die Evangelie te wandel. Gasvryheid, ondersteuning en bemoediging vir ons mede-Christene is van die hoofvoorskrifte van die leringe van Jesus, en Gaius was natuurlik 'n uitstaande voorbeeld van hierdie bediening. Ons moet ook gasvryheid betoon aan diegene wat die Woord bedien, en hulle in ons kerke en huise verwelkom. Diegene wat dienaars van die evangelie is, verdien ons ondersteuning en aanmoediging.

Ons moet ook versigtig wees om altyd net die voorbeeld te volg van diegene wie se woorde en optrede in lyn is met die Evangelie, en om oordeelkundig genoeg te wees om bewus te wees van diegene soos Diotrefes wie se gedrag ver van is soos dit wat Jesus geleer het.

Opsomming van die boek Judas

Skrywer: [Judas 1](#) identifiseer die skrywer van die boek Judas as [Judas](#), 'n broer van Jakobus. Dit verwys waarskynlik na Jesus se halfbroer Judas, aangesien Jesus ook 'n halfbroer met die naam Jakobus gehad het ([Matteus 13:55](#)). Judas identifiseer homself waarskynlik nie as 'n broer van Jesus uit nederigheid en eerbied vir Christus nie. Volledige artikel: [Wie het die boek Judas geskryf? Wie was die skrywer van Judas?](#)

Datum van Skrywe: Die boek Judas is nou verwant aan die boek 2 Petrus. Die datum van outeurskap vir Judas hang af van of Judas inhoud van 2 Petrus gebruik het, of Petrus inhoud van Judas gebruik het toe hy 2 Petrus geskryf het. Die boek Judas is iewers tussen 60 en 80 nC geskryf.

Doel van skryf: Die boek Judas is vandag 'n belangrike boek vir ons omdat dit geskryf is vir die eindtyd, vir die einde van die kerktydperk. Die kerktydperk het op Pinksterdag begin. Judas is die enigste boek wat geheel en al aan die groot afvalligheid gegee is. Judas skryf dat bese werke die bewys van afvalligheid is. Hy vermaan ons om te stry vir die geloof, want daar is onkruid onder die koring. Valse profete is in die kerk en die heiliges is in gevaar. Judas is 'n klein maar belangrike boek wat waardig is om te bestudeer, geskryf vir die Christen van vandag.

Sleutelverse:

[Judas 3](#): "Liewe vriende, hoewel ek baie gretig was om aan julle te skryf oor die verlossing wat ons deel, het ek gevoel dat ek moet skryf en julle aanspoor om te stry vir die geloof wat eens vir altyd aan die heiliges toevertrou is."

[Judas 17-19](#): "Maar, liewe vriende, onthou wat die apostels van onse Here Jesus Christus voorspel het. Hulle het vir julle gesê: In die laaste tye sal daar spotters wees wat hulle eie goddelose begeertes sal volg." Dit is die manne wat julle verdeel, wat bloot natuurlike instinkte volg en nie die Gees het nie."

[Judas 24-25](#): "Aan Hom wat magtig is om julle van val te bewaar en julle onberispelik en met groot blydschap voor sy heerlike teenwoordigheid te stel—aan die enigste God, ons Verlosser, kom toe heerlijkheid, majesteit, krag en gesag, deur Jesus Christus, ons Here, voor alle eeue, nou en vir altyd!

Kort opsomming: Volgens vers 3 was Judas gretig om oor ons verlossing te skryf, maar

hy het onderwerpe verander om die stryd om die geloof te beliggaam Judas waarsku teen dwaalleraars (verse 4-16), hy gee ons raad oor hoe ons in geestelike oorlogvoering kan slaag (verse 20-21) Hier is wysheid wat ons goed sal doen om te aanvaar en aan te hou terwyl ons deur hierdie dae van die eindtye

. 9); Kain (v. 11); van Sodom en Gomorra, Kain, Bileam en Korag het die Joodse Christene herinner aan die noodsaaklikheid van ware geloof en gehoorsaamheid:

Ons leef in 'n unieke tyd in die geskiedenis en hierdie boekie kan ons help toerus vir die ongekende uitdagings van die lewe in die eindtyd. Vandag se Christen moet op hul hoede wees vir valse leerstellings wat ons so maklik kan mislei as ons nie goed vertrou is met die Woord nie. Ons moet die Evangelie ken—om dit te beskerm en te verdedig—en die heerskappy van Christus aanvaar, wat deur 'n lewensverandering bewys word. Outentieke geloof weerspieël altyd Christus-agtige gedrag. Ons lewe in Christus moet ons eie hartskenis weerspieël wat berus op die gesag van die Almagtige Skepper en Vader wat geloof in praktyk bring. Ons het daardie persoonlike verhouding met Hom nodig; eers dan sal ons Sy stem so goed ken dat ons geen ander sal volg nie.

Opsomming van die Boek Openbaring

Outeur: [Openbaring 1:1](#), [4](#), [9](#) en [22:8](#) identifiseer spesifiek die skrywer van die Boek Openbaring as die apostel Johannes. Volledige artikel: [Wie het die boek Openbaring geskryf? Wie was die skrywer van Openbaring?](#)

Datum van Skrywe: Die Boek Openbaring is waarskynlik tussen 90 en 95 nC geskryf.

Doel van Skrywe: Die Openbaring van Jesus Christus is deur God aan Johannes gegee "om sy diensknegte te wys wat binnekort moet plaasvind". Hierdie boek is gevul met raaisels oor dinge wat kom. Dit is die laaste waarskuwing dat die wêreld sekerlik sal eindig en oordeel seker sal wees. Dit gee ons 'n klein blik op die hemel en al die heerlikhede wat wag op diegene wat hul klere wit hou. Openbaring neem ons deur die [groot verdrukking](#) met al sy ellende en die finale vuur wat alle ongelowiges vir ewig sal trotseer. Die boek herhaal die val van Satan en die ondergang waarvoor hy en sy engele op pad is. Ons word gewys op die pligte van alle skepsels en engele van die hemel en die beloftes van die heiliges wat vir ewig saam met Jesus in die Nuwe Jerusalem sal lewe. Soos Johannes vind ons dit moeilik om te beskryf wat ons in die boek Openbaring lees.

Sleutelverse:

[Openbaring 1:19](#), "Skryf dan op wat jy gesien het, wat nou is en wat later sal gebeur."

[Openbaring 13:16-17](#) "Hy het ook almal gedwing, klein en groot, ryk en arm, vry en slaaf, om 'n merk op sy regterhand of op sy voorhoof te ontvang, sodat niemand kon koop of verkoop as hy nie die merk, dit is die naam van die dier of die getal van sy naam."

[Openbaring 19:11](#), "Ek het die hemel oop sien staan en daar was 'n wit perd voor my, wie se ruiters Getrou en Waaragtig genoem word. Met geregtigheid oordeel en voer hy oorlog."

[Openbaring 20:11](#), "Toe sien ek 'n groot wit troon en Hom wat daarop sit. Die aarde en die hemel het van sy aangesig weggevlug, en daar was geen plek vir hulle nie."

[Openbaring 21:1](#) "Toe het ek 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde gesien, want die eerste hemel en die eerste aarde het verbygegaan, en daar was geen see meer nie."

Kort opsomming: Die Openbaring is oorvloedig in kleurvolle beskrywings van die visioene wat die laaste dae voor Christus se wederkoms en die inlui van die nuwe hemel en nuwe aarde vir ons verkondig. Die Openbaring begin met briewe aan die sewe kerke van Klein-Asië, en gaan dan voort om die reeks verwoestings te openbaar wat oor die aarde uitgestort is; die merk van die dier, "666"; die klimaksslag van Armageddon; die binding van Satan; die heerskappy van die Here; die Groot Wit Troon Oordeel; en die aard van die ewige stad van God. Profesieë aangaande Jesus Christus word vervul en 'n slotoproep tot Sy Heerskappy verseker ons dat Hy binnekort sal terugkeer.

Verbindings: Die Boek Openbaring is die hoogtepunt van die profesieë oor die [eindtyd](#), wat begin met die Ou Testament. Die beskrywing van die antichris wat in [Daniël 9:27 genoem word](#), word volledig in hoofstuk 13 van Openbaring ontwikkel. Buiten Openbaring is voorbeelde van apokaliptiese literatuur in die Bybel Daniël hoofstukke 7-12, Jesaja hoofstukke 24-27, Esegïel hoofstukke 37-41, en Sagaria hoofstukke 9-14. Al hierdie profesieë kom saam in die Boek Openbaring.

Praktiese toepassing: Het jy Christus as jou Verlosser aangeneem? Indien wel, het jy niks om te vrees vir God se oordeel oor die wêreld soos beskryf in die Boek Openbaring nie. Die Regter is aan ons kant. Voordat die finale oordeel begin, moet ons aan vriende en bure getuig oor God se aanbod van die ewige lewe in Christus. Die gebeure in hierdie boek is werklik. Ons moet ons lewens leef op 'n manier wat die waarheid demonstreer van wat ons weet, sodat ander ons vreugde oor ons toekoms sal raaksien en by ons wil aansluit in daardie nuwe en glorieryke stad.

Waarom is dit belangrik om die verskillende karakters in die Bybel te bestudeer?

Die Bybel is gevul met karakters, letterlik en figuurlik. Miskien is die beste manier om te beskryf hoe die Bybel sy karakters uitbeeld, "menslik", want hulle is in werklikheid mense. Die Bybel is waar, en die mense wat sy bladsye bewoon, was regte mense met regte lewens, regte verhoudings, ware vreugdes en werklike probleme, net soos ons. Die Bybel skroom nie om beide die sterk- en swakpunte van diegene wat dit uitbeeld, aan te bied nie. Dit maak die karakters in die Bybel "prakties" in die sin dat ons met hulle kan vereenselwig en opvoedkundig in die sin dat ons uit hul suksesse en mislukkings kan leer.

Om die mense in die Bybel te bestudeer, gaan nie net oor die kennis van historiese feite nie. In hulle verhale leer ons oor wie God is, ons herken menslike neigings, en ons leer deur voorbeeld, beide deur positiewe voorbeelde en waarskuwingsverhale. Selfs in die samelewing vandag erken ons die krag van storie om te leer oor die lewens van ons tydgenote en ons voorvaders. Aangesien "die hele Skrif deur God ingegee is en nuttig is tot lering, teregwyding, teregwyding en onderwysing in die geregtigheid, sodat die dienskneg van God volkome toegerus kan wees vir elke goeie werk" ([2 Timoteus 3:16-17](#)), let op die mense in die Bybel is voordelig. Van

[Adam en Eva sien ons](#) byvoorbeeld die gevare daarvan om te bevraagteken wat God gesê het en om sy goedheid te betwyfel. Ons sien die neiging om blaam te verskuif eerder as om ons eie sonde te erken. Ons sien ook hoe om vreugde te hê in God se vergifnis en belofte van herstel. In Adam en Eva se verhaal sien ons hoe God mense tot verhouding nooi en hoe Hy genadig is.

Die [aartsvaders](#) verskaf ook waardevolle voorbeelde vir ons. Abraham demonstreer die waarde van geloof. Ons sien ook sy mislukkings wanneer hy lieg en die gevolge daarvan om God se planne te probeer afdwing eerder as om op Hom te wag. In Jakob sien ons dat God getrou is om sy beloftes na te kom, selfs aan diegene wat planne maak. Ons sien hoe ons sondige neigings op ons kan draai en ons pyn kan veroorsaak. Ons word gewaarsku teen begunstiging en sien die wye uitwerking daarvan.

In [Moses se](#) verhaal sien ons dat ons soms God se tydsberekening of Sy weë verkeerd kan verstaan en probeer om op ons eie 'n regverdige sending aan te pak, wat nie goed uitloop nie. Ons sien hoe God ons voorberei vir dit waarvoor Hy ons roep. Ons sien ook God se geduld met ons vrese en twyfel. Ons verstaan hoe belangrik dit is om God volkome te volg en te onthou dat Hy heilig is.

Van [Ragab](#) en [Rut](#) sien ons dat God alle soorte mense in Sy plan nooi, nie net dié van Joodse afkoms nie. Ons sien dat Hy getrou is aan diegene wat Hom volg.

Die [konings van Israel](#) het baie lesse om ons te leer. In Saul sien ons die belangrikheid van gehoorsaamheid en nederigheid. In Dawid sien ons God se vergifnis. Ons leer dat selfs wanneer ons verskriklik sondig, ons tot God kan draai en genade kan ontvang. Ons verstaan hoe belangrik dit is om God in enige situasie te roep. Ons sien ingewikkelde gesinsverhoudings en waarskuwings oor die aandag aan ons gesinne. In Salomo sien ons die waarde van wysheid sowel as die dwaasheid om dit nie toe te pas nie. Ons word gewaarsku teen die gevare van ander wat ons harte van God af wegtrek. In Agab sien ons hoe korrupte leierskap 'n hele nasie kan raak. In Hiskia sien ons die wonderlike resultate van geloof in God selfs in oënskynlik onmoontlike situasies.

In [Elia](#) sien ons dat ons soms alleen kan voel. Ons sien vrees en depressie. Ons sien ook God se voorsiening en Sy getrouheid. In ander profete sien ons dat om God te dien dikwels beteken om anders of verwerp te wees. Ons sien hulle diep ervarings van pyn wat God gebruik het om hulle medelye te gee met diegene wat Hy vir hulle gesê het om te waarsku. Hierin erken ons dat God 'n hart van deernis het, en ons sien Sy geduld, Sy genade, Sy geregtigheid en Sy heiligheid. Ons sien die waarde van gehoorsaamheid en die belangrikheid van God se Woord.

Die Nuwe Testament is eweneens vol karakters waaruit ons kan leer. In [Petrus](#) sien ons impulsiwiteit sowel as dapper leierskap. [Maria van Betanië](#) wys vir ons die waarde daarvan om by Jesus se voete te sit en dat Jesus ons aanbidding by uitstek waardig is. Paulus se lewe demonstreer die transformerende krag van God. Ons sien hoe ywerig om die Here te volg kan lei tot allerhande reaksies van ander, praktiese ontberings, konsekwente voorsiening en onbeskryflike vreugdes. [Lois en Eunice](#) demonstreer die waarde daarvan om kinders op te lei en hulle in die Here te koester.

Die lys gaan aan. Maak nie saak jou persoonlikheid en stryd nie, daar is iemand in die Bybel met wie jy kan vereenselwig en by wie jy kan leer.

Die apostel Paulus het geskryf: "Volg my voorbeeld, soos ek die voorbeeld van Christus volg" ([1 Korinthiërs 11:1](#)). Uiteindelik moet dit ons doel wees wanneer ons

Bybelkarakters bestudeer. Waar hulle suksesvol was om God te volg, moet ons hulle navolg. Waar hulle misluk het, moet ons nie dieselfde foute maak nie. "Nou het hierdie dinge plaasgevind as voorbeelde om te keer dat ons ons harte op slegte dinge rig soos dit gedoen het. . . . Hierdie dinge het met hulle gebeur as voorbeelde en is neergeskryf as waarskuwings vir ons. . . . Geen versoeking het jou aangegryp nie, behalwe wat vir die mens gemeen is. En God is getrou; hy sal nie toelaat dat jy bo wat jy kan verdra versoek word nie. Maar wanneer julle in versoeking kom, sal Hy ook uitkoms gee, sodat julle daaronder kan opstaan" ([1 Korintiërs 10:6-13](#)).

Is die Bybel waarlik God se Woord?

Ons antwoord op hierdie vraag sal nie net bepaal hoe ons [die Bybel](#) en die belangrikheid daarvan vir ons lewens beskou nie, maar dit sal ook 'n ewige impak op ons hê. As die Bybel waarlik God se Woord is, dan moet ons dit koester, dit bestudeer, dit gehoorsaam en dit ten volle vertrou. As die Bybel werklik die Woord van God is, dan is dit die finale gesag vir alle sake van geloof, praktyk en moraliteit. As die Bybel die Woord van God is, dan is om dit te verwerp, om God self te verwerp.

Die feit dat God vir ons die Bybel gegee het, is 'n bewys van Sy liefde vir ons. God het aan die mensdom gekommunikeer hoe Hy is en hoe ons 'n regte verhouding met Hom kan hê. Dit is dinge wat ons nie kon geweet het as God dit nie goddelik aan ons in die Bybel geopenbaar het nie. Die Bybel bevat alles wat die mensdom van God moet weet om 'n regte verhouding met Hom te hê.

Hoe kan ons weet dat die Bybel die Woord van God is en nie net 'n goeie boek nie? Wat is [uniek](#) aan die Bybel wat dit onderskei van alle ander boeke wat ooit geskryf is? Is daar enige bewyse dat die Bybel waarlik God se Woord is? Hierdie tipe vrae moet ernstig ondersoek word. Daar kan geen twyfel wees dat die Bybel wel beweer dat dit die Woord van God is nie. Dit word gesien in Paulus se aanbeveling aan Timoteus: “Van kleins af ken jy die heilige Skrifte wat jou wys kan maak tot saligheid deur die geloof in Christus Jesus. Die hele Skrif is deur God ingegee en is nuttig tot lering, teregwysing, teregwysing en onderwysing in die geregtigheid, sodat die mens van God volkome toegerus kan wees vir elke goeie werk” ([2 Timoteus 3:15–17](#)).

Daar is beide interne en eksterne bewyse dat die Bybel waarlik God se Woord is.

Interne bewyse dat die Bybel God se Woord is

Interne bewyse is daardie dinge in die Bybel wat getuig van die goddelike oorsprong daarvan. Een interne bewys dat die Bybel waarlik God se Woord is, is die eenheid daarvan. Al is dit werklik ses-en-sestig individuele boeke, geskryf op drie vastelande, in drie verskillende tale, oor 'n tydperk van ongeveer 1 500 jaar, deur meer as 40 skrywers wat uit baie vlakke van die lewe gekom het, bly die Bybel van die begin af een verenigde boek om sonder teenstrydigheid te eindig. Hierdie eenheid is uniek van alle ander boeke en is bewys van die goddelike oorsprong van die woorde wat God mense

beweeg het om op te teken.

Nog 'n interne bewys wat aandui dat die Bybel waarlik God se Woord is, is [profesie](#). Die Bybel bevat honderde gedetailleerde profesieë oor die toekoms van verskeie nasies, sekere stede en die hele mensdom. Ander profesieë handel oor die koms van die Messias, die Verlosser van almal wat in Hom sou glo. Anders as die profesieë wat in ander godsdienstige boeke gevind word of dié deur mans soos [Nostradamus](#), is Bybelse profesieë uiters gedetailleerd. Daar is meer as driehonderd [profesieë aangaande Jesus Christus](#) in die Ou Testament. Nie net is sy geslagslyn voorspel en waar Hy gebore sou word nie, maar ook hoe Hy sou sterf en dat Hy weer sou opstaan. Daar is eenvoudig geen logiese manier om die vervulde profesieë in die Bybel te verduidelik anders as om goddelike oorsprong te noem nie. Daar is geen ander godsdienstboek met die hoeveelheid gedetailleerde voorspellingsprofesie wat die Bybel bevat nie.

'n Derde interne bewys van die goddelike oorsprong van die Bybel is sy unieke gesag en krag. Alhoewel hierdie getuienis meer subjektief is as die eerste twee, is dit nie minder 'n kragtige getuienis dat die Bybel God se Woord is nie. Die Bybel se gesag is anders as dié van enige ander boek wat ooit geskryf is. Hierdie krag word gesien in die manier waarop ontelbare lewens bonatuurlik getransformeer is. Dwelmverslaafdes is daardeur genees, homoseksuele mense is daardeur bevry, verlate en doodluiters is daardeur getransformeer, geharde misdadigers wat daardeur hervorm is, sondaars daardeur bestraf en haat daardeur in liefde verander. Die Bybel besit wel 'n dinamiese en transformerende krag wat slegs moontlik is omdat dit waarlik God se Woord is.

Eksterne bewyse dat die Bybel God se Woord is.

Daar is ook eksterne bewyse wat aandui dat die Bybel waarlik die Woord van God is. Een daarvan is die historisiteit van die Bybel. Omdat die Bybel historiese gebeure beskryf, is die akkuraatheid daarvan onderhewig aan verifikasie soos enige ander geskiedkundige dokument. Deur [argeologiese bewyse](#) en buitebybelse geskifte het die geskiedkundige verslae van die Bybel keer op keer bewys dat dit akkuraat en waar is. Trouens, al die argeologiese en manuskripbewyse wat die Bybel ondersteun, maak dit die bes gedokumenteerde boek uit die antieke wêreld. Dat die Bybel historiese verifieerbare gebeure akkuraat opteken, help om sy aanspraak te staaf dat dit die einste Woord van God is en ondersteun vertrouwe rakende ander sake wat die Bybel aanspreek.

Nog 'n eksterne bewys dat die Bybel waarlik God se Woord is, is die integriteit van sy menslike outeurs. In die bestudering van die lewens van die skrywers van die Skrif, vind ons dat hulle eerlik en opreg is. Die feit dat hulle bereid was om dikwels ondraaglike sterftes te sterf vir wat hulle geglo het, getuig dat hierdie mans werklik geglo het dat

God met hulle gepraat het. Die manne wat die Nuwe Testament geskryf het en baie honderde ander gelowiges ([1 Korintiërs 15:6](#)) het die waarheid van hulle boodskap geken omdat hulle tyd saam met Jesus Christus spandeer het nadat Hy uit die dood opgestaan het. Om die opgestane Christus te sien het 'n geweldige impak op hulle gehad. Hulle het van vrees weggekruip na gewillig om te sterf vir die boodskap wat God aan hulle geopenbaar het. Hulle lewens en dood getuig van die feit dat die Bybel waarlik God se Woord is.

Nog 'n eksterne bewys dat die Bybel waarlik God se Woord is, is die onvernietigbaarheid van die Bybel. Die Bybel het meer wrede aanvalle en pogings om dit te vernietig as enige ander boek in die geskiedenis gely. Van vroeë Romeinse keisers soos Diocletianus, deur kommunistiese diktators en verder tot hedendaagse ateïste, het die Bybel 'n konstante aanslag van teenstanders weerstaan. Tog hou dit stand en is dit vandag steeds die mees gepubliseerde boek ter wêreld.

Deur die geskiedenis heen het skeptici die Bybel as mitologies beskou, maar argeologie het dit as histories bevestig. Teenstanders het die leer daarvan as primitief en verouderd aangeval, maar die morele en wetlike konsepte daarvan het 'n positiewe invloed op samelewings regoor die wêreld gehad. Dit word steeds aangeval deur pseudo-wetenskap, sielkunde en politieke bewegings, maar dit bly vandag net so waar en relevant as wat dit was toe dit die eerste keer geskryf is. Dit behoort ons nie te verbaas nie. Jesus het immers gesê: "Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nooit verbygaan nie" ([Markus 13:31](#)).

Die Bybel, uniek onder boeke, het ontelbare lewens verander en hele kulture laat swaai. Nadat jy na die bewyse gekyk het, kan mens sonder twyfel sê dat God gepraat het en dat, ja, die Bybel waarlik God se Woord is.